แนวทางการยกระดับคุณภาพการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1

ศิริพร จงเพลินนภาพร

งานนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
2567

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยบูรพา

แนวทางการยกระดับคุณภาพการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1

ศิริพร จงเพลินนภาพร

งานนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
2567

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยบูรพา

Guidelines for Enhancing the Quality of Academic Administration in the Digital Era of Educational (Institution) Administrators under Chonburi Primary Educational Service Area Office 1.

SIRIPORN JONGPLOENNAPAPORN

AN INDEPENDENT STUDY SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT OF
THE REQUIREMENTS FOR MASTER DEGREE OF EDUCATION
IN EDUCATIONAL ADMINISTRATION
FACULTY OF EDUCATION
BURAPHA UNIVERSITY
2024

COPYRIGHT OF BURAPHA UNIVERSITY

คณะกรรมการควบคุมงานนิพนธ์และคณะกรรมการสอบงานนิพนธ์ได้พิจารณางานนิพนธ์ของ ศิริพร จงเพลินนภาพร ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ของมหาวิทยาลัยบูรพาได้

คณะกรรมการควบคุมงานนิพนธ์	คณะกรรมการสอบงานนิพนธ์
อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก	
.....	..... ประธาน
(รองศาสตราจารย์ ดร.สฎายุ ธีระวณิชตระกูล)	(ดร.ชัยพจน์ รักงาม)
	..... กรรมการ
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม	(รองศาสตราจารย์ ดร.สฎายุ ธีระวณิชตระกูล)
.....	..... กรรมการ
(ดร.ภัคณัฏฐ์ จันทนวรานนท์ สมพงษ์ธรรม)	(ดร.ภัคณัฏฐ์ จันทนวรานนท์ สมพงษ์ธรรม)

..... คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

(รองศาสตราจารย์ ดร. สฎายุ ธีระวณิชตระกูล)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา อนุมัติให้รับงานนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ของมหาวิทยาลัยบูรพา

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์ ดร.วิทวัส แจ้งเอี่ยม)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

65920308: สาขาวิชา: การบริหารการศึกษา; กศ.ม. (การบริหารการศึกษา)
คำสำคัญ: การบริหารงานวิชาการ, ยุคดิจิทัล

ศิริพร จงเพลินนภาพร : แนวทางการยกระดับคุณภาพการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1. (Guidelines for Enhancing the Quality of Academic Administration in the Digital Eraof Educational (Institution) Administratorsunder Chonburi Primary Educational Service Area Office 1.) คณะกรรมการควบคุมงานนิพนธ์: สฎายุ ธีระวณิชตระกูล, กศ.ด., ภัคณัฏฐ์ จันทนวรานนท์ สมพงษ์ธรรม, Ed.D. ปี พ.ศ. 2567.

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพพึงประสงค์ของการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 2) ศึกษาแนวทางการยกระดับคุณภาพการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 และ 3) ประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของแนวทางการยกระดับคุณภาพการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 โดยใช้วิธีดำเนินการวิจัยแบบผสมผสาน แบ่งเป็น 3 ระยะ คือ 1) การศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพพึงประสงค์ของการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 2) การศึกษาแนวทางการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 3) ประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของแนวทางการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์ และข้อคำถามประกอบการสนทนากลุ่ม สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าดัชนีความต้องการจำเป็น

ผลการวิจัย พบว่า

1) สภาพปัจจุบันและสภาพพึงประสงค์ของการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 มีสภาพปัจจุบันการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก และมีสภาพพึงประสงค์การบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

2) แนวทางการยกระดับคุณภาพการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 มีทั้งหมด 5 ด้าน ได้แก่ ด้านการวัดผลและประเมินผล ด้านการนิเทศการศึกษา ด้านการพัฒนาหลักสูตร ด้านการจัดการเรียนการสอน และด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา รวมทั้งสิ้น 32 แนวทาง

3) การประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของแนวทางการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 พบว่า มีความเหมาะสมและความเป็นไปได้ทุกด้าน โดยด้านที่มีความเหมาะสมและเป็นไปได้มากที่สุดคือ ด้านการพัฒนาหลักสูตร

65920308: MAJOR: EDUCATIONAL ADMINISTRATION; M.Ed. (EDUCATIONAL ADMINISTRATION)

KEYWORDS: academic administration, Digital era

SIRIPORN JONGPLOENNAPAPORN : GUIDELINES FOR ENHANCING THE QUALITY OF ACADEMIC ADMINISTRATION IN THE DIGITAL ERAOF EDUCATIONAL (INSTITUTION) ADMINISTRATORSUNDER CHONBURI PRIMARY EDUCATIONAL SERVICE AREA OFFICE 1.. ADVISORY COMMITTEE: SADAYU TEERAVANITRAKUL, Ed.D. PAKKANAT CHANTHANAVARANONT SOMPONGTAM, Ed.D. 2024.

The purpose of this research study were : 1) Study the current conditions, the desirable conditions and essential needs of academic administration in the Digital era of educational administrators under the Office of Chonburi Primary Educational Service Area 1, 2) Guidelines for enhancing the quality academic administration in the Digital era of educational administrators under the Office of Chonburi Primary Educational Service Area 1 and 3) Evaluate the appropriateness and possibility of the guidelines for enhancing the quality academic administration in the Digital era of educational administrators under the Office of Chonburi Primary Educational Service Area 1. By using mixed methodology, divided into three phases, 1) To study the current and the desirable conditions and the essential needs of academic administration in the Digital era of educational administrators, 2) To study guidelines for enhancing the quality academic administration in the Digital era of educational administrators and 3) To evaluate the appropriate and possibility of evaluate the appropriateness and feasibility of the guidelines for enhancing the quality academic administration in the Digital era of educational administrators. Research instruments included questionnaires, interviews, and focus group discussion guidelines. Data analysis utilized frequency, percentage, mean, standard deviation, and the Priority Needs Index (PNI).

The results found that:

1) The current state of academic administration in the Digital era was rated at a high level overall, while the desired state was rated at the highest level

2) The guidelines for enhancing the quality academic administration in the Digital era comprised

five areas: assessment and evaluation, educational supervision, curriculum development, teaching and learning management, and the development of educational media, innovations and technology for educations with a total of 32 guidelines

3) The evaluating of guidelines for enhancing the quality academic administration in the Digital era that all were appropriate and possible, with curriculum development being rated as the most suitable and practical area.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จสมบูรณ์ได้ด้วยความกรุณาและความช่วยเหลืออย่างสูงยิ่งจากรองศาสตราจารย์ ดร.สฎายุ ธีระวณิชตระกูล อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภัคณัฏฐ์ จันทวรานนท์ สมพงษ์ธรรม อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ดร.ชัยพจน์ รักงาม ประธานคณะกรรมการตรวจสอบวิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมพงษ์ ปั้นหุ่น ว่าที่เรือตรี ดร.ภัทราวุธ รักกลิ่น และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปรัชนันท์ เจริญอาภรณ์วัฒนา ผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัยที่ได้ให้คำปรึกษา ข้อคิด ข้อแนะนำ และตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องด้วยความเอาใจใส่อย่างดียิ่ง ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญทุกท่านที่กรุณาตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย และได้กรุณาปรับปรุง แก้ไขข้อบกพร่อง และให้คำแนะนำในการสร้างเครื่องมือให้ถูกต้องสมบูรณ์ยิ่งขึ้น รวมทั้งบุคคลที่ผู้วิจัยได้อ้างอิงทางวิชาการตามที่ปรากฏในบรรณานุกรม

ขอขอบพระคุณผู้บริหาร คณะครู และบุคลากรทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 ที่ให้ความอนุเคราะห์ตอบแบบสอบถามสำหรับเก็บข้อมูลและให้สัมภาษณ์ตามความเป็นจริงทุกท่าน

ขอขอบพระคุณคณาจารย์ ดร.เสกสรร มาตวังแสง และเพื่อนนิสิตสาขาการบริหารการศึกษาทุกท่านที่ได้ให้คำแนะนำ ความช่วยเหลือ และสร้างกำลังใจตลอดมา

นอกจากนี้ยังมีผู้ให้ความร่วมมือและช่วยเหลือทุกท่าน ซึ่งผู้วิจัยไม่สามารถกล่าวนามในที่นี้ได้ทั้งหมด จึงขอขอบพระคุณทุกท่านไว้ ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอขอบพระคุณสมาชิกในครอบครัวทุกคนที่ให้การสนับสนุน ช่วยเหลือ ห่วงใย และเป็นกำลังใจที่ดีตลอดมา จนการวิจัยครั้งนี้สำเร็จลงได้อย่างสมบูรณ์ คุณค่าและประโยชน์ของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ผู้วิจัยขอมอบบูชาพระคุณบิดา มารดา ครูอาจารย์ทุกท่าน และขอมอบเป็นกำลังใจสำหรับผู้บริหารและครูที่มีความตั้งใจในการทำาน เพื่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาทุกท่าน

ศิริพร จงเพลินนภาพร

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย ..... ง

บทคัดย่อภาษาอังกฤษ ..... ฉ

กิตติกรรมประกาศ ..... ช

สารบัญ ..... ฌ

สารบัญตาราง ..... ฎ

สารบัญภาพ ..... ฒ

บทที่ 1 1

บทนำ 1

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา 1

วัตถุประสงค์ของการวิจัย 3

คำถามในการวิจัย 3

กรอบแนวคิดในการวิจัย 4

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย 5

ขอบเขตของการวิจัย 5

นิยามศัพท์เฉพาะ 8

บทที่ 2 10

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง 10

1. บริบทของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 11

2. หลักการ แนวคิด และทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ 21

3. หลักการ แนวคิด และทฤษฎีเกี่ยวกับยุคดิจิทัล 34

4. หลักการ แนวคิด และทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัล 40

5. หลักการ แนวคิด และทฤษฎีเกี่ยวกับการประเมินความต้องการจำเป็น (Need Assessments) ...52
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ...56
บทที่ 3 ...65
วิธีดำเนินการวิจัย ...65
ระยะที่ 1 การศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพพึงประสงค์ของการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัล ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 ...67
ระยะที่ 2 การศึกษาแนวทางการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 ...71
ระยะที่ 3 ประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของแนวทางการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 ...73
บทที่ 4 ...75
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ...75
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอข้อมูล ...75
ลำดับขั้นตอนในการนำเสนอข้อมูล ...75
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ...76
บทที่ 5 ...151
สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ...151
สรุปผล ...151
อภิปรายผล ...154
ข้อเสนอแนะ ...167
บรรณานุกรม ...169
ภาคผนวก ...179
ภาคผนวก ก รายชื่อผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิ ...180

ภาคผนวก ข เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....183
ภาคผนวก ค การหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....196
ภาคผนวก ง หนังสือขอความอนุเคราะห์.....206
ประวัติย่อของผู้วิจัย.....210

มหาวิทยาลัยบูรพา BURAPHA UNIVERSITY

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 1 พื้นที่บริการด้านการศึกษา 11

ตารางที่ 2 การสังเคราะห์การบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 44

ตารางที่ 3 ความถี่และร้อยละของสถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม.....76

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพปัจจุบันและสภาพพึงประสงค์ ของการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 โดยรวมและรายด้าน 77

ตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพปัจจุบันและสภาพพึงประสงค์ ของการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 ด้านการพัฒนาหลักสูตร โดยรวมและรายข้อ.....78

ตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพปัจจุบันและสภาพพึงประสงค์ ของการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 ด้านการจัดการเรียนการสอน โดยรวมและรายข้อ 81

ตารางที่ 7 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพปัจจุบันและสภาพพึงประสงค์ ของการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา โดยรวมและรายข้อ 83

ตารางที่ 8 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพปัจจุบันและสภาพพึงประสงค์ ของการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 ด้านการวัดผลและประเมินผล โดยรวมและรายข้อ 86

ตารางที่ 9 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพปัจจุบันและสภาพพึงประสงค์ ของการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 ด้านการนิเทศการศึกษา โดยรวมและรายข้อ.....88

ตารางที่ 10 ค่าเฉลี่ยของสภาพปัจจุบันและสภาพพึงประสงค์ของการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 และค่าดัชนีความต้องการจำเป็น ($PNI_{Modified}$) โดยรวมและรายด้าน 91

ตารางที่ 11 ค่าเฉลี่ยของสภาพปัจจุบันและสภาพพึงประสงค์ของการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 และค่าดัชนีความต้องการจำเป็น ($PNI_{Modified}$) ด้านการพัฒนาหลักสูตร โดยรวมและรายข้อ 92

ตารางที่ 12 ค่าเฉลี่ยของสภาพปัจจุบันและสภาพพึงประสงค์ของการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 และค่าดัชนีความต้องการจำเป็น ($PNI_{Modified}$) ด้านการจัดการเรียนการสอน โดยรวมและรายข้อ.....94

ตารางที่ 13 ค่าเฉลี่ยของสภาพปัจจุบันและสภาพพึงประสงค์ของการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 และค่าดัชนีความต้องการจำเป็น ($PNI_{Modified}$) ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา โดยรวมและรายข้อ.....95

ตารางที่ 14 ค่าเฉลี่ยของสภาพปัจจุบันและสภาพพึงประสงค์ของการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 และค่าดัชนีความต้องการจำเป็น ($PNI_{Modified}$) ด้านการวัดผลและประเมินผล โดยรวมและรายข้อ 97

ตารางที่ 15 ค่าเฉลี่ยของสภาพปัจจุบันและสภาพพึงประสงค์ของการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 และค่าดัชนีความต้องการจำเป็น ($PNI_{Modified}$) ด้านการนิเทศการศึกษา โดยรวมและรายข้อ 98

ตารางที่ 16 แนวทางการยกระดับคุณภาพการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 101

ตารางที่ 17 การสังเคราะห์ประเด็นหลักสำคัญจากบทสัมภาษณ์ 134

ตารางที่ 18 ความถี่และร้อยละของความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของแนวทางยกระดับคุณภาพการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 136

ตารางที่ 19 ความถี่และร้อยละของความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของแนวทางยกระดับคุณภาพการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 ด้านการวัดผลและประเมินผล.....137

ตารางที่ 20 ความถี่และร้อยละของความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของแนวทางยกระดับคุณภาพการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 ด้านการนิเทศการศึกษา.....139

ตารางที่ 21 ความถี่และร้อยละของความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของแนวทางยกระดับคุณภาพการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 ด้านการพัฒนาหลักสูตร.....142

ตารางที่ 22 ความถี่และร้อยละของความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของแนวทางยกระดับคุณภาพการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 ด้านการจัดการเรียนการสอน 145

ตารางที่ 23 ความถี่และร้อยละของความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของแนวทางยกระดับคุณภาพการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา.....147

สารบัญภาพ

หน้า

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย.....4

ภาพที่ 2 ระยะการวิจัย.....65

ภาพที่ 3 ระยะการวิจัย ขั้นตอนการดำเนินการ และผลที่คาดหวัง.....66

บทที่ 1
บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษานับเป็นพื้นฐานสำคัญในการพัฒนาบุคลให้มีคุณภาพและมีศักยภาพเพียงพอต่อการเป็นกำลังสำคัญในการขับเคลื่อนพัฒนาประเทศชาติให้เจริญก้าวหน้า ทั้งด้านสังคม เศรษฐกิจ การเมือง วัฒนธรรม และเทคโนโลยี ดังที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 มาตรา 54 ระบุไว้ว่า เด็กทุกคนต้องได้รับการศึกษาตั้งแต่ก่อนวัยเรียนจนจบการศึกษาภาคบังคับอย่างมีคุณภาพ การจัดการศึกษาต้องคำนึงถึงการพัฒนาให้บุคคลเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ คุณธรรม จริยธรรม วัฒนธรรมในการดำรงชีวิต และอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข ต้องคำนึงถึงนักเรียนเป็นสำคัญ ให้สามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ รวมถึงต้องส่งเสริมให้นักเรียนพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพของตนเอง

จากการกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษาไปยังคณะกรรมการและสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา และสถานศึกษาโดยตรง ทั้ง 4 ด้าน คือ การบริหารงานวิชาการ การบริหารงานงบประมาณ การบริหารงานบุคคล และการบริหารงานทั่วไป ดังนั้นภารกิจหลักของสถานศึกษาคือการจัดการศึกษาให้แก่นักเรียนอย่างเท่าเทียม เสมอภาค และเกิดประโยชน์สูงสุดต่อนักเรียน (จิรารัตน์ กระจ่างดี, 2562) เพราะความสำเร็จของการบริหารงานของสถานศึกษาขึ้นอยู่กับการบริหารงานวิชาการเป็นสำคัญ งานวิชาการเป็นกิจกรรมเกี่ยวกับการพัฒนาหรือดำเนินการเกี่ยวกับการพัฒนาสาระหลักสูตรท้องถิ่น การวางแผนงานด้านวิชาการ การจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา การพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ การวัดผลประเมินผล และการดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน ตลอดจนการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา การพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ การนิเทศการศึกษา และการแนะแนว เพื่อให้นักเรียนมีความรู้ควบคู่คุณธรรม ได้รับการพัฒนาทั้งด้านผลสัมฤทธิ์และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตรงตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการดำรงชีวิตร่วมผู้อื่นในสังคมต่อไปได้อย่างมีความสุข (สถิตย์ เทศาราช, เจริญวิชญ์ สมพงษ์ธรรม, อมรทิพย์ เจริญผล, มัธยม เรืองแสน และปาริชาติ สุภิมารส, 2563) และการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาบรรลุตามเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้บริหารจำเป็นต้องมีความเชี่ยวชาญในการบริหารงานวิชาการและเป็นผู้มีวิสัยทัศน์กว้างไกล สามารถบริหารจัดการได้อย่างเป็นระบบ โดยส่งเสริม สนับสนุน และเตรียมความพร้อมให้บุคลากร รวมถึงสร้างความเข้าใจและ

ความสัมพันธ์อันดีให้เกิดขึ้นทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และท้องถิ่น ให้เกิดความร่วมแรงร่วมใจและดำเนินการตามแผนงานได้อย่างราบรื่น (ยุพา พรมแย้ม, 2562)

ปัจจุบันเทคโนโลยีดิจิทัลมีความเจริญก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว จึงส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางการศึกษาที่หลากหลาย ทั้งในด้านรูปแบบการจัดการศึกษา ด้านการเรียนรู้ ด้านบทบาทของผู้สอนและนักเรียน ด้านเทคโนโลยีทางการศึกษา รวมถึงด้านความรู้และทักษะสำคัญในยุคดิจิทัลที่มีความแตกต่างและเปลี่ยนแปลงไปโดยสิ้นเชิง ดังนั้นการบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล จึงจำเป็นต้องปรับเปลี่ยนให้เหมาะสมกับยุคสมัย โดยอาศัยบทบาทผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล ความรู้ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัย และการนำเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาประยุกต์ใช้ในการดำเนินงาน จะทำให้การบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลเกิดประสิทธิภาพเหมาะสมทันสมัย และเท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลงทั้งในปัจจุบันและอนาคต (สุเมธ งามกนก, 2564)

เพื่อให้การบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาตรงตามจุดมุ่งหมายที่คาดหวัง สอดคล้องตามความต้องการและบริบทของสถานศึกษา การใช้การประเมินความต้องการจำเป็น ถือเป็นวิธีการที่น่าสนใจและสามารถตอบสนองตามความต้องการได้อย่างชัดเจน ซึ่งการประเมินความต้องการจำเป็น เป็นกระบวนการค้นหาข้อมูลอย่างเป็นระบบเพื่อใช้เป็นแนวทางในการตัดสินใจ และพัฒนาให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในทางบวก โดยการรวบรวมข้อมูลสภาพจริงในปัจจุบัน ทำการวิเคราะห์หาช่องว่างของความแตกต่างของสภาพปัจจุบันและสภาพพึงประสงค์ที่คาดหวังให้เกิดขึ้น จากนั้นนำความต้องการจำเป็นทั้งหมดมาเรียงลำดับความสำคัญ สะท้อนให้เห็นถึงสภาพที่ต้องการแก้ไข และตัดสินใจแก้ไขปัญหานั้นจากสาเหตุให้สอดคล้องตามความต้องการอย่างแท้จริง (สุวิมล ว่องวาณิช, 2558)

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 มีโรงเรียนในสังกัดจำนวน 82 โรงเรียน จัดการเรียนการสอนตั้งแต่ระดับชั้นปฐมวัยถึงระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีนโยบายมุ่งพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาในทุกระดับ ควบคู่กับการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลตอบสนองตามนโยบายของต้นสังกัด เพื่อให้นักเรียนเป็นผู้มีทักษะดิจิทัล พร้อมต่อการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในศตวรรษที่ 21 โดยในปีการศึกษา 2564 ผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า วิชาภาษาไทย ภาษาอังกฤษ และวิทยาศาสตร์มีค่าเฉลี่ยลดลง และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่า วิชาภาษาไทย คณิตศาสตร์ และภาษาอังกฤษมีค่าเฉลี่ยลดลง รวมถึงค่าเฉลี่ยทุกวิชาต่ำกว่าระดับ สพฐ. และระดับประเทศ (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1, 2565) ซึ่งปัญหาผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาและผลการทดสอบในระดับต่าง ๆ ไม่เป็นไปตามเป้าหมายนั้น เป็นปัญหาที่ต้องปรับปรุง พัฒนา หาแนวทางแก้ไขโดยการบริหารงานวิชาการให้เกิดประสิทธิภาพและเหมาะสมกับยุคสมัย สอดคล้องตามนโยบาย

การพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 มุ่งเน้นพัฒนาระบบเทคโนโลยีดิจิทัลและการขับเคลื่อนนวัตกรรมเพื่อการจัดการศึกษาของสถานศึกษา ยกระดับผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเป็นเครื่องมือในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา พร้อมทั้งจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) และมีระบบการวัดผลและประเมินผลเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน (Assessment for Learning) ด้วยวิธีการที่หลากหลาย ยืดหยุ่น ตอบสนองต่อความถนัดและความสนใจของผู้เรียน เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้เป็นรายบุคคล (Personalized Learning) (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1, 2567)

จากสภาพปัญหาดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาแนวทางการยกระดับคุณภาพการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 เพื่อนำผลของการวิจัยไปใช้ประโยชน์ในการเป็นแนวทางสำหรับการพัฒนาการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 ให้มีประสิทธิภาพและเหมาะสมกับยุคสมัยยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพพึงประสงค์ของการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1
2. เพื่อศึกษาแนวทางการยกระดับคุณภาพการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1
3. เพื่อประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของแนวทางการยกระดับคุณภาพการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1

คำถามในการวิจัย

1. สภาพปัจจุบันและสภาพพึงประสงค์ของการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 อยู่ในระดับใด
2. แนวทางการยกระดับคุณภาพการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 ควรเป็นอย่างไร
3. แนวทางการยกระดับคุณภาพการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 มีความเหมาะสมและเป็นไปได้อยู่ในระดับใด

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน และสภาพพึงประสงค์ ในการบริหารวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 เพื่อศึกษาแนวทางการยกระดับคุณภาพการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 โดยพิจารณาจากองค์ประกอบของการบริหารวิชาการในยุคดิจิทัลที่ได้จากการวิเคราะห์และสังเคราะห์เอกสาร ทฤษฎี แนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานวิชาการ การบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล แนวคิดหลักการเกี่ยวกับยุคดิจิทัล และการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สามารถแสดงได้ดังภาพที่ 1

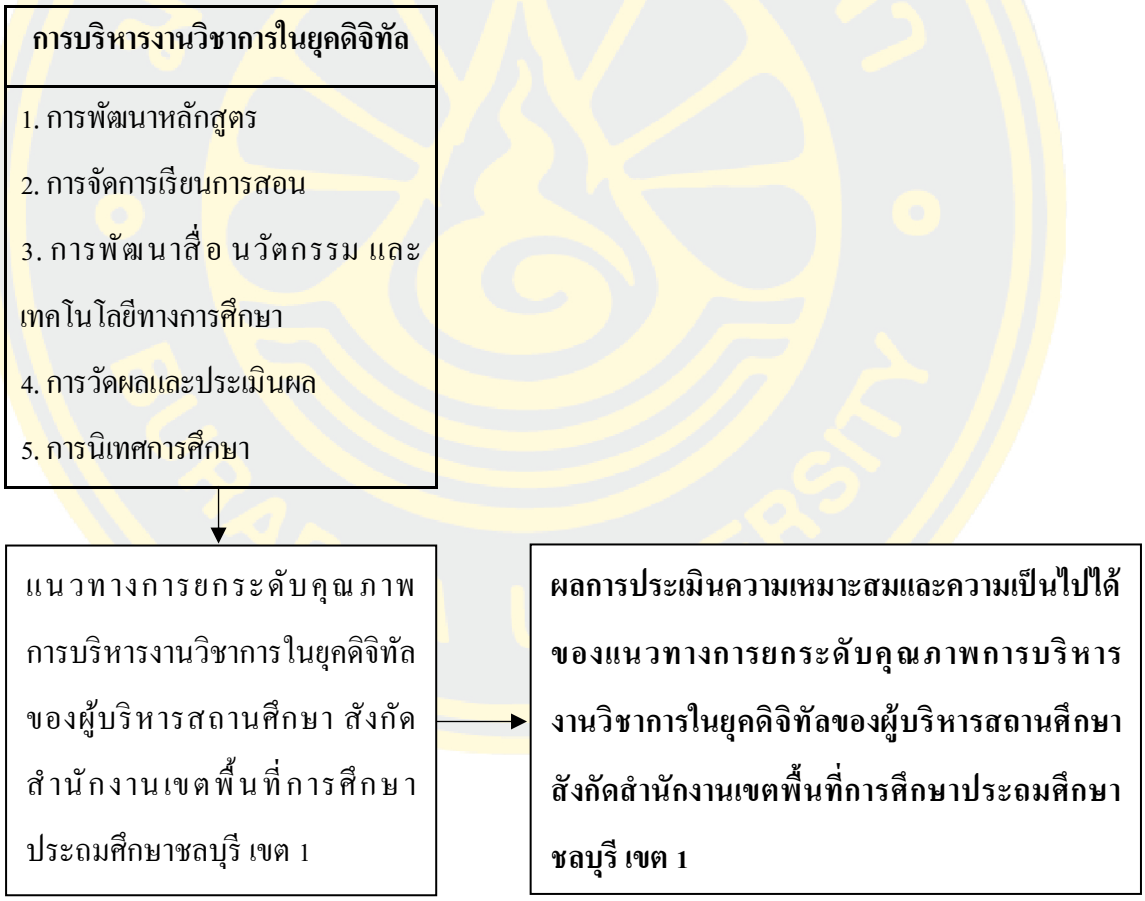

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

ผลการวิจัยครั้งนี้ จะเป็นประโยชน์ต่อสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 ดังนี้

1. ทำให้ทราบสภาพปัจจุบันและสภาพพึงประสงค์ของการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1

2. ผลวิจัยจะเป็นข้อมูลแนวทางสำหรับการยกระดับคุณภาพการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยแบบผสมผสาน โดยแบ่งเป็น 3 ระยะ สอดคล้องตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

ระยะที่ 1 การศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพพึงประสงค์ของการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 โดยใช้แบบสอบถามความต้องการจำเป็นของการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1

1. ขอบเขตของเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพพึงประสงค์ของการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 เพื่อศึกษาแนวทางการยกระดับคุณภาพการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โดยศึกษาเอกสาร ทฤษฎี แนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานวิชาการ การบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล แนวคิดหลักการเกี่ยวกับยุคดิจิทัล และการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา จำแนกการบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล ออกเป็น 5 ด้าน คือ

1. การพัฒนาหลักสูตร
2. การจัดการเรียนการสอน
3. การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา
4. การวัดผลและประเมินผล
5. การนิเทศการศึกษา

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 รวมทั้งสิ้น

จำนวน 1,702 คน ประกอบด้วยผู้บริหาร จำนวน 74 คน และครูผู้สอน จำนวน 1,628 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 จำนวน 313 คน โดยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) กำหนดตามตารางเครชซี่และมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970, pp. 607-610)

3. ตัวแปรที่ศึกษา

การบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา จำแนกออกเป็น 5 ด้าน คือ

1. การพัฒนาหลักสูตร
2. การจัดการเรียนการสอน
3. การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา
4. การวัดผลและประเมินผล
5. การนิเทศการศึกษา

ระยะที่ 2 การศึกษาแนวทางการยกระดับคุณภาพการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 โดยอ้างอิงจากข้อมูลที่ได้รับในระยะที่ 1 และการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญและผู้เกี่ยวข้องกับการบริหารสถานศึกษา การบริหารงานวิชาการ การศึกษา และเทคโนโลยีดิจิทัล จำนวน 5 คน

1. กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายในการวิจัยระยะนี้ ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญและผู้เกี่ยวข้องที่มีความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 5 คน ดังนี้

ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน ซึ่งมีเกณฑ์ดังนี้

1. เป็นผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับเทคโนโลยีดิจิทัล และได้รับการยอมรับในระดับเขตพื้นที่ขึ้นไป
2. เป็นผู้ที่ได้รับรางวัลหรือมีผลงานเกี่ยวกับเทคโนโลยีดิจิทัลเป็นที่ประจักษ์ในระดับเขตพื้นที่ขึ้นไป
3. เป็นผู้บริหารในสถานศึกษาที่ได้รับรางวัลหรือมีผลงานเกี่ยวกับเทคโนโลยีดิจิทัลเป็นที่ประจักษ์ในระดับเขตพื้นที่ขึ้นไป

ผู้เกี่ยวข้อง จำนวน 2 คน ซึ่งมีเกณฑ์ดังนี้

1. เป็นนักวิชาการด้านการศึกษา หรือด้านการบริหารการศึกษา หรือด้านเทคโนโลยีดิจิทัล
2. เป็นผู้มีความเกี่ยวข้องกับการบริหารสถานศึกษา หรือการบริหารงานวิชาการ

2. ตัวแปรที่ศึกษา

แนวทางการยกระดับคุณภาพการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา จำแนกออกเป็น 5 ด้าน คือ

1. การพัฒนาหลักสูตร
2. การจัดการเรียนการสอน
3. การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา
4. การวัดผลและประเมินผล
5. การนิเทศการศึกษา

ระยะที่ 3 ประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของแนวทางการยกระดับคุณภาพการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 โดยใช้การสนทนากลุ่มของผู้เกี่ยวข้องกับการบริหารสถานศึกษา การบริหารงานวิชาการและเทคโนโลยีดิจิทัล จำนวน 12 คน

1. กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้เกี่ยวข้องที่มีความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 12 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ซึ่งมีเกณฑ์ดังนี้

1. เป็นผู้บริหารสถานศึกษาหรือครูผู้สอนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1
2. เป็นผู้ที่มีความสนใจและใช้ประโยชน์จากแนวทางการยกระดับคุณภาพการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1
3. เป็นผู้มีความสมัครใจเข้าร่วมการสนทนากลุ่มและประสงค์ให้ข้อมูลเกี่ยวกับความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของแนวทางการยกระดับคุณภาพการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1

2. ตัวแปรที่ศึกษา

ความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของแนวทางการยกระดับคุณภาพการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. สภาพปัจจุบันของการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัล หมายถึง สภาวะหรือสถานการณ์ในปัจจุบันที่เป็นอยู่หรือกำลังดำเนินการเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1

2. สภาพพึงประสงค์ของการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัล หมายถึง ความต้องการความประสงค์ การคาดการณ์หรือคาดหวังผลเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1

3. การประเมินความต้องการจำเป็น หมายถึง การวิเคราะห์อย่างเป็นระบบเพื่อแสดงความแตกต่างระหว่างสภาพปัจจุบันของการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลและสภาพพึงประสงค์ของการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัล จัดเรียงลำดับความสำคัญ และการเลือกความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 มาแก้ไข

4. การบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัล หมายถึง การบริหารกิจกรรมและการดำเนินงานทุกอย่างภายในสถานศึกษา ที่มีความเกี่ยวข้องกับการพัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา การพัฒนาระบบวัดผลและประเมินผล และการนิเทศการศึกษา ตลอดจนการประสานความร่วมมือกับสถานศึกษาอื่น โดยนำเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาใช้ในการดำเนินงาน เพื่ออำนวยความสะดวกให้การดำเนินงานบรรลุตามวัตถุประสงค์ของสถานศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลอย่างรวดเร็ว สามารถเข้าถึงข้อมูลได้ทุกที่ทุกเวลา ประชาสัมพันธ์ข้อมูลสู่สาธารณชนได้อย่างทั่วถึง และเกิดประโยชน์สูงสุดต่อนักเรียน

5. การพัฒนาหลักสูตร หมายถึง การปรับปรุงหลักสูตรเดิมบางส่วนโดยไม่เปลี่ยนแนวคิดหรือเปลี่ยนแปลงหลักสูตรเดิมใหม่ทั้งหมด เพื่อให้มีประสิทธิภาพและคุณภาพที่ดีขึ้น เหมาะสมกับความต้องการของแต่ละบุคคล สภาพสังคม และบรรลุตามจุดมุ่งหมาย ด้วยการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลให้เข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการเชื่อมโยงมิติต่าง ๆ ได้แก่ การวางแผนหลักสูตร การยกร่างหลักสูตร การจัดทำหลักสูตร การนำหลักสูตรไปใช้ และการประเมินหลักสูตร

6. การจัดการเรียนการสอน หมายถึง กระบวนการที่ผู้สอนมีปฏิสัมพันธ์กับนักเรียนผสมผสานกับการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ผ่านการใช้สื่อการสอน การจัดกิจกรรม การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ การทดสอบ การให้คำแนะนำ และการแนะแนวนักเรียน รวมถึงการดูแลเอาใจใส่ เพื่อให้นักเรียนมีส่วนร่วม เกิดการเรียนรู้ และเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปในทางที่พึงประสงค์บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

7. การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา หมายถึง การวางแผนจัดหาวัสดุ สื่อสิ่งพิมพ์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ สื่อโสตทัศนูปกรณ์ ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ และระบบเครือข่าย ให้เอื้อต่อการให้บริการกับครู นักเรียน และประชาชนทั่วไป รวมถึงการพัฒนาองค์ความรู้ให้กับครูในการใช้และผลิตสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษาให้สอดคล้องตามหลักสูตรสถานศึกษา ตลอดจนมีการนิเทศติดตาม ประเมินผลการใช้สื่อนวัตกรรม และพัฒนาต่อยอดให้มีความทันสมัยเป็นปัจจุบัน

8. การวัดผลและประเมินผล หมายถึง กระบวนการทดสอบนักเรียนตามสภาพจริงด้วยวิธีการที่หลากหลายบนหลักการพื้นฐาน 2 ประการ คือ การประเมินเพื่อพัฒนานักเรียนและประเมินเพื่อตัดสินผลการเรียน จัดเก็บรวบรวมผลการวัดผลและประเมินผลเป็นข้อมูลสารสนเทศในการส่งเสริมหรือปรับปรุงการเรียนรู้ของนักเรียนและการจัดการเรียนการสอนของครู ประกอบการวางแผน กำหนดนโยบาย และดำเนินการส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้และพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพ โดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเป็นเครื่องมือในการดำเนินการตามขั้นตอนการวัดผลและเมินผล รวมถึงแจ้งผลการดำเนินการต่อผู้เกี่ยวข้อง

9. การนิเทศการศึกษา หมายถึง กระบวนการปรับ วางแผน แนะนำ เสริมแรง ตลอดจนแลกเปลี่ยนเรียนรู้และประสบการณ์การจัดการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบในรูปแบบที่หลากหลายเหมาะกับสถานศึกษา โดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเป็นเครื่องมือ และจัดเก็บเป็นข้อมูลสารสนเทศของสถานศึกษา เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนของครูมีประสิทธิภาพ พัฒนาสมรรถภาพที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการศึกษาและนักเรียนโดยตรง บรรลุจุดมุ่งหมายการจัดการศึกษา

10. ผู้บริหารสถานศึกษา หมายถึง ผู้อำนวยการโรงเรียน รองผู้อำนวยการโรงเรียน หรือผู้รักษาการแทนผู้อำนวยการโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1

11. ครู หมายถึง ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้ปฏิบัติหน้าที่สอนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1

12. ผู้ทรงคุณวุฒิ หมายถึง ผู้ที่มีความรู้ ประสบการณ์ และมีความเชี่ยวชาญในด้านการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัล

13. ความเหมาะสม หมายถึง ความคิดเห็นของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องที่มีต่อแนวทางการยกระดับคุณภาพการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 เกี่ยวกับคุณภาพของแนวทางเมื่อนำไปใช้ในสถานการณ์จริง

14. ความเป็นไปได้ หมายถึง ความคิดเห็นของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องที่มีต่อแนวทางการยกระดับคุณภาพการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 ในการนำไปใช้ปฏิบัติในสถานการณ์จริง

บทที่ 2
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวทางการยกระดับคุณภาพการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา มีประเด็นตามลำดับดังต่อไปนี้

1. บริบทของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1
    1.1 สภาพทั่วไปของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1
    1.2 ลักษณะการบริการหลักของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1
    1.3 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1
2. หลักการ แนวคิด และทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ
    2.1 ความหมายของการบริหารงานวิชาการ
    2.2 ความสำคัญของการบริหารงานวิชาการ
    2.3 หลักการของการบริหารงานวิชาการ
    2.4 องค์ประกอบของการบริหารงานวิชาการ
3. หลักการ แนวคิด และทฤษฎีเกี่ยวกับยุคดิจิทัล
    3.1 ความหมายของยุคดิจิทัล
    3.2 คุณลักษณะยุคดิจิทัล
    3.3 ทักษะการเป็นพลเมืองยุคดิจิทัล
    3.4 ทักษะด้านดิจิทัลของข้าราชการและบุคลากรภาครัฐ
4. หลักการ แนวคิด และทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัล
    4.1 องค์ประกอบของการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัล
    4.2 การสังเคราะห์การบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1
5. หลักการ แนวคิด และทฤษฎีเกี่ยวกับการประเมินความต้องการจำเป็น (Need Assessments)
    5.1 ความหมายของการประเมินความต้องการจำเป็น
    5.2 ขั้นตอนการประเมินความต้องการจำเป็น
    5.3 การจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
    6.1 งานวิจัยภายในประเทศ
    6.2 งานวิจัยต่างประเทศ

1. บริบทของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1

1.1 สภาพทั่วไปของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 ตั้งอยู่เลขที่ 162/6 หมู่ 2 ถนนพระยาสัจจา อำเภอเมืองชลบุรี จังหวัดชลบุรี มีหน้าที่รับผิดชอบบริหารจัดการศึกษาแก่ประชากรวัยเรียน ครอบคลุมโรงเรียนประถมศึกษา 3 อำเภอ คือ อำเภอเมืองชลบุรี อำเภอบ้านบึง และอำเภอหนองใหญ่ ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 พื้นที่บริการด้านการศึกษา

อำเภอ	พื้นที่ (ตร.กม.)	ประชากร	หมู่บ้าน	ตำบล	เทศบาล	อบต.	จำนวนโรงเรียน
เมืองชลบุรี	228.80	342,951	107	18	12	4	37
บ้านบึง	646.30	110,194	52	8	6	5	33
หนองใหญ่	397.50	23,975	24	5	1	4	12
รวม	**1,272.60**	**477,119**	**183**	**31**	**19**	**13**	**82**

1.2 ลักษณะการให้บริหารหลักของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 เป็นหน่วยงานที่อยู่ภายใต้การกำกับดูแล ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ มีหน้าที่ดำเนินการให้เป็นไปตาม อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามมาตรา 38 แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และมาตรา 37 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ.2546 และตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง การแบ่งส่วนราชการภายในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา พ.ศ.2560 ข้อ 5 ให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามีอำนาจหน้าที่ดำเนินการให้เป็นไปตามอำนาจหน้าที่ของ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ และมีอำนาจ หน้าที่ ดังต่อไปนี้

1. มาตรา 37 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษา พ.ศ. 2546 และที่แก้ไขเพิ่มเติม กำหนดให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการศึกษา ตามที่กำหนดไว้ใน กฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการหรือกฎหมายอื่น และมีอำนาจหน้าที่ดังนี้

(1) อำนาจหน้าที่ในการบริหารและการจัดการศึกษา และพัฒนาสาระของหลักสูตรการศึกษา ให้สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

(2) อำนาจหน้าที่ในการพัฒนางานด้านวิชาการและจัดให้มีระบบประกันคุณภาพภายใน สถานศึกษาร่วมกับสถานศึกษา

(3) รับผิดชอบในการพิจารณาแบ่งส่วนราชการภายในสถานศึกษาของสถานศึกษา และ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

(4) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่กฎหมายกำหนด

2. ข้อ 5 แห่งประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง การแบ่งส่วนราชการภายในสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษา พ.ศ.2560 และที่แก้ไขเพิ่มเติม กำหนดให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามีอำนาจหน้าที่ดำเนินการ ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ และมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(1) จัดทำนโยบาย แผนพัฒนา และมาตรฐานการศึกษาของเขตพื้นที่การศึกษา ให้สอดคล้องกับ นโยบาย มาตรฐานการศึกษา แผนการศึกษา แผนพัฒนาการศึกษาขั้นพื้นฐาน และความต้องการของท้องถิ่น

(2) วิเคราะห์การจัดตั้งงบประมาณเงินอุดหนุนทั่วไปของสถานศึกษา และหน่วยงานในเขตพื้นที่ การศึกษา และแจ้งการจัดสรรงบประมาณที่ได้รับให้หน่วยงานข้างต้นรับทราบ รวมทั้งกำกับตรวจสอบ ติดตามการใช้จ่ายงบประมาณของหน่วยงานดังกล่าว

(3) ประสาน ส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาหลักสูตรร่วมกับสถานศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา

(4) กำกับ ดูแล ติดตาม และประเมินผลสถานศึกษาขั้นพื้นฐานและในเขตพื้นที่การศึกษา

(5) ศึกษา วิเคราะห์ วิจัยและรวบรวมข้อมูลสารสนเทศด้านการศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา

(6) ประสานการระดมทรัพยากรด้านต่าง ๆ รวมทั้งทรัพยากรบุคคล เพื่อส่งเสริมสนับสนุนการ จัดและพัฒนาการศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา

(7) จัดระบบประกันคุณภาพการศึกษา และประเมินผลสถานศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา

(8) ประสาน ส่งเสริม สนับสนุน การจัดการศึกษาของสถานศึกษาเอกชน องค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น รวมทั้งบุคคล องค์กรชุมชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันอื่นที่จัด การศึกษารูปแบบที่หลากหลายในเขตพื้นที่การศึกษา

(9) ดำเนินการและประสาน ส่งเสริม สนับสนุนการวิจัยและพัฒนาการศึกษาในเขตพื้นที่ การศึกษา

(10) ประสาน ส่งเสริม การดำเนินการของคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ และคณะทำงาน ด้านการศึกษา

(11) ประสานการปฏิบัติราชการทั่วไปกับองค์กรหรือหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภาครัฐ เอกชน และ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(12) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือได้รับ มอบหมาย

การบริหารจัดการศึกษาของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 ตามประกาศ กระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง การแบ่งส่วนราชการภายในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา พ.ศ.2560 ข้อ 6 และเพิ่มเติม ฉบับที่ 2 พ.ศ.2561 ข้อ 1 ให้แบ่งส่วนราชการภายในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ไว้ดังนี้

1. กลุ่มอำนวยการ
2. กลุ่มนโยบายและแผน
3. กลุ่มส่งเสริมการศึกษาทางไกล เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
4. กลุ่มบริหารงานการเงินและสินทรัพย์
5. กลุ่มบริหารงานบุคคล
6. กลุ่มพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา
7. กลุ่มนิเทศ ติดตาม และประเมินผลการจัดการศึกษา
8. กลุ่มส่งเสริมการจัดการศึกษา
9. หน่วยตรวจสอบภายใน
10. กลุ่มกฎหมายและคดี

ส่วนราชการภายในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

1. กลุ่มอำนวยการ มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(ก) ปฏิบัติงานสารบรรณสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

(ข) ดำเนินการเกี่ยวกับงานช่วยอำนวยการ

(ค) ดำเนินการเกี่ยวกับอาคารสถานที่ สิ่งแวดล้อม และยานพาหนะ

(ง) จัดระบบบริหารงาน การควบคุมภายใน และพัฒนาองค์กร

(จ) ประชาสัมพันธ์ เผยแพร่กิจการ ผลงาน และบริการข้อมูลข่าวสาร

(ฉ) ประสานการดำเนินงานระหว่างหน่วยงานภายในและภายนอกเขตพื้นที่การศึกษา

(ช) ดำเนินการเลือกตั้งและสรรหากรรมการและอนุกรรมการ

(ซ) ประสาน ส่งเสริมการจัดสวัสดิการและสวัสดิภาพ

(ฌ) ปฏิบัติหน้าที่อื่นที่เกี่ยวข้องกับกิจการภายในของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ที่มิใช่งาน ของส่วนราชการใดโดยเฉพาะ

(ญ) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือที่ได้รับ มอบหมาย

2. กลุ่มนโยบายและแผน มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(ก) จัดทำนโยบายและแผนพัฒนาการศึกษาให้สอดคล้องกับนโยบายมาตรฐาน การศึกษา แผนการศึกษา แผนพัฒนาการศึกษาขั้นพื้นฐาน และความต้องการของท้องถิ่น

(ข) วิเคราะห์การจัดตั้งงบประมาณเงินอุดหนุนทั่วไปของสถานศึกษาและแจ้ง การจัดสรร งบประมาณ

(ค) ตรวจสอบติดตามประเมินและรายงานผลการใช้จ่ายงบประมาณและผล การปฏิบัติตาม นโยบายและแผน

(ง) ดำเนินการวิเคราะห์ และจัดทำข้อมูลเกี่ยวกับการจัดตั้ง ยุบ รวม เลิก และโอน สถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

(จ) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือที่ได้รับมอบหมาย

3. กลุ่มส่งเสริมการศึกษาทางไกล เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(ก) ศึกษา วิเคราะห์ ดำเนินการ และส่งเสริมการจัดการศึกษาทางไกล

(ข) ศึกษา วิเคราะห์ วิจัย และพัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อการบริหารและ การจัด การศึกษา

(ค) ดำเนินงานสารสนเทศเพื่อการบริหารและการจัดการศึกษา

(ง) ดำเนินการวิเคราะห์ และปฏิบัติงานระบบคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยี สารสนเทศ และการ สื่อสาร

(จ) ส่งเสริม สนับสนุน และดำเนินงานบริการเทคโนโลยีสารสนเทศ

(ฉ) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือที่ได้รับมอบหมาย

4. กลุ่มบริหารงานการเงินและสินทรัพย์มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(ก) ดำเนินงานเกี่ยวกับงานบริหารการเงิน

(ข) ดำเนินงานเกี่ยวกับงานบริหารงานบัญชี

(ค) ดำเนินงานเกี่ยวกับงานบริหารงานพัสดุ

(ง) ดำเนินงานเกี่ยวกับงานบริหารสินทรัพย์

(จ) ให้คำปรึกษาสถานศึกษาเกี่ยวกับการดำเนินงานบริหารการเงิน งานบัญชี งานพัสดุ และงาน บริหารสินทรัพย์

(ฉ) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

5. กลุ่มบริหารงานบุคคล มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(ก) วางแผนอัตรากำลังและกำหนดตำแหน่ง

(ข) ส่งเสริม สนับสนุนการมีหรือเลื่อนวิทยฐานะ

(ค) วิเคราะห์และจัดทำข้อมูลเกี่ยวกับการสรรหา บรรจุและแต่งตั้ง ย้าย โอน และการลาออก จากราชการของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา

(ง) ศึกษา วิเคราะห์ และดำเนินการเกี่ยวกับการประเมินผลการปฏิบัติงาน การเลื่อนเงินเดือน การมอบหมายหน้าที่ให้ปฏิบัติของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา

(จ) จัดทำข้อมูลเกี่ยวกับบำเหน็จความชอบและทะเบียนประวัติ

(ฉ) จัดทำข้อมูลระบบจ่ายตรงเงินเดือนและค่าจ้างประจำ

(ช) ปฏิบัติการบริการและอำนวยความสะดวกในเรื่องการออกหนังสือรับรองต่าง ๆ การออก บัตรประจำตัว และการขออนุญาตต่าง ๆ

(ซ) ศึกษา วิเคราะห์ และจัดทำข้อมูลเพื่อดำเนินงานวินัย อุทธรณ์ ร้องทุกข์ และการดำเนินคดี ของรัฐ

(ฌ) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

6. กลุ่มพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(ก) ดำเนินงานฝึกอบรมการพัฒนาก่อนแต่งตั้ง

(ข) ดำเนินงานฝึกอบรมพัฒนาเพื่อเพิ่มศักยภาพการปฏิบัติงาน

(ค) ดำเนินงานพัฒนาข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาให้เป็นไปตามมาตรฐาน วิชาชีพ และจรรยาบรรณ

(ง) ปฏิบัติงานส่งเสริม สนับสนุน และยกย่องเชิดชูเกียรติข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา

(จ) ดำเนินการเกี่ยวกับการลาศึกษาต่อ ฝึกอบรม หรือปฏิบัติการวิจัยภายในประเทศหรือต่างประเทศ

(ฉ) ศึกษา วิเคราะห์ วิจัย และเสริมสร้างระบบเครือข่ายการพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา

(ช) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

7. กลุ่มนิเทศ ติดตามและประเมินผลการจัดการศึกษา มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(ก) ประสาน ส่งเสริม สนับสนุนและพัฒนาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน หลักสูตร การศึกษา ระดับก่อนประถมศึกษา และหลักสูตรการศึกษาพิเศษ

(ข) ศึกษา วิเคราะห์ วิจัย เพื่อพัฒนาหลักสูตรการสอนและกระบวนการเรียนรู้ของนักเรียน

(ค) วิจัย พัฒนา ส่งเสริม ติดตาม ตรวจสอบ และประเมินเกี่ยวกับการวัดและการประเมินผล การศึกษา

(ง) วิจัย พัฒนา ส่งเสริม มาตรฐานการศึกษาและการประกันคุณภาพการศึกษา รวมทั้งประเมิน ติดตาม และตรวจสอบคุณภาพการศึกษา

(จ) นิเทศ ติดตาม และประเมินผลการจัดการศึกษา

(ฉ) ศึกษา วิเคราะห์ วิจัย และพัฒนาสื่อนวัตกรรมการนิเทศทางการศึกษา

(ช) ปฏิบัติงานเลขานุการคณะกรรมการติดตาม ตรวจสอบ ประเมินผลและนิเทศการศึกษา ของ เขตพื้นที่การศึกษา

(ซ) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

8. กลุ่มส่งเสริมการจัดการศึกษา มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(ก) ศึกษา วิเคราะห์ ส่งเสริม สนับสนุน และดำเนินงานเกี่ยวกับศาสตร์พระราชา

(ข) ส่งเสริมการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานในรูปแบบการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และ การศึกษาตามอัธยาศัย

(ค) ส่งเสริม สนับสนุน และดำเนินการเกี่ยวกับการจัดเตรียมข้อมูลการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ของบุคคล ครอบครัว องค์กร ชุมชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่น

(ง) ประสานและส่งเสริมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้สามารถจัดการศึกษาสอดคล้องกับ นโยบาย และมาตรฐานการศึกษา

(จ) ส่งเสริมการจัดการศึกษาสำหรับผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาส และผู้มีความสามารถพิเศษ

(ฉ) ส่งเสริมงานการแนะแนว สุขภาพ อนามัย กีฬา และนันทนาการ ลูกเสือ ยุวกาชาด เนตร นารี ผู้บำเพ็ญประโยชน์ นักศึกษาวิชาทหาร ประชาธิปไตย วินัยนักเรียน การพิทักษ์สิทธิเด็ก และเยาวชน และงานกิจการนักเรียนอื่น

(ช) ส่งเสริม สนับสนุนการระดมทรัพยากรเพื่อการศึกษา

(ซ) ประสานการป้องกันและแก้ไขปัญหาการใช้สารเสพติด และส่งเสริมป้องกัน แก้ไขและ คุ้มครองความประพฤตินักเรียนและนักศึกษา รวมทั้งระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

(ฌ) ดำเนินงานวิเทศสัมพันธ์

(ญ) ประสาน ส่งเสริมการศึกษากับการศาสนาและการวัฒนธรรม

(ฎ) ส่งเสริมแหล่งการเรียนรู้ สิ่งแวดล้อมทางการศึกษา และภูมิปัญญาท้องถิ่น

(ฏ) ประสานและส่งเสริมสถานศึกษาให้มีบทบาทในการสร้างความเข้มแข็งของชุมชน

(ฐ) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือที่ได้รับมอบหมาย

9. หน่วยตรวจสอบภายใน ให้ปฏิบัติงานขึ้นตรงกับหัวหน้าส่วนราชการ และมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(ก) ดำเนินงานเกี่ยวกับงานตรวจสอบการเงิน บัญชี และตรวจสอบระบบดูแลทรัพย์สิน

(ข) ดำเนินงานเกี่ยวกับงานตรวจสอบการดำเนินงานหรือกระบวนการปฏิบัติงาน เปรียบเทียบ กับผลผลิตหรือเป้าหมายที่กำหนด

(ค) ดำเนินงานเกี่ยวกับการประเมินการบริหารความเสี่ยง

(ง) ดำเนินการอื่นเกี่ยวกับการตรวจสอบภายในตามที่กฎหมายกำหนด

(จ) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือที่ได้รับมอบหมาย

10. กลุ่มกฎหมายและคดีให้ปฏิบัติงานขึ้นตรงกับผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา และมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(ก) ส่งเสริม สนับสนุน พัฒนาการมีวินัยและรักษาวินัย

(ข) ดำเนินการสืบสวนเกี่ยวกับเรื่องร้องเรียน

(ค) ดำเนินการสอบสวนเกี่ยวกับวินัยและการตรวจพิจารณาวินัย

(ง) ดำเนินการเกี่ยวกับการอุทธรณ์และการพิจารณาอุทธรณ์

(จ) ดำเนินการเกี่ยวกับการร้องทุกข์และการพิจารณาร้องทุกข์

(ฉ) ดำเนินการเกี่ยวกับความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่

(ช) ดำเนินการเกี่ยวกับงานคดีปกครอง คดีแพ่ง คดีอาญา และคดีอื่น ๆ ของรัฐ

(ซ) ดำเนินการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ

(ฌ) ศึกษา วิเคราะห์ วิจัย จัดทำข้อมูลและติดตามประเมินผลเพื่อพัฒนางานกฎหมาย และงาน คดีของรัฐ

วิสัยทัศน์ (Vision)

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 เป็นองค์กรชั้นนำด้านการบริหารจัดการศึกษาพัฒนานักเรียนให้มีคุณภาพและมาตรฐานอย่างยั่งยืน ก้าวไกลสู่สากล

พันธกิจ (Mission)

1. ส่งเสริมการจัดการศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักของชาติและการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

2. พัฒนาศักยภาพนักเรียนให้มีสมรรถนะตามหลักสูตรและคุณลักษณะในศตวรรษที่ ๒๑ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและสร้างนวัตกรรม

3. ส่งเสริมพัฒนาศักยภาพนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษให้มีความเป็นเลิศเต็มตามศักยภาพ

4. ส่งเสริมการพัฒนาผู้บริหาร ครู และบุคลากรทางการศึกษาให้มีสมรรถนะตรงตามสายงานและมีความรับผิดชอบต่อคุณภาพการจัดการศึกษาอย่างมืออาชีพ

5. สร้างโอกาส ความเสมอภาค ลดความเหลื่อมล้ำ ให้นักเรียนทุกคนได้รับบริการทางการศึกษาอย่างทั่วถึงและเท่าเทียม

6. ส่งเสริมการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs)

7. พัฒนาระบบการบริหารจัดการศึกษา และส่งเสริมการจัดการศึกษาโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล (Digital Technology) สอดคล้องกับการพัฒนายุค Thailand 4.0

8. จัดการศึกษาเพื่อรองรับเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC)

ค่านิยมองค์กร (Core Values)

C	: Commitment	(มุ่งมั่นทำงาน)
H	: Happy service	(บริการด้วยไมตรี)
O	: Open Mind	(มีจิตสาธารณะ)
N	: Non – Graded	(ปฏิบัติเท่าเทียม)
1	: 1st in Service & Quality	(ยอดเยี่ยมบริการและคุณภาพ)

“มุ่งมั่นทำงาน บริการด้วยไมตรี มีจิตสาธารณะ ปฏิบัติเท่าเทียม ยอดเยี่ยมบริการและคุณภาพ”

วัฒนธรรมองค์กร (Organizational Culture)

บริการและคุณภาพที่เป็นเลิศ(Excellent in Service & Quality)

เป้าประสงค์ (Goal)

1. นักเรียนมีความรักในสถาบันหลักของชาติ ยึดมั่นการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีทัศนคติที่ถูกต้องต่อบ้านเมือง มีหลักคิดที่ถูกต้องเป็นพลเมืองดีของชาติมีคุณธรรม จริยธรรม มีค่านิยมที่พึงประสงค์ มีจิตสาธารณะ และรับผิดชอบต่อสังคม

2. นักเรียนเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้มีความคิดริเริ่มและสร้างสรรค์นวัตกรรม มีความรู้ มีทักษะ มีสมรรถนะตามหลักสูตร มีคุณลักษณะของนักเรียนในศตวรรษที่ ๒๑ มีสุขภาวะที่เหมาะสมตามวัยมีความสามารถในการพึ่งพาตนเองตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และการเป็นพลเมืองพลโลกที่ดี (Global Citizen) พร้อมก้าวสู่สากล นำไปสู่การสร้างความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

3. นักเรียนที่มีความสามารถพิเศษด้านวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ ศิลปะ ดนตรี กีฬา ภาษา และอื่น ๆ ได้รับการพัฒนาอย่างเต็มตามศักยภาพ

4. ผู้บริหาร ครู และบุคลากรทางการศึกษาเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ มีความรู้ จรรยาบรรณและมาตรฐานวิชาชีพ

5. นักเรียนทุกคนได้รับบริการทางการศึกษาที่มีคุณภาพได้มาตรฐาน

6. นักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ (ผู้พิการ) และกลุ่มผู้ด้อยโอกาส ได้รับการศึกษาอย่างทั่วถึงเท่าเทียมและมีคุณภาพ

7. สถานศึกษาจัดการศึกษาเพื่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) และสร้างเสริมคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

8. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 และสถานศึกษาในสังกัดมีระบบข้อมูลสารสนเทศ พัฒนาสื่อ นวัตกรรม และนำเทคโนโลยีดิจิทัลไปใช้อย่างมีประสิทธิภาพ

9. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษาบริหารจัดการเชิงบูรณาการ มีการกำกับติดตาม ประเมินผล รายงานผลอย่างเป็นระบบ ใช้งานวิจัย และนวัตกรรมในการขับเคลื่อนคุณภาพการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ

10. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรีเขต 1 และสถานศึกษาในสังกัดจัดการศึกษาเพื่อรองรับเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC)

กลยุทธ์ (Strategy)

กลยุทธ์ที่ 1 ส่งเสริมการจัดการศึกษาให้นักเรียนมีความปลอดภัยจากภัยทุกรูปแบบ

กลยุทธ์ที่ 2 สร้างโอกาสและความเสมอภาคทางการศึกษาให้กับประชากรวัยเรียนทุกคน

กลยุทธ์ที่ 3 ยกระดับคุณภาพการศึกษาให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 21

กลยุทธ์ที่ 4 เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการศึกษา

นโยบายการพัฒนาคุณภาพการศึกษา 4 จุดเน้น 9 นโยบาย

จุดเน้น 1. นักเรียน

- อ่านออก เขียนได้ คิดเลขเป็น
- สามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้
- ยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน NT O-NET
- มีคุณภาพและมีคุณธรรม

จุดเน้น 2. ครู

- พัฒนาสู่ครูมืออาชีพ
- มีอุดมการณ์และศรัทธาในอาชีพครู
- มีความรับผิดชอบต่อผลการจัดการศึกษา

จุดเน้น 3. การบริหารจัดการ

- ร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมพัฒนา
- ยึดหลักธรรมาภิบาล
- ประสานเครือข่ายพัฒนา
- โรงเรียนน่าดู น่าอยู่ น่าเรียน
- สำนักงานเขตมีคุณภาพและบริการเป็นเลิศ

จุดเน้น 4. การสร้างพลังและศรัทธาในการพัฒนา

- ศรัทธาและเชื่อมั่นในองค์กร
- คุณภาพและบริการที่เป็นเลิศ (งานคือเกียรติยศ)
- มุ่งสู่วิสัยทัศน์และเป้าหมายขององค์กร (ก้าวให้ไกลไปให้ถึง)

นโยบายที่ 1 การอ่านออกเขียนได้

นโยบายที่ 2 การคิดคำนวณ

นโยบายที่ 3 การยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

นโยบายที่ 4 การพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

นโยบายที่ 5 การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ STEM Education

นโยบายที่ 6 การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ตามแนว Active Learning

นโยบายที่ 7 การสร้างเสริมลักษณะนิสัยและทักษะพื้นฐานในการประกอบอาชีพ

นโยบายที่ 8 การส่งเสริมการจัดการศึกษาโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล (Digital Technology) เป็นเครื่องมือในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา

นโยบายที่ 9 การส่งเสริมสถานศึกษาให้มีสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยและมีบรรยากาศเอื้อต่อการจัดการเรียนรู้

1.3 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 มีสถานศึกษาในสังกัดรวมทั้งสิ้น 82 โรงเรียน (ข้อมูลวันที่ 10 พฤศจิกายน 2566) เป็นโรงเรียนขนาดเล็ก 21 โรงเรียน ขนาดกลาง 49 โรงเรียน ขนาดใหญ่ 10 โรงเรียน และขนาดใหญ่พิเศษ 2 โรงเรียน มีจำนวนนักเรียนทั้งหมด 28,446 คน มีจำนวนครูและบุคลากรทางการศึกษาทั้งหมด 1,702 คน

2. หลักการ แนวคิด และทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ

2.1 ความหมายของการบริหารงานวิชาการ

การบริหารงานวิชาการเป็นงานที่สำคัญอย่างยิ่งในสถานศึกษา เนื่องจากมีความเกี่ยวข้องกับกิจกรรมทุกกิจกรรมของสถานศึกษา โดยเฉพาะกิจกรรมที่มุ่งพัฒนาคุณภาพของนักเรียนซึ่งเป็นเป้าหมายหลักของสถานศึกษา รวมถึงเป็นเครื่องชี้วัดความสำเร็จและความสามารถของผู้บริหาร จากการศึกษาความหมายของการบริหารงานวิชาการพบว่านักการศึกษาและนักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงไว้ดังนี้

พชรพร คำเก่ง (2555) กล่าวว่า การบริหารงานวิชาการ หมายถึง การดำเนินการกิจกรรมทุกประเภทในสถานศึกษา ที่มีความเกี่ยวข้องกับการบริหารหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน การนิเทศภายใน การวิจัยในชั้นเรียน การวัดผลและการประเมินผล การประกันคุณภาพภายในและภายนอกสถานศึกษา เพื่อส่งผลให้นักเรียนมีความรู้ความสามารถและมีความประพฤติที่ดี เป็นบุคคลที่เป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศชาติต่อไป

จีรวิทย์ มั่นคงวัฒนะ (2555) ได้กล่าวถึงความหมายของการบริหารงานวิชาการว่า คือการบริหารกิจกรรมทุกอย่างในสถานศึกษา เกี่ยวกับการปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพสูงสุด เพราะ การให้ความรู้ด้านวิชาการแก่นักเรียน คือหน้าที่หลักของสถานศึกษา

รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ (2555) กล่าวว่า งานวิชาการ เป็นกระบวนการหรือกิจกรรมเกี่ยวกับการปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน การวัดผลและประเมินผล ให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร และเกิดประโยชน์สูงสุดกับนักเรียน

ภาวิดา ธาราศรีสุทธิ (2556) กล่าวว่า งานวิชาการ มีความหมายว่า กิจกรรมที่จัดขึ้นให้นักเรียนได้เรียนรู้ ปฏิบัติ ฝึกฝน และสร้างประสบการณ์อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งในและนอกห้องเรียน เพื่อให้นักเรียนพัฒนาตนเองให้เกิดประโยชน์สูงสุด มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ซึ่งงานวิชาการเป็นหัวใจสำคัญของสถานศึกษาที่ต้องใช้ทั้งศาสตร์และศิลป์ของผู้บริหารสถานศึกษา เพื่อบริหารงานวิชาการทุกชนิดในสถานศึกษา โดยเฉพาะการปรับปรุงคุณภาพการจัดการเรียนการสอน บรรลุตามจุดมุ่งหมายหลักของสถานศึกษา เป็นเครื่องชี้วัดความสำเร็จและความสามารถของผู้บริหาร

จรุณี เก้าเอี้ยน (2557) กล่าวว่า การบริหารงานวิชาการ เป็นกระบวนการต่อเนื่องของการจัดการศึกษา ซึ่งงานวิชาการเป็นภารกิจที่ต้องทำ ส่วนการบริหารงานวิชาการเป็นการดำเนินงานตามภารกิจสถานศึกษาที่ได้รับมอบหมายให้บรรลุตามเป้าหมายที่กำหนด

จิติมา วรรณศรี (2557) กล่าวถึงความหมายหมายของงานวิชาการว่า เป็นการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้และการพัฒนานักเรียน ประกอบด้วย การพัฒนาหลักสูตร การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การวัดผลและประเมินผล การใช้สื่อ เทคโนโลยี และแหล่งเรียนรู้ การวิจัยพัฒนาการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนานักเรียนให้มีคุณภาพตามจุดมุ่งหมายของการจัดการศึกษา

Robert (อ้างถึงในจารุณี เก้าเอี้ยน, 2557, หน้า 4) กล่าวว่า งานวิชาการเป็นหน้าที่ที่โรงเรียนต้องรับผิดชอบทางวิชาการ เริ่มตั้งแต่กำหนดปรัชญา และจุดมุ่งหมายทางการศึกษาของโรงเรียน โดยคำนึงถึงบุคคลในอาชีพต่าง ๆ ของชุมชนเป็นพื้นฐานรวมทั้งการประเมินโปรแกรมจัดการเรียนการสอน ที่จะสร้างให้นักเรียนมีคุณภาพ มีความรู้ มีจริยธรรม และคุณสมบัติตามที่ต้องการเพื่อนำไปใช้ในการดำรงชีวิตในสังคมต่อไปได้เป็นอย่างดี

ภาณุวัฒน์ กาศแก้ว (2559) กล่าวถึงการบริหารงานวิชาการไว้ว่า เป็นการบริหารกิจกรรมทุกชนิดที่เป็นภารกิจหลักของสถานศึกษา ซึ่งดำเนินงานเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล บรรลุวัตถุประสงค์ของหลักสูตร สอดคล้องตามมาตรฐาน ตัวชี้วัด และความต้องการของนักเรียน ผู้ปกครอง ชุมชน และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับสถานศึกษา

สายนภา ดาวแสง (2559) กล่าวว่า งานวิชาการ หมายความว่า การบริหารกิจกรรมทุกอย่างทางด้านวิชาการในสถานศึกษา ที่เกี่ยวกับหลักสูตร การปรับปรุงพัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้เกิดประสิทธิภาพ ส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพของนักเรียนให้มีคุณภาพซึ่งเป็นเป้าหมายสูงสุดของสถานศึกษา

ธัญดา ยงยศยิ่ง (2560) กล่าวว่า ความหมายของการบริหารงานวิชาการ คือ กระบวนการต่อเนื่องในการบริหารกิจกรรมทุกอย่างที่เกี่ยวข้องกับการปรับปรุงพัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น ตั้งแต่กำหนดนโยบาย วางแผน และการดำเนินการปรับปรุงพัฒนา ซึ่งประกอบด้วย การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ การวัดผลและการประเมินผล การเทียบโอนผลการเรียน การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา การแนะแนว การพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา การส่งเสริมความรู้ด้านวิชาการให้ชุมชน รวมถึงการประสานความร่วมมือกับสถานศึกษาอื่น

พระมหาธีรเพชร มาตพงษ์ (2561) กล่าวว่า การบริหารงานวิชาการเป็นหัวใจของสถานศึกษา เพราะจุดมุ่งหมายของสถานศึกษาคือการจัดการศึกษา คุณภาพ และมาตรฐานของสถานศึกษาจึงขึ้นอยู่กับงานด้านวิชาการ ประกอบด้วย งานหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน การจัดบุคลากรที่เกี่ยวข้อง การจัดสิ่งส่งเสริมด้านวิชาการ การวัดและประเมินผล รวมถึงการวางแผน การดำเนินการและการติดตามผลด้านวิชาการ

พระสุวรรณา เหมือน (อินฺทโชโต) (2561) กล่าวถึงความหมายของการบริหารงานวิชาการว่าคือการบริหารงานกิจกรรมทุกชนิดภายในสถานศึกษา การเรียนการสอนที่เกี่ยวกับหลักสูตร กระบวนการเรียนรู้ การวัดผลประเมินผล สื่อการสอน การประกันคุณภาพ การสิจัย เพื่อส่งเสริม สนับสนุน พัฒนาให้เกิดประสิทธิภาพ

นิภาพร พินิจมนตรี (2563) กล่าวถึง การบริหารงานวิชาการไว้ว่า หมายถึง การบริหารกิจกรรมและการดำเนินงานทุกอย่างภายในสถานศึกษาของครู บุคลากรทางการศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษา และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการปรับปรุงการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ให้ส่งผลดีต่อนักเรียนและครอบคลุมจุดมุ่งหมายของหลักสูตรอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

สรุปได้ว่า การบริหารงานวิชาการ หมายถึง การบริหารกิจกรรมและการดำเนินงานทุกอย่างภายในสถานศึกษา ที่มีความเกี่ยวข้องกับการบริหารหลักสูตร การปรับปรุงพัฒนา จัดการเรียนการสอน การนิเทศภายใน การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา การวัดผลและการประเมินผล การแนะแนว การ

ประกันคุณภาพภายในและภายนอกสถานศึกษา ตลอดจนการประสานความร่วมมือกับสถานศึกษาอื่น เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อนักเรียน และบรรลุตามวัตถุประสงค์ของสถานศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

2.2 ความสำคัญของการบริหารงานวิชาการ

งานวิชาการนับว่าเป็นหัวใจหลักของกระบวนการบริหารสถานศึกษา ซึ่งงานวิชาการจะสำเร็จหรือไม่นั้นขึ้นอยู่กับการบริหารงานวิชาการอย่างมีประสิทธิภาพของผู้หารสถานศึกษา จึงถือได้ว่า การบริหารงานวิชาการ เป็นกระบวนการที่สำคัญอย่างยิ่งในสถานศึกษา โดยมีนักการศึกษาและนักวิชาการหลากหลายท่านได้ให้ความสำคัญของการบริหารงานวิชาการไว้ดังนี้

พชรพร คำเก่ง (2555) กล่าวว่า งานวิชาการถือเป็นงานหลักของสถานศึกษา เป็นอันดับแรกที่บุคลาการทางการศึกษาให้ความสำคัญ เพราะเกี่ยวข้องกับนักเรียนโดยตรง ถ้างานวิชาการได้รับการพัฒนาได้เป็นอย่างดีแล้วจะช่วยสนับสนุนให้งานอื่น ๆ เกิดการพัฒนาอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

จีรวิทย์ มั่นคงวัฒนะ (2555) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการบริหารงานวิชาการว่า งานวิชาการถือเป็นหัวใจของการบริหารการศึกษา เพราะจุดมุ่งหมายหลักของสถานศึกษาคือการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพ ซึ่งเกี่ยวข้องกับงานวิชาการ ด้านหลักสูตร การเรียนการสอน สื่อการสอน การวัดผลและประเมินผล ห้องสมุด การนิเทศ การวางแผนการศึกษา และการอบรมทางวิชาการ ทั้งนี้เพื่อส่งเสริมเสริมพัฒนานักเรียนให้บรรลุจุดมุ่งหมายการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ

กษิรา วาระรัมย์, 2556 กล่าวถึงการบริหารงานวิชาการว่า เป็นงานที่สำคัญสำหรับสถานศึกษา เพราะเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับทุกกิจกรรมในสถานศึกษา ทั้งการจัดการเรียนการสอน คุณภาพการศึกษา การปรับปรุงการเรียนการสอนตั้งแต่การวางนโยบาย วางแผน ปรับปรุง พัฒนา จัดดำเนินการสอน บริหารหลักสูตร การนิเทศติดตามผลการศึกษา รวมถึงการวัดประเมินผล มีผู้เกี่ยวข้องโดยตรงเป็นผู้บริหาร ครูและบุคลากรทางการศึกษา ตลอดจนผู้เกี่ยวข้อง

จรุณี เก้าเอี้ยน (2557) กล่าวว่า ความสำคัญของการบริหารงานวิชาการว่า เป็นภารกิจหลักของผู้บริหารสถานศึกษา มาตรฐานคุณภาพการศึกษาจะเด่นชัด หากสามารถบริหารงานวิชาการได้อย่างมีประสิทธิภาพ จึงถือว่างานวิชาการเป็นส่วนที่สำคัญที่สุดของสถานศึกษา

สุดารัตน์ พลอยระย้า และนงลักษณ์ ใจฉลาด (2560) กล่าวถึงความสำคัญของการบริหารงานวิชาไว้ว่า งานวิชาการเป็นหัวใจสำคัญของสถานศึกษา และเกี่ยวข้องกับนักเรียนโดยตรง หากพัฒนางานวิชาการอย่างดีแล้ว งานอื่น ๆ ก็จะพัฒนาต่อไปได้จากการสนับสนุนของงานวิชาการ

กนกรัตน์ ทำจะดี (2560) กล่าวถึงความสำคัญของหารบริหารงานวิชาการว่า การบริหารงานวิชาการมีความสำคัญต่อการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ เป็นตัวชี้วัดความสำเร็จในการจัดการศึกษาและพัฒนาส่งเสริมประสิทธิภาพการเรียนการสอนให้บรรลุวัตถุประสงค์ซึ่งเป็นหัวใจหลักของสถานศึกษา

พระมหาธีรเพชร มาตพงษ์ (2561, หน้า 64) กล่าวว่า การบริหารงานวิชาการเป็นงานที่สำคัญสำหรับผู้บริหารสถานศึกษา โดยเฉพาะการปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอนซึ่งเป็นจุดมุ่งหมายหลักของสถานศึกษา เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับนักเรียน

พระสุวรรณา เหมือน (อินฺทโชโต) (2561, หน้า 12) กล่าวว่า การบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาเป็นงานที่มีความสำคัญสูงสุด ใช้เวลาในการบริหารงานมากที่สุด ผู้บริหารโรงเรียนจึงจำเป็นต้องบริหารงานวิชาการให้เกิดคุณภาพและเป็นประโยชน์แก่นักเรียน ผู้บริหารโรงเรียนจะต้องรับผิดชอบงานวิชาการเป็นอันดับแรกและต้องให้การสนับสนุน ส่งเสริม และติดตามการทำงานของครู เพื่อให้การเรียนการสอนบรรลุจุดประสงค์หลักสูตรและเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด

ดลนภา ฐิตะวรรณ และปิยะนาถ บุญมีพิพิธ (2563) กล่าวว่า การบริหารวิชาการมีความสำคัญต่อการดำเนินกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับงานวิชาการ ช่วยพัฒนาส่งเสริมประสิทธิภาพของการจัดการเรียนการสอนให้บรรลุตามวัตถุของสถานศึกษา และเป็นตัวชี้วัดความสำเร็จในการจัดการศึกษา ผู้บริหารจึงควรให้ความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง

มณีรัตน์ สุดเต้ (2563) กล่าวถึงความสำคัญของงานวิชาการว่า คืองานหลักของผู้บริหาร ครู บุคลากรทางการศึกษา และทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ต้องมีความรู้ความเข้าใจในการดำเนินงานให้เป็นไปตามเป้าหมาย รวมถึงมีการพัฒนา แก้ไข ปรับปรุงให้มีประสิทธิภาพอย่างต่อเนื่อง

สรุปได้ว่า การบริหารงานวิชาการเป็นหัวใจหลักในการบริหารสถานศึกษา เป็นตัวชี้วัดความสามารถและความสำเร็จในการจัดการศึกษา หากการบริหารงานวิชาการสามารถดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพ จะส่งผลให้การบริหารงานด้านอื่น ๆ เกิดประสิทธิภาพและพัฒนาได้เป็นอย่างดีด้วยการสนับสนุนจากงานวิชาการ ผู้บริหารจึงควรให้ความสำคัญกับการบริหารงานวิชาการเป็นอย่างยิ่ง

2.3 หลักการของการบริหารงานวิชาการ

หลักการบริหารงานวิชาการเป็นแนวคิดในการปฏิบัติงานให้บรรลุสู่ความสำเร็จ ผู้บริหารจำเป็นต้องใช้ทั้งหลักประสิทธิภาพและหลักประสิทธิผล โดยคำนึงถึงคุณภาพของนักเรียนเป้าหมายหลัก และบุคลากรผู้เป็นกำลังสำคัญในกระบวนการบริหารงานวิชาการ โดยนักการศึกษาและนักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงหลักการบริหารงานวิชาการไว้ดังนี้

สำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร (2550, หน้า 26) ระบุไว้ว่าการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลต้องอาศัยหลักการและวิธีการ ดังนี้

1. ยึดหลักในสถานศึกษา จัดทำหลักสูตรการศึกษาให้เป็นไปตามกรอบหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานและสอดคล้องกับสภาพปัญหา ความต้องการของชุมชนและสังคมอย่างแท้จริง โดยมีครู ผู้บริหาร ผู้ปกครอง และชุมชนร่วมด้วย

2. มุ่งส่งเสริมการศึกษาให้จัดการกระบวนการเรียนรู้ โดยถือว่านักเรียนมีความสำคัญที่สุด

3. มุ่งส่งเสริมให้ชุมชนและสังคมมีส่วนร่วมในการกำหนดหลักสูตร กระบวนการเรียนรู้ รวมทั้งสร้างเครือข่ายและแหล่งเรียนรู้

4. มุ่งจัดการศึกษาให้มีคุณภาพและมาตรฐาน โดยจัดให้มีดัชนีชี้วัดคุณภาพการจัดหลักสูตรและกระบวนการเรียนรู้และสามารถตรวจสอบคุณภาพการศึกษาได้ทุกช่วงชั้น

5. มุ่งส่งเสริมให้มีการสร้างเครือข่ายและความร่วมมือ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและคุณภาพในการจัดการและพัฒนาคุณภาพการศึกษา

จตุรภัทร ประทุม (2559, หน้า 30) กล่าวถึงหลักบริหารงานวิชาการที่สำคัญ ๆ ดังนี้

1. หลักการพัฒนาคุณภาพ (Quality management) เป็นการบริหารเพื่อนำไปสู่ความเป็นเลิศทางวิชาการ องค์ประกอบของคุณภาพที่เป็นตัวชี้วัดคือผลผลิต และกระบวนการเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้บุคลากรและผู้รับบริการได้รับความพึงพอใจ พัฒนาศักยภาพเป็นที่ยอมรับของสังคมในระดับสากลมากขึ้น โดยอาศัยกระบวนการประกันคุณภาพการศึกษา ได้แก่ การควบคุมคุณภาพ การตรวจสอบคุณภาพ และการแระเมินผล

2. หลักการมีส่วนร่วม (Participation) การปรับปรุงคุณภาพของกระบวนการบริหารได้พัฒนามาอย่างต่อเนื่อง สม่ำเสมอ โดยหลักการมีส่วนร่วม การเสนอแนะและการพัฒนาในงานวิชาการต้องอาศัยความร่วมมือจากหลายฝ่าย จึงอาจดำเนินงานในรูปของคณะกรรมวิชาการ โดยมีเป้าหมายนำไปสู่การพัฒนา คุณภาพได้มากขึ้น การมีส่วนร่วมต้องเริ่มจาก การร่วมคิด ร่วมทำ และร่วมประเมินผล

3. หลักการ 3 องค์ประกอบ (3-Es) ได้แก่ ประสิทธิภาพ ประสิทธิผล ประหยัด

3.1 หลักประสิทธิภาพ (Efficiency) หมายถึง การปฏิบัติตามแผนที่กำหนดไว้เป็นไปตามขั้นตอนและกระบวนการ มีปัญหาและอุปสรรคขณะดำเนินการก็สามารถปรับปรุงแก้ไขได้ การมีประสิทธิภาพเน้นไปที่กระบวนการ (Process) การใช้กลยุทธ์และเทคนิควิธีต่าง ๆ ที่ทำให้บรรลุวัตถุประสงค์มากที่สุด

3.2 หลักประสิทธิผล (Effectiveness) หมายถึง ได้ผลผลิต (Outcome) ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ ตรงตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร มีความรู้ความสามารถ มีทักษะเพิ่มขึ้น รวมทั้งการคำนึงถึงผลประโยชน์ที่ได้รับ อย่างไร่ก็ตามมักใช้สองคำนี้ควบคู่กับคือมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

3.3 หลักประหยัด (Economy) หมายถึง การใช้เวลาน้อย การลงทุนน้อย การใช้กำลังหรือแรงงานน้อย โดยไม่ต้องเพิ่มทรัพยากรการบริหาร แต่ได้ผลผลิตตามที่คาดหวัง ดังนั้น การลงทุนทางวิชาการจึงต้องคำนึงหลักความประหยัดด้วยเช่นกัน

4. หลักความเป็นวิชาการ (Academics) หมายถึง ลักษณะที่ครอบคลุมเนื้อหาสาระของวิชาการ ได้แก่ หลักการพัฒนาหลักสูตร หลักการเรียนรู้ หลักการสอน หลักการวัดผลประเมินผล หลักการนิเทศการศึกษา และหลักการวิจัย เป็นต้น หลักการเหล่านี้เป็นองค์ประกอบสำคัญที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงและสร้างสรรค์

พระบุญลัท สุวรรณเดช (2560) กล่าวถึง หลักการบริหารงานวิชาการไว้ดังนี้

1. หลักแห่งประสิทธิภาพ (Efficiency) หมายถึง การได้มีผลผลิตเพิ่มขึ้นโดยไม่เพิ่มการลงทุน นั่นคือ นักเรียนสำเร็จการศึกษาตามกำหนดของหลักสูตร โดยไม่ลาออกกลางคัน หรือจบช้ากว่ากำหนด

2. หลักแห่งประสิทธิผล (Effectiveness) หมายถึง ผลผลิตได้ตามจุดมุ่งหมายที่วางไว้ นั่นคือ นักเรียนมีคุณภาพตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร มีความรู้ความสามารถ และมีคุณภาพ

หลักการบริหารงานวิชาการจะแบ่งขั้นตอนของกระบวนการการบริหารงานวิชาการ ดังนี้

1. ขั้นก่อนดำเนินการ คือการกำหนดนโยบายและวางแผนงานด้านวิชาการ

1.1 จัดทำแผนงานวิชาการให้สอดคล้องตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร

1.2 จัดสภาพงานวิชาการและวิธีการทำงาน

1.3 จัดครูเข้าสอน

1.4 จัดทำโครงการสอน

1.5 จำทำปฏิทินการปฏิบัติงาน

1.6 จัดตารางสอน

1.7 จัดปฐมนิเทศนักเรียน

1.8 จัดลงทะเบียนเรียน

2. ขั้นการดำเนินงาน คือการดำเนินงาน ควบคุมดูแลให้เป็นไปตามแผนที่วางไว้

2.1 เป็นการนำหลักสูตรสู่การปฏิบัติ สอนตามหลักสูตรและโครงการสอนรายวิชา

2.2 การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร ได้แก่ โครงการสอนซ่อมเสริม โครงการส่งเสริมการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง การจัดกิจกรรมชุมนุม ลูกเสือ-เนตรนารี การแนะแนวการศึกษา การแนะแนวอาชีพ การให้คำปรึกษา ตลอดจนการจัดให้มีห้องสมุดโรงเรียนและจัดหาแหล่งค้นคว้าให้กับนักเรียน

2.3 การส่งเสริม อำนวยความสะดวกแก่ครูผู้สอน ทั้งในด้านสื่อการสอน เอกสาร คู่มือครู อุปกรณ์ และอาคารสภานที่

3. ขั้นส่งเสริมและติดตามผลด้านวิชาการ คือการปรับปรุง พัฒนา และประเมินผลงานด้านวิชาการให้ได้มาตรฐานของงานวิชาการ โดยมีผู้บริหารเป็นผู้ส่งเสริม สนับสนุน

3.1 ส่งเสริม สนับสนุน ให้ครูปรับปรุง พัฒนาตนเองด้านวิชาการ

3.2 ส่งเสริม สนับสนุน ให้ปฏิบัติตามแนวทางวิชาการ โดยการกำหนดจุดมุ่งหมายและนโยบายที่เหมาะสม สามารถนำไปปฏิบัติได้

3.3 ริเริ่ม สร้างสรรค์ในการปรับปรุงงานวิชาการ

3.4 จัดกิจกรรมที่ส่งเสริมด้านวิชาการ เพื่อสร้างบรรยากาศทางวิชาการในสถานศึกษา

3.5 จัดให้มีคณะกรรมการที่ปรึกษาทางวิชาการ

3.6 จัดตั้งคณะกรรมการทางวิชาการ เพื่อให้คณะครูแลกเปลี่ยนความรู้และความคิดเห็นซึ่งกันและกัน

3.7 ส่งเสริม สนับสนุนให้จัดกิจกรรมเผยแพร่งานวิชาการ โดยจัดเป็นชุมนุมหรือชมรม

3.8 ส่งเสริม สนับสนุนให้มีการเข้าร่วมประชุมสัมมนาฝึกอบรม เพื่อแลกเปลี่ยนความรู้และเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการ

3.9 ส่งเสริม สนับสนุนให้ศึกษาต่อเพื่อความก้าวหน้าทางวิชาการ

กนกรัตน์ ทำจะดี (2560, หน้า 6) กล่าวว่า การบริหารงานวิชาการควรมีหลักการบริหาร ดังนี้

1. สถานศึกษาต้องคำนึงองค์ประกอบหลักสำคัญของงานวิชาการ ได้แก่ การพัฒนาหลักสูตร การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การพัฒนาสื่อนวัตกรรมการเรียนการสอน และการจัดประเมินผลการเรียนการสอน

2. สถานศึกษาต้องมีกลไกควบคุมมาตรฐานทางวิชาการของสถานศึกษาให้มีคุณภาพ เพื่อการพัฒนาทางวิชาการจะได้มีทิศทางพัฒนางานวิชาการอย่างชัดเจนและไปในทิศทางเดียวกัน สอดคล้องกับการประเมินคุณภาพภายในและการประเมินจากหน่วยงานภายนอก

3. สถานศึกษาต้องมีการพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาให้มีความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตร การพัฒนากระบวนการการจัดการเรียนการสอน การวัดประเมินผล การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา โดยคำนึงถึงนักเรียนเป็นสำคัญ

4. สถานศึกษาต้องมีโครงสร้างการบริหารงานวิชาการที่ชัดเจน มีการกระจายอำนาจและความรับผิดชอบให้ผู้ปฏิบัติงาน โดยคำนึงถึงความรู้ ความสามารถ และความเหมาะสมของผู้ปฏิบัติงาน

5. สถานศึกษาต้องมีการประเมินติดตามผลการปฏิบัติงานทางวิชาการเพื่อให้ได้มาตรฐานของงานวิชาการและนำผลที่ได้มาปรับปรุง วางแผนงานวิชาการให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

6. สถานศึกษาต้องมีเครือข่ายการประสานงานความร่วมมือระหว่างครอบครัว ชุมชน เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการของสถานศึกษาในการพัฒนานักเรียน

7. สถานศึกษาต้องสามารถบริหารงานวิชาการได้อย่างมีอิสระ คล่องตัว และสอดคล้องกับความต้องการของนักเรียนและชุมชน

พระบุญลัท สุวรรณเดช (2560) กล่าวว่า หลักในการบริหารวิชาการควรมีหลักปฏิบัติอย่างมีคุณภาพ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผล เพื่อให้องค์กรมีการพัฒนาและบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ ซึ่งประกอบด้วยงานด้านหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน บุคลากร การจัดส่งเสริมงานด้านวิชาการ ตลอดจนงานด้านวัดผลและประเมินผล

มูนา จารง (2560) กล่าวว่า หลักการบริหารงานวิชาการเป็นแนวคิดที่ส่งผลให้การปฏิบัติบรรลุความสำเร็จ ผู้บริหารต้องใช้หลักประสิทธิภาพและประสิทธิผล โดยคำนึงถึงนักเรียนผู้เป็นเป้าหมายหลัก และบุคลากรผู้มีบทบาทสำคัญในกระบวนการบริหาร มุ่งเน้นให้ทุกคนมีส่วนร่วม รวมถึงให้การสนับสนุน ส่งเสริม ดูแลเอาใจใส่ด้วยความยุติธรรมและเสมอภาค

พระมหาธีรเพชร มาตพงษ์ (2561, หน้า 67) กล่าวว่า หลักการบริหารงานวิชาการคือ หลักแห่งประสิทธิภาพ หมายถึง การได้มีผลผลิตเพิ่มขึ้นโดยไม่เพิ่มการลงทุน นั่นคือนักเรียนนักศึกษาสามารถสำเร็จการศึกษาตามกำหนดของหลักสูตรโดยไม่ลาออกกลางคัน เรียนเกินเวลา และช้ากว่ากำหนด หลักแห่งประสิทธิผล หมายถึง ผลผลิตได้ตามจุดมุ่งหมายที่วางไว้ นั่นคือนักเรียนนักศึกษามีคุณภาพตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร มีความรู้ ความสามารถ ทักษะ และคุณภาพ

พระสุวรรณา เหมือน (อินฺทโชโต) (2561) กล่าวถึงหลักการบริหารงานวิชาการว่า ผู้บริหารจำเป็นต้องจัดทำแผนงานวิชาการที่สอดคล้องกับนโยบายหลัก มุ่งเน้นการมีส่วนร่วม ทำงานเป็นทีม รวมถึงกระจายอำนาจและความรับผิดชอบไปยังผู้ปฏิบัติ ส่งเสริม สนับสนุนให้ผู้ร่วมงานปรับปรุง

พัฒนาตนเอง สร้างขวัญกำลังใจในการทำงาน แต่งตั้งคณะกรรมการที่ปรึกษาทางวิชาการ ตลอดจนติดตามประเมินผล เพื่อให้การบริหารงานวิชาการมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

สรุปได้ว่า หลักการบริหารงานวิชาการควรยึดหลักประสิทธิภาพและหลักประสิทธิผล มุ่งเน้นทางทำงานแบบมีส่วนร่วม กระจายอำนาจและความรับผิดชอบให้กับครูและบุคลากร รวมถึงส่งเสริม สนับสนุนให้ปรับปรุง พัฒนาตนเอง เพิ่มพูนความรู้ความสามารถทางวิชาการ เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อนักเรียนบรรลุตามวัตถุประสงค์หลักของสถานศึกษา

2.4 องค์ประกอบของการบริหารงานวิชาการ

จากการศึกษาตำราและเอกสารที่เกี่ยวข้อง พบว่ามีนักการศึกษาและนักวิชาการกำหนดองค์ประกอบของการบริหารงานวิชาการไว้อย่างหลากหลาย ดังนี้

ขอบข่ายและภารกิจงานวิชาการที่กำหนดในกฎกระทรวงศึกษาธิการ (2553, หน้า 10) มีดังนี้

1. การพัฒนาหรือดำเนินการเกี่ยวกับการให้ความเห็นการพัฒนาสาระหลักสูตรท้องถิ่น
2. การวางแผนงานด้านวิชาการ
3. การจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา
4. การพัฒนาหลักสูตรในสถานศึกษา
5. การพัฒนากระบวนการเรียนรู้
6. การวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน
7. การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา
8. การพัฒนาส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้
9. การนิเทศการศึกษา
10. การแนะแนว
11. การพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายใน และมาตรฐานการศึกษา
12. การส่งเสริมชุมชนในมีความเข้มแข็งทางวิชาการ
13. การประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษา และองค์กรอื่น
14. การส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงาน สถานประกอบการ และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา
15. การจัดทำระเบียบ และแนวปฏิบัติเกี่ยวกับงานด้านวิชาการของสถานศึกษา
16. การคัดเลือกหนังสือ แบบเรียนเพื่อใช้ในสถานศึกษา
17. การพัฒนา และใช้สื่อเทคโนโลยีทางการศึกษา

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2550, หน้า 23-33) ได้กำหนดขอบข่ายและภารกิจการดำเนินงานวิชาการตามหลักเกณฑ์ วิธีกระจายอำนาจการบริหาร และการจัดการศึกษา ดังนี้

1. การพัฒนาหรือดำเนินการเกี่ยวกับการให้ความเห็นการพัฒนาสาระหลักสูตรท้องถิ่น
2. การวางแผนงานด้านวิชาการ
3. การจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา
4. การพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา
5. การพัฒนากระบวนการเรียนรู้
6. การวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน
7. การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา
8. การพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้
9. การนิเทศการศึกษา
10. การแนะแนว
11. การพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา
12. การส่งเสริมชุมชนให้มีความเข้มแข็งทางวิชาการ
13. การประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาและองค์กรอื่น
14. การส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงาน สถานประกอบการ และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา
15. การจัดระเบียบ และแนวปฏิบัติเกี่ยวกับงานด้านวิชาการของสถานศึกษา
16. การคัดเลือกหนังสือ แบบเรียน เพื่อใช้ในสถานศึกษา
17. การพัฒนา ใช้สื่อ และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ (2555, หน้า 30) ได้กำหนดองค์ประกอบของการบริหารงานวิชาการตามกระบวนการปฏิรูปการเรียนรู้ ครอบคลุม 4 ด้าน ได้แก่ หลักสูตร กระบวนการจัดการเรียนการสอน การวัด/ประเมินผล และการรับเข้าศึกษาต่อ รวมทั้งการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสารเพื่อการเรียนรู้ (ICT) พบว่า มีการส่งเสริม สนับสนุนการดำเนินงานปฏิรูปด้านการเรียนรู้ในแต่ละด้านเพื่อให้บรรลุตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ และแผนการศึกษาชาติ ดังนี้

1. การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา
2. การพัฒนากระบวนการเรียนรู้
3. การวัดผล ประเมินผล และเทียบโอนผลการเรียน
4. การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา
5. การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

6. การพัฒนาแหล่งการเรียนรู้
7. การนิเทศการศึกษา
8. การแนะแนวการศึกษา
9. การพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา
10. การส่งเสริมความรู้ทางวิชาการแก่ชุมชน
11. การประสานความร่วมมือการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาและองค์กรอื่น
12. การส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัว องค์กร และสถานบันอื่น

จีรวิทย์ มั่นคงวัฒนะ (2555) ระบุขอบข่ายของงานวิชาการที่ครอบคลุมหลายด้านที่ก่อให้เกิดประโยชน์ ส่งเสริม สนับสนุนให้นักเรียนเกิดประสิทธิภาพในทุกด้าน ดังนี้

1. การควบคุม ดูแล จัดหลักสูตร
2. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
3. การใช้วิธีการสอน
4. การใช้สื่อการสอน
5. การวัดผลการเรียนการสอน
6. การนิเทศการสอน
7. การศึกษาวิจัย
8. การประเมินมาตรฐานสถานศึกษา เพื่อปรับปรุงคุณภาพและประสิทธิภาพสถานศึกษา

สัมมา รธนิธย์ (2556, หน้า 99) กำหนดองค์ประกอบของการบริหารงานวิชาการ ดังนี้

1. การจัดการหลักสูตร และแผนการเรียนรู้ ประกอบด้วย การวิเคราะห์และจัดทำหลักสูตร การจัดทำแผนการเรียนรู้ การวางแผนการดำเนินงานวิชาการ
2. การจัดการเรียนการสอน ประกอบด้วย การจัดตารางสอน การกำหนดผู้สอน การดำเนินการสอน การจัดกิจกรรมตามหลักสูตร การจัดกิจกรรมนอกหลักสูตร
3. การจัดสื่อ และวัสดุเพื่อการเรียนการสอน ประกอบด้วย การจัดดำเนินการเกี่ยวกับวัสดุ อุปกรณ์ สื่อ ห้องสมุด นวัตกรรม ตลอดจนเทคโนโลยีเพื่อการเรียนการสอน
4. การนิเทศ และการพัฒนาการเรียนการสอน ประกอบด้วย การติดตามการดำเนินการสอนการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน การพัฒนาครู การประชุมทางวิชาการ
5. การวัด และประเมินผลการเรียนการสอน ประกอบด้วย การวัด และประเมินผลการเรียนของนักเรียน การประเมินผลการสอนของครู การประกันคุณภาพภายใน และมาตรฐานการศึกษา

จิติมา วรรณศรี (2557, หน้า 6) กล่าวว่า ขอบข่ายงานวิชาการ มีองค์ประกอบสำคัญ ดังนี้

1. การวางแผนงานวิชาการ
2. การพัฒนาหลักสูตร
3. การพัฒนาสื่อ และแหล่งเรียนรู้
4. การจัดการเรียนรู้
5. การวัด และประเมินผล
6. การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้
7. การนิเทศภายใน

จตุรภัทร ประทุม (2559) กำหนดขอบข่ายของการบริหารงานวิชาการ ดังนี้

1. การพัฒนาหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้
2. การจัดการเรียนการสอน
3. การนิเทศการศึกษา
4. การวัดผล ประเมินผล และเทียบโอนผลการเรียน
5. การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา
6. การพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายใน
7. การพัฒนาแหล่งเรียนรู้
8. การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยี

ปราญชลี สุดตา (2560, หน้า 6) กล่าวว่า แนวทางการดำเนินงานตามขอบข่ายงานวิชาการประกอบด้วยภาระงาน ดังนี้

1. ด้านการพัฒนาหลักสูตรในสถานศึกษา
2. ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้
3. ด้านการวัดผลประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน
4. ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา
5. ด้านการนิเทศการศึกษา
6. ด้านการพัฒนา และใช้สื่อเทคโนโลยีทางการศึกษา

สรุปได้ว่า ขอบข่ายบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา ประกอบด้วย

1. ด้านการจัดการเรียนการสอน 2. ด้านการวัดและประเมินผล 3. ด้านการพัฒนาหลักสูตรในสถานศึกษา 4. ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา 5. ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และ

เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา 6. ด้านการพัฒนาส่งเสริมแหล่งการเรียนรู้ 7. ด้านการนิเทศการศึกษา และ 8. ด้านการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา

3. หลักการ แนวคิด และทฤษฎีเกี่ยวกับยุคดิจิทัล

3.1 ความหมายของยุคดิจิทัล

ประเทศไทยในปัจจุบันเข้าสู่ยุคดิจิทัลที่เกิดการเปลี่ยนแปลงและมีความเจริญก้าวหน้าอย่างรวดเร็วต่อเนื่อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านเทคโนโลยีซึ่งสามารถเข้าถึงได้อย่างรวดเร็วทุกที่ทุกเวลา ยุคดิจิทัลนั้นได้มีนักการศึกษาและนักวิชาการให้ความหมายไว้ ดังนี้

Subbrain (2019) กล่าวถึงความหมายของยุคดิจิทัลว่า คือสิ่งที่โลกในปัจจุบันให้ความสำคัญทั้งด้านธุรกิจและสาธารณูปโภค ตลอดจนการใช้ชีวิตประจำวัน กล่าวได้ว่า ดิจิทัลคือการเรียกรวม ๆ ของเทคโนโลยีและนวัตกรรมใหม่ที่ช่วยให้เกิดความสะดวกสบายและตอบสนองความต้องการของมนุษย์ โดยสิ่งที่ใช้ในชีวิตประจำวันคือโซเชียลมีเดีย (social media) ซึ่งมีลักษณะเป็นกลุ่มสังคมออนไลน์ที่มีหน้าที่เป็นแหล่งสื่อสมัยใหม่ รวมถึงเป็นแหล่งพบปะของผู้คนผ่านอุปกรณ์ต่าง ๆ อย่าง smart phone, tablet, PC และ laptop

มณีรัตน์ สุดเต้ (2563) กล่าวว่า ยุคดิจิทัล คือ ยุคของอิเล็กทรอนิกส์ที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีในการสื่อสาร ส่งผ่านข้อมูลสารสนเทศที่ทุกคนสามารถเข้าถึงได้อย่างรวดเร็วทุกที่ทุกเวลา

สุภัทรศักดิ์ คำสามารถ, ศิรินทิพย์ กุลจิตรตรี และโกวิท จันทะปาละ (2563) กล่าวถึงความหมายของยุคดิจิทัลว่าคือยุคอิเลคโทรนิกส์ที่เกี่ยวกับความรวดเร็วของเทคโนโลยีในการส่งผ่านข้อมูลต่าง ๆ ที่ทุกคนสามารถเข้าถึงได้ทุกที่และทุกเวลา

เพ็ญนภา ศรีวาปี (2563) กล่าวว่ายุคดิจิทัล คือยุคที่โลกมีการเปลี่ยนแปลงด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่ทันสมัย ซึ่งพัฒนาอย่างก้าวกระโดด หลอมรวมกับวิถีชีวิตก่อเกิดเป็นนวัตกรรมใหม่อย่างพลิกผัน

สรุปได้ว่า ยุคดิจิทัล หมายถึง ยุคของอิเล็กทรอนิกส์ที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีและนวัตกรรมใหม่ ๆ ในการสื่อสาร ช่วยให้เกิดความสะดวกสบาย ตอบสนองความต้องการ และหลอมรวมเข้ากับการดำเนินชีวิต สามารถส่งผ่านข้อมูลสารสนเทศต่าง ๆ ได้อย่างรวดเร็ว สามารถเข้าถึงได้ทุกที่ทุกเวลา

3.2 คุณลักษณะยุคดิจิทัล

ความเจริญก้าวหน้าของเทคโนโลยีก่อให้เกิดพัฒนาการจากยุคอุตสาหกรรมมาสู่ยุคดิจิทัล ส่งผลให้นักเรียน ครู และบุคลากรทางการศึกษาเข้าถึงแหล่งข้อมูลความรู้ได้โดยไม่มีข้อจำกัดในเรื่องเวลาและสถานที่ โดยนักการศึกษาและนักวิชาการได้กล่าวถึงคุณลักษณะยุคดิจิทัลไว้ดังนี้

เอกชัย กี่สุขพันธ์ (2559) กล่าวถึงคุณลักษณะ 3 ประการในยุคดิจิทัล ดังนี้

1. ความรวดเร็วในการสื่อสาร
2. การใช้เทคโนโลยีการสื่อสารอย่างไม่มีขอบเขตหรือข้อจำกัด
3. ใช้เทคโนโลยีบูรณาการเชื่อมโยงและแบ่งปัน

ศิสุภัทรศักดิ์ คำสามารถ, ศิรินทิพย์ กุลจิตรตรี และโกวิท จันทะปาละ (2563) กล่าวว่า คุณลักษณะยุคดิจิทัลที่สำคัญมี 3 ประการ คือ

1. ความรวดเร็วในการสื่อสาร การจัดเก็บข้อมูล และการเข้าถึงแหล่งข้อมูล
2. การใช้เทคโนโลยีที่ไม่มีขอบเขตหรือข้อจำกัดทั้งเรื่องเวลาและสถานที่
3. การใช้เทคโนโลยีบูรณาการเชื่อมโยงเครือข่าย เพื่อพัฒนาและแบ่งปันความรู้อย่างทั่วถึง

มณีรัตน์ สุดเต้ (2563) กล่าวถึงคุณลักษณะยุคดิจิทัล 3 ประการว่า

1. ความรวดเร็วในการสื่อสาร การจัดเก็บข้อมูล และการเข้าถึงแหล่งข้อมูล ข่าวสารความรู้
2. การใช้เทคโนโลยีสื่อสารโดยไม่มีขอบเขตหรือข้อจำกัดเรื่องเวลาและสถานที่ ส่งผลให้สามารถเข้าถึงและเรียนรู้ได้ทุกที่ทุกเวลา
3. การใช้เทคโนโลยีบูรณาการเชื่อมโยงเครือข่าย เพื่อให้ทุกคนเข้าถึง พัฒนา เผยแพร่และแบ่งปันข้อมูลความรู้ได้อย่างทั่วถึง

สรุปได้ว่า คุณลักษณะยุคดิจิทัลที่สำคัญมี 3 ประการ ประกอบด้วย

1. ความรวดเร็วในการสื่อสาร จัดเก็บข้อมูล และการเข้าถึงแหล่งข้อมูล ข่าวสารความรู้ 2. การใช้เทคโนยีการสื่อสารโดยไม่มีขอบเขตหรือข้อจำกัดเรื่องเวลาและสถานที่ ส่งผลให้สามารถเข้าถึงและเรียนรู้ได้ทุกที่ทุกเวลา และ 3. การใช้เทคโนโลยีบูรณาการเชื่อมโยงเครือข่าย เพื่อให้ทุกคนสามารถเข้าถึง พัฒนา เผยแพร่ และใช้ในการแบ่งปันข้อมูลความรู้

3.3 ทักษะการเป็นพลเมืองยุคดิจิทัล

ความรวดเร็วของเทคโนโลยีและและความคิดอันก้าวล้ำของมนุษย์มีแนวโน้มว่าจะพัฒนาก้าวหน้าอย่างต่อเนื่อง การปรับตัวและพัฒนาตนเองให้มีทักษะสำคัญในการดำเนินชีวิตในยุคดิจิทัลนั้น

เป็นสิ่งที่ควรบ่มเพาะให้เกิดขึ้น โดยนักการศึกษาและนักวิชาการได้กล่าวถึงทักษะการเป็นพลเมืองยุคดิจิทัลไว้ดังนี้

สำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล (องค์การมหาชน) (2559) กล่าวถึงทักษะดิจิทัลที่เป็นหัวใจสำคัญในการก้าวสู่ยุคใหม่ทางด้านเทคโนโลยีอย่างเต็มรูปแบบของประเทศไว้ 8 ทักษะ ดังนี้

1. Digital skill Leadership ทักษะความเป็นผู้นำภายใต้การบริหารงานในยุคดิจิทัล

2. Digital skill Transformation ทักษะการขับเคลื่อนองค์กรเพื่อนำไปสู่การเป็นรัฐบาลดิจิทัล

3. Digital skill Governance ทักษะด้านการบริหารงานภายใต้ธรรมาภบาลที่สอดคล้องกับนโยบายดิจิทัล

4. Digital skill Project Management ทักษะการบริหารโครงการในยุคดิจิทัล

5. Digital skill Technology ทักษะการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อยกระดับศักยภาพองค์กร

6. Digital Services Design & Assurance ทักษะการออกแบบการให้บริหารด้านดิจิทัลเพื่อการพัฒนาคุณภาพ

7. Digital skill Compliance ทักษะในการประยุกต์ใช้กฎระเบียบ แผนดำเนินงาน นโยบายและกฎหมายด้านดิจิทัล

8. Digital skill Literacy ทักษะความรู้เท่าทันในการนำประสบการณ์ด้านเทคโนโลยีดิจิทัลมาปรับใช้ในการพัฒนาองค์กร

เพ็ญนภา ศรีวาปี (2563) กล่าวถึงทักษะการเป็นพลเมืองยุคดิจิทัลว่ามีทักษะสำคัญ 8 ประการ ดังนี้

1. ทักษะในการรักษาอัตลักษณ์ที่ดีของตนเอง (Digital Citizen Identity) สามารถสร้างสมดุลบริหารจัดการ และรักษาอัตลักษณ์ที่ดีของตนเองไว้ได้ ทั้งในโลกออนไลน์และโลกความเป็นจริง

2. ทักษะในการรักษาข้อมูลส่วนตัว (Privacy Management) บริการจัดการข้อมูลส่วนตัวอย่างมีดุลยพินิจ แชร์ข้อมูล โดยคำนึงถึงความเป็นส่วนตัวทั้งของตนเองและผู้อื่น ความเท่าเทียมกันทางดิจิทัล เคารพสิทธิส่วนบุคคล ตลอดจนมีวิจารณญาณในการเผยแพร่ข้อมูลและจัดการความเสี่ยงของข้อมูลในสื่อสังคมดิจิทัล

3. ทักษะในการคิดวิเคราะห์มีวิจารณญาณที่ดี (Critical Thinking) สามารถใช้ สื่อสาร สร้างสรรค์ ประเมิน วิเคราะห์ สังเคราะห์ และแยกแยะชนิดของข้อมูล โดยกลั่นกรองความถูกต้อง ข้อเท็จจริง ลักษณะ และระดับความอันตรายก่อนนำไปเผยแพร่ต่อ ซึ่งใช้ความรู้ ความเชี่ยวชาญด้านเทคนิคเพื่อใช้เครื่องมือดิจิทัล และทักษะในการรู้คิดขั้นสูงเพื่อเป็นผู้สร้างเนื้อหาทางดิจิทัลที่ดีในสภาพแวดล้อมสังคมดิจิทัล

4. ทักษะในการจัดสรรเวลาหน้าจอ (Screen Time Management) บริหารเวลากับการใช้อุปกรณ์ยุคดิจิทัลเพื่อให้เกิดความสมดุลระหว่างโลกออนไลน์และโลกความเป็นจริง

5. ทักษะในการรับมือกับการคุกคามทางโลกออนไลน์ (Cyberbullying Management) สามารถรับรู้และรับมือการข่มขู่คุกคามบนโลกออนไลน์ ตลอดจนป้องกันตนเองและคนรอบข้างจากการคุกคามนั้นได้

6. ทักษะในการบริหารจัดการข้อมูลที่ผู้ใช้งานทิ้งไว้บนโลกออนไลน์ (Digital Footprints) เข้าใจการหลงเหลือร่องรอยข้อมูลส่วนตัวในโลกดิจิทัล รวมถึงผลลัพธ์และความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้น เพื่อจัดการดูแลสิ่งเหล่านี้อย่างมีความรับผิดชอบ

7. ทักษะในการรักษาความปลอดภัยของตนเองในโลกออนไลน์ (Cybersecurity Management) สามารถป้องกันข้อมูลทางการเงินและข้อมูลสำคัญอื่น ๆ โดยสร้างระบบความปลอดภัยที่เข้มแข็งและมีประสิทธิภาพในการป้องกันการโจรกรรมข้อมูล

8. ทักษะในการใช้เทคโนโลยีอย่างมีจริยธรรม (Digital Empathy) มีความเห็นอกเห็นใจและสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับบุคคลอื่นบนโลกออนไลน์ ตระหนักถึงผลที่เกิดขึ้นจากการใช้อินเทอร์เน็ต คำนึงถึงสิทธิและความรับผิดชอบในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ในโลกออนไลน์ รวมถึงสามารถป้องกันตนเองจากความเสี่ยงออนไลน์ได้

ไอที 24 ชั่วโมง (2563) ได้กล่าวถึงทักษะความเป็นพลเมืองดิจิทัล 8 ทักษะ เพื่อให้สามารถอยู่ในโลกดิจิทัลได้อย่างปลอดภัยและมีความสุขดังนี้

1. การรักษาอัตลักษณ์ที่ดีของตัวเอง (Digital Citizen Identity) คือ ความสามารถการบริหารจัดการอัตลักษณ์ที่ดีของตนเองทั้งในโลกออนไลน์และชีวิตจริง

2. การจัดสรรเวลาหน้าจอ (Screen Time Management) คือ ความสามารถในการบริหารเวลาในโลกออนไลน์และชีวิตจริงได้อย่างสมดุล

3. การรับมือการกลั่นแกล้งบนโลกไซเบอร์ (Cyberbullying Management) คือ ความสามารถในการรับมือการคุกคามข่มขู่บนโลกไซเบอร์

4. การรักษาความปลอดภัยของตนเองบนโลกไซเบอร์ (Cybersecurity Management) คือ ความสามารถในการป้องกันข้อมูลด้วยการสร้างระบบความปลอดภัยที่แข็งแรงและมีประสิทธิภาพ

5. การรักษาข้อมูลส่วนตัว (Privacy Management) คือ การมีดุลยพินิจในการบริหารจัดการและป้องกันข้อมูลส่วนตัวบนโลกออนไลน์ทั้งของตนเองและบุคคลอื่น

6. การคิดวิเคราะห์มีวิจารณญาณที่ดี (Critical Thinking) คือ ความสามารถในการแยกแยะข้อมูลทั้งด้านข้อเท็จจริง ประโยชน์ ระดับความอันตราย และรูปแบบการหลอกลวงบนโลกไซเบอร์

7. การบริหารจัดการข้อมูลที่ผู้ใช้งานมีการทิ้งไว้บนโลกออนไลน์ (Digital Footprint) คือ ความสามารถในการเข้าใจการหลงเหลือร่องรอยและผลลัพธ์ที่อาจเกิดขึ้น เพื่อดูแลข้อมูลอย่างมีความรับผิดชอบ

8. ทักษะการใช้เทคโนโลยีอย่างมีจริยธรรม (Digital Empathy) คือ ความเห็นอกเห็นใจและสร้างความสัมพันธ์ที่ดี รวมถึงเป็นกระบอกเสียงให้ผู้ที่ต้องการความช่วยเหลือ

สำนักงานบริหารและพัฒนาองค์ความรู้ (องค์การมหาชน) (2564) ได้กำหนด 8 ทักษะสำคัญในการเป็นพลเมืองดิจิทัลได้อย่างปลอดภัยไว้ดังนี้

1. ทักษะการรักษาอัตลักษณ์ที่ดีของตนเอง (Digital Citizen Identity)
2. ทักษะในการบริหารจัดสรรเวลาในโลกดิจิทัล (Screen Time Management)
3. ทักษะการรับมือการกลั่นแกล้งบนโลกไซเบอร์ (Cyberbullying Management)
4. ทักษะการรักษาความปลอดภัยของตนเองบนโลกไซเบอร์ (Cybersecurity Management)
5. ทักษะในการจัดการความเป็นส่วนตัว (Privacy Management)
6. ทักษะการคิดวิเคราะห์อย่างมีวิจารณญาณ (Critical Thinking)
7. ทักษะในการบริหารจัดการข้อมูล ร่องรอยทางดิจิทัล (Digital Footprint)
8. ทักษะการใช้เทคโนโลยีอย่างเห็นใจและสร้างสัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่น (Digital Empathy)

จากการศึกษาทักษะการเป็นพลเมืองยุคดิจิทัลที่นักการศึกษาและนักวิชาการได้กล่าวไว้ในข้างต้น สรุปได้ว่า การเป็นพลเมืองดิจิทัลที่ดีต้องมีทักษะความรู้ทั้งเชิงเทคโนโลยีและการคิดขั้นสูง หรือที่เรียกว่า “การรู้ดิจิทัล” ประกอบด้วย ทักษะการรักษาอัตลักษณ์ที่ดีของตัวเอง ทักษะการบริหารจัดการเวลาในโลกดิจิทัล ทักษะการรับมือการกลั่นแกล้งบนโลกไซเบอร์ ทักษะการรักษาความปลอดภัยตนเองบนโลกไซเบอร์ ทักษะการจัดการความเป็นส่วนตัว ทักษะการคิดวิเคราะห์อย่างมีวิจารณญาณ ทักษะการบริหารจัดการข้อมูลร่องรอยทางดิจิทัล และทักษะการใช้เทคโนโลยีอย่างมีจริยธรรม

3.4 ทักษะด้านดิจิทัลของข้าราชการและบุคลากรภาครัฐ

คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบในหลักการ แนวทางการพัฒนาทักษะด้านดิจิทัลของข้าราชการและบุคลากรภาครัฐเพื่อการปรับเปลี่ยนเป็นรัฐบาลดิจิทัล โดยมีเป้าหมายให้ข้าราชการและบุคลากรภาครัฐปรับตัวเท่าทันกับการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีในยุคดิจิทัล และเป็นกำลังสำคัญในการขับเคลื่อนปรับเปลี่ยนให้ภาครัฐเป็นรัฐบาลดิจิทัลซึ่งสามารถนำเทคโนโลยีมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด ทักษะด้านดิจิทัลของข้าราชการและบุคลากรภาครัฐได้มีนักการศึกษาและนักวิชาการระบุไว้ดังนี้

สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (2561) กำหนดทักษะดิจิทัล 4 องค์ประกอบ ดังนี้

1. ความสามารถ คือ กลุ่มพฤติกรรมที่บุคลากรภาครัฐควรแสดงออกเพื่อให้ปฏิบัติตามบทบาทและพฤติกรรมที่คาดหวัง แบ่งเป็น 7 กลุ่มความสามารถ

1.1 ความสามารถด้านความเข้าใจและใช้เทคโนโลยีดิจิทัล (Digital Literacy)

1.2 ความสามารถด้านการควบคุมกำกับ และการปฏิบัติตามกฎหมาย นโยบาย และมาตรฐานการจัดการด้านดิจิทัล (Digital Governance, Standard and Compliance)

1.3 ความสามารถด้านเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อยกระดับศักยภาพองค์กร (Digital Technology)

1.4 ความสามารถด้านการออกแบบกระบวรการและการให้บริการด้วยระบบดิจิทัล (Digital Process and Service Design)

1.5 ความสามารถด้านการบริหารกลยุทธ์และการจัดการโครงการ (Strategic and Project Management)

1.6 ความสามารถด้านผู้นำดิจิทัล (Digital Leadership)

1.7 ความสามารถด้านการขับเคลื่อนการเปลี่ยนแปลงด้านดิจิทัล (Digital Transformation)

2. ความรู้ คือ ความเข้าใจเชิงวิชาการและวิชาชีพที่ข้าราชการและบุคลากรภาครัฐควรแบ่งเป็น 2 กลุ่มความรู้

2.1 ความรู้พื้นฐานสำหรับข้าราชการและบุคลากรภาครัฐ

2.2 ความรู้ที่จำเป็นสำหรับกลุ่มข้าราชการและบุคลากรภาครัฐ

3. ประสบการณ์ คือ สิ่งที่เคยกระทำ หรือเคยพบเห็น แล้วสามารถนำมาสนับสนุนให้เกิดพฤติกรรมที่คาดหวัง แบ่งออกเป็น 2 กลุ่มประสบการณ์

3.1 ประสบการณ์พื้นฐานสำหรับข้าราชการและบุคลากรภาครัฐ

3.2 ประสบการณ์ที่จำเป็นสำหรับกลุ่มข้าราชการและบุคลากรภาครัฐ

4. คุณลักษณะ คือ ความชอบและแรงจูงใจที่ส่งผลต่อความพึงพอใจในการทำงาน ก่อเกิดความสำเร็จในการทำงาน และสนับสนุนให้เกิดพฤติกรรมที่คาดหวัง

เพ็ญนภา ศรีวาปี (2563) ได้แบ่งทักษะด้านดิจิทัลของข้าราชการและบุคลากรภาครัฐออกเป็น 5 มิติการเรียนรู้ 7 กลุ่มทักษะ ดังนี้

มิติที่ 1 รู้เท่าทันและใช้เทคโนโลยีเป็น

1.1 กลุ่มทักษะด้านความเข้าใจและใช้เทคโนโลยีดิจิทัล

มิติที่ 2 เข้าใจนโยบาย กฎหมาย และมาตรฐาน

2.1 กลุ่มทักษะด้านการควบคุม กำกับ และการปฏิบัติตามกฎหมาย นโยบาย และมาตรฐานการจัดการด้านดิจิทัล

มิติที่ 3 ใช้ดิจิทัลเพื่อประยุกต์และพัฒนา

3.1 กลุ่มทักษะด้านเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อนกระดับศักยภาพองค์กร

3.2 กลุ่มทักษะด้านการออกแบบกระบวนการและการให้บริการด้วยระบบดิจิทัลเพื่อการพัฒนาคุณภาพงานภาครัฐ

มิติที่ 4 ใช้ดิจิทัลเพื่อการวางแผน บริหารจัดการ และนำองค์กร

4.1 กลุ่มทักษะด้านการจัดการโครงการและการบริหารกลยุทธ์

4.2 กลุ่มทักษะด้านผู้นำดิจิทัล

มิติที่ 5 ใช้ดิจิทัลเพื่อการขับเคลื่อนการเปลี่ยนแปลงและสร้างสรรค์

5.1 กลุ่มทักษะด้านการขับเคลื่อนการเปลี่ยนแปลงด้านดิจิทัล

สรุปได้ว่า ทักษะด้านดิจิทัลของข้าราชการและบุคลากรภาครัฐประกอบด้วย ความสามารถ ความรู้ ประสบการณ์ คุณลักษณ์ และสมรรถนะ

4. หลักการ แนวคิด และทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัล

4.1 องค์ประกอบของการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัล

จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ การบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล และแนวคิดหลักการเกี่ยวกับยุคดิจิทัล พบว่ามีนักการศึกษากล่าวถึงองค์ประกอบของการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลโดยอ้างอิงจากการบริหารงานวิชาการและแนวคิดหลักการเกี่ยวกับยุคดิจิทัล ดังนี้

พระราชวุธ ปญฺญาวชิโร (2561) กล่าวถึงองค์ประกอบการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลดังนี้

1. การพัฒนาหลักสูตรให้ทันสมัยและตอบสนองความต้องการของนักเรียน
2. การจัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อเทคโนโลยีที่ทันสมัยสอดคล้องการเปลี่ยนแปลงของโลก
3. การพัฒนาระบบวัดผลและประเมินผลโดยใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัย
4. การพัฒนาแหล่งเรียนรู้และระบบเทคโนโลยีที่ทันสมัยในชุมชน
5. การแนะแนวโดยใช้เทคโนโลยีการสื่อสารที่ทันสมัย
6. การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอน
7. การพัฒนาระบบประกันคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา
8. การส่งเสริมชุมชนให้เข้าถึงการบริหารวิชาการที่ทันสมัยและพัฒนาอาชีพอย่างเหมาะสม
9. การร่วมมือกับสถานศึกษาอื่น เพื่อพัฒนาการบริหารงานวิชาการโดยใช้สื่อเทคโนโลยี
10. การพัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศของสถานศึกษาให้สามารถเข้าถึงได้ทุกที่ทุกเวลา

วิรากร มนรัตน์ (2563) กำหนดขอบข่ายการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลไว้ดังนี้

1. การพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา
2. การจัดการเรียนรู้
3. การพัฒนาระบบบริหารจัดการเรียนรู้
4. การพัฒนาแหล่งเรียนรู้
5. การสร้างเครือข่ายการเรียนรู้กับชุมชน หน่วยงาน และองค์กร

ภคพร เลิกนอก (2563) กล่าวถึงการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลไว้ดังนี้

1. การจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาโดยประยุกต์ใช้สื่อ เทคโนโลยีสารสนเทศ และนวัตกรรม
2. การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา
3. การพัฒนากระบวนการจัดการเรียนการสอนให้ทันสมัย

พระอนันต์ ธมฺมวิริโย (นามทอง), สุนทร สายคำ และประจิตร มหาหิง (2564) ระบุองค์ประกอบของการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลไว้ 4 ด้าน ดังนี้

1. ด้านหลักสูตรสถานศึกษา
   1.1 มีส่วนร่วมในการออกแบบหลักสูตรให้มีคุณภาพ
   1.2 กำหนดโครงสร้างหลักสูตรอย่างสร้างสรรค์
   1.3 มีการสื่อสาร นิเทศ และติดตามการใช้หลักสูตรสถานศึกษา
   1.4 จัดทำหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นให้นักเรียนศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง
2. ด้านกระบวนการเรียนการสอน
   2.1 ออกแบบกระบวนการเรียนรู้อย่างสร้างสรรค์และมีประสิทธิภาพอยู่เสมอ
   2.2 จัดกิจกรรมให้นักเรียนได้เรียนรู้จากการปฏิบัติ
   2.3 จัดกิจกรรมให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล
   2.4 สร้างประสบการณ์อาชีพให้นักเรียนนำความรู้ไปต่อยอดในอนาคต
3. ด้านการใช้สื่อการเรียนการสอน
   3.1 ผลิตสื่อการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับนักเรียนอย่างสร้างสรรค์
   3.2 ทำงานร่วมกับผู้อื่นในการใช้สื่ออย่างมีประสิทธิภาพ
   3.3 จัดทำสื่อการสอนที่มีประสิทธิภาพโดยใช้เทคโนโลยี
   3.4 ใช้สื่อการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับทักษะอาชีพที่นักเรียนสนใจ
4. ด้านการวัดผลประเมินผล
   4.1 ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศรายงานการวัดผลประเมินผลอย่างมีระบบ

4.2 เข้าใจความแตกต่างทางวัฒนธรรมในการวัดผลและประเมินผลนักเรียนรายบุคคล

4.3 มีการวัดผลและประเมินผลคุณลักษณะอังพึงประสงค์ทุกช่วงชั้น

4.4 มีทักษะทางอาชีพในกรวัดผลประเมินผล

พันทา สวัสดี และชัยยุทธ ศิริสุทธิ์ (2564) กล่าวถึงองค์ประกอบที่ส่งผลให้การบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ประกอบด้วย

1. ด้านการพัฒนาครูให้มีศักยภาพทางเทคโนโลยีและดิจิทัล

2. ด้านการนิเทศโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและดิจิทัล

3. ด้านการพัฒนาสื่อมัลติมีเดีย

4. ด้านการจัดการเรียนการสอนออนไลน์

5. ด้านการพัฒนาหลักสูตรให้ตรงตามความต้องการในการพัฒนาประเทศด้วยระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและดิจิทัล

วีรภัทร ภักดีพงษ์, อานนท์ เมธีวรฉัตร และวินัย ทองมั่น (2564) กล่าวว่า การบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัล มีองค์ประกอบดังนี้

1. ด้านการพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา

2. ด้านการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา

3. ด้านการวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน

4. ด้านการนิเทศการศึกษา

5. ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา

6. ด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

กิตติพงษ์ ขันตรีกรม, ชวนชม ชินะตังกูร และกมลมาลย์ ไชยศิริธัญญา (2565) กล่าวถึงแนวทางการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลซึ่งมีองค์ประกอบ ดังนี้

1. ด้านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดการเรียนการสอนของครูและการค้นคว้าของนักเรียน

1.1 อบรมความรู้การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลขั้นพื้นฐานให้บุคลากร

1.2 จัดหาอุปกรณ์ด้านเทคโนโลยีดิจิทัลให้อย่างเหมาะสมและเพียงพอ

1.3 ติดตามการใช้สื่อเทคโนโลยีดิจิทัลทุกสัปดาห์

1.4 จัดประกวดการใช้สื่อเทคโนโยลีดิจิทัลในการจัดการเรียนการสอน

1.5 ใช้แอปพลิเคชันเกมการศึกษาประกอบการเรียนการสอน

2. ด้านการเสริมสร้างนวัตกรรมที่เอื้อต่อการเปลี่ยนแปลงโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัย

2.1 กำหนดนโยบาย แนวทาง แผนการเรียนรู้ให้ทันสมัยโดยใช้เทคโนโลยี

2.2 แลกเปลี่ยนความรู้การใช้ Social Media ระหว่างครูและผู้บริหารเดือนละ 1 ครั้ง

2.3 ประชาสัมพันธ์ข้อมูลใหม่ทางสายตามสายของโรงเรียนทุกเช้า

3. ด้านการจัดแหล่งเรียนรู้และวิจัยเพื่อพัฒนาศักยภาพนักเรียน

3.1 จัดบริการสัญญาณอินเทอร์เน็ตให้ครอบคลุมโรงเรียน

3.2 จัดตั้งศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัย

3.3 จัดตั้งห้องสมุดที่เอื้อต่อการศึกษาค้นคว้า

3.4 กำหนดนโยบายให้ครูใช้วิจัยเป็นส่วนหนึ่งในการเรียนรู้

3.5 อบรมการวิจัยให้ครูและบุคลากร

3.6 ส่งเสริมให้ครูใช้ผลวิจัยในการพัฒนานักเรียน

4. ด้านการพัฒนาหลักสูตรและการวัดผลประเมินผล

4.1 จัดทำคู่มือหลักสูตรเพื่อพัฒนาครูสู่ความเป็นครูมืออาชีพ

4.2 จัดทำแผนโครงการส่งเสริมกิจกรรมพัฒนาหลักสูตร

4.3 ศึกษากรอบสาระท้องถิ่น

4.4 พัฒนาหลักสูตรจากการวิเคราะห์ประเด็นปัญหาภายในโรงเรียน

5. ด้านการแนะแนวการศึกษา

5.1 ส่งเสริมให้ครูเห็นคุณค่าการแนะแนว

5.2 จัดระบบโครงสร้างการแนะแนวและการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างชัดเจน

5.3 ส่งเสริมความร่วมมือและความเข้าใจระหว่างครู ผู้ปกครอง และชุมชน

5.4 ครูตระหนักและมีส่วนร่วมในการแนะแนวและดูแลช่วยเหลือนักเรียน

5.5 จัดทำโครงการเยี่ยมบ้าน

6. ด้านการพัฒนาทักษะทางภาษาต่างประเทศ

6.1 จัดหาครูต่างชาติ

6.2 จัดโครงการภาษาอังกฤษวันละคำ

6.3 จัดโครงการการส่งเสริมสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษตลอดทั้งวัน

6.4 จัดโครงการค่ายภาษาอังกฤษ

6.5 แลกเปลี่ยนครูต่างชาติระหว่างโรงเรียน

7. ด้านการพัฒนาระบบการบริหารงานวิชาการและประสานความร่วมมือกับสถานศึกษาอื่น/องค์กรอื่นทั้งภายในและต่างประเทศ

7.1 ประชาสัมพันธ์โรงเรียนโดยใช้สื่อเทคโนโลยี

7.2 ประชุมแลกเปลี่ยนความรู้ทางวิชาการ

7.3 ศึกษาดูงานระหว่างโรงเรียน

7.4 จัดประกวดผลงานทางวิชาการ

ทวี หนูพันธ์, พระครูสังฆรักษ์จักรกฤษณ์ ภูริปญฺโญ และอุดร เขียวอ่อน (2565) ได้กล่าวถึงการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลไว้ดังนี้

1. การบริหารงานหลักสูตร
2. การจัดการเรียนการสอน
3. การวัดผลและประเมินผล
4. การจัดสื่อการเรียนการสอน
5. การนิเทศภายในสถานศึกษา

สรุปได้ว่า องค์ประกอบของการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัล ประกอบด้วย การพัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา การวัดผลและประเมินผล และการนิเทศการศึกษา

4.2 การสังเคราะห์การบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1

จากแนวคิดของนักการศึกษาที่ได้ศึกษา เพื่อรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับองค์ประกอบของการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ดังที่กล่าวไว้ในข้างต้น ผู้วิจัยได้สรุปและสังเคราะห์ตัวแปรการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 ดังแสดงในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 การสังเคราะห์การบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1

ขอบข่าย/ภารกิจ	พระราชวุฒิ ปญฺญาวชิโร (เพชรไพร) (2561)	วิรากร มนรัตน์ (2563)	ภคพร เดิกนอก (2563)	พระอนันต์ ธมฺมวิริโย (นามทอง), สุนทร สายคำแถะประจิตร มหาหิง (2564)	พันทา สวัสดี และชัยยุทธ ศิริสุทธิ์ (2564)	วีรภัทร ภักดีพงษ์, อานนท์ เมธีวรจิตร และวินัย ทองมั่น (2564)	กิตติพงษ์ ขันตรีกรม, ชวนชม ชินะตังกูร และกมลมาลย์ ไชยศิริ ธัญญา (2565)	ทวี หนูพันธ์, พระครูสังฆรักษ์จักรกฤษณ์ ภูริปญฺโญ และอุดร เขียวอ่อน (2565)	รวมจำนวนที่
1. การพัฒนาหลักสูตร	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	8
2. การจัดการเรียนการสอน	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	8
3. การพัฒนาสื่อนวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา	✓		✓	✓	✓	✓	✓	✓	7
4. การพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา					✓		✓		2
5. การจัดแหล่งเรียนรู้และวิจัยเพื่อพัฒนาศักยภาพนักเรียน	✓	✓					✓		3
6. การวัดผลและประเมินผล	✓			✓		✓	✓	✓	5
7. การนิเทศการศึกษา				✓	✓	✓		✓	4
8. การแนะแนว	✓						✓		2
9. การพัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศของสถานศึกษา	✓								1
10. การพัฒนาระบบประกันคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา	✓					✓			2

ขอบข่าย/ภารกิจ	พระราชวุธ ปญฺญาวชิโร (เพชรไพร) (2561)	วิรากร มนรัตน์ (2563)	ภคพร เลิกนอก (2563)	พระอนันต์ ธมฺมวิริโย (นามทอง), สุนทร สายคำและประจิตร มหาหิง (2564)	พันทา สวัสดี และชัยยุทธ ศิริสุทธิ์ (2564)	วีรภัทร ภักดีพงษ์, อานนท์ เมธีวรฉัตร และวินัย ทองม่วน (2564)	กิตติพงษ์ ขันตรีกรม, ชวนชม ชินะตังกูร และกมลมาลย์ ไชยศิริธัญญา (2565)	ทวี หนูพันธ์, พระครูสังฆรักษ์จักรกฤษณ์ ภูริปญฺโญ และอุดร เจียวอ่อน (2565)	รวมความถี่
11. การพัฒนาระบบการบริหารงานวิชาการสร้างเครือข่ายและประสานความร่วมมือกับสถานศึกษาอื่น/องค์กรอื่นทั้งภายในและต่างประเทศ	✓	✓					✓		3
12. การส่งเสริมและพัฒนาแหล่งเรียนรู้ ข้อมูลข่าวสารและระบบให้ชุมชนเข้าถึงการบริหารงานวิชาการ	✓								1

จากตารางที่ 2 ผู้วิจัยได้สรุปและสังเคราะห์การบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โดยพิจารณาจากระดับความถี่สูงสุดตั้งแต่ ความถี่ระดับ 8 ความถี่ระดับ 7 ความถี่ระดับ 5 และความถี่ระดับ 4 ตามลำดับ ประกอบด้วย 1. การพัฒนาหลักสูตร 2. การจัดการเรียนการสอน 3. การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา 4. การวัดผลและประเมินผล และ 5. การนิเทศการศึกษา

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าในงานวิจัยนี้ จะนำเสนอการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา 5 ด้าน ที่สำคัญต่อการวิจัย จากการสังเคราะห์ข้อมูลและศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานวิชาการ การบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล และแนวคิดหลักการเกี่ยวกับยุคดิจิทัล โดยอ้างอิงจากการบริหารงานวิชาการและแนวคิดหลักการเกี่ยวกับยุคดิจิทัล ดังนี้

1. การพัฒนาหลักสูตร

หลักสูตรเป็นหัวใจสำคัญในการจัดการศึกษาซึ่งมีความสำคัญมากในการจัดการศึกษาทุกรูปแบบ ทุกระดับ และทุกระบบการศึกษา โดยมีนักการศึกษาและนักวิชาการกล่าวถึงการพัฒนาหลักสูตรไว้หลายท่าน ดังนี้

ความหมายของการพัฒนาหลักสูตร

ทาบา (Taba, 1962) กล่าวว่า การพัฒนาหลักสูตร หมายถึง การเปลี่ยนแปลงหลักสูตรใหม่ทั้งหมด ทั้งด้านจุดมุ่งหมาย การจัดเนื้อหา การวัดและประเมินผล หรือปรับปรุงหลักสูตรเดิมบางส่วนให้ได้ผลดียิ่งขึ้นโดยไม่เปลี่ยนแปลงรูปแบบหรือแนวคิดพื้นฐาน เพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายใหม่

พัชญ์พิชา จันทา (2563) กล่าวว่า การพัฒนาหลักสูตร หมายถึง กระบวนการปรับปรุงหลักสูตรที่มีอยู่ให้ดียิ่งขึ้น หรือจัดทำใหม่โดยอิงกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน สอดคล้องกับความต้องการของนักเรียน ผู้ปกครอง ชุมชน และสังคม ผ่านความเห็นชอบของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน รวมถึงมีการนิเทศ ประเมินผล และรายงานต่อต้นสังกัด

ศิวะลักษณ์ มหาชัย และเอกราช โฆษิตพิมานเวช (2565) กล่าวว่า การพัฒนาหลักสูตร หมายถึง การจัดทำหลักสูตร การปรับปรุง การเปลี่ยนแปลงหลักสูตรให้ดีขึ้น

ธนัฏฐา คุณสุข (2565) กล่าวว่า การพัฒนาหลักสูตร คือการปรับปรุงหลักสูตรที่มีอยู่ให้ดีขึ้น โดยวางจุดมุ่งหมายให้สอดคล้องตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน บริบทสถานศึกษา และนักเรียน โดยใช้สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเป็นตัวช่วย

สรุปได้ว่า การพัฒนาหลักสูตร หมายถึง การปรับปรุงหลักสูตรเดิมบางส่วนโดยไม่เปลี่ยนแนวคิด หรือเปลี่ยนแปลงหลักสูตรเดิมใหม่ทั้งหมด เพื่อให้มีประสิทธิภาพและคุณภาพที่ดีขึ้น เหมาะสมกับความต้องการของบุคคล สภาพสังคม และบรรลุตามจุดมุ่งหมาย โดยโดยใช้สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเป็นตัวช่วยในกระบวนการเชื่อมโยงมิติต่าง ๆ ได้แก่ การวางแผนหลักสูตร การยกร่างหลักสูตร การจัดทำหลักสูตร การนำหลักสูตรไปใช้ และการประเมินหลักสูตร

2. การจัดการเรียนการสอน

เพื่อให้นักเรียนมีความรู้ ความสามารถ ประสบการณ์ และนำไปประยุกต์ใช้ได้ในชีวิตจริง การจัดการเรียนการสอนจึงเป็นงานที่สำคัญและต้องการการส่งเสริมสนับสนุนจากงานอื่น ๆ เพื่อให้มีคุณภาพและเกิดประโยชน์สูงสุดต่อนักเรียน โดยมีนักการศึกษาและนักวิชาการได้กล่าวถึงการจัดการเรียนการสอนไว้หลายท่านดังนี้

ความหมายของการจัดการเรียนการสอน

ทิศนา แขมมณี (2545) กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอน หมายถึง กระบวนการที่ผู้สอนมีปฏิสัมพันธ์กับนักเรียนโดยเน้นการมีส่วนร่วม

ศุภวรรณ การุญญะวีร์ (2564) กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอน คือ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เช่น การใช้สื่อ การจัดกิจกรรม การทดสอบ ให้คำแนะนำ แนะแนวนักเรียน รวมถึงการดูแลเอาใจใส่ โดยมีองค์ประกอบ ดังนี้ 1. หลักสูตร 2 การจัดการเรียนการสอน 3. สื่อการสอน 4. การวัดผลและประเมินผล

ธนัฏฐา คุณสุข (2565) กล่าวถึงการจัดการเรียนการสอนว่า คือการดำเนินกิจกรรมเกี่ยวกับการเรียนการสอน การจัดทำแผนการเรียนรู้ เน้นให้นักเรียนเรียนรู้ผ่านการลงมือปฏิบัติจริง เพื่อให้สร้างองค์ความรู้ใหม่ไปบูรณาการในชีวิตประจำวัน โดยวิเคราะห์หลักสูตรและนักเรียน เพื่อให้สอดคล้องกับจุดประสงค์และคุณลักษณะที่กำหนดไว้

สรุปได้ว่า การจัดการเรียนการสอนหมายถึง กระบวนการที่ผู้สอนมีปฏิสัมพันธ์กับนักเรียนโดยการใช้สื่อ การจัดกิจกรรม การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ การทดสอบ การให้คำแนะนำ และการแนะแนวนักเรียน รวมถึงการดูแลเอาใจใส่ เพื่อให้นักเรียนมีส่วนร่วม เกิดการเรียนรู้ และเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปในทางที่พึงประสงค์บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

3. การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา

เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล สามารถทำให้นักเรียนบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ได้อย่างมีคุณภาพ รวมถึงช่วยให้ครู นักเรียน และผู้เกี่ยวข้องสามารถเข้าถึงแหล่งความรู้ และค้นคว้าได้อย่างไร้ขีดจำกัด ยกระดับคุณภาพการจัดการเรียนรู้ให้มีความครอบคลุม เหมาะสมกับยุคสมัย การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา จึงเป็นกระบวนการที่ผู้บริหารสถานศึกษาควรให้ความสำคัญและส่งเสริมสนับสนุนให้เกิดขึ้นในสถานศึกษาโดยมีนักการศึกษาและนักวิชาการได้กล่าวถึงการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษาไว้หลายท่านดังนี้

ความหมายของการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา

จตุรภัทร ประทุม (2559) กล่าวว่า การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา หมายถึง ส่งเสริม สนับสนุนให้ครูผลิตหรือพัฒนาสื่อ และใช้เทคโนโลยีที่เหมาะกับการศึกษา

วราริณี มิ่งภู, ศุภชัย ทวี และทีปพิพัฒน์ สันตะวัน (2561) กล่าวถึงงานสื่อการเรียนการสอนว่าหมายถึง งานที่เกี่ยวข้องกับการวางแผนจัดหาวัสดุ สื่อสิ่งพิมพ์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ สื่อโสตทัศนูปกรณ์

ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ และระบบการศึกษาทางไกล ให้เอื้อต่อการให้บริการกับครู นักเรียน และประชาชนทั่วไป รวมถึงการพัฒนาองค์ความรู้ให้กับครูในการใช้และผลิตสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษาให้สอดคล้องตามหลักสูตรการเรียนการสอนในสถานศึกษา

พัชญ์พิชา จันทา (2563) กล่าวว่า การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม ละเทคโนโลยีทางการศึกษา หมายถึง การสำรวจความต้องการ ส่งเสริม สนับสนุน และให้บริการสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยี รวมถึงนิเทศติดตามผลการใช้สื่อนวัตกรรม ประเมิน ปรับปรุง และเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ด้วยเทคโนโลยีทางการศึกษา

ธนัฏฐา คุณสุข (2565) กล่าวว่าการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา หมายถึง การผลิตและพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีให้หลากหลายและเหมาะสมกับนักเรียน ช่วยให้ครูเลือกใช้ได้ตามความถนัดเพื่อให้กระบวนการสอนบรรลุผล โดยควรมีการพัฒนาต่อยอดให้ทันสมัยเป็นปัจจุบัน

พิชฌาฎา แพงด้วง (2565) กล่าวถึงการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษาว่า คือกระบวนการกำหนดนโยบาย การจัดหาสื่อ วิเคราะห์ความจำเป็นในการใช้สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษาเพื่อการจัดการเรียนการสอน นิเทศ กำกับ ติดตาม รวมถึงพัฒนาบุคลากรให้พร้อมต่อการจัดหา ผลิต และใช้สื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยี และแหล่งเรียนรู้

สรุปได้ว่า การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา หมายถึง การวางแผน จัดหาวัสดุ สื่อสิ่งพิมพ์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ สื่อโสตทัศนูปกรณ์ ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ และระบบเครือข่าย ให้เอื้อต่อการให้บริการกับครู นักเรียน และประชาชนทั่วไป รวมถึงการพัฒนาองค์ความรู้ให้กับครูในการใช้และผลิตสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษาให้สอดคล้องตามหลักสูตรสถานศึกษา ตลอดจนมีการนิเทศติดตาม ประเมินผลการใช้สื่อนวัตกรรม และพัฒนาต่อยอดให้มีความทันสมัยเป็นปัจจุบัน

4. การวัดผลและประเมินผล

การวัดผลและประเมินผลทางการศึกษามีความเกี่ยวข้องกับ คำ 3 คำ ได้แก่ การทดสอบ หมายถึง การเสนอชุดคำถามที่มาตรฐานให้กับผู้รับการทดสอบ การวัดผล หมายถึง การวัดคุณลักษณะ การสังเกตพฤติกรรม การสัมภาษณ์ และการใช้เครื่องมืออื่น ๆ ในการแสดงข้อมูลทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด และการประเมินผล หมายถึง การนำข้อมูลจากการวัดผลมาวิเคราะห์ ประมวลผล และตัดสินค่าอย่างเป็นระบบ ซึ่งการวัดผลและประเมินผลนั้นเป็นกระบวนการ

ที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง กล่าวคือ วัดผลเพื่อให้ได้ข้อมูลที่หลากหลายถูกต้อง และประเมินผลอย่างเที่ยงตรงโดยนำข้อมูลจากการวัดผลมาวิเคราะห์ เปรียบเทียบกับเกณฑ์ และสรุปค่า เพื่อนำข้อมูลที่ได้จากการวัดและประเมินผลมาใช้ในการกำหนดแนวทางเพื่อพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาของสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล (ไพศาล สุวรรณน้อย, 2545) โดยมีนักการศึกษาและนักวิชาการได้กล่าวถึงการวัดผลและประเมินผลไว้หลายท่านดังนี้

ความหมายของการวัดผลและประเมินผล

พัชญ์พิชา จันทา (2563) กล่าวว่า การวัดผลและประเมินผล หมายถึง การทดสอบความรู้ของนักเรียนทั้งด้านความรู้และทักษะให้สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดด้วยวิธีการที่หลากหลายตามสภาพจริง

ธนัฏฐา คุณสุข (2565) กล่าวถึงการวัดผลและประเมินไว้ว่า คือการประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียนตามสภาพจริงด้วยวิธีการที่หลากหลาย ครอบคลุมการเรียนทั้งด้านความรู้ ด้านทักษะ และด้านเจตคติ โดยพิจารณาจากพัฒนาการที่สะท้อนสมรรถนะสำคัญของนักเรียน ตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้

เบญจวรรณ กสิผล (2565) กล่าวว่า การวัดผลและประเมินผล หมายถึง การทดสอบนักเรียนบนหลักการพื้นฐาน 2 ประการ คือ การประเมินเพื่อพัฒนานักเรียนและประเมินเพื่อตัดสินผลการเรียน โดยใช้ผลการวัดผลและประเมินผลนี้เป็นข้อมูลและสารสนเทศแสดงพัฒนาการของนักเรียน ประกอบการวางแผน กำหนดนโยบาย และดำเนินการส่งเสริมให้นักเรียนเรียนรู้และพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพ

ณพรรษกรณ์ ชัยพรม (2565) กล่าวว่า การวัดผลและประเมินผล คือ การทดสอบนักเรียนบนจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนานักเรียนและเพื่อตัดสินผลการเรียน ด้วยวิธีการที่หลากหลาย เพื่อจัดเก็บรวบรวมเป็นข้อมูลสารสนเทศในการส่งเสริมหรือปรับปรุงการเรียนรู้ของนักเรียนและการจัดการเรียนการสอนของครู

พิชฌาฎา แพงด้วง (2565) กล่าวถึงการวัดผลและการประเมินผลว่า คือกระบวนการกำหนดแนวปฏิบัติ แต่งตั้งคณะกรรมการ จัดทำระเบียบ เครื่องมือ ให้ครูจัดทำแผนการวัดผลและการประเมินผลตามสภาพจริง ทั้งก่อนเรียน ระหว่างเรียน และหลังเรียน รวมถึงมีการพัฒนาเครื่องมือให้มีคุณภาพตามมาตรฐาน

สรุปได้ว่า การวัดผลและการประเมินผล หมายถึง กระบวนการทดสอบนักเรียนตามสภาพจริงด้วยวิธีการที่หลากหลายบนหลักการพื้นฐาน 2 ประการ คือ การประเมินเพื่อพัฒนานักเรียนและ

ประเมินเพื่อตัดสินผลการเรียน จัดเก็บรวบรวมผลการวัดผลและประเมินผล เป็นข้อมูลสารสนเทศในการส่งเสริมหรือปรับปรุงการเรียนรู้ของนักเรียนและการจัดการเรียนการสอนของครู ประกอบกับการวางแผน กำหนดนโยบาย และดำเนินการส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้และพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพ

5. การนิเทศการศึกษา

การนิเทศการศึกษาเป็นกระบวนการที่ช่วยให้เกิดการพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนการสอนของครู มุ่งเน้นส่งผลสู่การพัฒนาคุณภาพของนักเรียน โดยเป็นกระบวนการที่เกิดจากการมีส่วนร่วมของบุคลากรทางการศึกษาทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา เพื่อช่วยหลือ แนะนำ เติมเต็ม ตามความต้องการ ศักยภาพ และความถนัดของครูแต่ละบุคคล (วราลักษณ์ อาจวิชัย, 2565) โดยมีนักการศึกษาและนักวิชาการได้กล่าวถึงการนิเทศการศึกษาไว้หลายท่านดังนี้

พัชญ์พิชา จันทา (2563) กล่าวถึงการนิเทศการศึกษาว่า คือการศึกษาสภาพปัญหาความต้องการ จัดทำแผนนิเทศ ดำเนินการนิเทศโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานหรือโครงงานเป็นฐาน และสรุปรายงานผล ด้วยปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างผู้นิเทศและผู้รับการนิเทศ โดยเปิดโอกาสให้แลกเปลี่ยนประสบการณ์ สื่อสารอย่างสร้างสรรค์ เพื่อพัฒนานักเรียนให้เป็นไปตามเป้าหมายของหลักสูตร

ธนัฏฐา คุณสุข (2565) กล่าวว่าการนิเทศการศึกษา หมายถึงการสร้างสรรค์ ให้คำแนะนำช่วยเหลือและชี้ช่องทางให้กับบุคลากรในลักษณะที่เป็นกันเอง เพื่อให้เกิดการปรับปรุงพัฒนาทั้งตัวครู นักเรียน กิจกรรมการเรียนการสอน ตลอดจนเกิดความร่วมมือในการพัฒนาการเรียนการสอนให้บรรลุเป้าหมายหลักสูตร

เบญจวรรณ กสิผล (2565) กล่าวว่า การนิเทศการศึกษา หมายถึง กระบวนการพัฒนาครู แนะนำ ช่วยเหลือ และเปิดโอกาสให้ศึกษาค้นคว้า เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ส่งผลให้การจัดการศึกษาบรรลุจุดมุ่งหมายที่วางไว้

พิชฌาฎา แพงด้วง (2565) กล่าวถึงการนิเทศการศึกษาว่า หมายถึง กระบวนการปรับ วางแผน แนะนำ เสริมแรง แลกเปลี่ยนเรียนรู้ และประสบการณ์การจัดระบบประกันคุณภาพภายใน เพื่อให้การสอนของครูมีประสิทธิภาพ พัฒนาสมรรถภาพที่ส่งผลต่อนักเรียนโดยตรง บรรลุจุดมุ่งหมายการจัดการศึกษา

กัลชิญา ทองหัตถา (2565) กล่าวว่า การนิเทศการศึกษา คือ การให้คำแนะนำ คำปรึกษาช่วยเหลืออย่างเป็นระบบในรูปแบบที่หลากหลาย เหมาะกับสถานศึกษา เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนและการบริหารจัดการศึกษาพัฒนาอย่างมีประสิทธิภาพเป็นไปตามความสำเร็จ

นูรไลลา หลังปูเต๊ะ (2565) กล่าวถึงการนิเทศการศึกษาว่าหมายถึง การให้คำแนะนำทางการศึกษาแก่ครูแต่ละบุคคลอย่างต่อเนื่องตามขั้นตอนการดำเนินงานที่ชัดเจนเป็นระบบ เพื่อให้เกิดการพัฒนาคุณภาพทางการศึกษา รวมถึงเกิดประโยชน์สูงสุดต่อนักเรียนและครูผู้สอน

สรุปได้ว่า การนิเทศการศึกษา หมายถึง กระบวนการปรับ วางแผน แนะนำ เสริมแรง ตลอดจนแลกเปลี่ยนเรียนรู้และประสบการณ์การจัดการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบในรูปแบบที่หลากหลาย เหมาะกับสถานศึกษา เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนของครูมีประสิทธิภาพ พัฒนาสมรรถภาพที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการศึกษาและนักเรียนโดยตรง บรรลุจุดมุ่งหมายการจัดการศึกษา

5. หลักการ แนวคิด และทฤษฎีเกี่ยวกับการประเมินความต้องการจำเป็น (Need Assessments)

5.1 ความหมายของการประเมินความต้องการจำเป็น

Kafman (1982 อ้างถึงใน สุวิมล ว่องวาณิช, 2558) กล่าวว่า การประเมินความต้องการจำเป็น คือ การวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างผลในปัจจุบันและผลพึงปรารถนา อย่างเป็นระบบ เรียงลำดับความสำคัญ และเลือกความต้องการจำเป็นมาแก้ไข

Witkin (1984) กล่าวไว้ว่า การประเมินความต้องการจำเป็น หมายถึง กระบวนการที่นำมาใช้เพื่อกำหนดความแตกต่างของผลลัพธ์ ระหว่างสภาพปัจจุบันกับสภาพพึงประสงค์อย่างเป็นระบบ นำมาเรียงลำดับ และเลือกความต้องการจำเป็นมาแก้ไข

Reviere, Berkowitz, Carter & Ferguson (1996) กล่าวว่า การประเมินความต้องการจำเป็น คือ กระบวนการค้นหาสารสนเทศมาใช้ประกอบการตัดสินใจอย่างเป็นระบบ

สุวิมล ว่องวาณิช (2558) กล่าวว่า การประเมินความต้องการจำเป็น คือ กระบวนการประเมินเพื่อกำหนดความแตกแต่งของสภาพที่เป็นอยู่กับสภาพที่ควรจะเป็นอย่างเป็นระบบ โดยระบุลักษณะสิ่งที่ต้องการ ประเมินสิ่งที่เกิดขึ้นจริง วิเคราะห์ผล เรียงลำดับความสำคัญ เลือกความต้องการจำเป็นที่ต้องการแก้ไข และกำหนดแนวทางเพื่อให้เกิดการพัฒนาในทางบวก

ทรงสิริ วิชิรานนท์และอรุณี อรุณเรือง (2559) กล่าวถึงความหมายของการประเมินความต้องการจำเป็นว่า คือ กระบวนการค้นหาความต้องการจำเป็นอย่างเป็นระบบ เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการตัดสินใจหรือเลือกวิธีการในการแก้ไขปัญหาให้ตรงกับความต้องการที่แท้จริง

มนตรี อินตา (2562) กล่าวว่าการประเมินความต้องการจำเป็น คือ กระบวนการจัดลำดับความสำคัญความแตกต่างหรือช่องว่างระหว่างสิ่งที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน และสภาพที่ควรจะเป็น

นำมาสู่การตัดสินใจ วางแผน การกำหนดแนวทางการพัฒนาอย่างเหมาะสม เพื่อการเปลี่ยนแปลงในทิศทางบวกหรือเชิงสร้างสรรค์

สรุปได้ว่า การประเมินความต้องการจำเป็น หมายถึง การวิเคราะห์อย่างเป็นระบบ เพื่อแสดงความแตกต่างระหว่างสภาพปัจจุบันของการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลและสภาพพึงประสงค์ของการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัล จัดเรียงลำดับความสำคัญ และการเลือกความต้องการจำเป็นมาแก้ไข

5.2 ขั้นตอนการประเมินความต้องการจำเป็น

Stufflebeam and Other (1985) แบ่งขั้นตอนการประเมินความต้องการจำเป็นออกเป็นชุดกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกัน 5 ชุด ซึ่งสามารถเกิดขึ้นพร้อมกันหรือสลับลำดับขั้นตอนได้ ดังนี้

1. การเตรียมการการประเมินความต้องการจำเป็น
2. การเก็บรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้อง
3. การวิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้อง
4. การรายงานข้อมูลการประเมินความต้องการจำเป็น
5. การนำข้อมูลไปประยุกต์ใช้

Witkin and Altschuld (1995) เสนอขั้นตอนการประเมินความต้องการจำเป็นเป็น 3 ระยะ ผ่านโมเดลการประเมินความต้องการจำเป็น (three-phase model) ดังนี้

ระยะที่ 1 ก่อนการประเมิน (การสำรวจ) ได้แก่ การกำหนดแผนดำเนินการ กำหนดจุดมุ่งหมาย กำหนดขอบเขต กำหนดข้อมูล กำหนดแหล่งที่มา และวิธีใช้ข้อมูล

ระยะที่ 2 การประเมิน (การเก็บรวบรวมข้อมูล) ได้แก่ การเก็บข้อมูล ความคิดเห็นความต้องการจำเป็น และจัดลำดับความต้องการ จากนั้นวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูล

ระยะที่ 3 หลังการประเมิน (การนำไปใช้) ได้แก่ การจัดเรียงลำดับความต้องการจำเป็น การพิจารณาแนวทางแก้ไข การพัฒนาแผน และการเผยแพร่ผล

สุวิมล ว่องวาณิช (2558) กล่าวถึงขั้นตอนการประเมินความต้องการจำเป็นไว้ 3 ระยะ ดังนี้

ระยะแรก เป็นระยะเตรียมการก่อนการประเมิน โดยกำหนดจุดมุ่งหมายหรือวิสัยทัศน์ที่ต้องการ กลุ่มเป้าหมาย ขั้นตอนการออกแบบการประเมิน ขอบข่ายการประเมิน ทรัพยากร งบประมาณ และระยะเวลาในการดำเนินงาน

ระยะที่สอง เป็นระยะระหว่างดำเนินการประเมิน โดยกำหนดวิธีเก็บข้อมูลและวิธีการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อกำหนดความต้องการจำเป็น รวมถึงเรียงลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น

ระยะที่สาม เป็นระยะหลังการประเมิน โดยนำผลประเมินไปใช้ รายงานต่อผู้เกี่ยวข้อง กำหนดแนวทางแก้ปัญหาจากความต้องการจำเป็น และวางแผนนำแนวทางลงสู่การปฏิบัติ

จันทิมา จันทรประสาท (2560) กล่าวว่า ขั้นตอนการประเมินความต้องการจำเป็น คล้ายกับขั้นตอนการวิจัยทั่วไป โดยมีขั้นตอน ดังนี้

1. กำหนดจุดมุ่งหมาย
2. กำหนดกรอบการวิจัย
3. กำหนดวิธีการประเมิน
4. กำหนดเก็บรวบรวมข้อมูล
5. กำหนดวิธีการวิเคราะห์ข้อมูล
6. กำหนดวิธีการจัดทำรายงาน
7. กำหนดวิธีการใช้ข้อมูลการประเมินความต้องการจำเป็น
8. จัดเรียงลำดับความสำคัญของการประเมินความต้องการจำเป็น

พิมพ์ชนก สีหาและสุภาวดี บาลี (2564) ได้จำแนกขั้นตอนการประเมินความต้องการจำเป็นออกเป็น 5 ขั้น ดังนี้

1. การศึกษาสิ่งที่มุ่งหวัง
2. การศึกษาสภาพจริงในปัจจุบัน
3. การวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างสิ่งที่มุ่งหวังกับสภาพจริงในปัจจุบัน และจัดลำดับความสำคัญ เพื่อกำหนดเป็นความต้องการจำเป็น
4. การวิเคราะห์สาเหตุที่ทำให้เกิดความแตกต่างระหว่างสิ่งที่มุ่งหวังกับสภาพจริงในปัจจุบันและจัดลำดับความสำคัญ ของสาเหตุที่ทำให้เกิดความต้องการจำเป็น
5. การศึกษาและกำหนดแนวทาง เพื่อแก้ไขปัญหาจากสาเหตุที่วิเคราะห์ได้

สรุปได้ว่า ขั้นตอนการประเมินความต้องการจำเป็น แบ่งเป็น 3 ระยะ ได้แก่ ระยะแรก เป็นระยะเตรียมการก่อนการประเมิน โดยกำหนดจุดมุ่งหมายที่ต้องการ กลุ่มเป้าหมาย ขั้นตอนการออกแบบการประเมิน ขอบข่าย ทรัพยากร งบประมาณ และระยะเวลาในการดำเนินงาน ระยะที่สอง เป็นระยะระหว่างดำเนินการประเมิน โดยกำหนดวิธีการเก็บข้อมูลและวิธีการวิเคราะห์ข้อมูล กำหนดความต้องการจำเป็น และการเรียงลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น ระยะที่สามเป็นระยะหลังการประเมิน โดยนำผลการประเมินไปใช้รายงานผลต่อผู้เกี่ยวข้อง กำหนดแนวทางแก้ไขปัญหาจากความต้องการจำเป็น และวางแผนการนำแนวทางลงสู่การปฏิบัติ

5.3 การจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น

การจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นเป็นขั้นตอนสุดท้ายของการระบุความต้องการจำเป็น ซึ่งทำให้การประเมินความจำเป็นมีความสมบูรณ์ สามารถนำไปผลไปใช้ในการวิเคราะห์หาสาเหตุและวิธีการ เพื่อแก้ปัญหาได้ตรงตามความต้องการต่อไป โดยการจัดลำดับความสำคัญนั้น จะจัดลำดับจากมากไปหาน้อย (สุวิมล ว่องวาณิช, 2558)

สุวิมล ว่องวาณิช (2558) เสนอเทคนิคการจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น ดังนี้

1. เทคนิคการจัดลำดับความต้องการจำเป็นสำหรับข้อมูลแบบการตอบสนองเดี่ยว ซึ่งข้อมูลจะเป็นลักษณะที่ผู้ตอบเลือกตอบแบบสอบถามเพียงส่วนเดียว กำหนดความต้องการจำเป็นตามนิยามการแก้ปัญหา (solution definition) โดยมีวิธีการจัดลำดับความสำคัญ ดังนี้

1.1 การเรียงลำดับตามค่ามัธยฐานสำหรับมาตรแบบกลุ่ม (category scales)

1.2 การสร้างมาตรประมาณค่าช่วงขนาด (magnitude estimation scaling)

1.3 การกำหนดน้ำหนักคะแนนรายคู่ (paired-weighing procedure)

1.4 การจัดเรียงลำดับความสำคัญด้วยการ์ด (card sort)

2. เทคนิคการจัดลำดับสำหรับข้อมูลแบบการตอบสนองคู่รูปแบบของการตอบสนองคู่ (dual-response format) ซึ่งข้อมูลจะเป็นลักษณะที่ผู้ตอบแบบสอบถามในรูปมาตรประมาณค่า ระบุข้อมูลสองชุด คือระดับสภาพเป็นจริงและสภาพควรจะเป็น โดยมีวิธีการจัดลำดับความสำคัญ ดังนี้

2.1 วิธี Mean Difference Method (MDF)

2.2 วิธี Priority Needs Index (PNI)

2.3 วิธี Modified Priority Needs Index ($PNI_{Modified}$)

2.4 วิธีการวิเคราะห์เมทริกซ์ (matrix analysis)

พิมพ์ชนก สีหาและสุภาวดี บาลี (2564) ได้กล่าวถึงวิธีการจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำไว้ 3 วิธี ดังนี้

1. วิธี Mean Difference Method (MDF) เป็นการหาผลต่างของค่าเฉลี่ยความคาดหวังและค่าเฉลี่ยความพึงพอใจ ซึ่งสามารถวิเคราะห์ได้ง่าย แต่มีข้อเสียเมื่อคะแนนความแตกต่างเท่ากันจะถูกตีความว่ามีความสำคัญเท่ากัน โดยไม่สนใจระดับความพึงพอใจและระดับความคาดหวัง

$$MDF = I - D$$

เมื่อ I หมายถึง ค่าเฉลี่ยของความคาดหวัง

D หมายถึง ค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจ

2. วิธี Priority Needs Index (PNI) เป็นการเรียงลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น โดยดัดแปลงมาจากการเรียงลำดับจากความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความคาดหวังและค่าเฉลี่ยความพึงพอใจ และมีการถ่วงน้ำหนักด้วยน้ำหนักความสำคัญของความคาดหวัง เพื่อลดความคลาดเคลื่อน

$$PNI = (I - D) \times I$$

เมื่อ I หมายถึง ค่าเฉลี่ยของความคาดหวัง

D หมายถึง ค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจ

3. วิธี Priority Needs Index (PNI) แบบปรับปรุง เป็นสูตรปรับปรุงจากสูตร PNI ดั้งเดิม โดยนงลักษณ์ วิรัชชัย และสุวิมล ว่องวาณิช ซึ่งเป็นวิธีการที่เรียงลำดับจากผลต่างของค่าเฉลี่ยความคาดหวังและค่าเฉลี่ยความพึงพอใจ แล้วนำมาหารด้วยค่าเฉลี่ยความพึงพอใจ เพื่อควบคุมให้ขนาดของความต้องการจำเป็นอยู่ในพิสัยที่ไม่มีช่องกว้างมากเกินไป

$$PNI_{Modified} = \frac{I-D}{D}$$

เมื่อ I หมายถึง ค่าเฉลี่ยของคาดหวัง

D หมายถึง ค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจ

จากการศึกษาการจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น เป็นที่นักการศึกษาและนักวิชาการได้กล่าวไว้ในข้างต้น ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้จัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาโดยใช้วิธี Modified Priority Needs Index ($PNI_{Modified}$) ในการวิเคราะห์ เพื่อประเมินความต้องการจำเป็นในการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา นำมาจัดทำเป็นแนวทางที่สอดคล้องกับความต้องการและบริบททั่วไป รวมถึงมีความเหมาะสมและมีความเป็นไปได้ในการยกระดับการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1

6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

6.1 งานวิจัยภายในประเทศ

วราริณี มิ่งภู, ศุภชัย ทวี และทีปพิพัฒน์ สันตะวัน (2561) ได้ทำการศึกษาสภาพการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษาจังหวัดนครสวรรค์ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบสภาพการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษาจังหวัดนครสวรรค์ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการ

การอาชีวศึกษา จำแนกตามตำแหน่ง ระดับการศึกษา และประสบการณ์การทำงาน พบว่า สภาพการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษาจังหวัดนครสวรรค์ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ภาพรวมอยู่ในระดับมาก รายด้านพบว่า ด้านแผนกวิชาอยู่ในระดับสูงสุด รองลงมาคือ ด้านสื่อการเรียนการสอน การพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอน งานวิทยบริการและห้องสมุด งานอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี และการวัดและประเมินผล ตามลำดับ การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษาจังหวัดนครสวรรค์ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จำแนกตามตำแหน่งและระดับการศึกษา โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน ภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ .05 เมื่อพิจารณารายคู่พบว่า ประสบการณ์การทำงานน้อยกว่า 5 ปี กับมากกว่า 10 ปี แตกต่างกัน

วิรากร มนรัตน์ (2563) ได้ศึกษาบทบาทของผู้บริหารในการส่งเสริมงานวิชาการยุคดิจิทัลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานนทบุรี เขต 2 มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา เปรียบเทียบ และเสนอแนวทางในการส่งเสริมบทบาทของผู้บริหาร ในการบริหารงานวิชาการยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานนทบุรี เขต 2 พบว่า บทบาทของผู้บริหารในการส่งเสริมงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานนทบุรี เขต 2 ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา อยู่ในระดับมากที่สุด ด้านการจัดการเรียนรู้ ด้านการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ ด้านการสร้างเครือข่ายการเรียนรู้กับชุมชน หน่วยงาน องค์กรต่าง ๆ และด้านการพัฒนาระบบบริหารจัดการเรียนรู้ อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูต่อบทบาทของผู้บริหารโรงเรียนในการส่งเสริมงานวิชาการยุคดิจิทัล จำแนกตามเพศ ในภาพรวมไม่แตกต่างกัน แต่ด้านการจัดการเรียนรู้แตกต่างกัน เมื่อจำแนกตามอายุ ขนาดโรงเรียน และประสบการณ์ทำงาน ในภาพรวมและรายด้านแตกต่างกัน และแนวทางในการส่งเสริมงานวิชาการในยุคดิจิทัล ประกอบด้วย ทำหลักสูตร ให้สอดคล้องกับยุคดิจิทัล จัดการศึกษาแบบบูรณาการ เน้นนำนวัตกรรม สื่อ เทคโนโลยีเข้ามามีบทบาท ส่งเสริมการใช้หลักสูตรออนไลน์ และเปิดโอกาสให้นักเรียนสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองบนแพลตฟอร์ม และผู้บริหารควรส่งเสริมการใช้เทคโนโลยี เพื่อสร้างฐานข้อมูลในการบริหารจัดการงานและจัดสรรทรัพยากร สื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยีต่าง ๆ เพื่อสนับสนุนความต้องการของครูและนักเรียนอย่างเพียงพอและทั่วถึง รวมทั้งนำเครือข่ายมาใช้ในการสื่อสาร ประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารให้กับบุคคลภายในและภายนอกสถานศึกษา

ภคพร เลิกนอก (2563) ได้ทำการศึกษาการบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สำหรับผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกประถมศึกษาขอนแก่น เขต 4 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา เปรียบเทียบ และศึกษาแนวทางการบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สำหรับผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกประถมศึกษาขอนแก่น เขต 4 พบว่า ผู้บริหารและครูมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สำหรับผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกประถมศึกษาขอนแก่น เขต 4 ภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านอยู่ใน ระดับมากทุกด้าน การเปรียบเทียบความคิดเห็นผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนเกี่ยวกับการบริหาร สถานศึกษาในยุคดิจิทัล สำหรับผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 4 โดยจำแนกตามสถานภาพ เพศ และประสบการณ์การทำงาน ทั้งในภาพรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แนวทางการบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สำหรับผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกประถมศึกษาขอนแก่น เขต 4 พบว่า ผู้บริหารควรให้ความช่วยเหลือในการทำงานและพัฒนาบุคลากรให้ มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น พัฒนาและส่งเสริมให้มีความรู้ความสามารถด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรม อบรมออนไลน์ เพื่อให้ครูมีความรู้ทันสมัย สามารถนำเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมมาประยุคใช้ในการจัดการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่นักเรียน สร้างสังคมออนไลน์ประสานงานกับเครือข่าย ชุมชน ผู้ปกครอง เพื่อความสะดวกรวดเร็วในการประสานงานและติดต่อสื่อสาร จัดทำระบบฐานข้อมูลสารสนเทศของนักเรียน ครูและบุคลากรทางการศึกษาเพื่อสะดวกในการสืบค้นข้อมูลสารสนเทศ สร้างฐานระบบข้อมูลสารสนเทศเกี่ยวกับการจัดทำงบประมาณการเงิน ให้เป็นปัจจุบันรวมไปถึงการสร้างฐานข้อมูลบุคคลากร เกี่ยวกับการบรรจุ แต่งตั้ง สรรหา อย่างเป็นระบบและตรวจสอบได้

พันทา สวัสดี และชัยยุทธ ศิริสุทธิ์ (2564) ได้ศึกษากลยุทธ์การบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาองค์ประกอบและตัวชี้วัดการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์การบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา และพัฒนากลยุทธ์การบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา พบว่า องค์ประกอบการบริหารงานวิชาการยุคดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการอาชีวศึกษา มี 5 องค์ประกอบ ได้แก่ ด้านการพัฒนาครู ด้านการนิเทศ ด้านการพัฒนาสื่อมัลติมีเดีย ด้านการจัดการเรียนการสอนออนไลน์ และด้านการพัฒนาหลักสูตรออนไลน์ สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหาร

งานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา สภาพปัจจุบัน ภาพรวมอยู่ในระดับ ปานกลาง สภาพที่พึงประสงค์ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และกลยุทธ์การบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา มี 5 กลยุทธ์ ได้แก่ กลยุทธ์ที่ 1 พัฒนาครูให้มีศักยภาพทางเทคโนโลยีและดิจิทัล กลยุทธ์ที่ 2 เพิ่มประสิทธิภาพการนิเทศการศึกษาด้วยเทคโนโลยีสารสนเทศและดิจิทัล กลยุทธ์ที่ 3 ยกระดับคุณภาพสื่อมัลติมีเดียสู่มาตรฐานสากล กลยุทธ์ที่ 4 เพิ่มประสิทธิภาพการจัดการเรียนการสอนสู่ยุคดิจิทัล กลยุทธ์ที่ 5 พัฒนาหลักสูตรให้ตรงกับความต้องการในการพัฒนาประเทศด้วยระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและดิจิทัล

วีรภัทร ภักดีพงษ์, อานนท์ เมธีวรฉัตร และวินัย ทองมั่น (2564) ได้ทำการศึกษาแนวทางการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษายุคดิจิทัล ตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากำแพงเพชร โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษายุคดิจิทัล เพื่อเปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษายุคดิจิทัลของโรงเรียน โดยจำแนกตามขนาดโรงเรียน และเพื่อหาแนวทางการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาในยุคดิจิทัล ตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากำแพงเพชร พบว่า สภาพการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษายุคดิจิทัลโดยภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับ มาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่ามีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทุกด้าน ผลการเปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษายุคดิจิทัลของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากำแพงเพชร โดยจำแนกตามขนาดโรงเรียน ภาพรวมไม่แตกต่างกัน โดยมีค่า sig. = .12 สูงกว่านัยสำคัญทางสถิติ จึงปฏิเสธสมมติฐาน และแนวทางการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาในยุคดิจิทัล ตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากำแพงเพชร ได้แก่ ด้านการพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา ด้านการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา ด้านการวัดผลประเมินผลและดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน ด้านการนิเทศการศึกษา ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา และด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

พระอนันต์ ธมฺมวิริโย (นามทอง), สุนทร สายคำ และประจิตร มหาหิง (2564) ได้ทำการศึกษาการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 1 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 1 และศึกษาแนวทางการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา

สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 1 โดยใช้การวิจัยแบบผสมผสาน พบว่า การบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 1 ในภาพรวมอยู่ในระดับมากทุกด้าน เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านมีที่มีการปฏิบัติสูงสุดคือ ด้านกระบวนการเรียนการสอน ด้านหลักสูตรสถานศึกษา และด้านการใช้สื่อการเรียนการสอน ตามลำดับ และด้านที่มีการปฏิบัติน้อยที่สุด คือ ด้านการวัดผลประเมินผล แนวทางการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 1 พบว่า 1) ควรปรับปรุงหลักสูตรให้สอดคล้องกับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 2) ควรจัดการเรียนการสอนโดยให้นักเรียนเป็นศูนย์กลาง แบบ Active Learning 3) ควรใช้สื่อการเรียนการสอนที่ทันสมัยผ่านแพลตฟอร์มการเรียนรู้ดิจิทัล และ 4) ควรใช้วิธีการประเมินที่หลากหลาย ใช้เครื่องมือสำหรับการพัฒนาคุณภาพภายในโรงเรียน

นูรไลลา หลังปูเต๊ะ (2565) ศึกษาเรื่อง การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในศูนย์เครือข่ายทุ่งยางแดง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี เขต 3 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในศูนย์เครือข่ายทุ่งยางแดง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี เขต 3 เพื่อเปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในศูนย์เครือข่ายทุ่งยางแดง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี เขต 3 โดยจำแนกตามเพศ ระดับการศึกษา และประสบการณ์การปฏิบัติงาน และเพื่อประมวลเกี่ยวกับข้อเสนอแนะต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในศูนย์เครือข่ายทุ่งยางแดง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี เขต 3 พบว่า การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในศูนย์เครือข่ายทุ่งยางแดง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี เขต 3 ภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ผลการเปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในศูนย์เครือข่ายทุ่งยางแดง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี เขต 3 โดยจำแนกตามเพศ ระดับการศึกษา และประสบการณ์การปฏิบัติงาน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และประมวลข้อเสนอแนะการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในศูนย์เครือข่ายทุ่งยางแดง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี เขต 3 พบว่า ผู้บริหารควรให้ความสำคัญกับหลักสูตรท้องถิ่น กำหนดแผนงานวิชาการชัดเจน เน้นการจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับบริบท มีการอบรมพัฒนาหลักสูตรให้ร่วมกับชุมชนและครอบคลุมทั้งนักเรียนปกติและบกพร่อง สนับสนุนให้ครูจัดบรรยากาศชั้นเรียนที่ดีเอื้อต่อการเรียนรู้ มีการวัดผลประเมินผลด้วยวิธีการที่หลากหลายตามจริง ให้ครูรับการอบรมการทำวิจัยอย่างต่อเนื่อง มีการพัฒนาให้มีแหล่งเรียนรู้

อย่างหลากหลาย ดำเนินการนิเทศการศึกษาอย่างต่อเนื่อง ส่งเสริมให้ครูแนะแนวและช่วยเหลือนักเรียน ให้ความสำคัญกับระบบประกัน คุณภาพ ชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดรูปแบบการสอนร่วมกับครูผู้สอน ประชาสัมพันธ์งานวิชาการแก่บุคคล องค์กร หน่วยงาน ผู้บริหารร่วมกับครูจัดทำกรอบระเบียบงานวิชาการ สนับสนุนงบประมาณการพัฒนาสื่อเทคโนโลยี และตรวจสอบหนังสือเรียนทุกกลุ่มสาระ ให้เกิดประโยน์แก่นักเรียนมากที่สุด

พิชฌาฎา แพงด้วง (2565) ได้ทำการศึกษาแนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 1 มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาองค์ประกอบของการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขนาดเล็ก สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นของการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขนาดเล็ก รวมถึงศึกษาแนวทางการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขนาดเล็ก พบว่า องค์ประกอบของการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขนาดเล็กโดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด สภาพปัจจุบันโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง สภาพที่พึงประสงค์โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าดัชนีความต้องการจำเป็นอยู่ระหว่าง 0.37-0.45 แนวทางการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขนาดเล็กรวมทั้งหมด 22 แนวทาง มีผลการประเมินแนวทางความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุดและมีความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก

ชนมพรรษ เทียมดวงแข (2566) ได้ทำการศึกษาการพัฒนาแนวทางการบริหารงานวิชาการโดยยึดหลักธรรมาภิบาล สำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเลย หนองบัวลำภู มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพพึงประสงค์และความต้องการจำเป็นของการบริหารงานวิชาการ โดยยึดหลักธรรมาภิบาล สำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษา รวมถึงเพื่อออกแบบและประเมินแนวทางของการบริหารงานวิชาการ โดยยึดหลักธรรมาภิบาล สำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเลย หนองบัวลำภู ผลวิจัยพบว่า สภาพปัจจุบันและสภาพพึงประสงค์โดยรวมอยู่ในระดับมาก ลำดับความต้องการจำเป็น เรียงจากมากไปน้อย ได้แก่ ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ด้านการนิเทศการศึกษา ด้านการพัฒนาและใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ด้านการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ และด้านการวัดผล ประเมินผล มีแนวทางของการบริหารงานวิชาการโดยยึดหลักธรรมาภิบาล สำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเลย หนองบัวลำภู 6 องค์ประกอบ รวมทั้งหมด 30 แนวทาง มีผลการประเมินแนวทางความเหมาะสมและมีความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด

6.2 งานวิจัยต่างประเทศ

เดซูเทล (DeSautel, 1977) ทำการศึกษาเกี่ยวกับบทบาทในการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในรัฐนอร์ทกาโกตา สหรัฐอเมริกา ใน 5 มิติ พบว่า ผู้บริหารส่วนใหญ่มีความเห็นว่าในปัจจุบันยังปฏิบัติหน้าที่ไม่ถึงเป้าหมายที่คาดหวัง โดยบทบาทที่ผู้บริหารคิดว่ามีความสำคัญมากที่สุดและควรทุ่มเทเวลาให้คือ การเป็นผู้นำด้านการจัดการเรียนการสอน และการประชาสัมพันธ์เพื่อประสานความร่วมมือ ตามลำดับ

แมคคาร์ธี (McCarthy, 1998) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับ บทบาทการบริหารวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาในรัฐนิวเจอซี่ พบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดประกอบด้วยผู้บริหาร ผู้ช่วยฝ่ายวิชาการ และครู มีความเห็นตรงกันว่า ผู้บริหารโรงเรียนควรมีความรับผิดชอบและบริหารงานวิชาการให้เกิดประสิทธิภาพมากที่สุด

บาร์เน็ทท์ (Barnett, 2006) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับความคิดเห็นของการบริหารงานวิชาการ พบว่า เทคโนโลยีสารสนเทศช่วยให้การบริหารจัดการการบริหารงานวิชาการมีประสิทธิภาพเพิ่มสูงขึ้น โดยช่วยจัดเก็บข้อมูลส่วนบุคคลอย่างเป็นระบบ ง่ายต่อการเข้าถึงข้อมูล ส่งผลให้การทำงานเป็นไปอย่างสะดวก รวดเร็ว และเกิดการประสานความร่วมมือภายในองค์กร

ครีม (Crim, 2006) วิจัยเกี่ยวกับการปฏิบัติงานในการพัฒนาการบริหารงานวิชาการโรงเรียนประถมศึกษา ในสหรัฐอเมริกา พบว่า การปฏิบัติงานนิเทศ การประเมินผล การปรับปรุงการสอน และการพัฒนาหลักสูตร มีความต้องการอยู่ในระดับมาก

สมิธ (Smith, 2006) ศึกษาการบริหารงานวิชาการในสหรัฐอเมริกา พบว่า การบริหารงานวิชาการจะมีสมรรถภาพสูง จากการสนับสนุนการพัฒนาด้านวิชาการ ส่งเสริมให้ครูมีส่วนร่วมวางแผนอบรม เลือกโสตทัศนูปกรณ์ สาธิตการสอน ด้วยเทคนิคการสอนที่หลากหลาย และสับเปลี่ยนเข้าเยี่ยมชั้นเรียน เสริมสร้างกำลังใจจากการนิเทศ ประเมินผล และติดตามผลปฏิบัติงาน

โบรฟีย์ (Brophy, 2006) ศึกษาการพัฒนาการบริหารงานวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในสหรัฐอเมริกา พบว่า ปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาที่พบมากที่สุด คือ การพัฒนาสื่อนวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เนื่องจากครูมีหน้าที่นอกเหนือการสอนมาก มีเวลาทำสื่อน้อย และไม่ชำนาญการจัดหาสื่อจากเทคโนโลยี

เดวิด (David, 2009) ศึกษาเกี่ยวกับงานวิชาการที่ช่วยให้ผลสัมฤทธิ์ทางารเรียนสูงขึ้น พบว่า การพัฒนาหลักสูตร การพัฒนาการเรียนการสอน และการใช้เทคโนโลยีในการเรียนการสอน นำไปสู่การพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนในชั้นเรียน

บิงค์ลีย์ (Binkley, 2012) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ผลสำเร็จของการบริหารโรงเรียน พบว่า ทักษะ ความรู้ และประสบการณ์การบริหาร จำเป็นต่อผู้บริหารโรงเรียน และทักษะที่สำคัญ คือ ทักษะเทคโนโลยี การจัดการ มนุษย์สัมพันธ์ ภาวะผู้นำ การติดต่อสื่อสาร และการนิเทศ

ลิม (Lim, 2013) วิจัยเกี่ยวกับการเชื่อมช่องว่างแนวโน้มเทคโนโลยีและการใช้เทคโนโลยีในโรงเรียน พบว่า การลงทุนจำนวนมากเพื่อนำเทคโนโลยีมาสู่โรงเรียน ส่งผลให้เกิดความสำเร็จมากมาย โดยช่องว่างสำคัญในการใช้เทคโนโลยีทางการศึกษาที่ต้องแก้ไข คือ ช่องว่างการใช้งานนักเรียนในปัจจุบันใช้เทคโนโลยีนอกโรงเรียนมากกว่าการใช้เทคโนโลยีในโรงเรียน และช่องว่างของผลลัพธ์ ผลลัพธ์จากการลงทุนเทคโนโลยีในส่วนนอกการศึกษา ผลตอบแทนแง่การลดต้นทุนและการเพิ่มผลผลิตที่ทำได้โดยโรงเรียนนั้นมีจำนวนน้อย ซึ่งการมีส่วนร่วมในการอภิปรายเกี่ยวกับการสอนที่มีประสิทธิภาพและการวางแผนด้านเทคโนโลยี จะเชื่อมช่องว่างสองข้อนี้ได้

โรนัลด์ (Ronald, 2015) ศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของการบริหารงานวิชาการ พบว่า เทคโนโลยีสารสนเทศ เพิ่มขีดความสามารถการจัดเก็บรวบรวมข้อมูลรายบุคคลระดับลึกในการบริหารงานวิชาการ ส่งผลให้ผู้ปฏิบัติงานมีความตั้งใจ ให้ความร่วมมือ และเรียกใช้ข้อมูลได้สะดวก

ฮาวา (Hava, 2018) วิจัยเรื่อง ผลกระทบของการเรียนการสอนการเป็นพลเมืองแบบดิจิทัลผ่านโมเดลห้องเรียนห้องพลิกกลับ เพื่อตรวจสอบผลกระทบของการสอนการเป็นพลเมืองดิจิทัลผ่านรูปแบบห้องเรียนเกี่ยวกับตัวแปร ประสิทธิภาพการเรียนรู้ของการเรียนรู้ด้วยตนเอง และการรู้สารสนเทศ ผลวิจัยพบว่า รูปแบบห้องเรียนที่พลิกกลับมีผลต่อการเรียนรู้เพียงอย่างเดียว ไม่พบความแตกต่างระหว่างการวิจัยและกลุ่มควบคุมในแง่ของการเรียนรู้ด้วยตนเองและการรู้สารสนเทศ

Uday (2018) วิจัยเกี่ยวกับ การนำเทคโนโลยีใหม่มาใช้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาว่าผู้นำและครูโรงเรียนชนบทในตอนเหนือรัฐนิวยอร์กใช้เทคโนโลยีการเรียนรู้ใหม่ในห้องเรียนอย่างไรเพื่อการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ แบ่งเป็นการสัมภาษณ์ครูใหญ่ เพื่อตรวจสอบรูปแบบความเป็นผู้นำและการใช้เทคโนโลยีในมุมมองผู้นำ และสัมภาษณ์ครู เพื่อให้ได้มุมมองการใช้เทคโนโลยีการสอนในห้องเรียนของครู ผลวิจัยพบว่า ผู้บริหารสนับสนุนการทำงานร่วมกัน โดยใช้แบบจำลองภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง เพื่อการใช้เทคโนโลยีการเรียนการสอนในห้องเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ

ยูซัฟ (Yusuf, 2019) ศึกษาการจัดการศึกษายุคดิจิทัลและโซเชียลมีเดีย เพื่อชี้แนะข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับการประยุกต์ใช้ระบบดิจิทัลในการจัดการศึกษา ผลวิจัยพบว่า เทคโนโลยีการศึกษาสมัยใหม่ได้รับการยอมรับว่าเป็นเครื่องมือช่วยอำนวยความสะดวกและเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานของนักเรียนด้านการเข้าถึงข้อมูล และเสริมสร้างการเรียนรู้ทุกที่ทุกเวลา และพบว่า โซเชียลมีเดียเป็นเครื่องมือที่มีศักยภาพช่วยให้การจัดการเรียนรู้ของครูประสบความสำเร็จทั้งระดับบริหารและการเรียนการสอน

Ugur, & Koc (2019) ได้วิจัยเรื่อง การเป็นผู้นำและการสอนด้วยเทคโนโลยีในมุมมองผู้บริหาร โดยศึกษาจากบทบาทความเป็นผู้นำของผู้บริหารมีการเปลี่ยนแปลงอย่างไรในโรงเรียน เนื่องจากชาวพื้นเมืองและสังคมดิจิทัลโดยทั่วไปได้กลายเป็นผู้มีความรู้ทางเทคโนโลยี ผลวิจัยพบว่า ผู้ดูแลระบบกังวลเกี่ยวกับโซเชียลมีเดียในห้องเรียนและจำเป็นต้องคุ้นเคยมากขึ้น เพื่อใช้เทคโนโลยีอย่างมีประสิทธิภาพ ผู้บริหารต้องเปลี่ยนวิธีคิดเกี่ยวกับการใช้โซเชียลมีเดีย เพื่อสะดวกในการควบคุม ซึ่งการพัฒนาทักษะด้านเทคโนโลยีอย่างมืออาชีพ ต้องมีความพร้อมในการใช้งานและยืดหยุ่น อีกทั้งเป็นผู้นำด้านเทคโนโลยีที่มีวิสัยทัศน์มากขึ้นในสภาพแวดล้อมการศึกษาในศตวรรษที่ 21

จากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่า การบริหารงานวิชาการมีส่วนสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และเป็นภารกิจหลักของสถานศึกษา ผู้บริหารควรมีวิสัยทัศน์ที่กว้างไกล โดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการให้ประสบความสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ พร้อมต่อการเปลี่ยนแปลงและเท่าทันกับยุคสมัย ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพพึงประสงค์ และแนวทางการยกระดับคุณภาพการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 ครอบคลุม 5 ด้าน ได้แก่ การพัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา การวัดผลและประเมินผล และการนิเทศการศึกษา ซึ่งจะส่งผลให้ผู้บริหารสถานศึกษามีแนวทางการบริหารงานวิชาการที่มีคุณภาพ นำไปสู่การเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาต่อไป

บทที่ 3
วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นมีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพพึงประสงค์ของการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 2) เพื่อศึกษาแนวทางการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 และ 3) เพื่อประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของแนวทางการยกระดับคุณภาพการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 โดยมีรายละเอียดการดำเนินการวิจัยเป็น 3 ระยะ สอดคล้องตามวัตถุประสงค์การวิจัย ดังภาพที่ 2

ภาพที่ 2 ระยะการวิจัย

โดยมีรายละเอียดขั้นตอนการดำเนินการและผลที่คาดหวังแต่ละระยะของการวิจัยการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 ดังภาพที่ 3

ภาพที่ 3 ระยะการวิจัย ขั้นตอนการดำเนินการ และผลที่คาดหวัง

ระยะที่ 1 การศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพพึงประสงค์ของการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 รวมทั้งสิ้น จำนวน 1,702 คน ประกอบด้วยผู้บริหาร จำนวน 74 คน และครูผู้สอน จำนวน 1,628 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัย ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 รวมทั้งสิ้น จำนวน 313 คน โดยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) กำหนดตามตารางเครซซี่และมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970, pp. 607-610)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 ลักษณะเครื่องมือ

แบบสอบถามความต้องการจำเป็นของการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 สำหรับใช้เก็บข้อมูลเชิงปริมาณจากกลุ่มตัวอย่าง โดยแบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะคำถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ ตำแหน่ง

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความต้องการจำเป็นของการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 เป็นแบบมาตรประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแบบของลิเคิร์ท (Likert 1967: 179) ที่มีการตอบสนองคู่ (Dual-Response Format) มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินสภาพปัจจุบันและสภาพพึงประสงค์ของการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ใน 5 ด้าน ได้แก่ 1. การพัฒนาหลักสูตร 2. การจัดการเรียนการสอน 3. การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา 4. การวัดผลและประเมินผล 5. การนิเทศการศึกษา โดยแต่ละระดับมีความหมาย ดังนี้

5 หมายถึง สภาพปัจจุบันและสภาพพึงประสงค์ของการบริหารงานวิชาการ ในยุคดิจิทัล ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ชลบุรี เขต 1 อยู่ในระดับ มากที่สุด

4 หมายถึง สภาพปัจจุบันและสภาพพึงประสงค์ของการบริหารงานวิชาการ ในยุคดิจิทัล ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ชลบุรี เขต 1 อยู่ในระดับ มาก

3 หมายถึง สภาพปัจจุบันและสภาพพึงประสงค์ของการบริหารงานวิชาการ ในยุคดิจิทัล ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ชลบุรี เขต 1 อยู่ในระดับ ปานกลาง

2 หมายถึง สภาพปัจจุบันและสภาพพึงประสงค์ของการบริหารงานวิชาการ ในยุคดิจิทัล ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ชลบุรี เขต 1 อยู่ในระดับ น้อย

1 หมายถึง สภาพปัจจุบันและสภาพพึงประสงค์ของการบริหารงานวิชาการ ในยุคดิจิทัล ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ชลบุรี เขต 1 อยู่ในระดับ น้อยที่สุด

2.2 การสร้างเครื่องมือและหาคุณภาพเครื่องมือเพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1) ศึกษาเอกสาร ทฤษฎี แนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา

2) วิเคราะห์และกำหนดขอบเขตของเนื้อหา กำหนดกรอบแนวคิด เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

3) ศึกษาหลักเกณฑ์และวิธีการสร้างแบบสอบถามแบบมาตรส่วนประมาณค่า (Rating Scale) บุญชม ศรีสะอาด (2554)

4) รวบรวมข้อมูลสร้างแบบสอบถาม และนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา ได้ตรวจสอบ เสนอแนะ และนำมาปรับปรุงแก้ไขเพื่อความถูกต้อง

5) นำแบบสอบถามได้ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วเสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา สำนวนภาษาและหาดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม (Index of item Objective Congruence: IOC) จำนวน 3 ท่าน ได้แก่

1. ว่าที่เรือตรี ดร.ภัทราวุธ รักกลิ่น อาจารย์ภาควิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

2. ผศ.ดร. ปรัชนันท์ เจริญอาภรณ์วัฒนา อาจารย์ภาควิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

3. ผศ.ดร.สมพงษ์ ปั้นหุ่น อาจารย์ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาประยุกต์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

โดยพิจารณาข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป ตามเกณฑ์ดังนี้

+1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และนิยามศัพท์เฉพาะ

0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อคำถามสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และนิยามศัพท์เฉพาะ

-1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และนิยามศัพท์เฉพาะ

6) นำแบบสอบถามมาปรับปรุงแก้ไข ตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ แล้วนำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 2 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน

7) นำข้อมูลจากการทดลองใช้มาวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (Discrimination) โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson) ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวม (Item-total correlation)

8) หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) และความสอดคล้องภายในของแบบสอบถาม โดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Coefficient alpha) ของครอนบาค (Cronbach)

9) นำแบบสอบถามที่ผ่านการหาคุณภาพแล้วนำเสนอกรรมการที่ปรึกษา เพื่อตรวจพิจารณาเป็นขั้นตอนสุดท้าย เพื่อจัดทำเป็นฉบับสมบูรณ์เพื่อใช้เก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

1) ขอหนังสือนำจากคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา สาขาการบริหารการศึกษา เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2) ส่งหนังสือนำและแบบสอบถาม Google Form ในรูปแบบ QR CODE ในช่องรับเอกสารของแต่ละโรงเรียนที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1

3) เก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ผ่านทาง Google Form ตรวจสอบความสมบูรณ์และวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามที่สมบูรณ์ เพื่อนำผลไปใช้ประกอบการวิจัยต่อไป

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามความต้องการจำเป็นของการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1

4.1 ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่สมบูรณ์มาลงรหัส ให้คะแนนตามนำหนักคะแนนแต่ละข้อ และบันทึกข้อมูลลงคอมพิวเตอร์ เพื่อวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ

4.2 ทำการวิเคราะห์ข้อมูลและนำผลการคำนวณมาวิเคราะห์ข้อมูลตามความมุ่งหมายและสมมติฐานของการศึกษาวิจัยต่อไป

1) วิเคราะห์ข้อมูล ตอนที่ 1 สถานภาพส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะคำถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) วิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ (Frequency) และการหาค่าร้อยละ (Percentage) นำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

2) วิเคราะห์ข้อมูล ตอนที่ 2 สภาพปัจจุบันและสภาพพึงประสงค์ของการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 มีลักษณะคำถามเป็นแบบมาตรประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ วิเคราะห์โดยใช้สถิติพื้นฐาน การหาค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) นำเสนอผลในรูปแบบตารางประกอบความเรียง โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนแบบสอบถามและการแปลความหมายของคะแนนตามแนวคิด John W. Best (1981) ดังนี้

4.50-5.00 หมายถึง มีสภาพปัจจุบันหรือสภาพพึงประสงค์ของการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 อยู่ในระดับ มากที่สุด

3.50-4.49 หมายถึง มีสภาพปัจจุบันหรือสภาพพึงประสงค์ของการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 อยู่ในระดับ มาก

2.50-3.49 หมายถึง มีสภาพปัจจุบันหรือสภาพพึงประสงค์ของการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 อยู่ในระดับ ปานกลาง

1.50-2.49 หมายถึง มีสภาพปัจจุบันหรือสภาพพึงประสงค์ของการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 อยู่ในระดับ น้อย

1.00-1.49 หมายถึง มีสภาพปัจจุบันหรือสภาพพึงประสงค์ของการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 อยู่ในระดับ น้อยที่สุด

3) วิเคราะห์ความต้องการจำเป็นในการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 โดยนำข้อมูลมาวิเคราะห์

ค่าดัชนีความต้องการจำเป็น จากสูตร Modified Priority Need Index ($PNI_{Modified}$) และจัดลำดับความต้องการจำเป็น โดยนำเสนอผลในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

5.1 วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง โดยการแจกแจงความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)

5.2 วิเคราะห์สถิติพื้นฐาน โดยใช้การหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

5.3 ค่าดัชนีความต้องการจำเป็น จากสูตร Modified Priority Need Index ($PNI_{Modified}$) จากสูตรการคำนวณของ สุวิมล ว่องวาณิช (2558)

$$PNI_{Modified} = \frac{I-D}{D}$$

เมื่อ I หมายถึง ค่าเฉลี่ยของสภาพพึงประสงค์

D หมายถึง ค่าเฉลี่ยของสภาพปัจจุบัน

ระยะที่ 2 การศึกษาแนวทางการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1

1. กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายในการวิจัยระยะนี้ ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญและผู้เกี่ยวข้องที่มีความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 5 คน ดังนี้

ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน ซึ่งมีเกณฑ์ดังนี้

1. เป็นผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับเทคโนโลยีดิจิทัล และได้รับการยอมรับในระดับเขตพื้นที่ขึ้นไป

2. เป็นผู้ที่ได้รับรางวัลหรือมีผลงานเกี่ยวกับเทคโนโลยีดิจิทัลเป็นที่ประจักษ์ในระดับเขตพื้นที่ขึ้นไป

3. เป็นผู้บริหารในสถานศึกษาที่ได้รับรางวัลหรือมีผลงานเกี่ยวกับเทคโนโลยีดิจิทัลเป็นที่ประจักษ์ในระดับเขตพื้นที่ขึ้นไป

ผู้เกี่ยวข้อง จำนวน 2 คน ซึ่งมีเกณฑ์ดังนี้

1. เป็นนักวิชาการด้านการศึกษา หรือด้านการบริหารการศึกษา หรือด้านเทคโนโลยีดิจิทัล

2. เป็นผู้มีความเกี่ยวข้องกับการบริหารสถานศึกษา หรือการบริหารงานวิชาการ

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 ลักษณะเครื่องมือ

แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-Structure) สัมภาษณ์ด้วยคำถามปลายเปิดที่ได้จากการศึกษาเอกสาร รวมถึงใช้อุปกรณ์เพิ่มเติมที่ได้รับการยินยอมจากผู้ให้สัมภาษณ์ เพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลให้มีความผิดพลาดน้อยที่สุด อาทิ เครื่องบันทึกเสียง และการจดบันทึก

2.2 การสร้างเครื่องมือและหาคุณภาพเครื่องมือเพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1) นำผลจากการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นและจัดเรียงลำดับความสำคัญในระยะที่ 1 มาสร้างแบบสัมภาษณ์เชิงลึก โดยศึกษาแนวคิด ทฤษฎี จากเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติม

2) รวบรวมข้อมูลสร้างแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง และนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา ได้ตรวจสอบ เสนอแนะ และนำมาปรับปรุงแก้ไขเพื่อความถูกต้อง

3) นำแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้างที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วเสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อตรวจสอบความสมบูรณ์ ถูกต้อง และรับข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุง จำนวน 3 ท่าน (ชุดเดิม)

4) นำแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้างที่ผ่านการปรับปรุงแล้วนำเสนอกรรมการที่ปรึกษาเพื่อตรวจพิจารณาเป็นขั้นตอนสุดท้าย จัดทำเป็นฉบับสมบูรณ์เพื่อใช้เก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

1) ขอหนังสือนำจากคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา สาขาการบริหารการศึกษาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่าน ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2) รวบรวมข้อมูลจากผู้ทรงคุณวุฒิ โดยการสัมภาษณ์อย่างเป็นทางการ (Formal Interview)

3) วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์เพื่อนำผลไปใช้ประกอบการวิจัยต่อไป

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง เพื่อหาแนวทางการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 โดยพิจารณาการตอบคำถามจากแบบสัมภาษณ์เชิงลึก ใช้การวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis) และการแจกแจงความถี่ (Frequency) แล้วนำเสนอเป็นความเรียง

5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

5.1 การวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis)

5.2 การแจกแจงความถี่ (Frequency)

ระยะที่ 3 ประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของแนวทางการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1

1. กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้เกี่ยวข้องที่มีความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 12 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ซึ่งมีเกณฑ์ดังนี้

1. เป็นผู้บริหารสถานศึกษาหรือครูผู้สอนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1

2. เป็นผู้ที่สนใจและใช้ประโยชน์จากแนวทางการยกระดับคุณภาพการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1

3. เป็นผู้มีความสมัครใจเข้าร่วมการสนทนากลุ่มและประสงค์ให้ข้อมูลเกี่ยวกับความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของแนวทางการยกระดับคุณภาพการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 ลักษณะเครื่องมือ

ข้อคำถามในการสนทนากลุ่มเกี่ยวกับความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของแนวทางการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1

2.2 การสร้างเครื่องมือและหาคุณภาพเครื่องมือเพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1) สร้างข้อคำถาม และนำข้อคำถามที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา ได้ตรวจสอบเสนอแนะ และนำมาปรับปรุงแก้ไขเพื่อความถูกต้อง

2) นำข้อคำถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วเสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อตรวจสอบความสมบูรณ์ถูกต้อง และรับข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุง จำนวน 3 ท่าน (ชุดเดิม)

3) นำข้อคำถามที่ผ่านการปรับปรุงแล้วนำเสนอกรรมการที่ปรึกษา เพื่อตรวจพิจารณาเป็นขั้นตอนสุดท้าย จัดทำเป็นฉบับสมบูรณ์เพื่อใช้เก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

1) ขอหนังสือนำจากคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา สาขาการบริหารการศึกษา เพื่อขอความอนุเคราะห์จากผู้เกี่ยวข้อง ในการเข้าร่วมสนทนากลุ่ม เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล

2) เก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้เกี่ยวข้องโดยการสนทนากลุ่ม

3) วิเคราะห์ข้อมูลจากการตอบข้อคำถามในการสนทนากลุ่ม เพื่อนำผลไปใช้ประกอบการวิจัยต่อไป

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลจากคำตอบของข้อคำถามในการสนทนากลุ่ม โดยใช้การวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis) การแจกแจงความถี่ (Frequency) และการหาค่าร้อยละแล้วนำเสนอเป็นตารางประกอบความเรียงเพื่อนำผลไปใช้ประกอบการวิจัยต่อไป

5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

5.1 การวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis)

5.2 สถิติพื้นฐาน โดยการหาร้อยละ

5.3 การแจกแจงความถี่ (Frequency)

บทที่ 4
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาวิจัย เรื่อง แนวทางการยกระดับคุณภาพการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 ครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำข้อมูลจากการตอบแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่าง การสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญและผู้เกี่ยวข้อง และการสนทนากลุ่มกับผู้เกี่ยวข้อง มาวิเคราะห์และเสนอผลการวิจัยตามลำดับ ดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอข้อมูล
2. ลำดับขั้นตอนในการนำเสนอข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

n	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง/กลุ่มเป้าหมาย
$\overline{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
D	แทน	ค่าเฉลี่ยของสภาพปัจจุบัน
I	แทน	ค่าเฉลี่ยของสภาพพึงประสงค์
$PNI_{Modified}$	แทน	ค่าดัชนีความต้องการจำเป็น (Needs Assessment)

ลำดับขั้นตอนในการนำเสนอข้อมูล

ผู้วิจัยขอนำเสนอการดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งออกเป็น 3 ระยะ สอดคล้องตามวัตถุประสงค์การวิจัย ดังนี้

ระยะที่ 1 การศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพพึงประสงค์ของการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1

ระยะที่ 2 การศึกษาแนวทางการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1

ระยะที่ 3 ประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของแนวทางการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ระยะที่ 1 การศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพพึงประสงค์ของการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1

จากขนาดกลุ่มตัวอย่าง 313 คน ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลการตอบแบบสอบถามได้จำนวน 313 คน คิดเป็นร้อยละ 100

1.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามความต้องการจำเป็นของการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1

ตารางที่ 3 ความถี่และร้อยละของสถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม

สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม	**จำนวน (n)**	**ร้อยละ**
ผู้บริหารสถานศึกษา	70	22.40
ครูผู้สอน	243	77.60
รวม	**313**	**100.00**

จากตารางที่ 3 พบว่า กลุ่มตัวอย่างจำนวน 313 คน จำแนกตามตำแหน่ง เป็นผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 22.40 และเป็นครูผู้สอน 243 คน คิดเป็นร้อยละ 77.60

1.2 ผลการวิเคราะห์สภาพปัจจุบันและสภาพพึงประสงค์ของการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 ตามขอบข่ายการบริหารงานวิชาการ 5 ด้าน ได้แก่ การพัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา การวัดผลและประเมินผล และการนิเทศการศึกษา ดังตารางที่ 4-9

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพปัจจุบันและสภาพพึงประสงค์ของการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 โดยรวมและรายด้าน

การบริหารงานวิชาการ	สภาพปัจจุบัน			สภาพพึงประสงค์		
	$\overline{X}$	S.D.	ระดับ	$\overline{X}$	S.D.	ระดับ
1. การพัฒนาหลักสูตร	3.84	0.26	มาก	4.89	0.10	มากที่สุด
2. การจัดการเรียนการสอน	4.03	0.16	มาก	4.95	0.05	มากที่สุด
3. การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา	4.04	0.19	มาก	4.93	0.08	มากที่สุด
4. การวัดผลและประเมินผล	3.69	0.33	มาก	4.86	0.12	มากที่สุด
5. การนิเทศการศึกษา	3.82	0.31	มาก	4.91	0.09	มากที่สุด
รวม	**3.88**	**0.27**	**มาก**	**4.91**	**0.09**	**มากที่สุด**

จากตารางที่ 4 พบว่า สภาพปัจจุบันของการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา รองลงมา คือ ด้านการจัดการเรียนการสอน และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ด้านการวัดผลและประเมินผล

สภาพพึงประสงค์ของการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ ด้านการจัดการเรียนการสอน รองลงมา คือ ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ด้านการวัดผลและประเมินผล

ตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพปัจจุบันและสภาพพึงประสงค์ของการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 ด้านการพัฒนาหลักสูตร โดยรวมและรายข้อ

การพัฒนาหลักสูตร	สภาพปัจจุบัน			สภาพพึงประสงค์		
	$\overline{X}$	S.D.	ระดับ	$\overline{X}$	S.D.	ระดับ
1. ผู้บริหารสถานศึกษา ส่งเสริม สนับสนุนให้ครู บุคลากรทางการศึกษา และผู้เกี่ยวข้องร่วมกันวางแผนหลักสูตรสถานศึกษา ผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์ โดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามามีส่วนร่วม เพื่อลดค่าใช้จ่ายและอำนวยความสะดวกต่อผู้เข้าร่วมประชุมวางแผน	3.89	0.22	มาก	4.88	0.11	มากที่สุด
2. ผู้บริหารสถานศึกษา ส่งเสริม สนับสนุนให้ครู บุคลากรทางการศึกษา และผู้เกี่ยวข้องร่วมกันวิเคราะห์ บริบทของสถานศึกษา และความต้องการของนักเรียนเพื่อร่างหลักสูตรสถานศึกษาที่สอดคล้องตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560) และเหมาะสมกับสภาพแวดล้อม บริบท ความต้องการของนักเรียน จุดมุ่งหมายของสถานศึกษา และยุคดิจิทัล	3.90	0.20	มาก	4.89	0.09	มากที่สุด

การพัฒนาหลักสูตร	สภาพปัจจุบัน			สภาพพึงประสงค์		
	$\overline{X}$	S.D.	ระดับ	$\overline{X}$	S.D.	ระดับ
3. ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริม สนับสนุนการจัดทำหลักสูตร สถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพ ในการพัฒนาคุณภาพนักเรียน สอดคล้องหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560) และ เหมาะสมกับสภาพแวดล้อม บริบท ความต้องการของนักเรียน บรรลุ ตามจุดมุ่งหมายของสถานศึกษา และยุคดิจิทัล โดยใช้เทคโนโลยี ดิจิทัลในการจัดทำและจัดเก็บ	3.91	0.24	มาก	4.90	0.09	มากที่สุด
4. ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริม ให้เผยแพร่หลักสูตรสถานศึกษา ผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์ต่าง ๆ และสนับสนุนครูนำหลักสูตร สถานศึกษาไปใช้จัดการเรียนรู้ และพัฒนาคุณภาพนักเรียน	3.69	0.32	มาก	4.86	0.12	มากที่สุด
5. ผู้บริหารสถานศึกษาติดตามผล การใช้หลักสูตรสถานศึกษาและ สนับสนุนให้ประเมินหลักสูตร โดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลผ่าน แพลตฟอร์มออนไลน์ต่าง ๆ เพื่อสะดวกต่อการเข้าถึงข้อมูล และลดการใช้ทรัพยากร	3.81	0.27	มาก	4.88	0.10	มากที่สุด
รวม	**3.84**	**0.26**	**มาก**	**4.89**	**0.10**	**มากที่สุด**

จากตารางที่ 5 พบว่า สภาพปัจจุบันของการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 ด้านการพัฒนาหลักสูตร โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมสนับสนุนการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพในการพัฒนาคุณภาพนักเรียน สอดคล้องหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560) และเหมาะสมกับสภาพแวดล้อม บริบท ความต้องการของนักเรียน บรรลุตามจุดมุ่งหมายของสถานศึกษา และยุคดิจิทัล โดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในกระบวนการจัดทำและจัดเก็บ รองลงมา คือ ผู้บริหารสถานศึกษา ส่งเสริมสนับสนุนให้ครู บุคลากรทางการศึกษา และผู้เกี่ยวข้องร่วมกันวิเคราะห์ บริบทของสถานศึกษา และความต้องการของนักเรียน เพื่อร่างหลักสูตรสถานศึกษาที่สอดคล้องตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560) และเหมาะสมกับสภาพแวดล้อม บริบท ความต้องการของนักเรียน จุดมุ่งหมายของสถานศึกษา และยุคดิจิทัล และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมให้เผยแพร่หลักสูตรสถานศึกษาผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์ต่าง ๆ และสนับสนุนครูผู้สอนนำหลักสูตรสถานศึกษาไปใช้ในการจัดการเรียนรู้และพัฒนาคุณภาพนักเรียน

สภาพพึงประสงค์ของการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 ด้านการพัฒนาหลักสูตร โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมสนับสนุนการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพในการพัฒนาคุณภาพนักเรียน สอดคล้องหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560) และเหมาะสมกับสภาพแวดล้อม บริบท ความต้องการของนักเรียน บรรลุตามจุดมุ่งหมายของสถานศึกษา และยุคดิจิทัล โดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในกระบวนการจัดทำและจัดเก็บ รองลงมา คือ ผู้บริหารสถานศึกษา ส่งเสริมสนับสนุนให้ครู บุคลากรทางการศึกษา และผู้เกี่ยวข้องร่วมกันวิเคราะห์ บริบทของสถานศึกษา และความต้องการของนักเรียน เพื่อร่างหลักสูตรสถานศึกษาที่สอดคล้องตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560) และเหมาะสมกับสภาพแวดล้อม บริบท ความต้องการของนักเรียน จุดมุ่งหมายของสถานศึกษา และยุคดิจิทัล และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมให้เผยแพร่หลักสูตรสถานศึกษาผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์ต่าง ๆ และสนับสนุนครูผู้สอนนำหลักสูตรสถานศึกษาไปใช้ในการจัดการเรียนรู้และพัฒนาคุณภาพนักเรียน

ตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพปัจจุบันและสภาพพึงประสงค์ของการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 ด้านการจัดการเรียนการสอน โดยรวมและรายข้อ

การจัดการเรียนการสอน	สภาพปัจจุบัน			สภาพพึงประสงค์		
	$\overline{X}$	S.D.	ระดับ	$\overline{X}$	S.D.	ระดับ
1. ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริม สนับสนุนให้ครูศึกษาข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคลและจัดเก็บเป็นข้อมูลสารสนเทศบนแพลตฟอร์มออนไลน์ เพื่อสะดวกต่อการเข้าถึงข้อมูลในการช่วยเหลือดูแลนักเรียน	4.03	0.12	มาก	4.95	0.05	มากที่สุด
2. ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริม สนับสนุนให้ครูเข้าร่วมการอบรมพัฒนาตนเองด้านการใช้ภาษาและการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสม ทันสมัย สอดคล้องตามความต้องการของนักเรียนในยุคดิจิทัล	4.07	0.14	มาก	4.96	0.04	มากที่สุด
3. ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริม สนับสนุนให้ครูผู้สอนใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ครอบคลุม สอดคล้องหลักสูตรสถานศึกษา และจัดเก็บบนแพลตฟอร์มออนไลน์ เพื่อสะดวกต่อการเข้าถึงข้อมูลและลดการใช้ทรัพยากร	4.03	0.18	มาก	4.95	0.06	มากที่สุด

การจัดการเรียนการสอน	สภาพปัจจุบัน			สภาพพึงประสงค์		
	$\overline{X}$	S.D.	ระดับ	$\overline{X}$	S.D.	ระดับ
4. ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมสนับสนุนให้ครูใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมพัฒนาคุณภาพนักเรียนอย่างหลากหลาย โดยเน้นนักเรียนเป็นสำคัญ มุ่งให้เกิดทักษะสำคัญในยุคดิจิทัล บรรลุตามจุดมุ่งหมาย มาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัดของหลักสูตรสถานศึกษา	4.05	0.16	มาก	4.95	0.05	มากที่สุด
5. ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมสนับสนุนให้ครูประสานความร่วมมือกับครู ผู้ปกครอง และผู้เกี่ยวข้อง เพื่อพัฒนาคุณภาพนักเรียนเป็นรายบุคคลผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์ต่าง ๆ	3.98	0.16	มาก	4.93	0.08	มากที่สุด
รวม	**4.03**	**0.16**	**มาก**	**4.95**	**0.05**	**มากที่สุด**

จากตารางที่ 6 พบว่า สภาพปัจจุบันของการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 ด้านการจัดการเรียนการสอน โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมสนับสนุนให้ครูเข้าร่วมการอบรมพัฒนาตนเองด้านการใช้ภาษาและการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมทันสมัย สอดคล้องตามความต้องการของนักเรียนในยุคดิจิทัล รองลงมา คือ ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมสนับสนุนให้ครูใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมพัฒนาคุณภาพนักเรียนอย่างหลากหลาย โดยเน้นนักเรียนเป็นสำคัญ มุ่งให้เกิดทักษะสำคัญในยุคดิจิทัล บรรลุตามจุดมุ่งหมาย มาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัดของหลักสูตรสถานศึกษา และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด

คือ ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมสนับสนุนให้ครูประสานความร่วมมือกับครู ผู้ปกครอง และผู้เกี่ยวข้อง เพื่อพัฒนาคุณภาพนักเรียนเป็นรายบุคคล ผ่านทางแพลตฟอร์มออนไลน์ต่าง ๆ

สภาพพึงประสงค์ของการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 ด้านการจัดการเรียนการสอน โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมสนับสนุนให้ครูเข้าร่วมการอบรมพัฒนาตนเองด้านการใช้ภาษาและการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสม ทันสมัย สอดคล้องตามความต้องการของนักเรียนในยุคดิจิทัล และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมสนับสนุนให้ครูประสานความร่วมมือกับครู ผู้ปกครอง และผู้เกี่ยวข้อง เพื่อพัฒนาคุณภาพนักเรียนเป็นรายบุคคล ผ่านทางแพลตฟอร์มออนไลน์ต่าง ๆ

ตารางที่ 7 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพปัจจุบันและสภาพพึงประสงค์ของการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา โดยรวมและรายข้อ

การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา	**สภาพปัจจุบัน**			**สภาพพึงประสงค์**		
	$\overline{X}$	**S.D.**	**ระดับ**	$\overline{X}$	**S.D.**	**ระดับ**
1. ผู้บริหารสถานศึกษาสนับสนุนในการจัดหาวัสดุ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ สื่อสิ่งพิมพ์ สื่อโสตทัศนูปกรณ์ ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ และระบบเครือข่าย ให้เอื้อต่อการให้บริการกับครูและนักเรียน	4.15	0.19	มาก	4.94	0.08	มากที่สุด
2. ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมสนับสนุนให้ครูเข้าร่วมการอบรมการใช้และผลิตสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษาสอดคล้องตามหลักสูตรสถานศึกษาและความต้องการของนักเรียน	4.08	0.14	มาก	4.96	0.05	มากที่สุด

การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา	สภาพปัจจุบัน			สภาพพึงประสงค์		
	$\overline{X}$	S.D.	ระดับ	$\overline{X}$	S.D.	ระดับ
3. ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริม สนับสนุนให้ครูใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการพัฒนาและจัดทำสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษาให้มีความทันสมัยเป็นปัจจุบัน และจัดหาแหล่งเรียนรู้จากแพลตฟอร์มออนไลน์เพื่อใช้ในการจัดการเรียนการสอนและพัฒนาคุณภาพนักเรียน	4.07	0.14	มาก	4.95	0.06	มากที่สุด
4. ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริม สนับสนุนให้นักเรียนเข้าร่วมการอบรมการใช้สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษาอย่างสร้างสรรค์ เพื่อใช้เป็นแหล่งเรียนรู้ในการสืบค้นข้อมูลความรู้ตามความถนัดและความสนใจ	3.89	0.25	มาก	4.88	0.12	มากที่สุด
5. ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริม สนับสนุนให้มีการจัดเก็บและเผยแพร่สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษาบนแพลตฟอร์มออนไลน์เพื่อสะดวกต่อการเข้าถึงและการนำไปใช้	3.98	0.18	มาก	4.94	0.07	มากที่สุด
รวม	**4.04**	**0.19**	**มาก**	**4.93**	**0.08**	**มากที่สุด**

จากตารางที่ 7 พบว่า สภาพปัจจุบันของการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ ผู้บริหารสถานศึกษาสนับสนุนในการจัดหาวัสดุ สื่ออิเล็กทรอนิกส์สื่อสิ่งพิมพ์ สื่อโสตทัศนูปกรณ์ ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ และระบบเครือข่าย ให้เอื้อต่อการให้บริการกับครูและนักเรียน รองลงมา คือ ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมสนับสนุนให้ครูเข้าร่วมการอบรมการใช้และผลิตสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษาสอดคล้องตามหลักสูตรสถานศึกษาและความต้องการของนักเรียน และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมสนับสนุนให้นักเรียนเข้าร่วมการอบรมการใช้สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษาอย่างสร้างสรรค์ เพื่อใช้เป็นแหล่งเรียนรู้ในการสืบค้นข้อมูลความรู้ตามความถนัดและความสนใจ

สภาพพึงประสงค์ของการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมสนับสนุนให้ครูเข้าร่วมการอบรมการใช้และผลิตสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษาสอดคล้องตามหลักสูตรสถานศึกษาและความต้องการของนักเรียน รองลงมา คือ ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมสนับสนุนให้ครูใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมพัฒนาคุณภาพนักเรียนอย่างหลากหลาย โดยเน้นนักเรียนเป็นสำคัญ มุ่งให้เกิดทักษะสำคัญในยุคดิจิทัล บรรลุตามจุดมุ่งหมาย มาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัดของหลักสูตรสถานศึกษา และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมสนับสนุนให้นักเรียนเข้าร่วมการอบรมการใช้สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษาอย่างสร้างสรรค์ เพื่อใช้เป็นแหล่งเรียนรู้ในการสืบค้นข้อมูลความรู้ตามความถนัดและความสนใจ

ตารางที่ 8 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพปัจจุบันและสภาพพึงประสงค์ของการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 ด้านการวัดผลและประเมินผล โดยรวมและรายข้อ

การวัดผลและประเมินผล	สภาพปัจจุบัน			สภาพพึงประสงค์		
	$\overline{X}$	S.D.	ระดับ	$\overline{X}$	S.D.	ระดับ
1. ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมสนับสนุนให้ทำระเบียบการวัดผลและประเมินผลที่ชัดเจนและจัดเก็บเป็นข้อมูลสารสนเทศบนแพลตฟอร์มออนไลน์ เพื่อสะดวกต่อการเข้าถึงข้อมูลและการนำไปใช้	3.95	0.17	มาก	4.93	0.07	มากที่สุด
2. ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมสนับสนุนครูใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเป็นเครื่องมือวัดผลและประเมินผลในรูปแบบหลากหลายตามความเหมาะสมและความต่างของนักเรียน	3.58	0.35	มาก	4.78	0.18	มากที่สุด
3. ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมสนับสนุนให้ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเป็นเครื่องมือในการวิเคราะห์และประมวลผลการวัดผลและประเมินผลนักเรียนเพื่อความรวดเร็วและความถูกต้องแม่นยำ	3.61	0.37	มาก	4.83	0.14	มากที่สุด

การวัดผลและประเมินผล	สภาพปัจจุบัน			สภาพพึงประสงค์		
	$\overline{X}$	S.D.	ระดับ	$\overline{X}$	S.D.	ระดับ
4. ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมสนับสนุนให้จัดทำระบบสารสนเทศในการจัดเก็บข้อมูลการวัดผล ประเมินผล และเทียบโอนของนักเรียนบนแพลตฟอร์มออนไลน์เพื่อสะดวกต่อการเข้าถึงข้อมูลและการนำไปใช้	3.68	0.34	มาก	4.86	0.13	มากที่สุด
5. ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมสนับสนุนให้แจ้งผลการวัดผลและประเมินผลต่อผู้เกี่ยวข้องผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์ เพื่อสะดวกต่อการเข้าถึงข้อมูลและลดการใช้ทรัพยากร	3.64	0.34	มาก	4.92	0.07	มากที่สุด
รวม	**3.69**	**0.33**	**มาก**	**4.86**	**0.12**	**มากที่สุด**

จากตารางที่ 8 พบว่า สภาพปัจจุบันของการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 ด้านการวัดผลและประเมินผล โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมสนับสนุนให้ทำระเบียบการวัดผลและประเมินผลที่ชัดเจนและจัดเก็บเป็นข้อมูลสารสนเทศบนแพลตฟอร์มออนไลน์ เพื่อสะดวกต่อการเข้าถึงข้อมูลและการนำไปใช้ รองลงมา คือ ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมสนับสนุนให้จัดทำระบบสารสนเทศในการจัดเก็บข้อมูลการวัดผล ประเมินผล และเทียบโอนของนักเรียนบนแพลตฟอร์มออนไลน์เพื่อสะดวกต่อการเข้าถึงข้อมูลและการนำไปใช้ และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมสนับสนุนครูใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเป็นเครื่องมือวัดผลและประเมินผลในรูปแบบหลากหลายตามความเหมาะสมและความต่างของนักเรียน

สภาพพึงประสงค์ของการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 ด้านการวัดผลและประเมินผล โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมสนับสนุนให้ทำระเบียบการวัดผลและประเมินผลที่ชัดเจนและจัดเก็บเป็นข้อมูลสารสนเทศบนแพลตฟอร์มออนไลน์ เพื่อสะดวกต่อการเข้าถึงข้อมูลและการนำไปใช้ รองลงมา คือ ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมสนับสนุนให้แจ้งผลการวัดผลและประเมินผลต่อผู้เกี่ยวข้องผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์ เพื่อสะดวกต่อการเข้าถึงข้อมูลและลดการใช้ทรัพยากร และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมสนับสนุนครูใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเป็นเครื่องมือวัดผลและประเมินผลในรูปแบบหลากหลายตามความเหมาะสมและความต่างของนักเรียน

ตารางที่ 9 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพปัจจุบันและสภาพพึงประสงค์ของการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 ด้านการนิเทศการศึกษา โดยรวมและรายข้อ

การนิเทศการศึกษา	**สภาพปัจจุบัน**			**สภาพพึงประสงค์**		
	$\overline{X}$	**S.D.**	**ระดับ**	$\overline{X}$	**S.D.**	**ระดับ**
1. ผู้บริหารสถานศึกษาร่วมกับครูวางแผนการนิเทศงานวิชาการและการจัดการเรียนการสอน และจัดเก็บบนแพลตฟอร์มออนไลน์เพื่อสะดวกต่อการเข้าถึงข้อมูลและการนำไปใช้	4.00	0.17	มาก	4.96	0.04	มากที่สุด
2. ผู้บริหารสถานศึกษาใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเป็นเครื่องมือในการนิเทศติดตามผลงานวิชาการและการจัดการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบในรูปแบบที่หลากหลาย ตามแผนการนิเทศของสถานศึกษา	3.79	0.38	มาก	4.89	0.09	มากที่สุด

การนิเทศการศึกษา	สภาพปัจจุบัน			สภาพพึงประสงค์		
	$\overline{X}$	S.D.	ระดับ	$\overline{X}$	S.D.	ระดับ
3. ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมสนับสนุนให้แจ้งผลการนิเทศงานวิชาการและการจัดการเรียนการสอน และจัดเก็บเป็นข้อมูลสารสนเทศบนแพลตฟอร์มออนไลน์ เพื่อสะดวกต่อการเข้าถึงข้อมูลและการนำไปใช้	3.76	0.35	มาก	4.89	0.09	มากที่สุด
4. ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมสนับสนุนให้จัดเก็บข้อมูลการนิเทศติดตามของเขตพื้นที่การศึกษาเป็นข้อมูลสารสนเทศบนแพลตฟอร์มออนไลน์ เพื่อสะดวกต่อการเข้าถึงข้อมูลและการนำไปใช้	3.81	0.33	มาก	4.90	0.10	มากที่สุด
5. ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมสนับสนุนให้มีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ภายในและภายนอกสถานศึกษาผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์ เพื่อสะดวกต่อการเข้าถึงข้อมูลและสร้างเครือข่ายแลกเปลี่ยนเรียนรู้อย่างกว้างขวาง	3.77	0.27	มาก	4.90	0.09	มากที่สุด
รวม	**3.82**	**0.31**	**มาก**	**4.91**	**0.09**	**มากที่สุด**

จากตารางที่ 9 พบว่า สภาพปัจจุบันของการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 ด้านการนิเทศการศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ย

สูงที่สุด คือ ผู้บริหารสถานศึกษาร่วมกับครูวางแผนการนิเทศงานวิชาการและการจัดการเรียนการสอนและจัดเก็บบนแพลตฟอร์มออนไลน์ เพื่อสะดวกต่อการเข้าถึงข้อมูลและการนำไปใช้ รองลงมา คือ ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมสนับสนุนให้จัดเก็บข้อมูลการนิเทศติดตามของเขตพื้นที่การศึกษาเป็นข้อมูลสารสนเทศบนแพลตฟอร์มออนไลน์ เพื่อสะดวกต่อการเข้าถึงข้อมูลและการนำไปใช้ และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมสนับสนุนให้แจ้งผลการนิเทศงานวิชาการและการจัดการเรียนการสอน และจัดเก็บเป็นข้อมูลสารสนเทศบนแพลตฟอร์มออนไลน์ เพื่อสะดวกต่อการเข้าถึงข้อมูลและการนำไปใช้

สภาพพึงประสงค์ของการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 ด้านการนิเทศการศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ผู้บริหารสถานศึกษาร่วมกับครูวางแผนการนิเทศงานวิชาการและการจัดการเรียนการสอนและจัดเก็บบนแพลตฟอร์มออนไลน์ เพื่อสะดวกต่อการเข้าถึงข้อมูลและการนำไปใช้ รองลงมา คือ ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมสนับสนุนให้จัดเก็บข้อมูลการนิเทศติดตามของเขตพื้นที่การศึกษาเป็นข้อมูลสารสนเทศบนแพลตฟอร์มออนไลน์ เพื่อสะดวกต่อการเข้าถึงข้อมูลและการนำไปใช้ และผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมสนับสนุนให้มีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ภายในและภายนอกสถานศึกษาผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์ เพื่อสะดวกต่อการเข้าถึงข้อมูลและสร้างเครือข่ายแลกเปลี่ยนเรียนรู้อย่างกว้างขวาง และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ผู้บริหารสถานศึกษาใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเป็นเครื่องมือในการนิเทศ ติดตามผลงานวิชาการและการจัดการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบในรูปแบบที่หลากหลาย ตามแผนการนิเทศของสถานศึกษา และผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมสนับสนุนให้แจ้งผลการนิเทศงานวิชาการและการจัดการเรียนการสอน และจัดเก็บเป็นข้อมูลสารสนเทศบนแพลตฟอร์มออนไลน์ เพื่อสะดวกต่อการเข้าถึงข้อมูลและการนำไปใช้

1.3 ผลการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นของการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 จัดลำดับความต้องการจำเป็น (Modified Priority Need Index: PNI) เพื่อใช้ประกอบการออกแบบแนวทางการยกระดับคุณภาพการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 ดังตารางที่ 10-15

ตารางที่ 10 ค่าเฉลี่ยของสภาพปัจจุบันและสภาพพึงประสงค์ของการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 และค่าดัชนีความต้องการจำเป็น ($PNI_{Modified}$) โดยรวมและรายด้าน

การบริหารงานวิชาการ	D	I	$PNI_{Modified}$	ลำดับ
1. การพัฒนาหลักสูตร	3.84	4.89	0.27	3
2. การจัดการเรียนการสอน	4.03	4.95	0.23	4
3. การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา	4.04	4.93	0.22	5
4. การวัดผลและประเมินผล	3.69	4.86	0.32	1
5. การนิเทศการศึกษา	3.82	4.91	0.28	2
รวม	**3.88**	**4.91**	**0.26**	

จากตารางที่ 10 พบว่า ลำดับความต้องการจำเป็นในการยกระดับคุณภาพการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 เรียงจากมากไปน้อย ได้แก่ ด้านการวัดผลและประเมินผล ด้านการนิเทศการศึกษา ด้านการพัฒนาหลักสูตร ด้านการจัดการเรียนการสอน และด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา ตามลำดับ

ตารางที่ 11 ค่าเฉลี่ยของสภาพปัจจุบันและสภาพพึงประสงค์ของการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัล ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 และค่าดัชนีความต้องการจำเป็น ($PNI_{Modified}$) ด้านการพัฒนาหลักสูตร โดยรวมและรายข้อ

การพัฒนาหลักสูตร	D	I	$PNI_{Modified}$	ลำดับ
1. ผู้บริหารสถานศึกษา ส่งเสริมสนับสนุนให้ครู บุคลากรทางการศึกษา และผู้เกี่ยวข้อง ร่วมกันวางแผนหลักสูตรสถานศึกษา ผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์ โดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามามีส่วนร่วม เพื่อลดค่าใช้จ่ายและอำนวยความสะดวกต่อผู้เข้าร่วมประชุมวางแผน	3.89	4.88	0.26	3
2. ผู้บริหารสถานศึกษา ส่งเสริมสนับสนุนให้ครู บุคลากรทางการศึกษา และผู้เกี่ยวข้องร่วมกันวิเคราะห์ บริบทของสถานศึกษาและความต้องการของนักเรียน เพื่อร่างหลักสูตรสถานศึกษาที่สอดคล้องตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560) และเหมาะสมกับสภาพแวดล้อม บริบท ความต้องการของนักเรียน จุดมุ่งหมายของสถานศึกษา และยุคดิจิทัล	3.90	4.89	0.25	4
3. ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมสนับสนุนการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพในการพัฒนาคุณภาพนักเรียน สอดคล้องหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560) และเหมาะสมกับสภาพแวดล้อม บริบท ความต้องการของนักเรียน บรรลุตามจุดมุ่งหมายของสถานศึกษาและยุคดิจิทัล โดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในกระบวนการจัดทำและจัดเก็บ	3.91	4.90	0.25	4

การพัฒนาหลักสูตร	D	I	$PNI_{Modified}$	ลำดับ
4. ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมให้เผยแพร่หลักสูตรสถานศึกษาผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์ต่าง ๆ และสนับสนุนครูผู้สอนนำหลักสูตรสถานศึกษาไปใช้ในการจัดการเรียนรู้และพัฒนาคุณภาพนักเรียน	3.69	4.86	0.32	1
5. ผู้บริหารสถานศึกษาติดตามผลการใช้หลักสูตรสถานศึกษาและสนับสนุนให้มีการประเมินหลักสูตรโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์ต่าง ๆ เพื่อสะดวกต่อการเข้าถึงข้อมูลและลดการใช้ทรัพยากร	3.81	4.88	0.28	2
รวม	**3.84**	**4.89**	**0.27**	

จากตารางที่ 11 พบว่า ลำดับความต้องการจำเป็นในการยกระดับคุณภาพการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 ด้านการพัฒนาหลักสูตร เรียงจากมากไปน้อย 3 ลำดับ ได้แก่ ข้อ 4 ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมให้เผยแพร่หลักสูตรสถานศึกษาผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์ต่าง ๆ และสนับสนุนครูผู้สอนนำหลักสูตรสถานศึกษาไปใช้ในการจัดการเรียนรู้และพัฒนาคุณภาพ นักเรียน ข้อ 5 ผู้บริหารสถานศึกษาติดตามผลการใช้หลักสูตรสถานศึกษาและสนับสนุนให้มีการประเมินหลักสูตรโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์ต่าง ๆ เพื่อสะดวกต่อการเข้าถึงข้อมูลและลดการใช้ทรัพยากร และข้อ 1 ผู้บริหารสถานศึกษา ส่งเสริมสนับสนุนให้ครู บุคลากรทางการศึกษา และผู้เกี่ยวข้อง ร่วมกันวางแผนหลักสูตรสถานศึกษา ผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์ โดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามามีส่วนร่วม เพื่อลดค่าใช้จ่ายและอำนวยความสะดวกต่อผู้เข้าร่วมประชุมวางแผนตามลำดับ

ตารางที่ 12 ค่าเฉลี่ยของสภาพปัจจุบันและสภาพพึงประสงค์ของการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัล ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 และค่าดัชนีความต้องการจำเป็น ($PNI_{Modified}$) ด้านการจัดการเรียนการสอน โดยรวมและรายข้อ

การจัดการเรียนการสอน	D	I	$PNI_{Modified}$	ลำดับ
1. ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมสนับสนุนให้ครูศึกษาข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคลและจัดเก็บเป็นข้อมูลสารสนเทศบนแพลตฟอร์มออนไลน์ เพื่อสะดวกต่อการเข้าถึงข้อมูลในการช่วยเหลือดูแลนักเรียน	4.03	4.95	0.23	2
2. ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมสนับสนุนให้ครูเข้าร่วมการอบรมพัฒนาตนเองด้านการใช้ภาษาและการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสม ทันสมัย สอดคล้องตามความต้องการของนักเรียนในยุคดิจิทัล	4.07	4.96	0.22	4
3. ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมสนับสนุนให้ครูผู้สอนใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ครอบคลุม สอดคล้องหลักสูตรสถานศึกษา และจัดเก็บบนแพลตฟอร์มออนไลน์ เพื่อสะดวกต่อการเข้าถึงข้อมูลและลดการใช้ทรัพยากร	4.03	4.95	0.23	2
4. ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมสนับสนุนให้ครูใช้เทคโนโลยีดิจิทัลจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมพัฒนาคุณภาพนักเรียนอย่างหลากหลาย โดยเน้นนักเรียนเป็นสำคัญ มุ่งให้เกิดทักษะสำคัญยุคดิจิทัล บรรลุจุดมุ่งหมาย มาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัดของหลักสูตรสถานศึกษา	4.05	4.95	0.22	4
5. ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมสนับสนุนให้ครูประสานความร่วมมือกับครู ผู้ปกครอง และผู้เกี่ยวข้อง เพื่อพัฒนาคุณภาพนักเรียนรายบุคคล ผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์ต่าง ๆ	3.98	4.93	0.24	1
รวม	**4.03**	**4.95**	**0.23**	

จากตารางที่ 12 พบว่า ลำดับความต้องการจำเป็นในการยกระดับคุณภาพการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 ด้านการจัดการเรียนการสอน เรียงจากมากไปน้อย 3 ลำดับ ได้แก่ ข้อ 5 ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมสนับสนุนให้ครูประสานความร่วมมือกับครู ผู้ปกครอง และผู้เกี่ยวข้อง เพื่อพัฒนาคุณภาพนักเรียนเป็นรายบุคคล ผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์ต่าง ๆ ข้อ 1 ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมสนับสนุนให้ครูศึกษาข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคลและจัดเก็บเป็นข้อมูลสารสนเทศบนแพลตฟอร์มออนไลน์ เพื่อสะดวกต่อการเข้าถึงข้อมูลในการช่วยเหลือดูแลนักเรียน และข้อ 3 ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมสนับสนุนให้ครูผู้สอนใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ครอบคลุมสอดคล้องหลักสูตรสถานศึกษา และจัดเก็บบนแพลตฟอร์มออนไลน์ เพื่อสะดวกต่อการเข้าถึงข้อมูลและลดการใช้ทรัพยากร ตามลำดับ

ตารางที่ 13 ค่าเฉลี่ยของสภาพปัจจุบันและสภาพพึงประสงค์ของการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 และค่าดัชนีความต้องการจำเป็น ($PNI_{Modified}$) ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา โดยรวมและรายข้อ

การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา	D	I	$PNI_{Modified}$	ลำดับ
1. ผู้บริหารสถานศึกษาสนับสนุนในการจัดหาวัสดุ สื่ออิเล็กทรอนิกส์สื่อสิ่งพิมพ์ สื่อโสตทัศนูปกรณ์ ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ และระบบเครือข่าย ให้เอื้อต่อการให้บริการกับครูและนักเรียน	4.15	4.94	0.19	5
2. ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมสนับสนุนให้ครูเข้าร่วมการอบรมการใช้และผลิตสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษาสอดคล้องตามหลักสูตรสถานศึกษาและความต้องการของนักเรียน	4.08	4.96	0.21	4
3. ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมสนับสนุนให้ครูใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการพัฒนาและจัดทำสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษาให้ทันสมัย เป็นปัจจุบัน และจัดหาแหล่งเรียนรู้จากแพลตฟอร์มออนไลน์ เพื่อใช้ในการจัดการเรียนการสอนและพัฒนาคุณภาพนักเรียน	4.07	4.95	0.22	3

การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา	D	I	$PNI_{Modified}$	ลำดับ
4. ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมสนับสนุนให้นักเรียนเข้าร่วมการอบรมการใช้สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษาอย่างสร้างสรรค์ เพื่อใช้เป็นแหล่งเรียนรู้ในการสืบค้นข้อมูลความรู้ตามความถนัดและความสนใจ	3.89	4.88	0.25	1
5. ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมสนับสนุนให้มีการจัดเก็บและเผยแพร่สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษาบนแพลตฟอร์มออนไลน์ เพื่อสะดวกต่อการเข้าถึงและการนำไปใช้	3.98	4.94	0.24	2
รวม	**4.04**	**4.93**	**0.22**	

จากตารางที่ 13 พบว่า ลำดับความต้องการจำเป็นในการยกระดับคุณภาพการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา เรียงจากมากไปน้อย 3 ลำดับ ได้แก่ ข้อ 4 ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมสนับสนุนให้นักเรียนเข้าร่วมการอบรมการใช้สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษาอย่างสร้างสรรค์ เพื่อใช้เป็นแหล่งเรียนรู้ในการสืบค้นข้อมูลความรู้ตามความถนัดและความสนใจ ข้อ 5 ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมสนับสนุนให้มีการจัดเก็บและเผยแพร่สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษาบนแพลตฟอร์มออนไลน์ เพื่อสะดวกต่อการเข้าถึงและการนำไปใช้ และข้อ 3 ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมสนับสนุนให้ครูใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการพัฒนาและจัดทำสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษาให้ทันสมัย เป็นปัจจุบัน และจัดหาแหล่งเรียนรู้จากแพลตฟอร์มออนไลน์ เพื่อใช้ในการจัดการเรียนการสอนและพัฒนาคุณภาพนักเรียน ตามลำดับ

ตารางที่ 14 ค่าเฉลี่ยของสภาพปัจจุบันและสภาพพึงประสงค์ของการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัล ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 และค่าดัชนีความต้องการจำเป็น ($PNI_{Modified}$) ด้านการวัดผลและประเมินผล โดยรวมและรายข้อ

การวัดผลและประเมินผล	D	I	$PNI_{Modified}$	ลำดับ
1. ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมสนับสนุนให้ทำระเบียบการวัดผลและประเมินผลที่ชัดเจนและจัดเก็บเป็นข้อมูลสารสนเทศบนแพลตฟอร์มออนไลน์ เพื่อสะดวกต่อการเข้าถึงข้อมูลและการนำไปใช้	3.95	4.93	0.25	5
2. ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมสนับสนุนครูใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเป็นเครื่องมือวัดผลและประเมินผลในรูปแบบหลากหลายตามความเหมาะสมและความต่างของนักเรียน	3.58	4.78	0.33	3
3. ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมสนับสนุนให้ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเป็นเครื่องมือในการวิเคราะห์และประมวลผลการวัดผลและประเมินผลนักเรียนเพื่อความรวดเร็วและความถูกต้องแม่นยำ	3.61	4.83	0.34	2
4. ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมสนับสนุนให้จัดทำระบบสารสนเทศในการจัดเก็บข้อมูลการวัดผลประเมินผล และเทียบโอนของนักเรียนบนแพลตฟอร์มออนไลน์ เพื่อสะดวกต่อการเข้าถึงข้อมูลและการนำไปใช้	3.68	4.86	0.32	4
5. ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมสนับสนุนให้แจ้งผลการวัดผลและประเมินผลต่อผู้เกี่ยวข้องผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์ เพื่อสะดวกต่อการเข้าถึงข้อมูลและลดการใช้ทรัพยากร	3.64	4.92	0.35	1
รวม	**3.69**	**4.86**	**0.32**	

จากตารางที่ 14 พบว่า ลำดับความต้องการจำเป็นในการยกระดับคุณภาพการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 ด้านการวัดผลและประเมินผล เรียงจากมากไปน้อย 3 ลำดับ ได้แก่ ข้อ 5 ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมสนับสนุนให้แจ้งผลการวัดผลและประเมินผลต่อผู้เกี่ยวข้องผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์ เพื่อสะดวกต่อการเข้าถึงข้อมูลและลดการใช้ทรัพยากร ข้อ 3 ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมสนับสนุนให้ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเป็นเครื่องมือในการวิเคราะห์และประมวลผลการวัดผลและประเมินผลนักเรียนเพื่อความรวดเร็วและความถูกต้องแม่นยำ และข้อ 2 ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมสนับสนุนครูใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเป็นเครื่องมือวัดผลและประเมินผลในรูปแบบหลากหลายตามความเหมาะสมและความต่างของนักเรียน ตามลำดับ

ตารางที่ 15 ค่าเฉลี่ยของสภาพปัจจุบันและสภาพพึงประสงค์ของการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 และค่าดัชนีความต้องการจำเป็น ($PNI_{Modified}$) ด้านการนิเทศการศึกษา โดยรวมและรายข้อ

การนิเทศการศึกษา	D	I	$PNI_{Modified}$	ลำดับ
1. ผู้บริหารสถานศึกษาร่วมกับครูวางแผนการนิเทศงานวิชาการและการจัดการเรียนการสอน และจัดเก็บบนแพลตฟอร์มออนไลน์ เพื่อสะดวกต่อการเข้าถึงข้อมูลและการนำไปใช้	4.00	4.96	0.24	5
2. ผู้บริหารสถานศึกษาใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเป็นเครื่องมือในการนิเทศ ติดตามผลงานวิชาการและการจัดการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบในรูปแบบที่หลากหลาย ตามแผนการนิเทศของสถานศึกษา	3.79	4.89	0.29	3
3. ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมสนับสนุนให้แจ้งผลการนิเทศงานวิชาการและการจัดการเรียนการสอนและจัดเก็บเป็นข้อมูลสารสนเทศบนแพลตฟอร์มออนไลน์ เพื่อสะดวกต่อการเข้าถึงข้อมูลและการนำไปใช้	3.76	4.89	0.30	1

การนิเทศการศึกษา	D	I	$PNI_{Modified}$	ลำดับ
4. ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมสนับสนุนให้จัดเก็บข้อมูลการนิเทศติดตามของเขตพื้นที่การศึกษา เป็นข้อมูลสารสนเทศบนแพลตฟอร์มออนไลน์ เพื่อสะดวกต่อการเข้าถึงข้อมูลและการนำไปใช้	3.81	4.90	0.29	3
5. ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมสนับสนุนให้มีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ภายในและภายนอกสถานศึกษา ผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์ เพื่อสะดวกต่อการเข้าถึงข้อมูลและสร้างเครือข่ายแลกเปลี่ยนเรียนรู้อย่างกว้างขวาง	3.77	4.90	0.30	1
รวม	**3.82**	**4.91**	**0.28**	

จากตารางที่ 15 พบว่า ลำดับความต้องการจำเป็นในการยกระดับคุณภาพการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 ด้านการวัดผลและประเมินผล เรียงจากมากไปน้อย 4 ลำดับ ได้แก่ ข้อ 5 ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมสนับสนุนให้มีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ภายในและภายนอกสถานศึกษา ผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์ เพื่อสะดวกต่อการเข้าถึงข้อมูลและสร้างเครือข่ายแลกเปลี่ยนเรียนรู้อย่างกว้างขวาง ข้อ 3 ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมสนับสนุนให้แจ้งผลการนิเทศงานวิชาการและการจัดการเรียนการสอนและจัดเก็บเป็นข้อมูลสารสนเทศบนแพลตฟอร์มออนไลน์ เพื่อสะดวกต่อการเข้าถึงข้อมูลและการนำไปใช้ ข้อ 2 ผู้บริหารสถานศึกษาใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเป็นเครื่องมือในการนิเทศ ติดตามผลงานวิชาการและการจัดการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบในรูปแบบที่หลากหลาย ตามแผนการนิเทศของสถานศึกษา และข้อ 4 ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมสนับสนุนให้จัดเก็บข้อมูลการนิเทศติดตามของเขตพื้นที่การศึกษา เป็นข้อมูลสารสนเทศบนแพลตฟอร์มออนไลน์ เพื่อสะดวกต่อการเข้าถึงข้อมูลและการนำไปใช้ ตามลำดับ

ระยะที่ 2 การศึกษาแนวทางการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1

จากการศึกษา พบว่า ค่าดัชนีความต้องการจำเป็นในการยกระดับคุณภาพการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 โดยเรียงจากมากไปน้อย ได้แก่ ด้านการวัดผลและประเมินผล ด้านการนิเทศการศึกษา ด้านการพัฒนาหลักสูตร ด้านการจัดการเรียนการสอน และด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา ตามลำดับ จากข้อมูลดังกล่าวผู้วิจัยได้นำผลการศึกษา ไปใช้ในการสร้างแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-Structure) มีลักษณะเป็นคำถามปลายเปิด เพื่อศึกษาแนวทางยกระดับคุณภาพการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 โดยการเลือกสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญและผู้เกี่ยวข้องที่มีความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา แบบเจาะจง (Purposive Sampling) ตามเกณฑ์ที่กำหนด ด้วยการสัมภาษณ์อย่างเป็นทางการ (Formal Interview) รวมจำนวน 5 ท่าน ดังนี้

1. ดร.รุ่งทิพย์ พรหมศิริ	ผู้อำนวยการโรงเรียนชลราษฎรอำรุง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชลบุรี ระยอง
2. นายสุรเชษฐ์ พินิจกิจ	ผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลบ้านบึง (อำนาจคณูปถัมภ์) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1
3. นายวีรวุฒิ เกตุจำนงค์	ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดบางเป้ง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1
4. นายกานต์ เกตุจินากูล	รองผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลวัดอู่ตะเภา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1
5. นายภาคิน เมธาปัณณทัต	หัวหน้าฝ่ายประสานงานต่างประเทศ ระดับชั้นอนุบาลปีที่ 1 - ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสารสาสน์วิเทศร่มเกล้า

จากการวิเคราะห์ผลการสัมภาษณ์กลุ่มเป้าหมายด้วยการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา สามารถสรุปแนวทางการยกระดับคุณภาพการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 ตามลำดับความต้องการจำเป็นได้ดังนี้

ตารางที่ 16 แนวทางการยกระดับคุณภาพการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1

รายการ	แนวทางการยกระดับคุณภาพ การบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัล
ลำดับที่ 1 **การวัดผลและประเมินผล** ข้อที่ 5 ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมสนับสนุนให้แจ้งผลการวัดผลและประเมินผลต่อผู้เกี่ยวข้องผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์ เพื่อสะดวกต่อการเข้าถึงข้อมูลและลดการใช้ทรัพยากร	1. **“มองให้กว้าง เพื่อผลลัพธ์ที่แท้จริง”** ประเมินผลแบบบูรณาการ ครอบคลุมด้านความรู้ ทักษะในยุคดิจิทัล รวมถึงทักษะทางสังคมและอารมณ์ โดยใช้เครื่องมือดิจิทัล 2. ใช้เทคโนโลยีในการประเมินผล โดยติดตามผลการเรียนรู้ของนักเรียน รวมถึงให้ข้อเสนอแนะทันทีหลังการประเมิน เพื่อให้สามารถประเมินผลได้รวดเร็ว ช่วยนักเรียนปรับปรุงการเรียนรู้ และลดภาระของครู 3. ประเมินผลแบบต่อเนื่องตลอดการเรียนการสอน ติดตามพัฒนาการนักเรียนอย่างต่อเนื่องและให้ข้อเสนอแนะ โดยการใช้แอปพลิเคชันประเมินผลระหว่างเรียนร่วมกับการใช้แฟ้มสะสมผลงานออนไลน์ (e-Portfolio) 4. ใช้การประเมินผลด้วยข้อมูล โดยวิเคราะห์ข้อมูลและปรับแผนการสอนให้เหมาะกับความต้องการของนักเรียน รวมถึงสร้างระบบรายงานผลการประเมินที่โปร่งใส อีกทั้งสามารถเข้าถึงและใช้ข้อมูลปรับปรุงการสอนได้อย่างตรงจุด 5. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของนักเรียนและผู้ปกครอง ให้ความสำคัญกับการประเมินผลของตนเองของนักเรียน โดยใช้เครื่องมือดิจิทัลช่วยติดตามผลการเรียนรู้ และการประเมินการเรียนรู้ผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์ รวมถึงสร้างช่องทางติดต่อระหว่างครู นักเรียน และผู้ปกครองผ่านแอปพลิเคชัน เพื่อเสริมสร้างการประเมินที่มีคุณภาพและผลักดันการพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเรียนของนักเรียน 6. พัฒนาทักษะการประเมินผลของครู โดยอบรมการใช้เครื่องมือดิจิทัลและการออกแบบการประเมินผลที่ยุติธรรม โปร่งใส และตรวจสอบได้ โดยใช้เกณฑ์ประเมิน (Rubrics) ที่สะท้อนผลการเรียนรู้ของนักเรียนอย่างครบถ้วน

รายการ	แนวทางการยกระดับคุณภาพ การบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัล
ลำดับที่ 2 **การนิเทศการศึกษา** ข้อที่ 5 ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมสนับสนุนให้มีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ภายในและภายนอกสถานศึกษา ผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์ เพื่อสะดวกต่อการเข้าถึงข้อมูลและสร้างเครือข่ายแลกเปลี่ยนเรียนรู้อย่างกว้างขวาง	1. ใช้เทคโนโลยีในการนิเทศการศึกษา เพื่อให้สะดวกรวดเร็วร่วมกับการติดตามผลการปฏิบัติงานและการพัฒนาการสอนของครูแบบเรียลไทม์ (Real Time) ผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์ 2. นิเทศการศึกษาแบบบูรณาการ พัฒนาการสอนระยะยาว โดยใช้เทคโนโลยีร่วมกับการประเมินแบบ 360 องศา และสนับสนุนการนิเทศแบบเพื่อนร่วมงานแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ ผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์ 3. พัฒนาทักษะการใช้เทคโนโลยีของครู จัดอบรมการใช้เครื่องมือดิจิทัล การสร้างแหล่งเรียนรู้ดิจิทัล และการใช้เทคโนโลยีในการประเมินการสอนที่มีประสิทธิภาพ 4. สร้างระบบการติดตามและประเมินผลการนิเทศการศึกษา โดยใช้ผลประเมินในการวิเคราะห์และปรับปรุงการนิเทศ พร้อมทั้งใช้เครื่องมือดิจิทัลในการติดตามผล บันทึกข้อมูล รวมถึงให้ข้อเสนอแนะที่ชัดเจนและมีข้อมูลสนับสนุน 5. สร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ร่วมกัน โดยใช้เทคโนโลยีสร้างเครือข่ายออนไลน์ ส่งเสริมเปิดโอกาสให้ครูแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์อย่างต่อเนื่องในสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยและสนับสนุนความร่วมมือ 6. เสริมสร้างขวัญกำลังใจให้แก่ครู และลดความเครียดในการทำงาน สร้างสภาพแวดล้อมที่ **“ส่งเสริมและเติมเต็ม”** สนับสนุนการพัฒนา ให้รางวัลและข้อเสนอแนะที่สร้างสรรค์ 7. ใช้เทคโนโลยีเสริมสร้างการสื่อสารและการสนับสนุนที่มีประสิทธิภาพ โดยใช้เทคโนโลยีสร้างช่องทางสื่อสารที่รวดเร็วและต่อเนื่อง 8. ประเมินและติดตามผลการนิเทศการศึกษา โดยสร้างระบบประเมินผลออนไลน์และจัดการประชุมทบทวนผลการนิเทศประจำเดือนหรือไตรมาส เพื่อสะท้อนข้อมูลและกำหนดทิศทางการพัฒนาการนิเทศ

รายการ	แนวทางการยกระดับคุณภาพ การบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัล
ลำดับที่ 3 **การพัฒนาหลักสูตร** ข้อที่ 4 ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมให้เผยแพร่หลักสูตรสถานศึกษา ผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์ต่าง ๆ และสนับสนุนครูผู้สอนนำหลักสูตรสถานศึกษาไปใช้ในการจัดการเรียนรู้และพัฒนาคุณภาพนักเรียน	1. วางแผนหลักสูตรในยุคดิจิทัล โดยตั้งเป้าหมายที่ชัดเจนในการวางแผนหลักสูตร วิเคราะห์ SWOT เลือกเทคโนโลยีที่เหมาะสม ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของนักเรียน และพัฒนาครูผู้สอน เพื่อให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ ยืดหยุ่นและตอบสนองตามความต้องการในยุคดิจิทัล 2. ยกร่างหลักสูตรในยุคดิจิทัล ดำเนินการอย่างรอบคอบ โดยใช้เทคโนโลยีเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนการสอนให้สอดคล้องเป้าหมายการเรียนรู้และสามารถประเมินผลได้แม่นยำ เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาให้ทันสมัยและตอบสนองความต้องการของนักเรียน 3. จัดทำหลักสูตรในยุคดิจิทัล มุ่งเน้นหลักสูตรที่ทันสมัยเหมาะสมกับโลกดิจิทัล ตอบสนองความต้องการและพัฒนาทักษะดิจิทัลที่จำเป็นในอนาคต ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานและยืดหยุ่น โดย **“บูรณาการผสานเทคโนโลยี”** เพื่อเพิ่มคุณภาพการศึกษา 4. นำหลักสูตรไปใช้ในยุคดิจิทัลให้ทันสมัยและสนองต่อความต้องการของสังคม เลือกเทคโนโลยีที่เหมาะสม เตรียมความพร้อมของครู และติดตามผลการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยผู้บริหารกำหนดทิศทางการใช้เทคโนโลยีและประสานความร่วมมือจากทุกภาคส่วน 5. ประเมินหลักสูตรในยุคดิจิทัล โดยใช้เครื่องมือดิจิทัลร่วมกับการทำ PLC (Professional Learning Community) ช่วยให้การประเมินมีความรวดเร็วและแม่นยำ ตอบสนองต่อความต้องการของนักเรียนและการเปลี่ยนแปลงของสังคมอย่างมีประสิทธิภาพ

รายการ	แนวทางการยกระดับคุณภาพ การบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัล
ลำดับที่ 4 **การจัดการเรียนการสอน** ข้อที่ 5 ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมสนับสนุนให้ครูประสานความร่วมมือกับครู ผู้ปกครอง และผู้เกี่ยวข้อง เพื่อพัฒนาคุณภาพนักเรียนรายบุคคล ผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์ต่าง ๆ	1. พัฒนาทักษะดิจิทัลของครูและบุคลากรทางการศึกษา โดยปรับ Mindset ของครูให้เห็นความสำคัญของการใช้เทคโนโลยีในการสอน ร่วมกับการสร้างโอกาสให้ครูได้รับการอบรมและพัฒนาทักษะการใช้เทคโนโลยี 2. **“สร้างสะพานเชื่อมการเรียนรู้และเทคโนโลยี”** ออกแบบและสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ที่ยืดหยุ่นและมีประสิทธิภาพ โดยวิเคราะห์ความต้องการของนักเรียน เพื่อออกแบบและพัฒนาการเรียนรู้ผ่านช่องทางดิจิทัลที่หลากหลาย 3. **“ยึดนักเรียนเป็นศูนย์กลาง เน้นนักเรียนเป็นสำคัญ”** ใช้รูปแบบยืดหยุ่น ผสมผสาน เปิดโอกาสให้แสดงความคิดผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์ ร่วมกับ AI (Artificial Intelligence) และสร้างชุมชนการเรียนรู้ดิจิทัล รวมถึงสนับสนุนให้เกิดการเรียนรู้ทุกที่ทุกเวลา นำไปสู่การเรียนรู้ตลอดชีวิต 4. พัฒนาและใช้ระบบการประเมินผลที่มีประสิทธิภาพ โดยใช้เครื่องมือเทคโนโลยีที่หลากหลาย สนับสนุนการประเมินแบบ formative ติดตามความก้าวหน้าของนักเรียนแบบเรียลไทม์ (Real Time) และแม่นยำ พร้อมทั้งใช้ข้อมูลการประเมิน ปรับปรุง และพัฒนาคุณภาพการสอน 5. พัฒนาวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัลในองค์กรการศึกษา ส่งเสริมให้ใช้เทคโนโลยี สร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ พัฒนาเครื่องมือ และวิธีการเรียนที่เหมาะสม พร้อมทั้งเตรียมทีมสนับสนุนด้านเทคนิคเพื่อแก้ปัญหาจากการใช้งาน 6. สร้างความร่วมมือกับผู้ปกครองและชุมชนในการเรียนการสอน โดยใช้เทคโนโลยีในการสื่อสารและร่วมพัฒนาการศึกษา ผ่านโซเชียลมีเดียและแพลตฟอร์มออนไลน์ 7. ส่งเสริมความร่วมมือและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ร่วมกับการทำ PLC (Professional Learning Community โดยใช้เทคโนโลยีในการสื่อสารและแลกเปลี่ยนข้อมูลอย่างมีประสิทธิภาพ

รายการ	แนวทางการยกระดับคุณภาพการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัล
ลำดับที่ 5 **การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา** ข้อที่ 4 ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมสนับสนุนให้นักเรียนเข้าร่วมการอบรมการใช้สื่อนวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษาอย่างสร้างสรรค์เพื่อใช้เป็นแหล่งเรียนรู้ในการสืบค้นข้อมูลความรู้ตามความถนัดและความสนใจ	1. พัฒนาและใช้สื่อการเรียนการสอนดิจิทัลที่ทันสมัยเพื่อพัฒนาคุณภาพนักเรียนในยุคดิจิทัล โดยสนับสนุนให้ครูใช้สื่อดิจิทัลสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ที่หลากหลาย 2. พัฒนาแพลตฟอร์มการเรียนการสอนออนไลน์และระบบการจัดการเรียนรู้เป็นเครื่องมือติดตามและส่งเสริมการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพเหมาะสมกับสถานศึกษา และสามารถเชื่อมโยงกับระบบการศึกษาภายนอก พร้อมทั้งสนับสนุนการประเมินแบบเรียลไทม์ (Real Time) เพื่อปรับแผนการสอนตามความต้องการและความก้าวหน้าของนักเรียน 3. ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีในกระบวนการเรียนการสอนให้ยืดหยุ่นและรองรับการเรียนรู้ทุกรูปแบบ สนับสนุนการใช้เครื่องมือดิจิทัลสร้างสื่อการเรียนรู้ที่เข้าถึงได้ทุกที่ทุกเวลา ใช้สื่อและกิจกรรมออนไลน์ที่มีการโต้ตอบสูงเพื่อส่งเสริมการร่วมมือและกระตุ้นความสนใจของนักเรียน 4. พัฒนาและใช้เครื่องมือและนวัตกรรมทางการศึกษาที่ส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียน เพื่อสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ ให้เป็นพลเมืองที่มีความรับผิดชอบในโลกดิจิทัล 5. สร้างวัฒนธรรมการใช้เทคโนโลยีในองค์กรการศึกษาส่งเสริมให้ครู นักเรียน และผู้ปกครอง ใช้เทคโนโลยี และเครื่องมือดิจิทัลในการจัดการเรียนรู้ให้เกิดศักยภาพสูงสุด 6. ส่งเสริมการวิจัยและการพัฒนาด้านเทคโนโลยีการศึกษา **“ยิ่งโลกเปลี่ยนไว การศึกษาต้องพัฒนาให้ไวยิ่งกว่า”** สร้างเครือข่ายความร่วมมือระดมและจัดสรรทรัพยากรให้ครูทดลองใช้และพัฒนาสื่อการเรียนการสอน รวมถึงส่งเสริมงานวิจัยที่เพิ่มประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในชั้นเรียนได้

จากตารางที่ 16 พบว่า แนวทางการยกระดับคุณภาพการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 มีทั้งหมด 5 ด้าน 32 แนวทาง โดยนำผลเรียงลำดับตามน้ำหนักความต้องการที่ได้จากค่า PNI ดังนี้

1. แนวทางการยกระดับคุณภาพการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัล ด้านการวัดผลและประเมินผล

การวัดผลและประเมินผลเป็นส่วนสำคัญในการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน โดยเฉพาะในยุคดิจิทัลที่เทคโนโลยีมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาทักษะของนักเรียน **“ไม่วัดเพียงความรู้ แต่ต้องดูทักษะชีวิต”** (ผู้บริหารคนที่ 5, สัมภาษณ์) การประเมินผลไม่ควรวัดเพียงแค่ความรู้ที่เรียนเท่านั้น แต่ยังต้องพิจารณาถึงทักษะที่ใช้ในชีวิตจริง รวมถึงการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมและการพัฒนาทักษะการคิดเชิงวิเคราะห์ ดังนั้นการใช้เทคโนโลยีในการวัดผลและประเมินผลจึงเป็นการพัฒนาการศึกษายุคใหม่ให้ตรงตามความต้องการของโลกที่เปลี่ยนแปลงไป ผู้บริหารสถานศึกษาจึงมีบทบาทสำคัญในการสนับสนุนการใช้เครื่องมือดิจิทัลในการประเมินผล การส่งเสริมการประเมินผลแบบบูรณาการ การใช้ข้อมูลในการตัดสินใจและการพัฒนาทักษะของครูในการออกแบบการประเมินผลที่มีคุณภาพ เพื่อพัฒนานักเรียนให้มีทักษะที่สำคัญในศตวรรษที่ 21 และมีคุณภาพสูงสุดในยุคดิจิทัล

1.1 การประเมินผลแบบบูรณาการ (Holistic Assessment)

การประเมินผลแบบบูรณาการคือการประเมินความสามารถและทักษะที่หลากหลายของนักเรียน **“มองให้กว้าง เพื่อผลลัพธ์ที่แท้จริง”** (ผู้บริหารคนที่ 1, สัมภาษณ์) ทั้งด้านความรู้ ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ ทักษะการทำงานร่วมกัน รวมถึงทักษะทางสังคมและอารมณ์ การใช้การประเมินแบบบูรณาการจะช่วยให้ครูสามารถประเมินนักเรียนได้อย่างครอบคลุมในทุกมิติ โดยใช้การประเมินทักษะการทำงานร่วมกัน (Collaborative Skills) ส่งเสริมการประเมินผลจากการทำงานกลุ่มหรือการโครงการร่วมกัน ซึ่งจะช่วยพัฒนาทักษะการสื่อสาร การทำงานเป็นทีม และการแก้ปัญหาด้วยกัน การประเมินทักษะการคิดเชิงวิเคราะห์ (Critical Thinking) ใช้การทดสอบหรือโครงการที่ต้องให้นักเรียนคิดและวิเคราะห์ปัญหา เช่น การใช้กรณีศึกษาหรือการตั้งคำถามที่กระตุ้นการคิดวิเคราะห์ และการประเมินทักษะการใช้เทคโนโลยี พัฒนาระบบการประเมินที่ใช้เครื่องมือดิจิทัลในการทดสอบและวัดทักษะการใช้เทคโนโลยี เช่น การใช้แอปพลิเคชันหรือแพลตฟอร์มออนไลน์ในการทำแบบทดสอบหรือทำโครงการ

1.2 การใช้เทคโนโลยีในการประเมินผล (Digital Assessment Tools)

การใช้เครื่องมือดิจิทัลในการประเมินผล ทำให้การประเมินรวดเร็วและแม่นยำยิ่งขึ้น ทั้งยังสามารถประเมินผลแบบต่อเนื่องและสามารถวิเคราะห์ข้อมูลได้ทันที ช่วยให้ผู้บริหารและครูสามารถติดตามพัฒนาการของนักเรียนได้แบบเรียลไทม์ (Real Time) และมีข้อมูลที่สามารถนำไปใช้ในการปรับปรุงการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผ่านการใช้แอปพลิเคชันการประเมินผลออนไลน์ ซึ่งสามารถสร้างแบบทดสอบที่หลากหลาย ทั้งคำถามแบบเลือกตอบ คำถามปลายเปิด หรือการประเมินด้วยเกณฑ์ต่าง ๆ การใช้แพลตฟอร์ม LMS (Learning Management Systems) ในการติดตามผลที่สามารถ

ติดตามผลการเรียนรู้ของนักเรียนทุกคน รวมถึงการให้ข้อเสนอแนะแบบทันทีหลังจากการประเมิน เพื่อช่วยนักเรียนปรับปรุงการเรียนรู้ การใช้การประเมินแบบวิดีโอ (Video Assessment) สำหรับการประเมินทักษะที่ไม่สามารถวัดได้จากการทดสอบ เช่น การสื่อสาร หรือการแสดงออกทางทักษะการพูด การบันทึกวิดีโอสามารถช่วยให้ครูประเมินการทำงานของนักเรียนได้หลากหลายมุมมอง และการใช้เทคโนโลยีในการทำข้อสอบแบบอัตโนมัติ ที่สามารถตรวจสอบข้อสอบอัตโนมัติ เพื่อให้สามารถประเมินผลได้รวดเร็วและลดภาระของครู

1.3 การประเมินผลแบบต่อเนื่อง (Formative Assessment)

การประเมินผลแบบต่อเนื่องคือการประเมินผลตลอดระยะเวลาการเรียนการสอน ซึ่งช่วยให้ครูสามารถติดตามพัฒนาการของนักเรียนได้อย่างต่อเนื่องและให้ข้อเสนอแนะในการพัฒนาทันทีที่นักเรียนประสบปัญหา หรือมีความต้องการในการปรับปรุงการเรียนรู้ โดยการใช้แอปพลิเคชันสำหรับประเมินผลระหว่างเรียนในชั้นเรียน เช่น การทำกิจกรรมหรือการอภิปรายในห้องเรียน เพื่อประเมินทักษะการสื่อสาร การคิดวิเคราะห์ และการทำงานร่วมกันด้วยเครื่องมือดิจิทัลที่สามารถให้ข้อเสนอแนะทันที อีกทั้งควรมีการทำแบบทดสอบสั้น ๆ เพื่อประเมินความเข้าใจของนักเรียนในขณะที่เรียนอยู่ ตลอดจนใช้แฟ้มสะสมผลงานออนไลน์ (e-Portfolio) เพื่อให้นักเรียนสามารถเก็บผลงานหรือโครงการที่ทำในระหว่างเรียน ซึ่งการใช้แฟ้มสะสมผลงานออนไลน์นั้นจะช่วยให้ครูและนักเรียนสามารถติดตามการพัฒนาทักษะต่าง ๆ ได้อย่างต่อเนื่อง

1.4 การใช้การประเมินผลด้วยข้อมูล (Data-driven Assessment)

การใช้ข้อมูลจากการประเมินผลและผลการเรียนรู้สามารถช่วยให้ผู้บริหารสถานศึกษาและครูสามารถวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อการตัดสินใจในการพัฒนาการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้บริหารควรมีการพัฒนาและใช้ระบบการจัดการข้อมูลการเรียนรู้ (Learning Management Systems - LMS) ที่สามารถเก็บข้อมูลการเรียนรู้ของนักเรียนได้อย่างเป็นระบบและสามารถนำมาวิเคราะห์เพื่อปรับปรุงแผนการสอนให้เหมาะสมกับความต้องการของนักเรียนที่มีความหลากหลาย ทั้งในด้านการวิเคราะห์ข้อมูลผลการเรียน โดยการใช้ระบบ LMS (Learning Management Systems) หรือซอฟต์แวร์การวิเคราะห์ข้อมูลการศึกษา เช่น Power BI, Tableau เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลผลการเรียนรู้ของนักเรียนและใช้ข้อมูลในการปรับแผนการสอน การให้ข้อเสนอแนะด้วยข้อมูล (Data-driven Feedback) การให้ข้อเสนอแนะจากข้อมูลที่มีความชัดเจนและมีข้อมูลสนับสนุนช่วยให้นักเรียนเข้าใจและปรับปรุงได้อย่างมีประสิทธิภาพ การใช้ระบบ Learning Analytics ใช้ระบบที่สามารถรวบรวมข้อมูลผลการเรียนของนักเรียนในหลากหลายมิติและวิเคราะห์ข้อมูลได้ การใช้ข้อมูลการประเมินผลและ การประเมินทักษะเพื่อตัดสินผลการเรียนและใช้ประกอบการตัดสินใจในการให้เกรดหรือตัดสินผลการพัฒนาการเรียนรู้ รวมถึงสร้างระบบรายงานผล

การประเมิน (Reporting Systems) ระบบการรายงานผลที่โปร่งใสสามารถให้ทั้งครูและผู้บริหารเข้าถึงข้อมูลได้ทันที และสามารถใช้ข้อมูลในการปรับปรุงการเรียนการสอนได้อย่างตรงจุด

1.5 การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของนักเรียนและผู้ปกครอง

การประเมินผลในยุคดิจิทัลไม่ควรเป็นแค่การวัดผลของนักเรียน แต่ควรให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของนักเรียนในการประเมินผลของตนเอง โดยการใช้เครื่องมือดิจิทัลเพื่อให้นักเรียนสามารถติดตามผลการเรียนรู้ของตนเองได้ เช่น การใช้โปรแกรมบันทึกผลการเรียนที่นักเรียนสามารถเข้าถึงได้ตลอดเวลา หรือการให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการประเมินกระบวนการการเรียนรู้ของตนเองผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์ นอกจากนี้ยังควรสร้างช่องทางการติดต่อสื่อสารระหว่างครู นักเรียน และผู้ปกครองผ่านเทคโนโลยี **“ร่วมรู้ ร่วมคิด ร่วมทำ”** (ผู้บริหารคนที่ 5, สัมภาษณ์) เช่น แอปพลิเคชันการติดต่อสื่อสารระหว่างโรงเรียนกับบ้าน ก็เป็นสิ่งสำคัญในการเสริมสร้างการประเมินผลที่มีคุณภาพ และสามารถสร้างความร่วมมือในการส่งเสริมสนับสนุน และผลักดันให้เกิดการพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเรียนของนักเรียนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

1.6 การพัฒนาทักษะการประเมินผลของครู (Teacher Assessment Literacy)

เพื่อให้การประเมินผลมีคุณภาพ ครูจะต้องมีทักษะในการออกแบบและใช้เครื่องมือการประเมินที่เหมาะสม รวมถึงมีความรู้ด้านการใช้เทคโนโลยีเพื่อการประเมินผลในยุคดิจิทัล ผู้บริหารควรส่งเสริมการพัฒนาทักษะของครูในการใช้เทคโนโลยีในการออกแบบการประเมินผลและการประเมินทักษะการคิดวิเคราะห์ของนักเรียน ผ่านการจัดอบรมเกี่ยวกับการใช้เครื่องมือประเมินดิจิทัล การให้ความรู้เกี่ยวกับเครื่องมือดิจิทัลในการประเมินผล รวมถึงเปิดโอกาสให้ครูศึกษาการพัฒนาแนวทางการประเมินผลที่เป็นธรรม **“ถูกต้อง โปร่งใส ยุติธรรม และสามารถตรวจสอบได้”** (ผู้บริหารคนที่ 1, สัมภาษณ์) เน้นย้ำให้ครูเข้าใจและสามารถออกแบบการประเมินผลที่ยุติธรรมและโปร่งใส เช่น ใช้เกณฑ์การประเมิน (Rubrics) ที่สามารถสะท้อนผลการเรียนรู้ของนักเรียนได้อย่างครบถ้วน

2. แนวทางการยกระดับคุณภาพการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัล ด้านการนิเทศการศึกษา

การนิเทศการศึกษาเป็นกระบวนการที่สำคัญในการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนในสถานศึกษา โดยมีจุดประสงค์หลักในการสนับสนุนและพัฒนาครูด้านการจัดการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ การนิเทศการศึกษามีบทบาทในการช่วยประเมินคุณภาพการจัดการเรียนการสอน เสริมสร้างทักษะการสอนของครู รวมถึงช่วยปรับปรุงพัฒนาแผนการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับความต้องการของนักเรียนในยุคดิจิทัล ซึ่งในขณะเดียวกันการเสริมสร้างขวัญกำลังใจแก่ครูผ่านการสนับสนุน การให้คำชม และการสร้างวัฒนธรรมการทำงานที่ส่งเสริมการพัฒนาจะช่วย

เพิ่มประสิทธิภาพในการสอน ทำให้ครูมีความมุ่งมั่นในการพัฒนาอาชีพอย่างต่อเนื่อง ในฐานะที่ผู้บริหารสถานศึกษามีบทบาทสำคัญในการขับเคลื่อนการพัฒนาคุณภาพการศึกษา การใช้แนวทางที่มีประสิทธิภาพในการนิเทศการศึกษาร่วมกับการเสริมสร้างขวัญกำลังใจ **"ส่งเสริมและเติมเต็ม"** (ผู้บริหารคนที่ 2, สัมภาษณ์) จะช่วยให้การบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลเป็นไปอย่างราบรื่นและมีผลสัมฤทธิ์ที่ยั่งยืน

2.1 การใช้เทคโนโลยีในการนิเทศการศึกษา (Digital Tools for Educational Supervision)

การใช้เครื่องมือดิจิทัลในการนิเทศการศึกษาจะช่วยให้กระบวนการนิเทศการศึกษามีความสะดวก รวดเร็ว และสามารถติดตามผลการพัฒนาการสอนของครูได้อย่างต่อเนื่อง ในยุคดิจิทัล เครื่องมือเหล่านี้ช่วยให้ผู้บริหารสามารถเข้าถึงข้อมูลและติดตามผลการปฏิบัติงานของครูได้แบบเรียลไทม์ (Real Time) รวมถึงสามารถให้ข้อเสนอแนะที่มีข้อมูลรองรับและปรับแผนการนิเทศการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยใช้ระบบการนิเทศผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์ (Digital Supervision Platforms) เพื่อให้ผู้บริหารสามารถเข้าตรวจสอบการสอนและกิจกรรมของครูได้สะดวกรวมเร็ว รวมทั้งสามารถให้ข้อเสนอแนะและประเมินผลได้ทันท่วงที จัดการประชุมออนไลน์เพื่อการนิเทศ (Virtual Supervision Meetings) ใช้เครื่องมือออนไลน์ให้คำแนะนำและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการพัฒนาการสอนจากผลการประเมิน เพื่อประชุมหรือสัมมนาผ่านทางออนไลน์ รวมถึงการติดตามการดำเนินงานของครูในเรื่องต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ประยุกต์ใช้เทคโนโลยีในการตรวจสอบและประเมินผลการสอน การใช้เครื่องมืออย่างการสังเกตการสอนผ่านวิดีโอ (Video Observation) หรือแอปพลิเคชันการประเมินแบบออนไลน์ที่ครูสามารถอัปโหลดบทเรียน หรือแผนการสอนเพื่อให้ผู้บริหารสามารถตรวจสอบและให้ข้อเสนอแนะได้ รวมถึงใช้งานระบบวิเคราะห์ข้อมูล (Analytics) ใช้เครื่องมือที่สามารถวิเคราะห์ข้อมูลการสอนและการประเมินผล เช่น ระบบ Learning Analytics เพื่อให้สามารถติดตามพัฒนาการของครูและนักเรียนได้แบบเรียลไทม์ (Real Time)

2.2 การนิเทศการศึกษาแบบบูรณาการ (Integrated Educational Supervision)

การนิเทศการศึกษาในยุคดิจิทัลไม่ควรจำกัดเฉพาะการประเมินและติดตามผลการสอนในมุมมองที่แคบ แต่ควรขยายไปถึงการพัฒนาคุณภาพการสอนในทุกมิติ **"รอบคอบ ครอบคลุม ทั่วถึง"** (ผู้บริหารคนที่ 5, สัมภาษณ์) ทั้งด้านการใช้เทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอน การพัฒนาทักษะของครูในการใช้สื่อดิจิทัล การสร้างความร่วมมือในทีมครู รวมถึงการใช้ข้อมูลจากการประเมินผลเพื่อการพัฒนาการสอนในระยะยาว ผ่านการจัดการเรียนรู้ร่วมกันของครู (Collaborative Learning for Teachers) ผู้บริหารสามารถจัดกิจกรรมการพัฒนาอาชีพครู (CPD) ผ่านการประชุมออนไลน์ หรือการจัดเวิร์คช็อปเพื่อให้ครูได้แลกเปลี่ยนความรู้และแนวทาง

การสอนที่ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลใช้การประเมินแบบ 360 องศา (360-Degree Evaluation) ใช้การประเมินการสอนจากแหล่งข้อมูลที่หลากหลาย เช่น นักเรียน, เพื่อนครู, ผู้บริหาร เพื่อประเมินผลการจัดการเรียนการสอนจากหลายมิติและนำมาพัฒนาแผนการนิเทศ อีกทั้งส่งเสริมการนิเทศแบบเพื่อนร่วมงาน (Peer Supervision) สนับสนุนให้ครูมีการนิเทศและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อนครูโดยใช้เทคโนโลยีในการทำงานกลุ่มผ่านช่องทางออนไลน์ เพื่อให้ได้รับประสบการณ์ วิธีการแก้ไขปัญหาที่ตรงประเด็น และแนวการปฏิบัติงานที่เป็นเลิศ (Best Practice) จากเพื่อนร่วมวิชาชีพที่มีประสบการณ์ตรง

2.3 การพัฒนาทักษะการใช้เทคโนโลยีของครู (Teacher Technology Literacy Development)

การนิเทศการศึกษาในยุคดิจิทัลควรมุ่งเน้นการพัฒนาทักษะการใช้เทคโนโลยีของครู เพื่อให้ครูสามารถใช้เครื่องมือดิจิทัลในการออกแบบการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพและตอบสนองต่อความต้องการของนักเรียนในยุคปัจจุบัน โดยจัดอบรมครูในด้านการใช้เทคโนโลยีเพื่อการสอน (Teacher Training for Digital Tools) เกี่ยวกับการใช้เครื่องมือและเทคโนโลยีดิจิทัลที่ช่วยเสริมการจัดการเรียนการสอน เช่น การใช้เครื่องมือการเรียนรู้ออนไลน์, แอปพลิเคชันสำหรับการสอน, การสร้างเนื้อหาการเรียนรู้ในรูปแบบดิจิทัล พัฒนาแหล่งเรียนรู้ดิจิทัล (Digital Learning Resources) สนับสนุนให้ครูสร้างหรือเข้าถึงแหล่งข้อมูลดิจิทัลต่าง ๆ ที่สามารถนำมาใช้ในการสอนเพื่อเพิ่มความหลากหลายและน่าสนใจให้กับการเรียนการสอน รวมถึงสนับสนุนให้ครูใช้เครื่องมือเทคโนโลยีดิจิทัลในการประเมินการสอนของตนเอง (Technology for Teaching Evaluation) เพื่อรับฟังความคิดเห็นจากนักเรียนหรือเพื่อนร่วมงานมาใช้ในการปรับปรุงพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง

2.4 การสร้างระบบการติดตามและประเมินผลการนิเทศการศึกษา (Monitoring and Evaluation Systems)

ผู้บริหารสถานศึกษาควรพัฒนาระบบการติดตามและประเมินผลการนิเทศการศึกษา เพื่อให้แน่ใจว่าแนวทางการนิเทศที่ใช้มีประสิทธิภาพและสามารถปรับปรุงได้ตามผลลัพธ์ที่ได้ โดยการใช้ข้อมูลในการติดตามการนิเทศ (Data-driven Supervision) เช่น ผลการสอนของครู, ข้อเสนอแนะจากนักเรียน และผลการประเมินจากเพื่อนครู เพื่อวิเคราะห์และปรับปรุงกระบวนการนิเทศการศึกษา ใช้แอปพลิเคชันในการติดตามผลการนิเทศ (Supervision Tracking Tools) อย่างหลากหลาย เช่น Google Sheets, Trello หรือ Microsoft Teams เพื่อบันทึกข้อมูลการนิเทศและติดตามการปรับปรุงการสอนของครู รวมถึงดำเนินการให้ข้อเสนอแนะที่ชัดเจนและมีข้อมูลสนับสนุนอย่างเป็นระบบ เพื่อให้ครูนำไปปรับปรุงพัฒนาการสอนของตนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.5 การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ร่วมกัน (Culture of Collaborative Learning)

การนิเทศการศึกษาไม่ควรเป็นกระบวนการที่มีเพียงการติดตามผลการสอนเท่านั้น **“แลกเปลี่ยน เรียนรู้ มุ่งสู่ความสำเร็จ”** (ผู้บริหารคนที่ 4, สัมภาษณ์) แต่ควรส่งเสริม สนับสนุนให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างครูในสภาพแวดล้อมที่สนับสนุนความร่วมมือ ซึ่งจะช่วยให้ครูมีโอกาสเรียนรู้จากกันและกัน ส่งเสริมการพัฒนาทักษะการสอนที่หลากหลาย ใช้เทคโนโลยีในการทำงานร่วมกัน แบ่งปันประสบการณ์การสอนและนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพการศึกษาผ่านการสร้างกิจกรรมการเรียนรู้ร่วมกัน (Collaborative Learning Activities) ควบคู่กับการทำ PLC (Professional Learning Community)จัดกิจกรรมที่สามารถกระตุ้นการแลกเปลี่ยนประสบการณ์การสอน เช่น การจัดเวิร์คช็อปออนไลน์ การจัดทำกลุ่มศึกษาร่วมกันในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการใช้เทคโนโลยีในห้องเรียน อีกทั้งส่งเสริมการสร้างเครือข่ายการสอนออนไลน์ (Online Teaching Networks) สนับสนุนให้ครูเข้าร่วมกลุ่มหรือเครือข่ายออนไลน์ที่สามารถแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและวิธีการสอนร่วมกัน เช่น การสร้างกลุ่ม Facebook หรือการใช้ Slack สำหรับการพูดคุยเรื่องการสอนระหว่างเพื่อนร่วมวิชาชีพทั่วประเทศและทั่วโลกได้ทุกที่ทุกเวลา

2.6 การเสริมสร้างขวัญกำลังใจให้แก่ครู (Building Teachers' Motivation and Morale)

การเสริมสร้างขวัญกำลังใจให้แก่ครูถือเป็นปัจจัยสำคัญในการเพิ่มประสิทธิภาพการสอน **“ไปด้วยกัน ไปได้ไกล”** (ผู้บริหารคนที่ 3, สัมภาษณ์) การให้การสนับสนุนและกำลังใจจะช่วยให้ครูรู้สึกมีคุณค่าและได้รับการยอมรับในตนเองและการพัฒนาอาชีพของตนเอง โดยเฉพาะในยุคดิจิทัลที่การเปลี่ยนแปลงและการปรับตัวเป็นสิ่งที่ท้าทาย ผู้บริหารจึงต้องสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการพัฒนา สร้างวัฒนธรรมการทำงานที่ส่งเสริมการพัฒนาตนเอง เช่น การจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ สร้างแรงบันดาลใจให้แก่ครู และการจัดการฝึกอบรมในเรื่องเทคโนโลยีและการพัฒนาการสอน ให้รางวัลและการยอมรับ ผู้บริหารสามารถสร้างระบบการให้รางวัลแก่ครูที่มีผลงานดีเด่นในการใช้เทคโนโลยีในการสอนหรือการพัฒนาทักษะใหม่ ๆ ผ่านกิจกรรมประกาศเกียรติคุณ เช่น การให้รางวัล "ครูดีเด่น" หรือการให้ใบประกาศเกียรติคุณ ตลอดจนให้ข้อเสนอแนะที่สร้างสรรค์และตรงจุดสร้างสรรค์ เพื่อช่วยให้ครูพัฒนาได้ดีขึ้นและลดความเครียดในการทำงาน อีกทั้งคำชมและคำแนะนำที่เหมาะสมจะช่วยเสริมสร้างขวัญกำลังใจให้แก่ครู

2.7 การใช้เทคโนโลยีเสริมสร้างการสื่อสารและการสนับสนุน (Digital Communication for Support and Feedback)

การสื่อสารที่มีประสิทธิภาพระหว่างผู้บริหารและครูเป็นสิ่งสำคัญในการส่งเสริมการพัฒนาการเรียนการสอน การใช้เทคโนโลยีในการสร้างช่องทางการสื่อสารที่ชัดเจนและมีประสิทธิภาพสามารถทำให้ครูได้รับข้อมูลและการสนับสนุนได้อย่างรวดเร็วและทันท่วงที

ผ่านการใช้แอปพลิเคชันสำหรับการสื่อสารที่รวดเร็วและต่อเนื่อง ระหว่างผู้บริหารและครู ช่วยให้สามารถติดต่อกันได้ทันทีเมื่อมีปัญหาหรือข้อสงสัย เช่น การใช้ Slack, LINE, Microsoft Teams อีกทั้งใช้ระบบออนไลน์ให้การสนับสนุนอย่างใกล้ชิดเพื่อจัดกิจกรรมถาม-ตอบ หรือให้คำแนะนำส่วนบุคคลในเรื่องต่าง ๆ รวมถึงการใช้ระบบการติดตามผลการนิเทศออนไลน์ เพื่อให้ผู้บริหารติดตามการสอนครูแบบเรียลไทม์ (Real Time) และให้ข้อเสนอแนะที่สามารถนำไปปรับปรุงได้ทันที

2.8 การประเมินและติดตามผลการนิเทศการศึกษา (Monitoring and Evaluation of Supervision Process)

การประเมินและติดตามผลการนิเทศการศึกษาเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยให้การนิเทศและการเสริมสร้างขวัญกำลังใจมีประสิทธิภาพ ผู้บริหารควรพัฒนาระบบการติดตามและประเมินผลอย่างเป็นระบบ เพื่อให้ทราบถึงผลลัพธ์และสามารถปรับปรุงกระบวนการได้ ผ่านการใช้ข้อมูลในการประเมินการนิเทศ (Data-driven Supervision) ใช้ข้อมูลจากการสังเกตการสอน, ข้อเสนอแนะจากครู, ผลการประเมินการสอน เพื่อประเมินผลการนิเทศและปรับปรุงกระบวนการ สร้างระบบการประเมินผลออนไลน์ เพื่อให้ครูสามารถประเมินผลการนิเทศ ให้ข้อเสนอแนะ และสะท้อนข้อมูลกลับไปยังผู้บริหารได้ รวมถึงจัดการประชุมทบทวนผลการนิเทศประจำเดือนหรือไตรมาสเพื่อทบทวนผลการนิเทศและกำหนดทิศทางในการพัฒนาต่อไป

3. แนวทางการยกระดับคุณภาพการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัล ด้านการพัฒนาหลักสูตร

การบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาจึงต้องมีการปรับตัวให้ทันสมัยและตอบสนองต่อความเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี โดยเฉพาะ **“การพัฒนาหลักสูตร เป็นหัวใจสำคัญของการศึกษา”** (ผู้บริหารคนที่ 1, สัมภาษณ์) หลักสูตรที่ดีต้องสามารถส่งเสริมพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีคุณภาพ ในยุคดิจิทัลนี้ การพัฒนาหลักสูตรจึงไม่ใช่เพียงแค่การปรับปรุงเนื้อหาวิชาหรือวิธีการสอนใหม่ ๆ แต่ต้องสามารถนำเทคโนโลยีเข้ามาช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการเรียนการสอน **“สร้างความก้าวหน้า ด้วยเทคโนโลยี”** (ผู้บริหารคนที่ 2, สัมภาษณ์) การนำเทคโนโลยีมาใช้ในการพัฒนาหลักสูตรอย่างครอบคลุม 5 มิติหลัก ได้แก่ การวางแผนหลักสูตร การยกร่างหลักสูตร การจัดทำหลักสูตร การนำหลักสูตรไปใช้ และการประเมินหลักสูตร จะสามารถช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้และตอบสนองความต้องการของนักเรียนได้อย่างมาก

3.1 การวางแผนหลักสูตรในยุคดิจิทัล

การวางแผนหลักสูตรในยุคดิจิทัลเป็นกระบวนการที่ต้องคำนึงถึงการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีและความต้องการที่หลากหลายของนักเรียน การใช้เทคโนโลยีในการวางแผน

หลักสูตรสามารถช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนรู้และการสอน โดยผู้บริหารสถานศึกษาควรตั้งเป้าหมายที่ชัดเจน เลือกเทคโนโลยีที่เหมาะสม ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของนักเรียน และพัฒนาครูผู้สอนเพื่อให้สามารถนำเทคโนโลยีมาปรับใช้ในการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3.1.1 ตั้งเป้าหมายที่ชัดเจนในการวางแผนหลักสูตร

การตั้งเป้าหมายเป็นขั้นตอนแรกที่สำคัญในการวางแผนหลักสูตรให้บรรลุความสำเร็จตามเป้าหมายอย่างเป็นระบบ **"รู้เขา รู้เรา รบร้อยครั้งชนะร้อยครา"** (ผู้บริหารคนที่ 4, สัมภาษณ์) วิเคราะห์ SWOT องค์กร กำหนดวิสัยทัศน์และพันธกิจในการพัฒนาหลักสูตรให้ตอบสนองโลกยุคดิจิทัล โดยต้องกำหนดผลลัพธ์ที่คาดหวังจากการเรียนรู้ของนักเรียน ทั้งในด้านความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะต่าง ๆ ที่จำเป็นในยุคดิจิทัล เช่น ทักษะการคิดวิเคราะห์ (critical thinking), ทักษะการใช้เทคโนโลยี (digital literacy), ทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่นในสภาพแวดล้อมที่ใช้เทคโนโลยี (collaboration) และการเรียนรู้ตลอดชีวิต (lifelong learning) ซึ่งเป็นทักษะที่มีความสำคัญในการเตรียมความพร้อมให้กับนักเรียนในอนาคต นอกจากนี้การตั้งเป้าหมายการเรียนรู้ต้องสอดคล้องกับทิศทางการศึกษาประเทศและโลก ตลอดจนแนวโน้มของเทคโนโลยีที่กำลังพัฒนาอย่างรวดเร็ว การใช้เทคโนโลยีในกระบวนการเรียนการสอนจึงต้องถูกวางแผนให้สอดคล้องกับทักษะที่นักเรียนต้องพัฒนาและวิธีสอนที่สามารถนำเทคโนโลยีมาช่วยในการเรียนรู้ได้อย่างเต็มที่

3.1.2 พิจารณาการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการวางแผนหลักสูตร

การวางแผนหลักสูตรในยุคดิจิทัลจะต้องคำนึงถึงการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลที่เหมาะสมในการเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนรู้ การเลือกใช้เครื่องมือเทคโนโลยีที่มีประสิทธิภาพสามารถช่วยให้นักเรียนเรียนรู้ได้ดีขึ้นและสามารถปรับตัวเข้ากับการศึกษาที่ใช้เทคโนโลยีได้ง่ายขึ้น เช่น การใช้แพลตฟอร์มการเรียนรู้ออนไลน์ นำระบบจัดการการเรียนรู้ (Learning Management System) มาใช้ในการวางแผนหลักสูตร ช่วยให้ครูติดตามผลการเรียนของนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพและทำให้การเรียนรู้เป็นไปอย่างต่อเนื่องผ่านระบบออนไลน์ ร่วมกับการใช้สื่อดิจิทัล การใช้สื่อการสอนรูปแบบต่าง ๆ เช่น วิดีโอ การนำเสนอผ่านอินเทอร์เน็ต หรือแอปพลิเคชันที่ช่วยให้นักเรียนสามารถเข้าถึงเนื้อหาการเรียนรู้ได้ทุกที่ทุกเวลา และการใช้เครื่องมือเทคโนโลยีดิจิทัลในการประเมินผล เช่น แบบทดสอบออนไลน์ หรือการประเมินผลงานผ่านแพลตฟอร์มต่าง ๆ ช่วยให้ผู้บริหารสามารถวัดผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ได้อย่างถูกต้องและแม่นยำ

3.1.3 ออกแบบหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของนักเรียน

การวางแผนหลักสูตรในยุคดิจิทัลต้องคำนึงถึงความต้องการและความสนใจของนักเรียนที่มีความแตกต่างกัน การออกแบบหลักสูตรควรให้ความสำคัญกับการเรียนรู้ที่ปรับเปลี่ยนได้

ตามความสามารถและความสนใจของแต่ละคน (personalized learning) การใช้เทคโนโลยีเพื่อสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ที่มีความยืดหยุ่นและหลากหลาย โดยใช้การเรียนรู้แบบออนไลน์และออนดีมานด์ นักเรียนสามารถเลือกเรียนรู้ในเวลาที่สะดวกและตามจังหวะของตัวเอง โดยสามารถเข้าถึงบทเรียนจากอุปกรณ์ที่เชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตได้ และส่งเสริมการเรียนรู้แบบผสมผสาน (Blended Learning) การนำการเรียนการสอนแบบออนไลน์และการเรียนในห้องเรียนผสมผสานกัน เพื่อให้นักเรียนได้รับประสบการณ์การเรียนรู้ที่หลากหลายและมีประสิทธิภาพ

3.1.4 ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของนักเรียนในกระบวนการวางแผนหลักสูตร

ในยุคดิจิทัล การวางแผนหลักสูตรไม่ควรเป็นหน้าที่ผู้บริหารและครูผู้สอนเพียงฝ่ายเดียว แต่ควร **“Share & Care”** (ผู้บริหารคนที่ 5, สัมภาษณ์) ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดเนื้อหาและวิธีการเรียนรู้ที่พวกเขาต้องการ ผู้บริหารสถานศึกษาควรสนับสนุนให้มีการรับฟังความคิดเห็นจากนักเรียนในการวางแผนหลักสูตร เช่น การใช้แบบสอบถามผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์ หรือการจัดเวทีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในช่องทางที่สามารถเข้าร่วมได้ที่ช่วยให้นักเรียนสามารถเสนอแนะสิ่งที่พวกเขาต้องการเรียนรู้หรือเครื่องมือการเรียนรู้ที่พวกเขาคิดว่าเหมาะสมที่สุด ซึ่งการมีส่วนร่วมของนักเรียนในการวางแผนหลักสูตรจะช่วยเพิ่มความกระตือรือร้นและความมุ่งมั่นในการเรียนรู้ เนื่องจากนักเรียนจะรู้สึกว่าหลักสูตรนั้นเป็นสิ่งที่พวกเขามีส่วนร่วมในการออกแบบ

3.1.5 การส่งเสริมการพัฒนาและฝึกอบรมครูผู้สอน

การวางแผนหลักสูตรในยุคดิจิทัลจำเป็นต้องมีการพัฒนาทักษะและความรู้ของครูผู้สอนให้มีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีในการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ ผู้บริหารสถานศึกษาควรจัดโปรแกรมการพัฒนาอาชีพอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ครูสามารถใช้เครื่องมือดิจิทัลที่ทันสมัยออกแบบและจัดการการเรียนการสอน โดยโปรแกรมฝึกอบรมครูควรเน้นไปที่การใช้เครื่องมือดิจิทัลในการสอน เช่น การใช้แพลตฟอร์มออนไลน์ การออกแบบบทเรียนดิจิทัล หรือการสร้างสื่อการสอนที่สามารถใช้ในสภาพแวดล้อมดิจิทัล รวมถึงการฝึกทักษะในการวิเคราะห์ข้อมูลและประเมินผลการเรียนรู้ผ่านเทคโนโลยี เช่น การใช้ข้อมูลการเรียนรู้จากระบบ LMS (Learning Management Systems) เพื่อปรับปรุงการสอนให้เหมาะสมกับนักเรียนแต่ละคน

3.1.6 วางแผนการติดตามและปรับปรุงหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง

การวางแผนหลักสูตรในยุคดิจิทัลต้องมีการติดตามและประเมินผลอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้แน่ใจว่าหลักสูตรที่วางแผนไว้นั้นสามารถตอบสนองต่อการเรียนรู้ของนักเรียนและสอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงในด้านเทคโนโลยีและสังคม การใช้เครื่องมือดิจิทัลในการประเมินผล

เช่น การเก็บข้อมูลผลการเรียนรู้จากแพลตฟอร์มออนไลน์หรือการสอบถามความคิดเห็นจากนักเรียน ช่วยให้ผู้บริหารสามารถปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3.2 การยกร่างหลักสูตรในยุคดิจิทัล

การยกร่างหลักสูตรในยุคดิจิทัลเป็นกระบวนการที่ต้องมีการวางแผนและออกแบบอย่างรอบคอบ เพื่อให้การศึกษาสามารถตอบสนองความต้องการของนักเรียนในยุคที่เทคโนโลยีก้าวหน้าขึ้น การใช้เทคโนโลยีในการยกร่างหลักสูตรสามารถช่วยให้การจัดการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับเป้าหมายการเรียนรู้ และสามารถประเมินผลได้อย่างแม่นยำ ผู้บริหารสถานศึกษาจึงควรให้ความสำคัญกับการใช้เทคโนโลยีในกระบวนการยกร่างหลักสูตร เพื่อยกระดับการศึกษาของสถานศึกษาให้ก้าวไกลและทันสมัย ดังนี้

3.2.1 กำหนดกรอบแนวคิดของหลักสูตรในยุคดิจิทัล

การยกร่างหลักสูตรเริ่มต้นจากการกำหนดกรอบแนวคิดที่ชัดเจนเกี่ยวกับการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล ซึ่งกรอบแนวคิดเหล่านี้จะเป็นรากฐานในการยกร่างหลักสูตรให้สามารถพัฒนาและปรับตัวได้ในโลกที่เต็มไปด้วยเทคโนโลยี หลักสูตรที่ออกแบบต้องตอบสนองต่อความต้องการของนักเรียนและความท้าทายของสังคมที่ใช้เทคโนโลยีในชีวิตประจำวันอย่างกว้างขวาง ดังนั้นผู้บริหารสถานศึกษาจึงต้องเริ่มต้นจากการวิเคราะห์และตั้งคำถามที่สำคัญ ประกอบด้วยความสามารถที่นักเรียนต้องการพัฒนา เช่น ทักษะการคิดวิเคราะห์ การสื่อสาร และทักษะทางดิจิทัล ซึ่งเป็นทักษะที่สำคัญสำหรับการเรียนรู้ในอนาคต การผสมผสานเทคโนโลยีเข้ากับการเรียนรู้ เนื่องจากในปัจจุบันนี้เทคโนโลยีดิจิทัลมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาหลักสูตร สามารถทำให้การเรียนรู้มีความหลากหลายและเข้าถึงได้ง่าย ผู้บริหารต้องมองหาวิธีการผสมผสานเทคโนโลยีในเนื้อหาหลักสูตรอย่างเหมาะสม อีกทั้งควรมีการประยุกต์ใช้แนวคิดการเรียนรู้แบบใหม่ เน้นการเรียนรู้ที่ยืดหยุ่น (flexible learning) และการเรียนรู้ตลอดชีวิต (lifelong learning) ซึ่งทำให้นักเรียนพัฒนาทักษะที่จำเป็นต่อการปรับตัวในสังคมที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว

3.2.2 ออกแบบเนื้อหาหลักสูตรในเชิงดิจิทัล

ในการยกร่างหลักสูตรในยุคดิจิทัล การออกแบบเนื้อหาหลักสูตรเป็นขั้นตอนที่สำคัญ โดยต้องพิจารณาและปรับใช้เทคโนโลยีให้เหมาะสมกับการเรียนการสอน การออกแบบเนื้อหาจะต้องสอดคล้องกับเป้าหมายการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ในขั้นตอนแรก และการพัฒนาเนื้อหาหลักสูตรควรคำนึงถึง การเลือกสื่อการสอนที่เหมาะสม สื่อการสอนในยุคดิจิทัลไม่จำกัดเฉพาะตำราเรียนหรือการบรรยายในห้องเรียน แต่ยังรวมถึงเครื่องมือดิจิทัล เช่น วิดีโอออนไลน์, แอปพลิเคชัน, เกมการศึกษา, การสอนผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์ หรือการเรียนรู้ผ่านสื่อโซเชียลมีเดีย การเลือกสื่อที่เหมาะสมสามารถช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนรู้และสร้างความน่าสนใจให้กับนักเรียน

นอกจากนี้การออกแบบเนื้อหาควรปรับเปลี่ยนได้ตามความต้องการของนักเรียน มีความเหมาะสมกับนักเรียนแต่ละคน เช่น การเรียนรู้ที่เป็นรายบุคคล (personalized learning) โดยใช้แพลตฟอร์มการเรียนรู้ออนไลน์ที่ปรับระดับความยากง่ายได้ตามความสามารถของนักเรียน รวมถึงประยุกต์ใช้สื่อมัลติมีเดียช่วยสอน ภาพ เสียง วิดีโอ หรือแอนิเมชัน ช่วยให้เนื้อหาหลักสูตรมีความหลากหลาย มีความกระชับ เข้าใจง่าย และน่าสนใจมากยิ่งขึ้น

3.2.3 กำหนดวิธีการและกลยุทธ์การสอนในยุคดิจิทัล

การยกร่างหลักสูตรในยุคดิจิทัลไม่ใช่เพียงแค่การกำหนดเนื้อหา แต่ยังต้องพิจารณาเกี่ยวกับวิธีการและกลยุทธ์ในการสอนที่มีความเหมาะสมกับนักเรียนในยุคนี้ ดังนั้น ผู้บริหารสถานศึกษาควรกำหนดแนวทางการสอนที่หลากหลาย มุ่งเน้นการสอนแบบเน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลาง (Learner-Centered Approach) นักเรียนสามารถเลือกเรียนรู้ตามความสนใจและความต้องการของตนเองผ่านแพลตฟอร์มการเรียนรู้ที่หลากหลาย ร่วมกับการเรียนรู้แบบผสมผสาน (Blended Learning) ทั้งในห้องเรียนและการเรียนรู้ผ่านออนไลน์จะช่วยเพิ่มความยืดหยุ่นในการเรียนการสอน ซึ่งสามารถใช้แพลตฟอร์มการเรียนรู้ (Learning Management Systems - LMS) หรือระบบการสอนออนไลน์แบบต่าง ๆ เข้ามาใช้ในการจัดการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น รวมถึงสนับสนุนการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม (Collaborative Learning) ส่งเสริมการทำงานร่วมกันของนักเรียนผ่านเทคโนโลยี เช่น การใช้ฟอรั่มออนไลน์หรือกลุ่มสนทนาบนแพลตฟอร์มต่าง ๆ เช่น Google Classroom, Microsoft Teams หรือ Zoom ช่วยให้นักเรียนสามารถเรียนรู้ร่วมกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ พร้อมต่อการดำรงชีวิตร่วมกับผู้อื่นในสังคมยุคดิจิทัลได้อย่างมีคุณภาพ

3.2.4 นำเทคโนโลยีมาช่วยในการประเมินผลการเรียนรู้

การประเมินผลการเรียนรู้เป็นส่วนสำคัญในการยกร่างหลักสูตร การนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาช่วยในการประเมินผลสามารถทำให้กระบวนการประเมินเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและแม่นยำ โดยเฉพาะการใช้เครื่องมือดิจิทัลในการติดตามพัฒนาการของนักเรียน ผ่านระบบการประเมินออนไลน์ (Online Assessment) ใช้แบบทดสอบออนไลน์หรือแบบประเมินผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์สามารถช่วยประเมินความเข้าใจของนักเรียนได้อย่างรวดเร็ว และสามารถเก็บข้อมูลผลการเรียนรู้ได้อย่างละเอียด ประเมินจากการทำงานกลุ่มหรือโปรเจกต์ (Project-Based Learning) โดยใช้เทคโนโลยี เช่น การสร้างเว็บไซต์ การออกแบบแอปพลิเคชัน หรือการทำงานวิจัยผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์ ช่วยประเมินทักษะการทำงานร่วมกันและการใช้เทคโนโลยีของนักเรียน และประเมินโดยการใช้ข้อมูลการเรียนรู้ (Learning Analytics) ใช้เครื่องมือวิเคราะห์ข้อมูล (Learning Analytics) เพื่อวิเคราะห์ผลการเรียนรู้และพฤติกรรมการเรียนของนักเรียน ซึ่งสามารถช่วยปรับปรุงการสอนและหลักสูตรให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

3.2.5 ติดตามและปรับปรุงหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง

การยกร่างหลักสูตรในยุคดิจิทัลไม่ใช่การทำงานที่เสร็จสมบูรณ์ทันที แต่ต้องมีการติดตามและประเมินผลเพื่อให้สามารถปรับปรุงหลักสูตรให้ทันสมัยและตอบสนองความต้องการของนักเรียนได้อย่างต่อเนื่อง การใช้ข้อมูลจากการประเมินผลของนักเรียนจะช่วยให้ผู้บริหารสถานศึกษาสามารถปรับปรุงเนื้อหาและวิธีการสอนให้เหมาะสมกับนักเรียนมากยิ่งขึ้น ทั้งนี้การปรับปรุงหลักสูตรควรทำในระยะเวลาที่เหมาะสม เช่น การทบทวนหลักสูตรทุกปี หรือทุกสองปี เพื่อให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี และความต้องการทางการศึกษาในแต่ละยุค

3.3 การจัดทำหลักสูตรในยุคดิจิทัล

การจัดทำหลักสูตรในยุคดิจิทัลไม่เพียงแต่หมายถึงการพัฒนาหลักสูตรที่ทันสมัยและเหมาะสมกับโลกดิจิทัล แต่ยังเกี่ยวข้องกับการสร้างหลักสูตรที่ตอบสนองต่อความต้องการและการพัฒนาทักษะที่จำเป็นในโลกอนาคต การจัดทำหลักสูตรในยุคดิจิทัลเป็นกระบวนการ **“บูรณาการ ผสานเทคโนโลยี”** (ผู้บริหารคนที่ 4, สัมภาษณ์) ต้องมีการบูรณาการเทคโนโลยีอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อเพิ่มคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา การพัฒนาหลักสูตรที่เน้นการเรียนรู้แบบผสมผสาน การฝึกทักษะดิจิทัล และการใช้เครื่องมือดิจิทัลในการออกแบบและจัดทำหลักสูตรจะช่วยให้การศึกษามีความยืดหยุ่น สอดคล้องกับความต้องการของนักเรียน และเตรียมความพร้อมให้กับนักเรียนในการใช้ชีวิตและทำงานในยุคดิจิทัล

3.3.1 การพัฒนาหลักสูตรที่เน้นการเรียนรู้แบบผสมผสาน (Blended Learning)

การจัดทำหลักสูตรในยุคดิจิทัลควรส่งเสริมการเรียนรู้แบบผสมผสาน (Blended Learning) ซึ่งเป็นการผสมผสานระหว่างการเรียนในห้องเรียน (Face-to-Face) และการเรียนออนไลน์ (Online Learning) การใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานช่วยให้นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้ทั้งในและนอกห้องเรียน เพิ่มความยืดหยุ่นในการเรียนรู้ และสามารถเข้าถึงเนื้อหาการเรียนได้ในเวลาที่เหมาะสมกับตนเอง โดยวิธีนี้ยังช่วยให้นักเรียนได้ใช้ทักษะทางดิจิทัลที่มีความหลากหลายร่วมกับใช้สื่อการสอนดิจิทัลในเนื้อหาหลักสูตร เช่น วิดีโอประกอบการสอน, แหล่งข้อมูลออนไลน์, การทำกิจกรรมแบบออนไลน์ หรือการใช้แอปพลิเคชันต่าง ๆ ที่สามารถช่วยให้นักเรียนได้รับประสบการณ์การเรียนรู้ที่มีความหลากหลาย อีกทั้งใช้การประเมินผลการเรียนรู้แบบออนไลน์ ใช้เครื่องมือประเมินผลและจัดเก็บข้อมูลในรูปแบบออนไลน์ ช่วยให้การประเมินผลการเรียนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ สะดวก และมีการจัดเก็บข้อมูลอย่างเป็นระบบ ช่วยให้สามารถเข้าถึงข้อมูลและนำข้อมูลไปใช้ได้ทุกที่ทุกเวลา

3.3.2 การพัฒนาหลักสูตรที่เน้นทักษะดิจิทัลและการคิดวิเคราะห์

ในยุคที่เทคโนโลยีกำลังก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว การจัดทำหลักสูตรต้องเน้นการพัฒนาทักษะดิจิทัล (Digital Literacy) และการคิดวิเคราะห์ (Critical Thinking) ที่เป็นทักษะที่สำคัญในการเตรียมความพร้อมให้กับนักเรียนในการทำงานในอนาคต โดยทักษะเหล่านี้จะช่วยให้นักเรียนมีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถแก้ปัญหาหรือคิดวิเคราะห์สถานการณ์ได้อย่างมีเหตุผล ผ่านการบูรณาการทักษะดิจิทัลในหลักสูตร เช่น การใช้เครื่องมือดิจิทัลในการค้นหาข้อมูล การสร้างเนื้อหาดิจิทัล การใช้เครื่องมือสำหรับการทำงานร่วมกับผู้อื่นในโลกออนไลน์ การใช้ซอฟต์แวร์ในการออกแบบกราฟิก การใช้เครื่องมือการเขียนโปรแกรม และการใช้เครื่องมือในการวิเคราะห์ข้อมูล นอกจากนี้ยังต้องส่งเสริมกระบวนการคิดวิเคราะห์ในหลักสูตร จัดกิจกรรมที่เน้นการใช้กระบวนการคิดวิเคราะห์ เช่น การอภิปรายกลุ่ม การวิเคราะห์กรณีศึกษา การทำโปรเจกต์ที่ต้องใช้การวิเคราะห์ข้อมูล และการค้นคว้าข้อมูลเชิงลึก อีกทั้งยังต้องมุ่งเน้นสร้างความสัมพันธ์ระหว่างการเรียนรู้และการใช้เทคโนโลยีในชีวิตจริง การใช้เทคโนโลยีในการทำงาน เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติจริงผ่านการสอนที่เชื่อมโยงกับสถานการณ์จริงในชีวิตประจำวัน

3.3.3 การนำเครื่องมือดิจิทัลมาช่วยในการออกแบบและจัดทำหลักสูตร

การจัดทำหลักสูตรในยุคดิจิทัลต้องสามารถนำเครื่องมือดิจิทัลมาใช้ในการออกแบบหลักสูตรและจัดการกระบวนการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ ช่วยให้ผู้บริหารและครูออกแบบหลักสูตรได้ง่ายขึ้น และสามารถปรับปรุงหลักสูตรได้อย่างรวดเร็ว เมื่อมีการเปลี่ยนแปลง **“รู้จักประยุกต์ใช้ สำเร็จไว และมีคุณภาพ”** (ผู้บริหารคนที่ 2, สัมภาษณ์) ใช้แพลตฟอร์มการจัดการการเรียนรู้ (Learning Management Systems - LMS) ช่วยให้การจัดทำหลักสูตรและการติดตามผลการเรียนรู้เป็นไปอย่างมีระบบ ร่วมกับการใช้เครื่องมือออนไลน์ในการสร้างสื่อการสอน เพื่อออกแบบการนำเสนอเนื้อหาการเรียนรู้ให้มีความน่าสนใจและดึงดูดความสนใจของนักเรียน อีกทั้งสร้างแบบทดสอบออนไลน์ เช่น Google Forms, Quizizz หรือ Kahoot เพื่อประเมินความเข้าใจของนักเรียนและเก็บข้อมูลเพื่อใช้ในการปรับปรุงการเรียนการสอน

3.3.4 การพัฒนาหลักสูตรที่สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของโลกภายนอก

การจัดทำหลักสูตรในยุคดิจิทัล ต้องปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงทั้งด้านเทคโนโลยีและความต้องการของตลาดงาน หลักสูตรควรมีความยืดหยุ่นในการปรับปรุงและพัฒนา เพื่อให้สอดคล้องกับแนวโน้มและทักษะที่จำเป็นในสังคม โดยใช้ข้อมูลการวิเคราะห์แนวโน้มในอุตสาหกรรม ศึกษาแนวโน้มการพัฒนาอาชีพในอนาคต เช่น อุตสาหกรรม 4.0 เทคโนโลยีสารสนเทศ และการเงินดิจิทัล เพื่อปรับปรุงหลักสูตรให้สอดคล้องกับทักษะที่ตลาดงานต้องการ

มีการปรับปรุงหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง การจัดตั้งคณะทำงานหรือการประชุมกับผู้เชี่ยวชาญจากภายนอก เพื่อร่วมกันประเมินและปรับปรุงหลักสูตรให้ทันสมัยและมีความเกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงในสังคมและตลาดแรงงาน รวมถึงการรับฟังความคิดเห็นจากนักเรียนและผู้สอน การจัดทำแบบสำรวจหรือการพูดคุยกับนักเรียนและครูผู้สอนเพื่อรับความคิดเห็นและข้อเสนอแนะในการปรับปรุงหลักสูตรให้ดียิ่งขึ้น

3.3.5 การสร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่มีการใช้เทคโนโลยี

การจัดทำหลักสูตรในยุคดิจิทัลควรสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้และการใช้เทคโนโลยี ผู้บริหารควรจัดโปรแกรมให้ครูผู้สอนต้องมีการฝึกอบรมและพัฒนาทักษะในการใช้เครื่องมือดิจิทัลให้เหมาะสมกับเนื้อหาหลักสูตร เพื่อให้สามารถใช้เครื่องมือดิจิทัลในการสอนและออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสม รวมถึงสนับสนุนการสร้างห้องเรียนดิจิทัล การจัดเตรียมห้องเรียนที่สามารถใช้เทคโนโลยีดิจิทัลได้เต็มที่ เช่น การจัดเตรียมอุปกรณ์ คอมพิวเตอร์หรือ Tablet สำหรับนักเรียน การติดตั้งระบบเครือข่ายอินเตอร์เน็ตที่มีความเร็วสูง และการใช้ซอฟต์แวร์ที่เหมาะสมในการเรียนการสอน

3.4 การนำหลักสูตรในยุคดิจิทัลไปใช้

การนำหลักสูตรไปใช้ในยุคดิจิทัลเป็นกระบวนการที่ต้องอาศัยการเตรียมความพร้อมของครูและบุคลากรทางการศึกษา การเลือกใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม และการติดตามผลการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้การนำหลักสูตรไปใช้ในยุคดิจิทัลประสบความสำเร็จ ผู้บริหารสถานศึกษามีบทบาทสำคัญในการกำหนดทิศทางการใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมในการนำหลักสูตรไปใช้ นอกจากนี้ยังต้อง **“เปิดโอกาส ส่งเสริม และสนับสนุน”** (ผู้บริหารคนที่ 1, สัมภาษณ์) ภายใต้ความร่วมมือจากทุกภาคส่วน เพื่อให้นักเรียนสามารถปรับตัวและเติบโตในโลกที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วได้ นำไปสู่การเรียนรู้ตลอดชีวิต ดังนั้นการนำหลักสูตรไปใช้ในยุคดิจิทัล จึงถือเป็นก้าวสำคัญในการยกระดับการศึกษาของสถานศึกษาให้ทันสมัยตอบโจทย์ความต้องการของสังคมและเกิดผลลัพธ์ที่ดีที่สุดสำหรับนักเรียนและทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง

3.4.1 การเตรียมความพร้อมของครูและบุคลากรทางการศึกษา

การนำหลักสูตรไปใช้ในยุคดิจิทัลจำเป็นต้องเตรียมความพร้อมให้กับครูผู้สอนและบุคลากรทางการศึกษาให้สามารถใช้เทคโนโลยีและเครื่องมือต่าง ๆ ในการจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผ่านการฝึกอบรมการใช้เทคโนโลยีหรือการใช้สื่อดิจิทัลในการสอนและการใช้สื่อที่เหมาะสมกับการเรียนรู้ในรูปแบบดิจิทัล รวมถึงส่งเสริมการเรียนรู้ร่วมกัน สร้างสภาพแวดล้อมที่สนับสนุนการแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ระหว่างครูผู้สอน เพื่อให้ครูสามารถเรียนรู้วิธีการใช้เทคโนโลยีและวิธีการใหม่ ๆ ในการสอนจากเพื่อนร่วมอาชีพ

3.4.2 การเลือกใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมกับการนำหลักสูตรไปใช้

การเลือกใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมและสอดคล้องกับลักษณะของหลักสูตรเป็นสิ่งสำคัญในการยกระดับการเรียนการสอนในยุคดิจิทัล เทคโนโลยีที่ใช้ควรช่วยส่งเสริมการเรียนรู้และเพิ่มประสิทธิภาพในการศึกษาของนักเรียน เลือกแพลตฟอร์มการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับลักษณะของหลักสูตร ใช้เครื่องมือการเรียนรู้ที่เหมาะสม เช่น การใช้การเรียนการสอนผ่านสื่อมัลติมีเดียหรือการใช้แอปพลิเคชันในการฝึกทักษะเฉพาะด้าน ช่วยให้นักเรียนได้รับประสบการณ์ที่หลากหลายและน่าสนใจ รวมถึงนำเครื่องมือดิจิทัลมาช่วยในการประเมินผล ช่วยให้การติดตามผลการเรียนรู้มีความแม่นยำและรวดเร็ว

3.4.3 การพัฒนาการเรียนการสอนที่เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลาง

ในยุคดิจิทัล การเรียนรู้ต้องเน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลาง โดยใช้เทคโนโลยีที่ช่วยให้นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้ตามความต้องการและความสามารถของตนเอง ผู้บริหารควรสนับสนุนการเรียนรู้ในลักษณะนี้โดยการพัฒนาแนวทางการสอนที่ยืดหยุ่นและเข้ากับรูปแบบการเรียนรู้ของนักเรียน หลักสูตรในยุคดิจิทัลควรสามารถปรับเปลี่ยนเนื้อหาวิธีการสอน และรูปแบบการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับนักเรียนแต่ละคน เช่น การใช้การเรียนรู้แบบรายบุคคล (Personalized Learning) โดยใช้เทคโนโลยีในการติดตามความก้าวหน้าของนักเรียน ส่งเสริมการเรียนรู้แบบโครงการ (Project-Based Learning) ให้นักเรียนทำงานโปรเจกต์ที่เชื่อมโยงกับเนื้อหาหลักสูตร โดยใช้เทคโนโลยีเป็นเครื่องมือในการทำงาน ช่วยส่งเสริมทักษะการคิดวิเคราะห์ และการแก้ปัญหาร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Collaborative Learning) ส่งเสริมการทำงานเป็นทีมโดยใช้เทคโนโลยีในการทำงานร่วมกันแบบออนไลน์ เพื่อให้นักเรียนพัฒนาทักษะการสื่อสารและการทำงานร่วมกับผู้อื่น

3.4.4 การติดตามผลและการประเมินการเรียนการสอนในยุคดิจิทัล

การนำหลักสูตรไปใช้ในยุคดิจิทัลต้องมีการติดตามผลและประเมินการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง เพื่อปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอนให้เหมาะสมและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น การใช้เครื่องมือดิจิทัลในการติดตามผลช่วยให้การประเมินผลมีความแม่นยำและรวดเร็ว ใช้เครื่องมือวิเคราะห์ข้อมูลการเรียนรู้ (Learning Analytics) เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน เช่น เวลาที่ใช้ในการเรียน การตอบแบบทดสอบ และผลการเรียนรู้ ร่วมกับการประเมินผลการเรียนรู้โดยใช้แบบทดสอบออนไลน์ หรือการทำแบบประเมินผลการเรียนรู้ผ่านเครื่องมือดิจิทัล เพื่อประเมินความเข้าใจของนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ อีกทั้งควรมีการสำรวจเพื่อรับข้อเสนอแนะและความคิดเห็นในการปรับปรุงการเรียนการสอนหรือหลักสูตรจากนักเรียนโดยใช้เครื่องมือออนไลน์ในการรวบรวมและจัดเก็บข้อมูล

3.4.5 การส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต

ในยุคที่การเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว การเรียนรู้ตลอดชีวิต (Lifelong Learning) เป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยให้นักเรียนสามารถพัฒนาทักษะและความรู้ที่จำเป็นได้ตลอดเวลา การนำหลักสูตรไปใช้ควรมีการส่งเสริมการเรียนรู้ที่เน้นการพัฒนาตนเองในระยะยาว โดยสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ตลอดชีวิต ผู้บริหารควรกระตุ้นให้ครูและนักเรียนเกิดการเรียนรู้และพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง สนับสนุนการเข้าถึงแหล่งเรียนรู้ดิจิทัลและแหล่งข้อมูลการศึกษาออนไลน์ ร่วมกับการส่งเสริมการใช้เครื่องมือและแพลตฟอร์มดิจิทัลที่สามารถเรียนรู้ได้ทุกที่ทุกเวลา เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ทักษะใหม่ โดยเข้าร่วมคอร์สออนไลน์ (MOOCs) ซึ่งจะช่วยให้นักเรียนได้รับโอกาสในการพัฒนาทักษะได้ตามต้องการ นำไปสู่การเรียนรู้ตลอดชีวิต

3.5 การประเมินหลักสูตรในยุคดิจิทัล

การประเมินหลักสูตรเป็นกระบวนการที่สำคัญในการตรวจสอบและประเมินผลความสำเร็จของการดำเนินงานตามหลักสูตรที่พัฒนาขึ้น และเป็นการตรวจสอบว่าได้บรรลุผลตามเป้าหมายการเรียนรู้ที่ตั้งไว้หรือไม่ การประเมินหลักสูตรช่วยให้ผู้บริหารสถานศึกษาสามารถปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น การประเมินหลักสูตรในยุคดิจิทัลมีความสำคัญยิ่ง เพราะเป็นยุคที่เทคโนโลยีมีบทบาทสำคัญในการเรียนการสอน และต้องการระบบที่สามารถประเมินผลได้อย่างรวดเร็วและมีความแม่นยำการประเมินหลักสูตรในยุคดิจิทัลมีความสำคัญมากในการตรวจสอบและพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของนักเรียนและสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว การใช้เครื่องมือดิจิทัลในการประเมินและการปรับปรุงหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง จะช่วยให้การประเมินหลักสูตรมีประสิทธิภาพและสามารถตอบสนองต่อความท้าทายในยุคดิจิทัลได้อย่างเต็มที่

3.5.1 การใช้เครื่องมือดิจิทัลในการประเมินหลักสูตร

การประเมินหลักสูตรในยุคดิจิทัลควรใช้เครื่องมือที่สามารถประเมินผลได้ ทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพได้อย่างรวดเร็วและแม่นยำ เครื่องมือดิจิทัลต่าง ๆ จะช่วยให้การประเมินหลักสูตรสะดวกสบาย รวดเร็ว และสามารถวิเคราะห์ผลได้แบบเรียลไทม์ (Real Time) โดยใช้แพลตฟอร์มเครื่องมือการประเมินผลออนไลน์ สร้างแบบสอบถาม หรือการทดสอบต่าง ๆ เพื่อประเมินความเข้าใจของนักเรียนและผลลัพธ์ของการเรียนรู้ได้ง่ายขึ้น ร่วมกับการใช้ Learning Management System (LMS) ระบบการจัดการการเรียนรู้ เป็นเครื่องมือติดตามผลการเรียนรู้ของนักเรียนทุกขั้นตอนตั้งแต่การส่งงาน การประเมินผลทักษะการเรียนรู้ ไปจนถึงการเก็บข้อมูลการเข้าชั้นเรียน และเครื่องมือวิเคราะห์ผล (Analytics Tools) ติดตามความก้าวหน้าของนักเรียนในแต่ละช่วงเวลา ซึ่งข้อมูลเหล่านี้สามารถนำมาประเมินการดำเนินการตามหลักสูตรได้อย่างแม่นยำ

3.5.2 การประเมินตามเป้าหมายการเรียนรู้

การประเมินหลักสูตรในยุคดิจิทัลต้องอาศัยการกำหนด KPI ตั้งเป้าหมายที่ชัดเจน และการประเมินผลที่สามารถสะท้อนถึงความสำเร็จหรือปัญหาที่เกิดขึ้นตามเป้าหมายเหล่านั้น โดยเป้าหมายการเรียนรู้จะต้องสอดคล้องกับความต้องการทางการศึกษาที่เปลี่ยนแปลงไป ตั้งเป้าหมายที่วัดผลได้ (SMART Goals) ตั้งเป้าหมายในการเรียนรู้ที่เฉพาะเจาะจง วัดได้ (Specific, Measurable, Achievable, Relevant, Time-bound) ช่วยให้การประเมินหลักสูตรเป็นไปในทิศทางชัดเจน ร่วมกับการประเมินผลระหว่างเรียน การติดตามผลนักเรียนระหว่างการจัดการเรียนการสอนผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์ เพื่อดูพัฒนาการและปรับเปลี่ยนกลยุทธ์การสอนหากจำเป็น และประเมินผลหลังการเรียน เพื่อดูผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ โดยใช้แบบทดสอบหลังการเรียน (Post-Test), การสำรวจความพึงพอใจของนักเรียน และการสัมภาษณ์เชิงลึกกับนักเรียน เพื่อรวบรวมข้อมูลในการปรับปรุงหลักสูตร

3.5.3 การประเมินผลการใช้เทคโนโลยีในการสอน

ในยุคดิจิทัล การใช้เทคโนโลยีในการสอนและเรียนรู้เป็นส่วนสำคัญในการประเมินหลักสูตร เพราะเทคโนโลยีสามารถทำให้การเรียนการสอนมีความหลากหลายและเข้าถึงได้ง่ายขึ้น การประเมินผลการใช้เทคโนโลยีในการสอนจะช่วยให้เห็นถึงประสิทธิภาพของเครื่องมือดิจิทัลที่ใช้ในกระบวนการเรียนการสอน โดยการประเมินความสะดวกในการเข้าถึงเทคโนโลยีจากมุมมองของนักเรียน ทั้งด้านการเข้าถึงเนื้อหาและความง่ายในการใช้เครื่องมือ ประเมินประสิทธิภาพของเครื่องมือการเรียนการสอน ควรได้รับการประเมินว่าเครื่องมือเหล่านั้นสามารถเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนรู้ของนักเรียนหรือไม่ นอกจากนี้ยังต้องประเมินผลการเรียนการสอนแบบออนไลน์ เนื่องจากการเรียนออนไลน์เป็นส่วนสำคัญในการจัดการเรียนการสอนในยุคดิจิทัล ดังนั้น การสำรวจความคิดเห็นนักเรียนเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีในการเรียนรู้ การประเมินการจัดการเรียนการสอนออนไลน์ และการประเมินผลการใช้งานในรูปแบบต่าง ๆ จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่ง เพื่อพัฒนาการใช้เทคโนโลยีการสอนในหลักสูตรให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

3.5.4 การสร้างและส่งเสริม PLC สำหรับการประเมินหลักสูตร

PLC (Professional Learning Community) คือชุมชนการเรียนรู้ที่มีการทำงานร่วมกันเพื่อพัฒนาและปรับปรุงการสอน และในการประเมินหลักสูตร การสร้าง PLC จะเป็นพื้นที่สำหรับครูและผู้บริหารในการร่วมมือกันประเมินผลการเรียนการสอนและประเมินหลักสูตรที่ใช้ โดยมุ่งเน้นรวบรวมครูที่มีความรับผิดชอบในแต่ละวิชาหรือระดับชั้น เพื่อร่วมกันประเมินหลักสูตรทั้งในแง่ของเนื้อหา กระบวนการสอน และผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน ใช้เครื่องมือเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการประสานงานในการทำงานร่วมกันของ PLC เพื่อสร้างช่องทางแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และ

การแชร์ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการประเมินหลักสูตรได้อย่างรวดเร็วและสะดวก รวมถึงต้องมีการพัฒนาทักษะการประเมินร่วมกัน เพิ่มพูนทักษะในการประเมินหลักสูตร เช่น การทำวิจัยในชั้นเรียน การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการประเมินผล และการใช้ข้อมูล Learning Analytics ในการวิเคราะห์ผลการเรียนรู้ เพื่อให้การประเมินมีความลึกซึ้งและมีประสิทธิภาพ

3.5.5 การใช้ข้อมูลและผลการประเมินเพื่อปรับปรุงหลักสูตร

การประเมินผลการใช้หลักสูตรไม่เพียงแต่เป็นการวัดผลความสำเร็จ แต่ยังเป็นการนำข้อมูลที่ได้จากการประเมินมาใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรให้เหมาะสมกับนักเรียนและสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่เปลี่ยนแปลงไป โดยการวิเคราะห์ข้อมูลการประเมิน หลังจากการประเมินผลแล้ว ข้อมูลที่ได้จากการประเมินต้องถูกนำมาวิเคราะห์ **“ใช้ปัญหาและอุปสรรคเป็นแรงผลักดัน”** (ผู้บริหารคนที่ 2, สัมภาษณ์) เพื่อระบุจุดเด่นและจุดที่ต้องปรับปรุงในหลักสูตร ผู้บริหารสถานศึกษาร่วมกับครูผู้สอนใช้ข้อมูลการประเมินที่ได้มาดำเนินการปรับปรุงหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง โดยปรับเนื้อหาหลักสูตร, การเลือกใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม, ปรับวิธีการสอนให้เหมาะสมกับความต้องการและผลการประเมิน นอกจากนี้ยังต้องมีการสื่อสารผลการประเมินกับครู ผู้ปกครอง และนักเรียนอย่างโปร่งใส เพื่อให้ทุกฝ่ายเข้าใจถึงผลการดำเนินการและมีส่วนร่วมในการปรับปรุงหลักสูตร

3.5.6 การสร้างวัฒนธรรมการประเมินในสถานศึกษา

การสร้างวัฒนธรรมการประเมินในสถานศึกษาเป็นการส่งเสริมให้การประเมินเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง และเป็นเครื่องมือในการพัฒนานักเรียน ครูผู้สอน และหลักสูตร การประเมินไม่ควรเป็นกิจกรรมที่ทำแค่ครั้งเดียวแต่ควรเป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นตลอดเวลา ทั้งในการเรียนการสอนและการพัฒนาหลักสูตร ผ่านการสร้างความร่วมมือในการประเมิน ผู้บริหารควร **“เปิดกว้าง สร้างโอกาส”** (ผู้บริหารคนที่ 3, สัมภาษณ์) ส่งเสริมให้ทุกฝ่ายทั้งครูและนักเรียนมีส่วนร่วมในการประเมินผลการเรียนรู้ โดยการจัดกิจกรรมที่ให้ทุกคนได้เสนอความคิดเห็นและข้อเสนอแนะในการปรับปรุงการเรียนการสอนอย่างสร้างสรรค์และเป็นกัลยาณมิตร อีกทั้งจัดการประชุมเพื่อสะท้อนผลการประเมินร่วมกันระหว่างครู ผู้บริหาร และนักเรียน เพื่อสะท้อนผลการประเมินและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในการพัฒนาหลักสูตรและวิธีการสอนเป็นการส่งเสริมให้ทุกฝ่ายมีส่วนร่วมในการยกระดับคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา

4. แนวทางการยกระดับคุณภาพการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัล ด้านการจัดการเรียนการสอน

การบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลเป็นการท้าทายและโอกาสที่ผู้บริหารสถานศึกษาควรยอมรับและปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี **“สร้างสะพานเชื่อมการเรียนรู้และเทคโนโลยี”** (ผู้บริหารคนที่ 3, สัมภาษณ์) การจัดการเรียนการสอนในปัจจุบันไม่เพียงแค่พึ่งพาวิธีการแบบดั้งเดิม แต่ยังต้องนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษา และสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพและทันสมัยสำหรับนักเรียน นอกจากนี้ยังต้องให้ความสำคัญกับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางเทคโนโลยีและการส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต เพื่อเตรียมพร้อมให้นักเรียนเติบโตและพัฒนาได้ในโลกยุคดิจิทัล โดยมีแนวทางดำเนินการ ดังนี้

4.1 พัฒนาทักษะดิจิทัลของครูและบุคลากรทางการศึกษา

การนำเทคโนโลยีมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนต้องเริ่มต้นจากการพัฒนาทักษะดิจิทัลของครูและบุคลากรทางการศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษาควรมีทักษะดิจิทัลที่เพียงพอในการบริหารงานวิชาการ **“พัฒนาตน เพื่อพัฒนาครู และพัฒนาครู เพื่อพัฒนาศิษย์”** (ผู้บริหารคนที่ 4, สัมภาษณ์) ปรับ Mind set ของครูและบุคลากรทางการศึกษา ให้เห็นถึงความสำคัญของการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน ตลอดจนสร้างโอกาสให้ครูได้รับการฝึกอบรมและพัฒนาทักษะการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อให้สามารถนำเครื่องมือและทรัพยากรดิจิทัลมาใช้ในการออกแบบการเรียนการสอนที่มีคุณภาพและมีความหลากหลาย

4.1.1 การใช้แพลตฟอร์มการจัดการเรียนการสอนออนไลน์ (LMS-Learning Management System) เป็นเครื่องมือสำคัญในการส่งเสริมการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล เช่น Moodle, Canva, Edmodo และ Google Classroom ช่วยให้ครูและนักเรียนมีปฏิสัมพันธ์กันในสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ซึ่งมีข้อดีหลายประการดังนี้

1. การเข้าถึงเนื้อหาสะดวกและยืดหยุ่น นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้ทุกที่ทุกเวลาที่มีการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต โดยไม่จำเป็นต้องอยู่ในสถานที่เดียวกับครู สามารถเรียนรู้ได้ในเวลาที่สะดวกหรือกลับมาทบทวนเนื้อหาได้เมื่อมีเวลาว่าง

2. การติดตามและประเมินผลการเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ครูสามารถติดตามความก้าวหน้าและผลการเรียนรู้ของนักเรียนในแต่ละบทเรียน เช่น การทำแบบทดสอบ, การส่งงาน, หรือการเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ซึ่งช่วยให้สามารถประเมินผลการเรียนรู้ได้อย่างต่อเนื่อง อีกทั้งสามารถประเมินผลแบบเรียลไทม์ (Real Time) เช่น การทดสอบและกิจกรรมต่าง ๆ สามารถถูกทำได้ทันทีและระบบ LMS (Learning Management Systems) สามารถประมวลผลผลลัพธ์ได้อย่างรวดเร็ว ช่วยให้การประเมินผลเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

3. การส่งเสริมการเรียนรู้ร่วมกัน (Collaborative Learning) LMS (Learning Management Systems) มักมีเครื่องมือสำหรับการสื่อสาร เช่น การสนทนาออนไลน์ หรือการสร้างกลุ่มเรียน ช่วยส่งเสริมการทำงานร่วมกันระหว่างนักเรียนในกรอบของการเรียนการสอนออนไลน์ ส่งผลให้นักเรียนสามารถแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและหารือเกี่ยวกับการเรียนรู้ได้

4. การปรับเนื้อหาให้เหมาะสมกับนักเรียน (Personalized Learning) LMS (Learning Management Systems) สามารถตั้งค่าปรับระดับความยากของเนื้อหาหรือกิจกรรมการเรียนรู้ให้สอดคล้องเหมาะสมกับความสามารถของนักเรียนแต่ละคน ช่วยให้การเรียนรู้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

5. การบันทึกและเก็บข้อมูลการเรียนการสอน LMS (Learning Management Systems) ช่วยเก็บข้อมูลไว้ในระบบ เช่น การเข้าเรียน, ผลการทดสอบ, การทำกิจกรรม เพื่อเป็นข้อมูลในการประเมินผลและปรับปรุงการสอนในอนาคต ส่งผลให้ทั้งครูและนักเรียนสามารถติดตามและตรวจสอบได้ตลอดเวลา

6. การใช้เครื่องมือและเทคโนโลยีในการสอนที่หลากหลาย LMS (Learning Management Systems) สามารถรองรับการใช้งานสื่อการเรียนการสอนที่หลากหลาย เช่น วิดีโอ, เอกสาร PDF, สไลด์, แบบทดสอบออนไลน์, และแบบฝึกหัด ช่วยให้การเรียนการสอนน่าสนใจและหลากหลาย อีกทั้งสามารถเชื่อมต่อกับเครื่องมือหรือแอปพลิเคชันภายนอกได้ เช่น Zoom, Google Drive ซึ่งช่วยให้การจัดการเรียนการสอนมีความหลากหลายและครบวงจรมากยิ่งขึ้น

7. การจัดการการเรียนรู้ในรูปแบบผสมผสาน (Blended Learning) LMS (Learning Management Systems) ช่วยให้การเรียนรู้ในรูปแบบผสมผสาน (Blended Learning) ผสมผสานการเรียนออนไลน์ด้วยตัวเองและการเรียนแบบในห้องเรียนให้มีประสิทธิภาพและเป็นไปอย่างเป็นระบบ

4.1.2 จัดให้มีการอบรมและเวิร์คช็อปที่เน้นการใช้เทคโนโลยีเพื่อการเรียนการสอน เช่น การใช้ซอฟต์แวร์การสอน, การใช้แพลตฟอร์มออนไลน์, เครื่องมือสร้างสื่อการเรียนรู้ดิจิทัล, และการประเมินผลผ่านระบบดิจิทัล

4.1.3 ส่งเสริมให้ครูและบุคลากรทางการศึกษาร่วมเรียนรู้ร่วมกันผ่านชุมชนการเรียนรู้ทางดิจิทัล (Online Learning Community) เพื่อแลกเปลี่ยนประสบการณ์และเสาะหา Best Practice แนวปฏิบัติที่ดีที่สุดเป็นแบบอย่างในการจัดการเรียนการสอนให้เกิดประสิทธิภาพ

4.1.4 สร้างระบบการสนับสนุนการเรียนรู้แบบตลอดชีวิต (Lifelong Learning) เพื่อให้ครูสามารถเรียนรู้และพัฒนาทักษะใหม่ ๆ อย่างต่อเนื่อง ส่งเสริม สนับสนุนนักเรียนให้สามารถเข้าถึงหลักสูตรและการเรียนรู้ได้อย่างต่อเนื่องตลอดเวลา ตลอดชีวิต ซึ่งเป็นการสนับสนุนการพัฒนาทักษะและความรู้ที่จำเป็นของนักเรียนอย่างแท้จริงและยั่งยืน

4.1.5 สนับสนุนการเรียนรู้ร่วมกัน (Collaborative Learning) ส่งเสริมให้นักเรียนเรียนรู้ผ่านกระบวนการกลุ่มและแสดงความคิดเห็นอย่างสร้างสรรค์ผ่านช่องทางที่เหมาะสม รวมถึงเปิดโอกาสให้ครูแลกเปลี่ยนความรู้ ประสบการณ์ และวิธีการสอนโดยใช้เทคโนโลยี เพื่อยกระดับการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพสูงสุด

4.2 ใช้เทคโนโลยีในการออกแบบการเรียนการสอน

การออกแบบการเรียนการสอนในยุคดิจิทัลควรใช้เทคโนโลยีเป็นเครื่องมือในการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ (Instructional Design with Technology) ช่วยสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ที่ยืดหยุ่น หลากหลาย เหมาะสม มีประสิทธิภาพ และตอบสนองต่อความต้องการของนักเรียนในยุคดิจิทัล โดยการนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ในการออกแบบการเรียนการสอนสามารถทำได้หลายวิธีการ และมีขั้นตอนที่สำคัญ ดังนี้

4.2.1 การวิเคราะห์ความต้องการ (Needs Analysis)

การออกแบบการเรียนการสอนด้วยเทคโนโลยีต้องเริ่มจากวิเคราะห์ความต้องการของนักเรียน โดยประเมินความรู้และทักษะที่นักเรียนมีอยู่และสิ่งที่ต้องการเรียนรู้ รวมถึงปัจจัยอื่น ๆ ที่อาจส่งผลต่อการออกแบบ เช่น ขีดจำกัดด้านเทคโนโลยีที่ใช้ หรือเวลาในการเรียนรู้ที่มีอยู่

เครื่องมือที่ใช้ แบบสอบถามออนไลน์, การสัมภาษณ์, การวิเคราะห์ข้อมูลการเรียนการสอนที่ผ่านมา เช่น สถิติการเรียนรู้จาก LMS (Learning Management Systems)

4.2.2 การออกแบบประสบการณ์การเรียนรู้ (Learning Experience Design)

การออกแบบการเรียนการสอนในยุคดิจิทัลต้องพิจารณาประสบการณ์การเรียนรู้ที่นักเรียนจะได้รับ มุ่งเน้นให้นักเรียนสามารถเข้าถึงเนื้อหาผ่านช่องทางดิจิทัลที่หลากหลาย เช่น เว็บไซต์, แอปพลิเคชัน, หรือแพลตฟอร์ม LMS (Learning Management System)

เครื่องมือที่ใช้ วิดีโอ, บทเรียนออนไลน์, การจำลองสถานการณ์ (Simulation), การใช้เกม (Gamification), การทำกิจกรรมกลุ่มออนไลน์

เทคนิค การใช้การเรียนรู้แบบผสมผสาน (Blended Learning), การใช้ไมโครเลิร์นนิง (Microlearning), การใช้การเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม (Collaborative Learning)

4.2.3 การสร้างสื่อการเรียนการสอนดิจิทัล (Digital Content Creation)

ในการออกแบบการเรียนการสอน ต้องมีการสร้างเนื้อหาที่สอดคล้องกับเทคโนโลยีที่ใช้ เช่น แอนิเมชัน, เกมการศึกษา และ วิดีโอการสอน, อินโฟกราฟิก, สไลด์นำเสนอ, แบบทดสอบออนไลน์, โมดูลออนไลน์ที่สามารถปรับเปลี่ยนได้ตามความสามารถของนักเรียน รวมถึงการใช้เทคโนโลยีการจำลองหรือการสร้างโลกเสมือน (Virtual Reality - VR, Augmented Reality - AR) เพื่อให้การเรียนรู้มีความหลากหลายและน่าสนใจ

เครื่องมือที่ใช้ Vyond (สำหรับสร้างอนิเมชั่นการสอน), Canva (สำหรับออกแบบกราฟิก), PowToon (สำหรับสร้างวิดีโอการสอน), Camtasia (สำหรับการบันทึกและตัดต่อวิดีโอการสอน)

4.2.4 การพัฒนาและใช้งานแพลตฟอร์มการเรียนรู้ (Learning Management System - LMS)

การใช้แพลตฟอร์ม LMS (Learning Management Systems) เป็นเครื่องมือหลักในการจัดการเรียนการสอนออนไลน์ ทำให้ผู้สอนสามารถจัดการเนื้อหา ติดตามผลการเรียนรู้ของนักเรียน รวมถึงการสร้างกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลาย เช่น แบบทดสอบออนไลน์, แบบฝึกหัด, ฟอรั่มการอภิปราย และการตั้งเวลาให้นักเรียนส่งงาน

เครื่องมือที่ใช้ Moodle (เป็นแพลตฟอร์มที่สามารถปรับแต่งได้มาก), Google Classroom (สะดวกและใช้งานง่าย), Canvas (มีฟีเจอร์ครบถ้วนและใช้งานได้ดีในสถาบันการศึกษา), Edmodo (เป็นแพลตฟอร์มที่เหมาะสำหรับการสร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่ปลอดภัย)

4.2.5 การประเมินผลการเรียนรู้ (Assessment and Evaluation)

การประเมินผลการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลสามารถทำได้หลายรูปแบบ ทั้งการประเมินผลแบบอัตโนมัติผ่านระบบ LMS (Learning Management Systems) หรือการใช้เครื่องมือที่ช่วยให้การประเมินผลมีความหลากหลายและยืดหยุ่น เช่น การทำแบบทดสอบออนไลน์, การทบทวนงานจากเพื่อน (Peer Review), การใช้การประเมินผลแบบโครงการ (Project-based Learning)

เครื่องมือที่ใช้ Google Forms (สำหรับสร้างแบบทดสอบหรือแบบสอบถาม), Quizizz (สำหรับการทำแบบทดสอบแบบออนไลน์), Socrative (สำหรับการประเมินผลในห้องเรียน), Kahoot! (สำหรับการสร้างการทดสอบหรือเกมการเรียนรู้)

4.2.6 การสร้างสังคมการเรียนรู้ (Creating a Learning Community)

การสร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่สนับสนุนการมีส่วนร่วมเป็นอีกขั้นตอนที่สำคัญในยุคดิจิทัล การใช้เทคโนโลยีช่วยสร้างความร่วมมือและการสื่อสารระหว่างนักเรียนและผู้สอน ซึ่งทำให้การเรียนรู้เป็นการมีส่วนร่วมในกลุ่ม ไม่ว่าจะเป็นการสร้างฟอรั่มการพูดคุยออนไลน์ หรือการใช้งานเครื่องมือโซเชียลเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็น

เครื่องมือที่ใช้ Slack (การสื่อสารในทีมและการสร้างกลุ่มเรียน), Microsoft Teams (สำหรับการทำงานกลุ่มและการเรียนรู้ร่วมกัน), Discord (การสร้างชุมชนการเรียนรู้ที่เน้นความสนุกสนาน)

4.2.7 การปรับปรุงและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง (Continuous Improvement)

การใช้เทคโนโลยีในการออกแบบการเรียนการสอนยังต้องมีการปรับปรุงและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง โดยการรับฟังความคิดเห็นจากนักเรียนและการประเมินผลการเรียนการสอนจากข้อมูลที่เก็บรวบรวม เพื่อนำมาปรับปรุงการออกแบบการเรียนการสอนในครั้งถัดไป

เครื่องมือที่ใช้ SurveyMonkey (การสร้างแบบสอบถามเพื่อเก็บข้อมูลความคิดเห็นจากนักเรียน), Google Analytics (การติดตามผลการใช้งานเว็บไซต์หรือแอปพลิเคชันการเรียน)

4.3 ส่งเสริมการเรียนรู้ที่เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลาง (Student-Centered Learning)

"การศึกษาคือกุญแจแห่งความสำเร็จ" (ผู้บริหารคนที่ 4,สัมภาษณ์) การจัดการเรียนการสอนในยุคดิจิทัลควรมุ่งเน้นให้นักเรียนเป็นศูนย์กลาง (Student-Centered Learning) โดยใช้เทคโนโลยีในการกระตุ้นการมีส่วนร่วมของนักเรียน และสร้างโอกาสให้แต่ละคนสามารถเรียนรู้ได้ตามความเร็วและความสนใจของตนเอง

4.3.1 สนับสนุนให้ครูจัดการเรียนรู้ที่เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลาง

การสนับสนุนให้ครูจัดการเรียนการสอนที่ **"ยึดนักเรียนเป็นศูนย์กลาง เน้นนักเรียนเป็นสำคัญ"** (ผู้บริหารคนที่ 5, สัมภาษณ์) ในยุคดิจิทัลนั้นไม่เพียงแค่ช่วยให้นักเรียนได้เรียนรู้ในสภาพแวดล้อมที่มีความยืดหยุ่นและสนุกสนาน ยังช่วยให้นักเรียนเกิดการพัฒนาทักษะที่จำเป็นในการเติบโตในโลกดิจิทัลที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว การใช้เทคโนโลยีในการเรียนการสอนจึงเป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยเสริมสร้างการเรียนรู้ที่มีความหมายและช่วยเตรียมนักเรียนให้พร้อมสำหรับอนาคต ซึ่งมีวิธีการดังนี้

1. เปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมผ่านสื่อดิจิทัล ในการเรียนรู้และการตัดสินใจเกี่ยวกับเนื้อหาการเรียนใช้เทคโนโลยีในการจัดกิจกรรมเสริมสร้างความคิดสร้างสรรค์ สร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่เปิดกว้าง ให้นักเรียนแชร์ความคิด วิเคราะห์ปัญหา อภิปรายหัวข้อที่เรียน และทำงานร่วมกันในกลุ่ม เช่น Google Docs, Padlet, Zoom, Google Meet, Microsoft Teams รวมถึงเปิดโอกาสให้นักเรียนเขียนบทความหรือแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาหรือกิจกรรมที่เรียนผ่านทางแพลตฟอร์มออนไลน์

2. ส่งเสริมการเรียนรู้แบบรายบุคคล (Personalized Learning) โดยการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดเก็บข้อมูลเพื่อปรับการสอน (Data-driven Instruction) จัดการเรียนรู้ออนไลน์ที่มีแบบฝึกหัดที่สามารถปรับระดับความยากได้ เช่น Khan Academy, Duolingo ที่นักเรียนสามารถเรียนรู้ในระดับที่เหมาะสมกับตัวเองและพัฒนาความสามารถได้อย่างต่อเนื่อง ตลอดจนติดตามความก้าวหน้าของนักเรียนและให้คำแนะนำที่เหมาะสมเป็นรายบุคคล เช่น ระบบ Learning Analytics ใน LMS (Learning Management Systems)

3. การจัดทำเนื้อหาที่หลากหลายและน่าสนใจ สร้างเนื้อหาที่สามารถดึงดูดความสนใจของนักเรียน เช่น การใช้เกมการศึกษา, การเรียนรู้ผ่านการทดลอง (Project-based Learning), การสร้างกิจกรรมที่มีการโต้ตอบ อีกทั้งใช้เครื่องมือดิจิทัล เช่น Simulation หรือ Augmented Reality (AR) เพื่อสร้างประสบการณ์ที่สมจริง ช่วยให้นักเรียนสามารถทดลองแก้ปัญหาจริงในโลกเสมือน

เช่น การจำลองการทดลองทางวิทยาศาสตร์ การแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ หรือการฝึกทักษะต่าง ๆ ในสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยและไร้ข้อจำกัด

4. การจัดการความรู้ KM (Knowledge Management) เป็นกระบวนการในการจัดการและการใช้ประโยชน์จากข้อมูลและความรู้ภายในองค์กร รวมทั้งการสร้างและแชร์ความรู้ที่สามารถนำไปใช้ในการตัดสินใจและแก้ปัญหาได้ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานและนวัตกรรมแบ่งปันทรัพยากรการเรียนรู้ สร้างฐานความรู้ร่วมกันระหว่างนักเรียนและครูผู้สอน ผ่านการใช้เทคโนโลยีจัดการเรียนรู้ในลักษณะต่าง ๆ

5. การใช้ปัญญาประดิษฐ์ (Artificial Intelligence - AI) และการวิเคราะห์ข้อมูล (Data Analytics) ใช้เทคโนโลยี เพื่อปรับปรุงวิธีการสอนให้สอดคล้องกับการเรียนรู้ของแต่ละบุคคล เช่น แนะนำเนื้อหาที่เหมาะสมกับนักเรียนแต่ละคน หรือการติดตามผลการเรียนรู้แบบ เรียลไทม์ (Real Time)

6. การพัฒนาทักษะการเรียนรู้ตลอดชีวิต ส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะในการเรียนรู้ตลอดชีวิต (Lifelong Learning) ผ่านการใช้เครื่องมือดิจิทัลที่ช่วยให้นักเรียนสามารถพัฒนาความรู้และทักษะต่าง ๆ ได้อย่างต่อเนื่อง

7. การสร้างชุมชนการเรียนรู้ดิจิทัล (Digital Learning Communities) ใช้โซเชียลมีเดีย และแพลตฟอร์มออนไลน์ เช่น Edmodo, Facebook Groups, Slack เพื่อสร้างพื้นที่ในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นหรือทำกิจกรรมร่วมกัน ช่วยเสริมสร้างการเรียนรู้ที่มีความต่อเนื่องและช่วยให้นักเรียนรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของชุมชนการเรียนรู้

4.4 พัฒนาและใช้ระบบการประเมินผลที่มีประสิทธิภาพ

การประเมินผลการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลควรใช้เครื่องมือและวิธีการที่หลากหลายเพื่อประเมินความสามารถของนักเรียนในหลายมิติ เช่น ทักษะทางวิชาการ ทักษะการคิดวิเคราะห์ และทักษะการทำงานร่วมกัน การใช้เทคโนโลยีในการประเมินผลจะช่วยให้สามารถติดตามความก้าวหน้าของนักเรียนได้แบบเรียลไทม์ (Real Time) และมีความแม่นยำ โดยใช้เครื่องมือดิจิทัลในการประเมินผล เช่น แบบทดสอบออนไลน์ การประเมินผ่านเกมการศึกษา การประเมินแฟ้มสะสมผลงาน (Portfolio) และใช้ข้อมูลที่ได้จากการประเมินผล เพื่อปรับปรุงกระบวนการสอนและพัฒนาคุณภาพการสอนในอนาคต มีการพัฒนาระบบการประเมินผลที่ยืดหยุ่น ตอบสนองต่อความหลากหลายของนักเรียน เช่น การประเมินผลผ่านโครงการ (Project-Based Assessment) ที่สามารถวัดทักษะที่ใช้ในชีวิตจริง รวมถึงประเมินผลที่เน้นการสะท้อนและพัฒนาตนเอง โดยใช้เครื่องมือดิจิทัลในการประเมินผลที่ไม่ใช่แค่การทดสอบแบบดั้งเดิมเท่านั้น แต่สะท้อนผลการเรียนรู้ ให้โอกาสนักเรียน self-assess, peer-assess ผลงานของตนเองและของเพื่อนร่วมชั้นผ่านการสร้างแบบประเมินผลที่นักเรียนสามารถทำเองได้ อีกทั้งมีการประเมินที่ต่อเนื่อง แบบ formative เช่น

การประเมินระหว่างเรียนด้วยแบบทดสอบออนไลน์ และการสะท้อนผลการเรียนรู้ที่สามารถทำได้ทุกเมื่อ ช่วยให้ครูสามารถติดตามพัฒนาการของนักเรียนได้ตลอดเวลาและปรับการสอนได้ทันที

4.5 การพัฒนาวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัลในองค์กรการศึกษา

การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ที่สนับสนุนการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษาเป็นสิ่งสำคัญในการส่งเสริมให้ครูและนักเรียนสามารถใช้เทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้บริหารสถานศึกษาควรเป็นผู้นำในการสร้างวัฒนธรรมที่ยอมรับการเปลี่ยนแปลงและสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีในทุกระดับ ผ่านการส่งเสริมให้ครูและบุคลากรทางการศึกษาใช้เทคโนโลยีในการเรียนรู้ร่วมกันและพัฒนาทักษะใหม่ ๆ อย่างต่อเนื่อง สร้างโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้และการตัดสินใจในการเลือกเครื่องมือและวิธีการเรียนที่ตรงกับความต้องการของตนเอง ส่งเสริมการสร้างสภาพแวดล้อมที่กระตุ้นการเรียนรู้ในรูปแบบที่ใช้เทคโนโลยี เช่น การใช้ห้องเรียนเสมือน (Virtual Classroom) หรือการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ใช้เทคโนโลยีในกิจกรรมต่าง ๆ อีกทั้งเตรียมความพร้อมในการสนับสนุนด้านเทคนิคและทีมงานให้คำปรึกษาในกรณีพบเจอปัญหาจากการใช้เทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอน

4.6 การสร้างความร่วมมือกับผู้ปกครองและชุมชนในการเรียนการสอน

การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองและชุมชนในการจัดการเรียนการสอนเป็นอีกหนึ่งปัจจัยที่สำคัญที่ช่วยยกระดับคุณภาพการเรียนการสอนในยุคดิจิทัล โดยเฉพาะการ ใช้เทคโนโลยีในการสื่อสารและร่วมมือในการพัฒนาการศึกษา ผ่านการใช้แอปพลิเคชันสื่อสารออนไลน์แจ้งข่าวสารและข้อมูลเกี่ยวกับการเรียนการสอนของนักเรียน ประสานความร่วมมือระหว่างสถานศึกษากับชุมชน พัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นการมีส่วนร่วมของชุมชนโดยใช้เทคโนโลยีผ่านโซเชียลมีเดียและแพลตฟอร์มออนไลน์ ตลอดจนส่งเสริมให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วม ประสานความร่วมมือในการติดตาม ส่งเสริม สนับสนุน และผลักดัน การเรียนรู้ของนักเรียน ผ่านเครื่องมือดิจิทัลที่ใช้งานง่ายบนแพลตฟอร์มออนไลน์

4.7 ส่งเสริมความร่วมมือและการแลกเปลี่ยนเรียนรู้

ในยุคดิจิทัล การทำงานร่วมกันเป็นสิ่งสำคัญ ผู้บริหารควรสร้างความร่วมมือระหว่างครู นักเรียน และผู้ปกครอง ผ่านการใช้เทคโนโลยีเพื่อส่งเสริมการสื่อสารและการแลกเปลี่ยนข้อมูล เช่น การใช้แพลตฟอร์มสำหรับการประชุมออนไลน์ การแชร์แหล่งความรู้ การสร้างชุมชนการเรียนรู้ (Learning Community) ออนไลน์ และการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสาร ซึ่งจะช่วยให้ทุกฝ่ายสามารถร่วมมือกันในการพัฒนาการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์สูงสุดต่อนักเรียน

5. แนวทางการยกระดับคุณภาพการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัล ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา

การบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลต้องปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่มีผลกระทบต่อการเรียนการสอนและกระบวนการเรียนรู้ **“ยิ่งโลกเปลี่ยนไว การศึกษาต้องพัฒนาให้ไวยิ่งกว่า”** (ผู้บริหารคนที่ 3, สัมภาษณ์) ในปัจจุบัน เทคโนโลยีได้กลายเป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการเรียนการสอน และส่งเสริมพัฒนาการเรียนการสอนให้มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น จึงจำเป็นที่ผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องมีวิสัยทัศน์ มีบทบาทในการสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม สร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นการใช้เครื่องมือดิจิทัลมาปรับใช้ในการบริหารงานวิชาการให้เกิดผลลัพธ์ที่ดีที่สุด รวมถึงส่งเสริมการใช้เครื่องมือและพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการ เพื่อให้การศึกษาในยุคดิจิทัลเติบโตและพัฒนาไปในทิศทางที่ดีขึ้น

5.1 การพัฒนาและใช้สื่อการเรียนการสอนดิจิทัลที่ทันสมัย

การใช้สื่อการเรียนการสอนดิจิทัลที่มีคุณภาพเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนในยุคดิจิทัล ผู้บริหารต้องสนับสนุนให้ครูใช้สื่อดิจิทัลในการสอน เพื่อสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ที่หลากหลาย สร้างสื่อการเรียนการสอนที่มีความน่าสนใจ และกระตุ้นการเรียนรู้ของนักเรียนให้มีประสิทธิภาพสูงสุด ส่งเสริมการใช้สื่อมัลติมีเดีย เช่น วิดีโอการสอน, อินโฟกราฟิก, และการจำลองภาพ (Animation/ Simulation) เพื่อช่วยเสริมสร้างความเข้าใจในเนื้อหาวิชาให้ดียิ่งขึ้น รวมถึงพัฒนาเนื้อหาการเรียนการสอนที่รองรับการเรียนรู้ของนักเรียนทุกกลุ่ม เช่น การสร้างสื่อที่รองรับการเรียนรู้หลากหลายรูปแบบ (Multimodal Learning) เพื่อให้นักเรียนทุกคนสามารถเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

5.2 การพัฒนาแพลตฟอร์มการเรียนการสอนออนไลน์และระบบการจัดการเรียนรู้ (LMS)

การใช้แพลตฟอร์มการเรียนการสอนออนไลน์และระบบการจัดการเรียนรู้ (Learning Management System - LMS) เป็นอีกหนึ่งเครื่องมือที่สำคัญในการยกระดับคุณภาพการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัล โดยผู้บริหารให้การสนับสนุนการใช้ระบบ LMS (Learning Management Systems) ที่สามารถติดตามผลการเรียนรู้ของนักเรียนและส่งเสริมการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ โดยเลือกและพัฒนาแพลตฟอร์มการเรียนการสอนออนไลน์ที่เหมาะสมกับความต้องการของสถานศึกษารองรับการสื่อสารและการจัดการการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ สามารถเชื่อมโยงกับระบบการศึกษาภายนอก เช่น การเชื่อมโยงกับฐานข้อมูลการเรียนรู้ระดับชาติ เพื่อให้นักเรียนสามารถเข้าถึงแหล่งข้อมูลที่หลากหลาย รวมถึงส่งเสริมการใช้ระบบ LMS (Learning

Management Systems) ที่สามารถติดตามการเรียนรู้และประเมินผลได้แบบเรียลไทม์ (Real Time) เพื่อให้ครูสามารถปรับแผนการสอนได้ตามความต้องการและความก้าวหน้าของนักเรียน

5.3 ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีในกระบวนการเรียนการสอน (Blended Learning & Flipped Classroom)

การพัฒนาเทคโนโลยีในการเรียนการสอนควรเน้นการนำเทคโนโลยีมาใช้ในกระบวนการการจัดการเรียนการสอนที่ยืดหยุ่น และสามารถรองรับการเรียนรู้ที่หลากหลายรูปแบบ เช่น การเรียนรู้แบบผสมผสาน (Blended Learning) โดยการผสมผสานการเรียนออนไลน์และการเรียนในห้องเรียนให้มีความเหมาะสม เพื่อให้นักเรียนเรียนรู้ได้ทุกที่ทุกเวลา ร่วมกับการส่งเสริมสนับสนุนการใช้แนวทางการเรียนแบบพลิกห้องเรียน (Flipped Classroom) โดยการให้ครูเตรียมเนื้อหาการเรียนรู้ในรูปแบบดิจิทัล เช่น วิดีโอ หรือโมดูลออนไลน์ เพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้เนื้อหาก่อนการมาเรียนในห้องเรียน ทำให้เวลาที่ใช้ในห้องเรียนสามารถเน้นกิจกรรมที่ส่งเสริมการคิดวิเคราะห์และการอภิปราย ซึ่งช่วยให้การจัดการเรียนการสอนมีความหลากหลายและสามารถปรับตัวได้ตามความต้องการของนักเรียน สนับสนุนให้ครูใช้เครื่องมือดิจิทัลในการสร้างสื่อการเรียนการสอนที่สามารถรองรับการเรียนรู้หลากหลายรูปแบบและใช้สื่อการเรียนรู้ที่สามารถเข้าถึงได้ทุกที่ทุกเวลา เพื่อเสริมสร้างการเรียนรู้ทั้งในและนอกห้องเรียน อีกทั้งส่งเสริมการใช้งานสื่อออนไลน์ที่มีการโต้ตอบสูง จัดกิจกรรมออนไลน์ที่ให้นักเรียนร่วมมือกันผ่านแพลตฟอร์มต่าง ๆ เช่น Padlet, Google Docs หรือการใช้เครื่องมือในการทำแบบทดสอบและกิจกรรม เพื่อเพิ่มความสนใจและการมีส่วนร่วมของนักเรียน

5.4 การพัฒนาและการใช้เครื่องมือและนวัตกรรมทางการศึกษา

นวัตกรรมทางการศึกษาเป็นเครื่องมือสำคัญในการเปลี่ยนแปลงการเรียนการสอนในยุคดิจิทัล ผู้บริหารต้องสนับสนุนการพัฒนาและใช้เครื่องมือที่สามารถส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะเครื่องมือที่สามารถช่วยพัฒนาทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 ส่งเสริมการใช้โปรแกรมหรือแอปพลิเคชัน เพื่อเสริมทักษะการคิดวิเคราะห์ การแก้ปัญหา การคิดเชิงสร้างสรรค์ และทักษะการทำงานร่วมกัน ผ่านโปรแกรมการเขียนโค้ด (Coding) สำหรับนักเรียน รวมถึงใช้แอปพลิเคชันช่วยฝึกทักษะทางคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และภาษาต่างประเทศ ตลอดจนสนับสนุนการใช้เครื่องมือและนวัตกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ในรูปแบบดิจิทัล เช่น การใช้เทคโนโลยี Virtual Reality (VR) หรือ Augmented Reality (AR) เพื่อสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ที่ไม่สามารถทำได้ในโลกจริง อีกทั้งพัฒนาหลักสูตรและกิจกรรมที่ใช้เทคโนโลยี สร้างประสบการณ์การเรียนรู้ที่สนุกสนานและเสริมทักษะของนักเรียน กระตุ้น

การมีส่วนร่วมผ่านการสร้างโปรแกรมการจัดการเรียนการสอนที่ใช้เกม (Gamification) เพื่อให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีความสุข พร้อมต่อเป็นพลเมืองไทยและพลเมืองโลก

5.5 การสร้างวัฒนธรรมการใช้เทคโนโลยีในองค์กรการศึกษา

การสร้างวัฒนธรรมการใช้เทคโนโลยีในสถานศึกษามีความสำคัญในการยกระดับการจัดการเรียนการสอน ผู้บริหารสถานศึกษาควรเป็นผู้นำในการสร้างสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีให้กับครู นักเรียน และผู้ปกครอง เพื่อให้ทุกคนเห็นคุณค่าของเทคโนโลยีในกระบวนการเรียนรู้ ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีในการสื่อสารภายในโรงเรียน เช่น การใช้แพลตฟอร์มออนไลน์ในการแจ้งข้อมูลข่าวสาร การจัดประชุมผู้ปกครอง และการให้ข้อมูลการเรียนรู้ของนักเรียน สร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ที่เน้นการใช้เทคโนโลยี ผ่านการจัดกิจกรรมและการอบรมที่ช่วยให้ครูและบุคลากรทางการศึกษามีทักษะในการใช้เทคโนโลยีในการจัดการเรียนรู้ รวมถึงกระตุ้นให้ผู้ปกครองและนักเรียนมีส่วนร่วมในการใช้เทคโนโลยี เช่น ใช้แอปพลิเคชันเพื่อให้ผู้ปกครองติดตามความก้าวหน้าของนักเรียน และการส่งเสริมให้ครูและผู้ปกครองร่วมมือกันใช้เครื่องมือดิจิทัลในการสนับสนุนการเรียนรู้ให้เกิดศักยภาพสูงสุด

5.6 การส่งเสริมการวิจัยและการพัฒนาในด้านเทคโนโลยีการศึกษา

การวิจัยและพัฒนาในด้านเทคโนโลยีทางการศึกษาเป็นการขับเคลื่อนการพัฒนานวัตกรรมและเครื่องมือใหม่ ๆ ที่สามารถนำมาใช้ในการยกระดับการเรียนการสอน ผู้บริหารสถานศึกษาควรสนับสนุนให้ครูและบุคลากรทางการศึกษามีส่วนร่วมในการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีทางการศึกษา โดยให้การสนับสนุนทั้งด้านทรัพยากรและเวลา ให้ครูมีโอกาสในการทดลองใช้สร้างหรือพัฒนาสื่อการเรียนการสอนเทคโนโลยีใหม่ในการเรียนการสอน สร้างเครือข่ายความร่วมมือในการวิจัย โดยเชื่อมโยงกับสถาบันการศึกษาอื่นทั้งภาครัฐและภาคเอกชนที่มีความเชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีการศึกษา เพื่อพัฒนาเครื่องมือหรือโปรแกรมที่สามารถช่วยยกระดับการเรียนการสอนได้ รวมถึงจัดกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยทางการศึกษา ส่งเสริมให้ครูและบุคลากรทางการศึกษาทำวิจัยและพัฒนาเครื่องมือดิจิทัล ตลอดจนสนับสนุนการพัฒนาผลงานวิจัยที่สามารถนำไปใช้ในชั้นเรียน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการเรียนการสอน

จากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิ 5 ท่าน ผู้วิจัยสังเคราะห์ประเด็นหลักสำคัญแนวทางการยกระดับคุณภาพการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 จากบทสัมภาษณ์ ดังตารางที่ 16

ตารางที่ 17 การสังเคราะห์ประเด็นหลักสำคัญจากบทสัมภาษณ์

ผู้เชี่ยวชาญ	ประเด็นหลักที่นำเสนอ
1. ดร.รุ่งทิพย์ พรหมศิริ	“มองให้กว้าง เพื่อผลลัพธ์ที่แท้จริง”
	“ถูกต้อง โปร่งใส ยุติธรรม และสามารถตรวจสอบได้”
	“การพัฒนาหลักสูตร เป็นหัวใจสำคัญของการศึกษา”
	“เปิดโอกาส ส่งเสริม และสนับสนุน”
2. นายสุรเชษฐ์ พินิจกิจ	“ส่งเสริมและเติมเต็ม”
	“รู้จักประยุกต์ใช้ สำเร็จไว และมีคุณภาพ”
	“ใช้ปัญหาและอุปสรรคเป็นแรงผลักดัน”
	“สร้างความก้าวหน้า ด้วยเทคโนโลยี”
3. นายวีรวุฒิ เกตุจำนงค์	“ไปด้วยกัน ไปได้ไกล”
	“ยิ่งโลกเปลี่ยนไว การศึกษาต้องพัฒนาให้ไวยิ่งกว่า”
	“เปิดกว้าง สร้างโอกาส”
	“สร้างสะพานเชื่อมการเรียนรู้และเทคโนโลยี”
4. นายกานต์ เกตุจินากูล	“แลกเปลี่ยน เรียนรู้ มุ่งสู่ความสำเร็จ”
	“รู้เขา รู้เรา รบร้อยครั้งชนะร้อยครา”
	“บูรณาการ ผสานเทคโนโลยี”
	“พัฒนาตน เพื่อพัฒนาครู และพัฒนาครู เพื่อพัฒนาศิษย์”
	“การศึกษาคือกุญแจแห่งความสำเร็จ”
5. นายภาคิน เมธาปัณณทัต	“ไม่วัดเพียงความรู้ แต่ต้องดูทักษะชีวิต”
	“ร่วมรู้ ร่วมคิด ร่วมทำ”
	“รอบคอบ ครอบคลุม ทั่วถึง”
	“Share & Care”
	“ยึดนักเรียนเป็นศูนย์กลาง เน้นนักเรียนเป็นสำคัญ”

จากตารางที่ 17 สรุปได้ว่า แนวทางการยกระดับคุณภาพการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 ที่ผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 5 ท่าน เสนอมาในบทสัมภาษณ์ พบว่า บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษามีผลต่อการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัล โดยครอบคลุมทั้ง 5 ด้าน ประกอบด้วย ด้านการพัฒนาหลักสูตร ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา ด้านการวัดผลและประเมินผล และด้านการนิเทศการศึกษา

ระยะที่ 3 ประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของแนวทางการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1

จากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญและผู้เกี่ยวข้องที่มีความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ผู้วิจัยได้นำข้อมูลมาวิเคราะห์ข้อมูลได้เป็นแนวทางการยกระดับคุณภาพการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 ตามขอบข่ายการบริหารงานวิชาการ 5 ด้าน จำนวนทั้งสิ้น 32 แนวทาง เพื่อให้ได้แนวทางที่มีความเหมาะสมและเป็นไปได้ ตามการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัล ผู้วิจัยจึงดำเนินการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของแนวทางการยกระดับคุณภาพการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 ด้วยการสนทนากลุ่ม (Focus Group) โดยกลุ่มเป้าหมายในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้เกี่ยวข้องที่มีความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 12 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ซึ่งมีเกณฑ์ดังนี้

1. เป็นผู้บริหารสถานศึกษาหรือครูผู้สอนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1

2. เป็นผู้ที่สนใจและใช้ประโยชน์จากแนวทางการยกระดับคุณภาพการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1

3. เป็นผู้มีความสมัครใจเข้าร่วมการสนทนากลุ่มและประสงค์ให้ข้อมูลเกี่ยวกับความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของแนวทางการยกระดับคุณภาพการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1

ซึ่งการสนทนากลุ่มนี้ได้รับความอนุเคราะห์ในการให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีจากผู้เข้าร่วม โดยสรุปประเด็นการสนทนากลุ่ม เรื่อง การประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของแนวทางการยกระดับคุณภาพการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 ได้ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของแนวทางยกระดับคุณภาพการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 ตามขอบข่ายการบริหารงานวิชาการ 5 ด้าน ได้แก่ การวัดผลและประเมินผล การนิเทศการศึกษา การพัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน และการพัฒนาสื่อนวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา ดังตารางที่ 18

ตารางที่ 18 ความถี่และร้อยละของความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของแนวทางยกระดับคุณภาพการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1

การบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัล	ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้		
	ความถี่	ร้อยละ	แปลผล	ความถี่	ร้อยละ	แปลผล
1. การวัดผลและประเมินผล	72	100.00	เหมาะสม	67	93.06	เป็นไปได้
2. การนิเทศการศึกษา	92	95.83	เหมาะสม	87	90.63	เป็นไปได้
3. การพัฒนาหลักสูตร	60	100.00	เหมาะสม	60	100.00	เป็นไปได้
4. การจัดการเรียนการสอน	84	100.00	เหมาะสม	77	91.67	เป็นไปได้
5. การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา	69	95.83	เหมาะสม	65	90.28	เป็นไปได้
รวม	**377**	**98.18**	**เหมาะสม**	**356**	**92.71**	**เป็นไปได้**

จากตารางที่ 18 พบว่า ความเหมาะสมของแนวทางยกระดับคุณภาพการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 ในภาพรวมมีความเหมาะสม (ความถี่ 377, ร้อยละ 98.18) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่ามีความเหมาะสมทุกด้าน โดยด้านที่มีความเหมาะสมสูงสุด ได้แก่ การวัดผลและประเมินผล การพัฒนาหลักสูตร และการจัดการเรียนการสอน

ความเป็นไปได้ของแนวทางยกระดับคุณภาพการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 ในภาพรวมมีความเป็นไปได้ (ความถี่ 356, ร้อยละ 92.71) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่ามีความเป็นไปได้ทุกด้าน โดยด้านที่มีความเป็นไปได้สูงสุด ได้แก่ การพัฒนาหลักสูตร

2. ผลการวิเคราะห์ความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของแนวทางยกระดับคุณภาพการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 ด้านการวัดผลและประเมินผล ดังตารางที่ 19

ตารางที่ 19 ความถี่และร้อยละของความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของแนวทางยกระดับคุณภาพการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 ด้านการวัดผลและประเมินผล

การวัดผลและประเมินผล	ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้		
	ความถี่	ร้อยละ	แปลผล	ความถี่	ร้อยละ	แปลผล
1. **"มองให้กว้าง เพื่อผลลัพธ์ที่แท้จริง"** ประเมินผลแบบบูรณาการครอบคลุมด้านความรู้ ทักษะในยุคดิจิทัล รวมถึงทักษะทางสังคมและอารมณ์ โดยใช้เครื่องมือดิจิทัล	12	100.00	เหมาะสม	12	100.00	เป็นไปได้
2. ใช้เทคโนโลยีในการประเมินผลโดยติดตามผลการเรียนรู้ของนักเรียน รวมถึงให้ข้อเสนอแนะทันทีหลังประเมิน เพื่อให้สามารถประเมินผลได้รวดเร็ว ช่วยนักเรียนปรับปรุงการเรียนรู้ และลดภาระของครู	12	100.00	เหมาะสม	12	100.00	เป็นไปได้
3. ประเมินผลแบบต่อเนื่องตลอดการเรียนการสอน ติดตามพัฒนาการนักเรียนอย่างต่อเนื่องและให้ข้อเสนอแนะ โดยใช้แอปพลิเคชันประเมินผลระหว่างเรียน ร่วมกับการใช้แฟ้มสะสมผลงานออนไลน์ (e-Portfolio)	12	100.00	เหมาะสม	10	83.33	เป็นไปได้

การวัดผลและประเมินผล	ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้		
	ความถี่	ร้อยละ	แปลผล	ความถี่	ร้อยละ	แปลผล
4. ใช้การประเมินผลด้วยข้อมูลโดยวิเคราะห์ข้อมูลและปรับแผนการสอนให้เหมาะกับความต้องการของนักเรียน รวมถึงสร้างระบบรายงานผลการประเมินที่โปร่งใส อีกทั้งสามารถเข้าถึงและใช้ข้อมูลปรับปรุงการสอนได้อย่างตรงจุด	12	100.00	เหมาะสม	10	83.33	เป็นไปได้
5. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของนักเรียนและผู้ปกครองให้ความสำคัญกับการประเมินผลของตนเองของนักเรียน โดยใช้เครื่องมือดิจิทัลช่วยติดตามผลการเรียนรู้ และการประเมินการเรียนรู้ผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์ รวมถึงสร้างช่องทางติดต่อระหว่างครู นักเรียน และผู้ปกครองผ่านแอปพลิเคชัน เพื่อเสริมสร้างการประเมินที่มีคุณภาพและผลักดันการพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเรียนของนักเรียน	12	100.00	เหมาะสม	11	91.67	เป็นไปได้
6. พัฒนาทักษะการประเมินผลโดยอบรมการใช้เครื่องมือดิจิทัลและการออกแบบการประเมินผลที่ยุติธรรม โปร่งใส และตรวจสอบได้ โดยใช้เกณฑ์ประเมิน (Rubrics) ที่สะท้อนผลการเรียนรู้ของนักเรียนอย่างครบถ้วน	12	100.00	เหมาะสม	12	100.00	เป็นไปได้
รวม	**72**	**100.00**	**เหมาะสม**	**67**	**93.06**	**เป็นไปได้**

จากตารางที่ 19 พบว่า ความเหมาะสมของแนวทางยกระดับคุณภาพการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 ด้านการวัดผลและประเมินผล ในภาพรวมมีความเหมาะสม (ความถี่ 72, ร้อยละ 100.00) เมื่อพิจารณารายแนวทาง พบว่า มีความเหมาะสมสูงสุดทุกแนวทาง

ความเป็นไปได้ของแนวทางยกระดับคุณภาพการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 ด้านการวัดผลและประเมินผล ในภาพรวมมีความเป็นไปได้ (ความถี่ 67, ร้อยละ 93.06) เมื่อพิจารณารายแนวทาง พบว่า มีความเป็นไปได้ทุกแนวทาง โดยแนวทางที่มีความเป็นไปได้สูงสุด ได้แก่ 1. **“มองให้กว้าง เพื่อผลลัพธ์ที่แท้จริง”** ประเมินผลแบบบูรณาการ ครอบคลุมด้านความรู้ ทักษะในยุคดิจิทัล รวมถึงทักษะทางสังคมและอารมณ์ โดยใช้เครื่องมือดิจิทัล 2. ใช้เทคโนโลยีในการประเมินผล โดยติดตามผลการเรียนรู้ของนักเรียน รวมถึงให้ข้อเสนอแนะทันทีหลังประเมิน เพื่อให้สามารถประเมินผลได้รวดเร็ว ช่วยนักเรียนปรับปรุงการเรียนรู้ และลดภาระของครู และ 6. พัฒนาทักษะการประเมินผลโดยอบรมการใช้เครื่องมือดิจิทัลและการออกแบบการประเมินผลที่ยุติธรรม โปร่งใส และตรวจสอบได้ โดยใช้เกณฑ์ประเมิน (Rubrics) ที่สะท้อนผลการเรียนรู้ของนักเรียนอย่างครบถ้วน

3. ผลการวิเคราะห์ความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของแนวทางยกระดับคุณภาพการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 ด้านการนิเทศการศึกษา ดังตารางที่ 20

ตารางที่ 20 ความถี่และร้อยละของความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของแนวทางยกระดับคุณภาพการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 ด้านการนิเทศการศึกษา

การนิเทศการศึกษา	ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้		
	ความถี่	ร้อยละ	แปลผล	ความถี่	ร้อยละ	แปลผล
1. ใช้เทคโนโลยีในการนิเทศการศึกษา เพื่อให้สะดวกรวดเร็ว ร่วมกับการติดตามผลการปฏิบัติงานและการพัฒนาการสอนของครูแบบเรียลไทม์ (Real Time) ผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์	11	91.67	เหมาะสม	10	83.33	เป็นไปได้

การนิเทศการศึกษา	ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้		
	ความถี่	ร้อยละ	แปลผล	ความถี่	ร้อยละ	แปลผล
2. นิเทศการศึกษาแบบบูรณาการพัฒนาการสอนระยะยาว โดยใช้เทคโนโลยีร่วมกับการประเมินแบบ 360 องศา และสนับสนุนการนิเทศแบบเพื่อนร่วมงานแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์	11	91.67	เหมาะสม	10	83.33	เป็นไปได้
3. พัฒนาทักษะการใช้เทคโนโลยีของครู จัดอบรมการใช้เครื่องมือดิจิทัล การสร้างแหล่งเรียนรู้ดิจิทัล และการใช้เทคโนโลยีประเมินการสอนที่มีประสิทธิภาพ	12	100.00	เหมาะสม	12	100.00	เป็นไปได้
4. สร้างระบบการติดตามและประเมินผลการนิเทศการศึกษาโดยใช้ผลประเมินในการวิเคราะห์และปรับปรุงการนิเทศ พร้อมทั้งใช้เครื่องมือดิจิทัลในการติดตามผล บันทึกข้อมูล รวมถึงให้ข้อเสนอแนะที่ชัดเจนและมีข้อมูลสนับสนุน	10	83.33	เหมาะสม	10	83.33	เป็นไปได้
5. สร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ร่วมกันโดยใช้เทคโนโลยีสร้างเครือข่ายออนไลน์ ส่งเสริมเปิดโอกาสให้ครูแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์อย่างต่อเนื่องในสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยและสนับสนุนความร่วมมือ	12	100.00	เหมาะสม	11	91.67	เป็นไปได้
6. เสริมสร้างขวัญกำลังใจให้แก่ครูและลดความเครียดในการทำงาน สร้างสภาพแวดล้อมที่ **“ส่งเสริมและเติมเต็ม”** สนับสนุนการพัฒนาให้รางวัลและข้อเสนอแนะที่สร้างสรรค์	12	100.00	เหมาะสม	12	100.00	เป็นไปได้

การนิเทศการศึกษา	ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้		
	ความถี่	ร้อยละ	แปลผล	ความถี่	ร้อยละ	แปลผล
7. ใช้เทคโนโลยีเสริมสร้างการสื่อสารและการสนับสนุนที่มีประสิทธิภาพ โดยใช้เทคโนโลยีสร้างช่องทางสื่อสารที่รวดเร็วและต่อเนื่อง	12	100.00	เหมาะสม	12	100.00	เป็นไปได้
8. ประเมินและติดตามผลการนิเทศการศึกษา โดยสร้างระบบประเมินผลออนไลน์และจัดการประชุมทบทวนผลการนิเทศประจำเดือนหรือไตรมาส เพื่อสะท้อนข้อมูลและกำหนดทิศทางการพัฒนาการนิเทศ	12	100.00	เหมาะสม	10	83.33	เป็นไปได้
รวม	**92**	**95.83**	**เหมาะสม**	**87**	**90.63**	**เป็นไปได้**

จากตารางที่ 20 พบว่า ความเหมาะสมของแนวทางยกระดับคุณภาพการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 ด้านการนิเทศการศึกษา ในภาพรวมมีความเหมาะสม (ความถี่ 92, ร้อยละ 95.83) เมื่อพิจารณารายแนวทาง พบว่า มีความเหมาะสมทุกแนวทาง โดยแนวทางที่มีความเหมาะสมสูงสุด ได้แก่ 3. พัฒนาทักษะการใช้เทคโนโลยีของครู จัดอบรมการใช้เครื่องมือดิจิทัล การสร้างแหล่งเรียนรู้ดิจิทัล และการใช้เทคโนโลยีประเมิน 5. สร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ร่วมกัน โดยใช้เทคโนโลยีสร้างเครือข่ายออนไลน์ ส่งเสริมเปิดโอกาสให้ครูแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์อย่างต่อเนื่องในสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยและสนับสนุนความร่วมมือการสอนที่มีประสิทธิภาพ 6. เสริมสร้างขวัญกำลังใจให้แก่ครู และลดความเครียดในการทำงาน สร้างสภาพแวดล้อมที่ **“ส่งเสริมและเติมเต็ม”** สนับสนุนการพัฒนา ให้รางวัลและข้อเสนอแนะที่สร้างสรรค์ 7. ใช้เทคโนโลยีเสริมสร้างการสื่อสารและการสนับสนุนที่มีประสิทธิภาพ โดยใช้เทคโนโลยีสร้างช่องทางสื่อสารที่รวดเร็วและต่อเนื่อง และ 8. ประเมินและติดตามผลการนิเทศการศึกษา โดยสร้างระบบประเมินผลออนไลน์และจัดการประชุมทบทวนผลการนิเทศประจำเดือนหรือไตรมาส เพื่อสะท้อนข้อมูลและกำหนดทิศทางการพัฒนาการนิเทศ

ความเป็นไปได้ของแนวทางยกระดับคุณภาพการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 ด้านการนิเทศการศึกษา ในภาพรวมมีความเป็นไปได้ (ความถี่ 87, ร้อยละ 90.63) เมื่อพิจารณา

รายแนวทาง พบว่า มีความเป็นไปได้ทุกแนวทาง โดยแนวทางที่มีความเป็นไปได้สูงสุด ได้แก่ 3. พัฒนาทักษะการใช้เทคโนโลยีของครู จัดอบรมการใช้เครื่องมือดิจิทัล การสร้างแหล่งเรียนรู้ดิจิทัล และการใช้เทคโนโลยีประเมิน6. เสริมสร้างขวัญกำลังใจให้แก่ครู และลดความเครียดในการทำงาน โดยสร้างสภาพแวดล้อมที่สนับสนุนการพัฒนา ให้รางวัล คำชม และข้อเสนอแนะที่สร้างสรรค์ และ 7. ใช้เทคโนโลยีเสริมสร้างการสื่อสารและการสนับสนุนที่มีประสิทธิภาพ โดยใช้เทคโนโลยีสร้างช่องทางสื่อสารที่รวดเร็วและต่อเนื่อง

4. ผลการวิเคราะห์ความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของแนวทางยกระดับคุณภาพการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 ด้านการพัฒนาหลักสูตร ดังตารางที่ 21

ตารางที่ 21 ความถี่และร้อยละของความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของแนวทางยกระดับคุณภาพการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 ด้านการพัฒนาหลักสูตร

การพัฒนาหลักสูตร	ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้		
	ความถี่	ร้อยละ	แปลผล	ความถี่	ร้อยละ	แปลผล
1. วางแผนหลักสูตรในยุคดิจิทัล โดยตั้งเป้าหมายที่ชัดเจนในการวางแผนหลักสูตร วิเคราะห์ SWOT เลือกเทคโนโลยีที่เหมาะสม ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของนักเรียนและพัฒนาครูผู้สอน เพื่อให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ ยืดหยุ่น และตอบสนองตามความต้องการในยุคดิจิทัล	12	100.00	เหมาะสม	12	100.00	เป็นไปได้

การพัฒนาหลักสูตร	ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้		
	ความถี่	ร้อยละ	แปลผล	ความถี่	ร้อยละ	แปลผล
2. ยกร่างหลักสูตรในยุคดิจิทัล ดำเนินการอย่างรอบคอบ โดยใช้เทคโนโลยีเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนการสอนให้สอดคล้องเป้าหมายการเรียนรู้และสามารถประเมินผลได้แม่นยำ เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาให้ทันสมัยและตอบสนองความต้องการของนักเรียน	12	100.00	เหมาะสม	12	100.00	เป็นไปได้
3. จัดทำหลักสูตรในยุคดิจิทัล มุ่งเน้นหลักสูตรที่ทันสมัยเหมาะสมกับโลกดิจิทัล ตอบสนองความต้องการและพัฒนาทักษะดิจิทัลที่จำเป็นในอนาคต ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานและยืดหยุ่น โดย **“บูรณาการ ผสานเทคโนโลยี”** เพื่อเพิ่มคุณภาพการศึกษา	12	100.00	เหมาะสม	12	100.00	เป็นไปได้
4. นำหลักสูตรไปใช้ในยุคดิจิทัลให้ทันสมัยและสนองต่อความต้องการของสังคม เลือกเทคโนโลยีที่เหมาะสม เตรียมความพร้อมของครูและติดตามผลการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยผู้บริหารกำหนดทิศทางการใช้เทคโนโลยีและประสานความร่วมมือจากทุกภาคส่วน	12	100.00	เหมาะสม	12	100.00	เป็นไปได้

การพัฒนาหลักสูตร	ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้		
	ความถี่	ร้อยละ	แปลผล	ความถี่	ร้อยละ	แปลผล
5. ประเมินหลักสูตรในยุคดิจิทัล โดยใช้เครื่องมือดิจิทัลร่วมกับการทำ PLC (Professional Learning Community)ช่วยให้การประเมินมีความรวดเร็วและแม่นยำ ตอบสนองต่อความต้องการของนักเรียนและการเปลี่ยนแปลงของสังคมอย่างมีประสิทธิภาพ	12	100.00	เหมาะสม	12	100.00	เป็นไปได้
รวม	**60**	**100.00**	**เหมาะสม**	**60**	**100.00**	**เป็นไปได้**

จากตารางที่ 21 พบว่า ความเหมาะสมของแนวทางยกระดับคุณภาพการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 ด้านการพัฒนาหลักสูตร ในภาพรวมมีความเหมาะสม (ความถี่ 60, ร้อยละ 100.00) เมื่อพิจารณารายแนวทาง พบว่า มีความเหมาะสมสูงสุดทุกแนวทาง

ความเป็นไปได้ของแนวทางยกระดับคุณภาพการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 ด้านการพัฒนาหลักสูตร ในภาพรวมมีความเป็นไปได้ (ความถี่ 60, ร้อยละ 100.00) เมื่อพิจารณารายแนวทาง พบว่า มีความเป็นไปได้สูงสุดทุกแนวทาง

5. ผลการวิเคราะห์ความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของแนวทางยกระดับคุณภาพการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 ด้านการจัดการเรียนการสอน ดังตารางที่ 22

ตารางที่ 22 ความถี่และร้อยละของความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของแนวทางยกระดับคุณภาพการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 ด้านการจัดการเรียนการสอน

การจัดการเรียนการสอน	ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้		
	ความถี่	ร้อยละ	แปลผล	ความถี่	ร้อยละ	แปลผล
1. พัฒนาทักษะดิจิทัลของครูและบุคลากรทางการศึกษา โดยปรับ Mindset ของครูให้เห็นความสำคัญของการใช้เทคโนโลยีในการสอน ร่วมกับการสร้างโอกาสให้ครูได้รับการอบรมและพัฒนาทักษะการใช้เทคโนโลยี	12	100.00	เหมาะสม	12	100.00	เป็นไปได้
2. **“สร้างสะพานเชื่อมการเรียนรู้และเทคโนโลยี”** ออกแบบและสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ที่ยืดหยุ่นและมีประสิทธิภาพ โดยวิเคราะห์ความต้องการของนักเรียนเพื่อออกแบบและพัฒนาการเรียนรู้ผ่านช่องทางดิจิทัลที่หลากหลาย	12	100.00	เหมาะสม	11	91.67	เป็นไปได้
3. **“ยึดนักเรียนเป็นศูนย์กลาง เน้นนักเรียนเป็นสำคัญ”** ใช้รูปแบบยืดหยุ่น ผสมผสาน เปิดโอกาสให้แสดงความคิดผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์ ร่วมกับ AI (Artificial Intelligence) และสร้างชุมชนการเรียนรู้ดิจิทัล รวมถึงสนับสนุนให้เกิดการเรียนรู้ทุกที่ทุกเวลา นำไปสู่การเรียนรู้ตลอดชีวิต	12	100.00	เหมาะสม	12	100.00	เป็นไปได้

การจัดการเรียนการสอน	ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้		
	ความถี่	ร้อยละ	แปลผล	ความถี่	ร้อยละ	แปลผล
4. พัฒนาและใช้ระบบประเมินผลที่มีประสิทธิภาพ โดยใช้เครื่องมือเทคโนโลยีที่หลากหลาย สนับสนุนการประเมินแบบ formative ติดตามความก้าวหน้านักเรียนแบบเรียลไทม์ (Real Time) และแม่นยำ พร้อมทั้งใช้ข้อมูลการประเมิน ปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการสอน	12	100.00	เหมาะสม	10	83.33	เป็นไปได้
5. พัฒนาวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัลในองค์กรการศึกษา ส่งเสริมให้ใช้เทคโนโลยี สร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้พัฒนาเครื่องมือ และวิธีการเรียนที่เหมาะสม พร้อมทั้งเตรียมทีมสนับสนุนด้านเทคนิคเพื่อแก้ปัญหาจากการใช้งาน	12	100.00	เหมาะสม	11	91.67	เป็นไปได้
6. สร้างความร่วมมือกับผู้ปกครองและชุมชนในการเรียนการสอนโดยใช้เทคโนโลยีในการสื่อสารและร่วมพัฒนาการศึกษา ผ่านโซเชียลมีเดียและแพลตฟอร์มออนไลน์	12	100.00	เหมาะสม	10	83.33	เป็นไปได้
7. ส่งเสริมความร่วมมือและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ร่วมกับการทำ PLC (Professional Learning Community โดยใช้เทคโนโลยีในการสื่อสารและแลกเปลี่ยนข้อมูลอย่างมีประสิทธิภาพ	12	100.00	เหมาะสม	11	91.67	เป็นไปได้
รวม	**84**	**100.00**	**เหมาะสม**	**77**	**91.67**	**เป็นไปได้**

จากตารางที่ 22 พบว่า ความเหมาะสมของแนวทางยกระดับคุณภาพการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 ด้านการจัดการเรียนการสอน ในภาพรวมมีความเหมาะสม (ความถี่ 84, ร้อยละ 100.00) เมื่อพิจารณารายแนวทาง พบว่า มีความเหมาะสมสูงสุดทุกแนวทาง

ความเป็นไปได้ของแนวทางยกระดับคุณภาพการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 ด้านการจัดการเรียนการสอน ในภาพรวมมีความเป็นไปได้ (ความถี่ 77, ร้อยละ 91.67) เมื่อพิจารณารายแนวทาง พบว่า มีความเป็นไปได้ทุกแนวทาง โดยแนวทางที่มีความเป็นไปได้สูงสุด ได้แก่ 1. พัฒนาทักษะดิจิทัลของครูและบุคลากรทางการศึกษา โดยปรับ Mindset ของครูให้เห็นความสำคัญของการใช้เทคโนโลยีในการสอน ร่วมกับการสร้างโอกาสให้ครูได้รับการอบรมและพัฒนาทักษะการใช้เทคโนโลยี และ 3. **“ยึดนักเรียนเป็นศูนย์กลาง เน้นนักเรียนเป็นสำคัญ”** ใช้รูปแบบยืดหยุ่น ผสมผสาน เปิดโอกาสให้แสดงความคิดผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์ ร่วมกับ AI (Artificial Intelligence) และสร้างชุมชนการเรียนรู้ดิจิทัล รวมถึงสนับสนุนให้เกิดการเรียนรู้ทุกที่ทุกเวลา นำไปสู่การเรียนรู้ตลอดชีวิต

6. ผลการวิเคราะห์ความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของแนวทางยกระดับคุณภาพการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา ดังตารางที่ 23

ตารางที่ 23 ความถี่และร้อยละของความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของแนวทางยกระดับคุณภาพการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา

การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม	**ความเหมาะสม**			**ความเป็นไปได้**		
และเทคโนโลยีทางการศึกษา	**ความถี่**	**ร้อยละ**	**แปลผล**	**ความถี่**	**ร้อยละ**	**แปลผล**
1. พัฒนาและใช้สื่อการเรียนการสอนดิจิทัลที่ทันสมัย เพื่อพัฒนาคุณภาพนักเรียนในยุคดิจิทัล โดยสนับสนุนให้ครูใช้สื่อดิจิทัลสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ที่หลากหลาย	12	100.00	เหมาะสม	12	100.00	เป็นไปได้

การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา	ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้		
	ความถี่	ร้อยละ	แปลผล	ความถี่	ร้อยละ	แปลผล
2. พัฒนาแพลตฟอร์มการเรียนการสอนออนไลน์และระบบการจัดการเรียนรู้ เป็นเครื่องมือติดตามและส่งเสริมการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพเหมาะสมกับสถานศึกษา และสามารถเชื่อมโยงกับระบบการศึกษาภายนอก พร้อมทั้งสนับสนุนการประเมินผลแบบเรียลไทม์ (Real Time) เพื่อปรับแผนการสอนตามความต้องการและความก้าวหน้าของนักเรียน	12	100.00	เหมาะสม	11	91.67	เป็นไปได้
3. ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีในกระบวนการเรียนการสอนให้ยืดหยุ่นและรองรับการเรียนรู้ทุกรูปแบบ สนับสนุนการใช้เครื่องมือดิจิทัลสร้างสื่อการเรียนรู้ที่เข้าถึงได้ทุกที่ทุกเวลา ใช้สื่อและกิจกรรมออนไลน์ที่มีการโต้ตอบสูงเพื่อส่งเสริมการร่วมมือและกระตุ้นความสนใจของนักเรียน	12	100.00	เหมาะสม	12	100.00	เป็นไปได้
4. พัฒนาและใช้เครื่องมือและนวัตกรรมทางการศึกษาที่ส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียน เพื่อสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ ให้เป็นพลเมืองที่มีความรับผิดชอบในโลกดิจิทัล	11	91.67	เหมาะสม	10	83.33	เป็นไปได้

การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา	ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้		
	ความถี่	ร้อยละ	แปลผล	ความถี่	ร้อยละ	แปลผล
5. สร้างวัฒนธรรมการใช้เทคโนโลยีในองค์กรการศึกษา ส่งเสริมให้ครู นักเรียน และผู้ปกครอง ใช้เทคโนโลยีและเครื่องมือดิจิทัลในการจัดการเรียนรู้ให้เกิดศักยภาพสูงสุด	11	91.67	เหมาะสม	10	83.33	เป็นไปได้
6. ส่งเสริมการวิจัยและการพัฒนาด้านเทคโนโลยีการศึกษา **"ยิ่งโลกเปลี่ยนไว การศึกษาต้องพัฒนาให้ไวยิ่งกว่า"** สร้างเครือข่ายความร่วมมือระดมและจัดสรรทรัพยากรให้ครูทดลองใช้และพัฒนาสื่อการเรียนการสอน รวมถึงส่งเสริมงานวิจัยที่เพิ่มประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในชั้นเรียนได้	11	91.67	เหมาะสม	10	83.33	เป็นไปได้
รวม	**69**	**95.83**	**เหมาะสม**	**65**	**90.28**	**เป็นไปได้**

จากตารางที่ 23 พบว่า ความเหมาะสมของแนวทางยกระดับคุณภาพการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา ในภาพรวมมีความเหมาะสม (ความถี่ 69, ร้อยละ 95.83) เมื่อพิจารณารายแนวทาง พบว่า มีความเหมาะสมทุกแนวทาง โดยแนวทางที่มีความเหมาะสมสูงสุด ได้แก่ 1. พัฒนาและใช้สื่อการเรียนการสอนดิจิทัลที่ทันสมัย เพื่อพัฒนาคุณภาพนักเรียนในยุคดิจิทัล โดยสนับสนุนให้ครูใช้สื่อดิจิทัลสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ที่หลากหลาย 2. พัฒนาแพลตฟอร์มการเรียนการสอนออนไลน์และระบบการจัดการเรียนรู้เป็นเครื่องมือติดตามและส่งเสริมการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพเหมาะสมกับสถานศึกษา และสามารถเชื่อมโยงกับระบบการศึกษาภายนอก พร้อมทั้งสนับสนุนการประเมินผลแบบเรียลไทม์ (Real Time) เพื่อปรับแผนการสอนตามความต้องการและความก้าวหน้าของนักเรียน และ 3. ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีในกระบวนการเรียนการสอนให้ยืดหยุ่นและรองรับการเรียนรู้ทุกรูปแบบ สนับสนุนการใช้เครื่องมือดิจิทัลสร้างสื่อการเรียนรู้ที่เข้าถึงได้ทุกที่ทุกเวลา ใช้สื่อและกิจกรรมออนไลน์ที่มีการโต้ตอบสูง เพื่อส่งเสริมการร่วมมือและกระตุ้นความสนใจของนักเรียน

ความเป็นไปได้ของแนวทางยกระดับคุณภาพการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัล ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา ในภาพรวมมีความเป็นไปได้ (ความถี่ 65, ร้อยละ 90.28) เมื่อพิจารณารายแนวทาง พบว่า มีความเป็นไปได้ทุกแนวทาง โดยแนวทางที่มีความเป็นไปได้สูงสุด ได้แก่ 1. พัฒนาและใช้สื่อการเรียนการสอนดิจิทัลที่ทันสมัย เพื่อพัฒนาคุณภาพนักเรียนในยุคดิจิทัล โดยสนับสนุนให้ครูใช้สื่อดิจิทัลสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ที่หลากหลาย และ 3. ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีในกระบวนการเรียนการสอนให้ยืดหยุ่นและรองรับการเรียนรู้ทุกรูปแบบ สนับสนุนการใช้เครื่องมือดิจิทัลสร้างสื่อการเรียนรู้ที่เข้าถึงได้ทุกที่ทุกเวลา ใช้สื่อและกิจกรรมออนไลน์ที่มีการโต้ตอบสูง เพื่อส่งเสริมการร่วมมือและกระตุ้นความสนใจของนักเรียน

บทที่ 5
สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัย เรื่อง แนวทางการยกระดับคุณภาพการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพพึงประสงค์ของการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 2) เพื่อศึกษาแนวทางการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 และ 3) เพื่อประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของแนวทางการยกระดับคุณภาพการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 โดยผู้วิจัยได้นำผลการวิเคราะห์ข้อมูลมาสรุปผลและอภิปรายผล ดังนี้

สรุปผล

1. การศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพพึงประสงค์ของการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1

1.1 ผลการวิเคราะห์สภาพปัจจุบันของการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา รองลงมา คือ ด้านการจัดการเรียนการสอน และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ด้านการวัดผลและประเมินผล

1.2 ผลการวิเคราะห์สภาพพึงประสงค์ของการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ ด้านการจัดการเรียนการสอน รองลงมา คือ ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ด้านการวัดผลและประเมินผล

1.3 ลำดับความต้องการจำเป็นในการยกระดับคุณภาพการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 เรียงจากมากไปน้อย ได้แก่ ด้านการวัดผลและประเมินผล ด้านการนิเทศการศึกษา ด้านการพัฒนาหลักสูตร ด้านการจัดการเรียนการสอน และด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา ตามลำดับ

2. แนวทางการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1

2.1 **การวัดผลและประเมินผล** มีแนวทางยกระดับคือ ใช้การประเมินผลแบบบูรณาการร่วมกับการประเมินผลด้วยข้อมูลอย่างต่อเนื่องตลอดการเรียนการสอน โดยใช้เทคโนโลยี เครื่องมือดิจิทัล และแอปพลิเคชันในการวัดผลและประเมินผลอย่างมีประสิทธิภาพ ช่วยรวบรวมข้อมูลได้อย่างรวดเร็วและแม่นยำ รวมถึงพัฒนาทักษะของครูให้พร้อมต่อการประเมินที่ทันสมัยและมีประสิทธิภาพ นำไปสู่การสร้างระบบรายงานผลการประเมินที่ยุติธรรม โปร่งใส และตรวจสอบได้ สามารถเข้าถึงและใช้ข้อมูลได้อย่างตรงจุด นอกจากนี้ควรใช้ข้อมูลจากการประเมินในการปรับปรุงแผนการสอนให้ตรงตามความต้องการของนักเรียนอย่างต่อเนื่อง พร้อมทั้งสร้างช่องทางให้นักเรียนและผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการประเมินตนเอง ติดตามผลการเรียน และสะท้อนผลการประเมินผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์

2.2 **การนิเทศการศึกษา** มีแนวทางยกระดับคือ ใช้รูปแบบการนิเทศการศึกษาแบบบูรณาการร่วมกับการประเมินแบบ 360 องศา พัฒนาการสอนในระยะยาว สร้างระบบประเมินผลออนไลน์และจัดการประชุมทบทวนผลการนิเทศประจำเดือนหรือไตรมาส เพื่อสะท้อนข้อมูลและกำหนดทิศทางการพัฒนาการนิเทศ อีกทั้งพัฒนาทักษะการใช้เทคโนโลยีของครู จัดอบรมการใช้เครื่องมือดิจิทัล การสร้างแหล่งเรียนรู้ดิจิทัล และการใช้เทคโนโลยีในการประเมินการสอนที่มีประสิทธิภาพ ใช้ช่องทางสื่อสารที่รวดเร็วและต่อเนื่อง สร้างระบบการติดตามและประเมินผลการนิเทศการศึกษาโดยใช้ติดตามผลการปฏิบัติงาน บันทึกข้อมูล และการพัฒนาการสอนของครูแบบเรียลไทม์ (Real Time) รวมถึงให้ข้อเสนอแนะที่ชัดเจนและมีข้อมูลสนับสนุน ผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์ ตลอดจนสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ร่วมกัน ควบคู่กับการทำ PLC (Professional Learning Community) โดยใช้เทคโนโลยีสร้างเครือข่ายออนไลน์ที่ส่งเสริมและเปิดโอกาสให้ครูแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์อย่างต่อเนื่องในสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยและสนับสนุนความร่วมมือ พร้อมทั้งเสริมสร้างขวัญกำลังใจให้แก่ครู และลดความเครียดในการทำงาน โดยสร้างสภาพแวดล้อมที่สนับสนุนการพัฒนา ให้รางวัล คำชม และข้อเสนอแนะที่สร้างสรรค์ เพื่อเติมเต็มและพัฒนาการดำเนินงานอย่างมีประสิทธิภาพ

2.3 **การพัฒนาหลักสูตร** มีแนวทางยกระดับคือ วางแผนหลักสูตรในยุคดิจิทัลโดยตั้งเป้าหมายที่ชัดเจน วิเคราะห์ SWOT เพื่อยกร่างหลักสูตรในยุคดิจิทัลอย่างรอบคอบให้สอดคล้องตามเป้าหมายการเรียนรู้ จัดทำเป็นหลักสูตรที่ทันสมัย เหมาะสมกับโลกดิจิทัล ตอบสนองตามความต้องการของนักเรียนและช่วยพัฒนาทักษะดิจิทัลที่จำเป็นในอนาคต อีกทั้งเตรียมความพร้อมของครูเพื่อนำหลักสูตรไปใช้ให้ทันสมัย ร่วมกับการจัดการเรียนรู้

แบบผสมผสานและยืดหยุ่น ผ่านการเลือกใช้เทคโนโลยีดิจิทัลอย่างเหมาะสม ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของนักเรียน โดยบูรณาการเทคโนโลยี เพื่อเพิ่มคุณภาพการศึกษา และติดตามผลการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดจนมีการประสานความร่วมมือจากทุกภาคส่วนและกำหนดทิศในการประเมินหลักสูตร โดยใช้เครื่องมือดิจิทัลร่วมกับการทำ PLC (Professional Learning Community) เพื่อให้การประเมินมีความรวดเร็วและแม่นยำ สะดวกต่อการนำข้อมูลไปใช้พัฒนาหลักสูตรให้มีคุณภาพตามมาตรฐานและเท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคม

2.4 **การจัดการเรียนการสอน** มีแนวทางยกระดับคือ พัฒนาทักษะดิจิทัลของครูและบุคลากรทางการศึกษา โดยปรับ Mindset ของครูให้เห็นความสำคัญของการใช้เทคโนโลยีในการสอน พัฒนาเป็นวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัลในองค์กรการศึกษา ร่วมกับการสร้างโอกาสให้ครูได้รับการอบรมและพัฒนาทักษะการใช้เทคโนโลยี เพื่อให้ใช้เทคโนโลยีในการออกแบบการเรียนการสอน รวมถึงสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ที่ยืดหยุ่นและมีประสิทธิภาพ โดยวิเคราะห์ความต้องการของนักเรียน เพื่อออกแบบและพัฒนาการเรียนรู้ผ่านช่องทางดิจิทัลที่หลากหลาย ส่งเสริมการเรียนรู้ที่เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลาง โดยใช้รูปแบบการสอนที่ผสมผสาน สร้างสภาพแวดล้อม พัฒนาเครื่องมือ และวิธีการเรียนที่เหมาะสม พร้อมทั้งเตรียมทีมสนับสนุนด้านเทคนิคเพื่อแก้ปัญหาที่เกิดจากการใช้งานเทคโนโลยีดิจิทัล เปิดโอกาสให้นักเรียนแสดงความคิดผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์ร่วมกับการใช้ AI (Artificial Intelligence) และการสร้างชุมชนการเรียนรู้ดิจิทัล สนับสนุนให้เกิดการเรียนรู้ทุกที่ทุกเวลา นำไปสู่การเรียนรู้ตลอดชีวิต นอกจากนี้ยังควรสร้างความร่วมมือกับผู้ปกครองและชุมชนในการจัดการเรียนการสอน โดยใช้เทคโนโลยีในการสื่อสารและร่วมพัฒนาการศึกษา ผ่านช่องทางโซเชียลมีเดียที่สะดวกและรวดเร็ว

2.5 **การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา** มีแนวทางยกระดับคือ พัฒนาและใช้สื่อดิจิทัลที่ทันสมัยในกระบวนการเรียนการสอน โดยสนับสนุนให้ครูใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการสร้างสื่อการเรียนรู้ที่เข้าถึงได้ทุกที่ทุกเวลาและสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ที่หลากหลาย รวมถึงพัฒนาแพลตฟอร์มการเรียนการสอนออนไลน์และระบบการจัดการเรียนรู้ (Learning Management Systems - LMS) เป็นเครื่องมือติดตามและส่งเสริมการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ เหมาะสมกับสถานศึกษาให้ยืดหยุ่นและรองรับการเรียนรู้ทุกรูปแบบ สามารถเชื่อมโยงกับระบบการศึกษาภายนอก อีกทั้งสนับสนุนการประเมินผลแบบเรียลไทม์ (Real Time) เพื่อปรับแผนการสอนตามความต้องการและความก้าวหน้าของนักเรียน พร้อมทั้งสนับสนุนการใช้สื่อและกิจกรรมออนไลน์ที่มีการโต้ตอบสูง เพื่อส่งเสริมการร่วมมือและกระตุ้นความสนใจของนักเรียนให้เป็นพลเมืองที่มีความรับผิดชอบในโลกดิจิทัล ตลอดจนสร้างวัฒนธรรมการใช้เทคโนโลยีในองค์กรการศึกษา ส่งเสริม

ให้ครู นักเรียน และผู้ปกครอง ใช้เทคโนโลยีและเครื่องมือดิจิทัลในการจัดการเรียนรู้ให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด

3. การประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของแนวทางการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1

3.1 ความเหมาะสมของแนวทางยกระดับคุณภาพการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 ในภาพรวมมีความเหมาะสม (ความถี่ 377, ร้อยละ 98.18) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า มีความเหมาะสมทุกด้าน โดยด้านที่มีความเหมาะสมสูงสุด ได้แก่ การวัดผลและประเมินผลการพัฒนาหลักสูตร และการจัดการเรียนการสอน

3.2 ความเป็นไปได้ของแนวทางยกระดับคุณภาพการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 ในภาพรวมมีความเป็นไปได้ (ความถี่ 356, ร้อยละ 92.71) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า มีความเป็นไปได้ทุกด้าน โดยด้านที่มีความเป็นไปได้สูงสุด ได้แก่ การพัฒนาหลักสูตร

อภิปรายผล

1. การศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพพึงประสงค์ของการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 ผลการวิเคราะห์สภาพปัจจุบันของการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน ทั้งนี้เนื่องจากการบริหารงานวิชาการถือเป็นหัวใจหลักของการบริหารสถานศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในยุคดิจิทัลที่เกิดการเปลี่ยนแปลงทางด้านเทคโนโลยีอย่างรวดเร็ว ผู้บริหารสถานศึกษาจึงให้ความสำคัญกับการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลเป็นอันดับแรก จึงมีสภาพปัจจุบันอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของพระอนันต์ ธมฺมวิริโย (นามทอง), สุนทร สายคำ และประจิตร มหาหิง (2564) เรื่อง การบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 1 พบว่า การบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมากทุกด้าน นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับวิจัยของนัฏจรีภรณ์ ไขรัศมี และสุทธิพงศ์ หกสุวรรณ (2566) เรื่อง การพัฒนาแนวทางการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2 พบว่า สภาพปัจจุบันของการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล โดยรวมอยู่ในระดับมาก และผลการวิเคราะห์สภาพพึงประสงค์ของการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

ประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้เนื่องจากการบริหารงานวิชาการถือเป็นภารกิจหลักของสถานศึกษา ซึ่งจะนำไปสู่ความสำเร็จในการยกระดับคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนจึงให้ความสำคัญและ มีความคาดหวังกับการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาเป็นอย่างมาก ส่งผลให้มีสภาพพึงประสงค์อยู่ในระดับมากที่สุด สอดคล้องกับวิจัยของพรชนก บุพศิริ, รชฎ สุวรรณกูฏ และสุมาลี ศรีพุทธรินทร์ (2567) เรื่อง สภาพความต้องการจำเป็นและแนวทางพัฒนาการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 พบว่า สภาพพึงประสงค์ของการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เช่นเดียวกับวิจัย เรื่อง แนวทางการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในยุคดิจิทัลสู่ความเป็นเลิศ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเลย หนองบัวลำภูของพุทธมาตย์ ยาคง, ศักดินาภรณ์ นันที และสุชาติ บางวิเศษ (2567) พบว่า สภาพพึงประสงค์ของการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในยุคดิจิทัลสู่ความเป็นเลิศ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเลย หนองบัวลำภู โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

1.1 การพัฒนาหลักสูตร สภาพปัจจุบันของการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 ด้านการพัฒนาหลักสูตร โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ ทั้งนี้เนื่องจากการพัฒนาหลักสูตรเป็นปัจจัยที่จะส่งผลให้การบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาประสบความสำเร็จ อีกทั้งด้วยการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของยุคดิจิทัล ส่งผลให้การใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาเข้ามีส่วนร่วมและครอบคลุมการพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษาในทุกขั้นตอน สอดคล้องตามงานวิจัยของเบญจวรรณ กสิผล (2565) เรื่องการบริหารงานวิชาการของผู้อำนวยการโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา อำเภอวิเศษชัยชาญ จังหวัดอ่างทอง ผลการวิจัยพบว่า งานพัฒนาหลักสูตรโรงเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา อำเภอวิเศษชัยชาญ จังหวัดอ่างทอง โดยรวมอยู่ในระดับมาก เช่นเดียวกับแวววลี พุทธิมา, สาโรจน์ แก้วอรุณ และสุดา เนตรสว่าง (2567) ทำการวิจัยเรื่อง การบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาเพื่อส่งเสริมการพัฒนาที่ยั่งยืนในศูนย์พัฒนาคุณภาพการศึกษา ตำบลโป่งน้ำร้อนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 3 พบว่า การบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา เพื่อส่งเสริมการพัฒนาที่ยั่งยืนในศูนย์พัฒนาคุณภาพการศึกษา ตำบลโป่งน้ำร้อน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 3 ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ภาพรวมอยู่ในระดับมาก และในส่วนสภาพพึงประสงค์ของการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา

ชลบุรี เขต 1 ด้านการพัฒนาหลักสูตร โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เนื่องจากการพัฒนาหลักสูตรที่เป็นระบบร่วมกับการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและการประสานความร่วมมือจากทุกภาคส่วนจะช่วยยกระดับการบริหารงานวิชาการด้านอื่น ๆ ของสถานศึกษาได้อย่างครอบคลุม ผู้บริหารและครูผู้สอนจึงมีความคาดหวังกับการพัฒนาหลักสูตรในระดับมากที่สุด สอดคล้องกับ พันทา สวัสดี และชัยยุทธ ศิริสุทธิ์ (2564) ที่ได้ศึกษาเรื่อง กลยุทธ์การบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา พบว่า สภาพพึงประสงค์ของการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน โดยเรียงจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านการพัฒนาครู ด้านการนิเทศ ด้านการพัฒนาสื่อมัลติมีเดีย ด้านการจัดการเรียนการสอนออนไลน์ และด้านการพัฒนาหลักสูตรออนไลน์ ตามลำดับ

1.2 สภาพปัจจุบันของการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 ด้านการจัดการเรียนการสอน โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ ทั้งนี้เนื่องจากการจัดการเรียนการสอนเป็นขั้นตอนที่ส่งผลต่อนักเรียนและคุณภาพการศึกษาโดยตรง ผู้บริหารสถานศึกษาจึงส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดการเรียนการสอนร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบเน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลางอย่างต่อเนื่อง เพื่อเตรียมความพร้อมนักเรียนสู่ยุคดิจิทัล สอดคล้องกับงานวิจัยของรุ่งฤดี นนทภา (2560) เรื่อง การพัฒนารูปแบบการบริหารงานวิชาการด้านการจัดการเรียนการสอน โรงเรียนเทศบาล 1 กาฬสินธุ์พิทยาสิทธิ์ ซึ่งผลการวิจัยพบว่า สภาพการบริหารงานวิชาการด้านการจัดการเรียนการสอน โรงเรียนเทศบาล 1 กาฬสินธุ์พิทยาสิทธิ์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ในส่วนของสภาพพึงประสงค์ของการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 ด้านการจัดการเรียนการสอน โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้เนื่องจากการจัดการเรียนการสอนที่มุ่งพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21 มีรูปแบบตรงตามความต้องการของนักเรียน และมีคุณภาพตามมาตรฐานยุคดิจิทัล จะช่วยยกระดับการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาให้เท่าทันโลกยุคดิจิทัลอย่างแท้จริง สอดคล้องกับงานวิจัยเรื่อง แนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 1 ของพิฌาฎา แพงด้วง ซึ่งผลการวิจัยพบว่า สภาพพึงประสงค์ของแนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 1 ด้านการจัดการเรียนรู้ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่าอยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ

1.3 สภาพปัจจุบันของการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา เป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยให้การเรียนรู้ของนักเรียนมีประสิทธิภาพและเท่าทันการเปลี่ยนแปลงในยุคดิจิทัล ผู้บริหารจึงให้ความสำคัญและสนับสนุนการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษาอย่างต่อเนื่อง สอดคล้องกับงานวิจัยของวีรภัทร ภักดีพงษ์, อานนท์ เมธีวรฉัตร และวินัย ทองมั่น (2565) เรื่อง แนวทางการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษายุคดิจิทัล ตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากำแพงเพชร ซึ่งผลการวิจัยพบว่า สภาพการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษายุคดิจิทัล โดยอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยด้านการการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาได้แก่ ด้านการพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา และด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา และในส่วนของสภาพพึงประสงค์ของการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้เนื่องจากในยุคดิจิทัลที่มีการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีอย่างรวดเร็ว ความคาดหวังของสถานศึกษาจึงมุ่งไปที่การใช้สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษาที่ทันสมัย ตอบสนองตามความต้องการ และความสนใจของนักเรียน เพื่อให้นักเรียนเกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ และพร้อมต่อการเป็นพลเมืองดิจิทัล สอดคล้องกับงานวิจัยของพัชญ์พิชา จันทา (2563) ศึกษาเกี่ยวกับ แนวทางการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก พบว่า สภาพพึงประสงค์ของการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของทางการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษามีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด

1.4 สภาพปัจจุบันของการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 ด้านการวัดผลและประเมินผล โดยรวมอยู่ในระดับมาก และเป็นด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ทั้งนี้เนื่องจากการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการวัดผลและประเมินผลจะช่วยให้ได้ผลลัพธ์ที่แม่นยำและรวดเร็ว รวมถึงง่ายต่อการจัดเก็บและเผยแพร่ แต่การนำมาใช้ยังไม่แพร่หลายเท่าที่ควร อีกทั้งครูผู้สอนบางส่วนยังเลือกใช้การวัดและประเมินในรูปแบบเดิม จึงส่งผลให้ค่าเฉลี่ยต่ำกว่าด้านอื่น ๆ สอดคล้องกับงานวิจัยของ สถิต เทศาราช, เจริญวิชญ์ สมพงษ์ธรรม, อมรทิพย์ เจริญผล, มัธยม เรืองแสน และปาริชาติ สุภิมารส (2563) เรื่อง

การศึกษาสภาพและแนวทางการพัฒนางานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดอุบลราชธานี ผลการวิจัยพบว่า สภาพงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดอุบลราชธานี ด้านการบริหารงานวัดผลและประเมินผล โดยรวมอยู่ในระดับมาก และในส่วนของสภาพพึงประสงค์ของการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 ด้านการวัดผลและประเมินผล โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้เนื่องจากผู้บริหารและครูมีความคาดหวังและตระหนักถึงความสำคัญในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลมาเป็นเครื่องมือในการวัดผลและประเมินให้มีประสิทธิภาพ อีกทั้งเป็นช่องทางในการติดต่อประสานความร่วมมือกับนักเรียนและผู้ปกครอง เพื่อยกระดับคุณภาพการวัดผลและประเมินผลของสถานศึกษาให้เท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลงในยุคดิจิทัล ตลอดจนช่วยลดภาระของครูสนองตามนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ สอดคล้องกับงานวิจัยของวินัย ทาพันธ์ และอดุลย์ วังศรีคูณ เรื่อง การศึกษาสภาพการดำเนินงานการวัดผลและประเมินผลทางการศึกษาของสถานศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาพิษณุโลก อุตรดิตถ์ (2565) พบว่า สภาพการดำเนินงานการวัดผลและประเมินผลทางการศึกษาของสถานศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิษณุโลก อุตรดิตถ์ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ทุกด้าน

1.5 สภาพปัจจุบันของการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 ด้านการนิเทศการศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ ทั้งนี้เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของเทคโนโลยีในยุคดิจิทัล ที่ช่องทางการติดต่อสื่อสารส่วนใหญ่อยู่ในรูปแบบแพลต์ฟอร์มที่สะดวกรวดเร็วและสามารถติดตามผลได้แบบเรียลไทม์ (Real Time) เทคโนโลยีดิจิทัลเหล่านี้จึงถูกนำมาใช้เป็นเครื่องมือในการนิเทศการศึกษา ทั้งด้านการดำเนินการ การจัดเก็บข้อมูล การแจ้งผล และการสร้างเครือข่ายแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ตลอดจนการสะท้อนผลการนิทศ เพื่อนำไปใช้ปรับปรุงพัฒนาการบริหารงานวิชาการให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของกัมพล ขันทะวงษ์, เสาวนี สิริสุขศิลป์ และดาวรุวรรณ ถวิลการ (2566) เรื่อง การศึกษาสภานปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นการนิเทศภายใน ด้วยเทคนิคการนิเทศแบบชี้แนะสะท้อนคิดของโรงเรียนมัธยมซึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่า สภาพปัจจุบันภาพรวมของขอบข่ายการนิเทศภายในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน อยู่ในระดับมาก โดยองค์ประกอบด้านที่มีสภาพปัจจุบันสูงสุดได้แก่ ด้านนิเทศการศึกษา สภาพที่พึงประสงค์ภาพรวมของการขอบข่ายการนิเทศภายในโรงเรียนมัธยมศึกษา อยู่ในระดับมากที่สุด และในส่วนของสภาพพึงประสงค์ของการบริหารงานวิชาการ

ในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 ด้านการนิเทศการศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้เนื่องจากการนิเทศการศึกษาคือกระบวนการที่ช่วยส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพด้านต่าง ๆ ในการบริหารงานวิชาการอย่างครอบคลุม ผ่านการให้ข้อเสนอแนะและแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ จึงเกิดความคาดหวังในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลบนเครือข่ายที่มีคุณภาพเข้ามามีส่วนร่วมในการนิเทศการศึกษา เพื่อขยายขอบเขตสู่สังคมการเรียนรู้ที่ไร้พรมแดน อีกทั้งแพลตฟอร์มออนไลน์จะช่วยให้การติดต่อสื่อสารระหว่างผู้นิเทศและผู้รับการนิเทศเป็นไปอย่างสะดวกและรวดเร็ว ง่ายต่อการให้ข้อเสนอแนะและการสะท้อนผล นำไปสู่การยกระดับคุณภาพการศึกษาอย่างแท้จริง สอดคล้องกับชนมพรรษ เทียมดวงแข (2566) ซึ่งศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาแนวทางการบริหารงานวิชาการโดยยึดหลักธรรมาภิบาล สำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษมัธยมศึกษาเลยหนองบัวลำภู พบว่า สภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารงานวิชาการโดยยึดหลักธรรมาภิบาลสำหรับโรงเรียน มัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเลย หนองบัวลำภู ด้านการนิเทศการศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

2. แนวทางการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1

2.1 **การวัดผลและประเมินผล** ใช้การประเมินผลแบบบูรณาการร่วมกับการประเมินผลด้วยข้อมูลอย่างต่อเนื่องตลอดการเรียนการสอน โดยใช้เทคโนโลยี เครื่องมือดิจิทัล และแอปพลิเคชันในการวัดผลและประเมินผลอย่างมีประสิทธิภาพ ช่วยรวบรวมข้อมูลได้อย่างรวดเร็วและแม่นยำ รวมถึงพัฒนาทักษะของครูให้พร้อมต่อการประเมินที่ทันสมัยและมีประสิทธิภาพ นำไปสู่การสร้างระบบรายงานผลการประเมินที่ยุติธรรม โปร่งใส และตรวจสอบได้ สามารถเข้าถึงและใช้ข้อมูลได้อย่างตรงจุด ตลอดจนใช้ข้อมูลจากการประเมินในการปรับปรุงแผนการสอนให้ตรงตามความต้องการของนักเรียนอย่างต่อเนื่อง พร้อมทั้งสร้างช่องทางให้นักเรียนและผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการประเมินตนเอง ติดตามผลการเรียน และสะท้อนผลการประเมินผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์ ทั้งนี้เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีในยุคดิจิทัลมีเครื่องมือที่สามารถช่วยงานวัดผลและประเมินได้อย่างหลากหลาย เช่น Chat GPT, Google form, Socrative, Kahoot! ซึ่งเป็นเครื่องมือการวัดผลและประเมินผลที่ใช้วัดและประเมินสิ่งที่ครูต้องการวัดได้ตามสภาพจริง สอดคล้องตามความต้องการของนักเรียน รวมถึงได้ผลลัพธ์ที่แม่นยำ รวดเร็ว ยุติธรรม และช่วยลดภาระของครูสนองตามนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ อีกทั้งเป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ประเมินตนเองเพื่อพัฒนาตนเอง ประสานความร่วมมือกับผู้ปกครองในการร่วมผลักดัน ส่งเสริม นักเรียนตามข้อมูลจากการวิเคราะห์ผลการวัดผลและประเมินผล สนับสนุนให้ครูนำผลการวัดผลและ

ประเมินผลไปพัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับนักเรียน รวมถึงช่วยให้ผู้บริหารมีข้อมูลการวัดผลและประเมินผลเป็นแนวทางในการยกระดับคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา ดังที่บาร์เน็ทท์ (Barnett, 2006) ได้กล่าวว่า เทคโนโลยีสารสนเทศช่วยให้การบริหารจัดการการบริหารงานวิชาการมีประสิทธิภาพเพิ่มสูงขึ้น โดยช่วยจัดเก็บข้อมูลส่วนบุคคลอย่างเป็นระบบ ง่ายต่อการเข้าถึงข้อมูล ส่งผลให้การทำงานเป็นไปอย่างรวดเร็ว และเกิดการประสานความร่วมมือภายในองค์กร สอดคล้องกับบทความวิชาการ เรื่อง การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริงในยุคดิจิทัล ของศิระ ประเสริฐศักดิ์, อรุณกมล จันทรส, กาญจนา บุญส่ง และนิภา เพชรสม (2566) ซึ่งกล่าวไว้ว่า หลักการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริงในยุคดิจิทัลเป็นรูปแบบการประเมินนักเรียนให้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงในยุคดิจิทัล ผ่านวัดความรู้ ความเข้าใจ และทักษะทางดิจิทัล ซึ่งในปัจจุบันมีรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่อำนวยความสะดวกและสนับสนุนนักเรียน ตลอดจนช่วยเหลือครูด้านการจัดการเรียนการสอน ผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและระบบมัลติมีเดีย สามารถเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนรู้ เช่น E-Mail, Chat, Social Network โดยใช้หลักการประเมินผลการเรียนตามสภาพจริง เพื่อยกระดับความสามารถของนักเรียน ดังนั้นการประเมินผลการเรียนรู้จึงควรใช้วิธีการและการรวบรวมข้อมูลที่หลากหลายเพื่อสะท้อนพฤติกรรมที่คาดหวัง ผ่านเครื่องมือช่วยในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริงในยุคดิจิทัล เป็นแนวทางให้นักเรียนพัฒนาตัวเอง ทราบจุดประสงค์การเรียนรู้ เช่น Google Classroom, Plickers, Socrative เป็นต้น ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน เช่นเดียวกับพัชรภรณ์ สุนทรวิบูลย์ (2561) ได้กล่าวไว้ว่า การสร้างแบบวัดด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลเป็นอีกทางเลือกหนึ่งที่ช่วยลดขั้นตอนประหยัดค่าใช้จ่าย สะดวก รวดเร็ว หากใช้ควบคู่กับการใช้การพิมพ์แบบวัดด้วยกระดาษ จะทำให้การเก็บรวบรวมข้อมูลสมบูรณ์และเข้าถึงกลุ่มตัวอย่างได้เป็นอย่างดี และงานวิจัยของทัศน์ศิรินทร์ สว่างบุญ (2563) เรื่องการพัฒนาแนวทางการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ สำหรับนิสิตคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พบว่า แนวทางการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้จัด เป็นแนวทางให้ผู้สอนเลือกใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม กับของระดับชั้นของนักเรียน จำนวนนักเรียน การเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกภายในห้องเรียน นอกจากนั้น ต้องคำนึงถึงจุดประสงค์ของการวัดและประเมินผลในแต่ละครั้ง ว่าต้องการวัดความรู้ความเข้าใจของนักเรียนระหว่างเรียน (formative assessment) หรือต้องการให้การทดสอบครั้งนั้นเป็นการตัดสินผลการเรียนรู้ของนักเรียน(summative assessment) ซึ่งการเลือกใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม จะส่งผลให้ผลการวัดถูกต้อง แม่นยำ และตรงตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้ ซึ่งตัวอย่างเทคโนโลยีในการวัดผลและประเมินผลในงานวิจัยนี้ ได้แก่ Kahoot!, Plickers, Socrative, Zip grade, Google form, Quizlet และ Class Dojo

2.2 **การนิเทศการศึกษา** ใช้รูปแบบการนิเทศการศึกษาแบบบูรณาการ ร่วมกับการประเมินแบบ 360 องศา พัฒนาการสอนในระยะยาว สร้างระบบประเมินผลออนไลน์และจัดการประชุมทบทวนผลการนิเทศประจำเดือนหรือไตรมาส เพื่อสะท้อนข้อมูลและกำหนดทิศทางการพัฒนาการนิเทศ อีกทั้งพัฒนาทักษะการใช้เทคโนโลยีของครู จัดอบรมการใช้เครื่องมือดิจิทัล การสร้างแหล่งเรียนรู้ดิจิทัล และการใช้เทคโนโลยีในการประเมินการสอนที่มีประสิทธิภาพ ใช้ช่องทางสื่อสารที่รวดเร็วและต่อเนื่อง สร้างระบบการติดตามและประเมินผลการนิเทศการศึกษา โดยใช้ติดตามผลการปฏิบัติงาน บันทึกข้อมูล และการพัฒนาการสอนของครูแบบเรียลไทม์ (Real Time) รวมถึงให้ข้อเสนอแนะที่ชัดเจนและมีข้อมูลสนับสนุน ผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์ ตลอดจนสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ร่วมกัน ควบคู่กับการทำ PLC (Professional Learning Community) โดยใช้เทคโนโลยีสร้างเครือข่ายออนไลน์ที่ส่งเสริมและเปิดโอกาสให้ครูแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์อย่างต่อเนื่องในสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยและสนับสนุนความร่วมมือ ให้เกิดการร่วมคิด ร่วมทำและร่วมประเมินผล ตามหลักหลักการมีส่วนร่วม (Participation) จตุรภัทร ประทุม (2559) พร้อมทั้งเสริมสร้างขวัญกำลังใจให้แก่ครู และลดความเครียดในการทำงาน สร้างสภาพแวดล้อมที่สนับสนุนการพัฒนา ให้รางวัล คำชม และข้อเสนอแนะที่สร้างสรรค์ เพื่อเติมเต็มและพัฒนาการดำเนินงานอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้เนื่องจากการนิเทศเป็นกระบวนการที่ช่วยให้ผู้บริหารสถานศึกษาได้รับข้อมูลเป็นแนวทางในการพัฒนางานในการบริหารงานวิชาการได้อย่างครอบคลุม ซึ่งการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเป็นเครื่องมือในการนิเทศการศึกษาในยุคดิจิทัลควบคู่กับการเสริมสร้างกำลังใจนั้น จะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการนิเทศให้สูงขึ้น โดยผู้นิเทศสามารถให้ข้อเสนอแนะได้แบบเรียลไทม์ (Real Time) ในขณะเดียวกันผู้รับการนิเทศก็สามารถสะท้อนผลการนิเทศหรือสอบ-ถามข้อมสงสัยได้ในทันที ส่งผลให้ผู้รับการนิเทศเกิดพัฒนาและได้รับการแก้ปัญหาอย่างตรงจุด นอกจากนี้เทคโนโลยีดิจิทัลยังช่วยให้การหาข้อมูล ความรู้ และประสบการณ์เป็นไปได้อย่างราบรื่นและไร้ขีดจำกัด ผ่านระบบเครือข่ายอินเตอร์เน็ตและแพลตฟอร์มออนไลน์ เช่น Slack, LINE, Microsoft Teams และ Facebook ช่วยให้ครูสามารถพูดคุย แลกเปลี่ยน และเข้าถึงข้อมูลที่ต้องการได้ทุกที่ทุกเวลาและพัฒนาการดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับ กอบวิทย์ พิริยะวัฒน์ (2562) กล่าวไว้ว่า หากครูรับรู้ ตระหนัก และเห็นความสำคัญของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (Professional Learning Community: PLC) แล้ว ก็จะทำให้เกิดการรู้และเข้าใจในการนำกระบวนการของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ไปสู่การปฏิบัติในสถานศึกษาบนพื้นฐานความสัมพันธ์แบบกัลยาณมิตรสู่คุณภาพการจัดการเรียนรู้ที่เน้นความสำเร็จหรือประสิทธิผลของนักเรียนเป็นสำคัญและความสุขของการทำงานร่วมกัน ของสมาชิกในชุมชนได้อย่างยั่งยืนต่อไป เช่นเดียวกับงานวิจัยของอารีลักษณ์ ปุ๊กน้อย (2566) เรื่องการนิเทศการศึกษาในยุควิถีใหม่ของสำนักงานเขตพื้นที่

การศึกษามัธยมศึกษา พบว่า การนิเทศการศึกษาในยุควิถีใหม่ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ประกอบด้วย 5 ด้าน ดังนี้ 1) ด้านบุคลากรการนิเทศการศึกษา ผู้นิเทศต้องเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลงในยุควิถีใหม่ในทุกมิติมีความสามารถทางเทคโนโลยีปรับประยุกต์ใช้อย่างสร้างสรรค์ พาคิดพาทำ รับฟังความคิดเห็น สร้างกำลังใจในการนิเทศ ประสานความร่วมมืออย่างกัลยาณมิตร และมี บุคลิกภาพที่ดี 2) ด้านการวางแผนการนิเทศการศึกษา มีการประชุมกำหนดจุดมุ่งหมายประเด็นใน การนิเทศ จัดทำแผนการนิเทศให้สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นของผู้รับการนิเทศ กำหนดปฏิทิน การนิเทศ ออกแบบเครื่องมือการนิเทศสร้างความเข้าใจระหว่างผู้นิเทศและผู้รับการนิเทศ ส่งเสริมให้ เกิดระบบการนิเทศภายในสถานศึกษา 3) ด้านกระบวนการ/วิธีการนิเทศการศึกษา ผู้นิเทศให้คำ ชี้แนะแนวทางการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ติดตามประเมินผลให้ข้อมูลย้อนกลับกับผู้รับการนิเทศ ยกย่องสร้างขวัญกำลังใจแก่ผู้รับการนิเทศ สร้างเครือข่ายการนิเทศและแลกเปลี่ยนเรียนรู้อย่าง กัลยาณมิตร 4) ด้านสื่อนวัตกรรมการนิเทศการศึกษา ใช้สื่อเทคโนโลยีในการนิเทศ ส่งเสริมสนับสนุน ให้ครูมีความรู้ในการสร้างสื่อเทคโนโลยีที่ทันสมัย สามารถผลิตสื่อนวัตกรรมการเรียนการสอนได้อย่างหลากหลาย และ 5) ด้านการสรุปและรายงานผลการนิเทศการศึกษา โดยแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่าง บุคลากรในลักษณะของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (Professional Learning Community: PLC) นำผลการนิเทศไปปรับปรุงการพัฒนาคุณภาพการศึกษา นำเสนอผลงานที่เป็นแบบอย่างที่ดีบันทึกเรื่องราวความประทับใจที่เกิดขึ้นกับครูนักเรียน และผู้บริหาร เผยแพร่ผ่านสื่อออนไลน์ และงานวิจัยของจักรกฤษณ์ กังหัน (2565) เรื่อง แนวทางพัฒนาการดำเนินการนิเทศภายใน โดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของโรงเรียนเอกชน จังหวัดแพร่ พบว่า ผู้บริหารควรมีการกำหนดนโยบายในการดำเนินการนิเทศภายในสถานศึกษาโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ให้คณะครูบุคลากรที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการกำหนดวัตถุประสงค์การดำเนินการนิเทศภายในสถานศึกษา วิเคราะห์สภาพปัจจุบัน ปัญหา ความต้องการในการนิเทศภายในสถานศึกษา กำหนดโครงการนิเทศภายในสถานศึกษาไว้ในแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา อีกทั้งผู้บริหารควรมีการสร้างขวัญและกำลังใจให้แก่ครูและบุคลากร และประเมินผลการดำเนินการนิเทศภายในอย่างต่อเนื่อง

2.3 **การพัฒนาหลักสูตร** วางแผนหลักสูตรในยุคดิจิทัล โดยตั้งเป้าหมายที่ชัดเจน วิเคราะห์ SWOT เพื่อยกร่างหลักสูตรในยุคดิจิทัลอย่างรอบคอบ ให้สอดคล้องตามเป้าหมายการเรียนรู้ จัดทำเป็นหลักสูตรที่ทันสมัย เหมาะสมกับโลกดิจิทัล ตอบสนองตามความต้องการของนักเรียนและช่วยพัฒนาทักษะดิจิทัลที่จำเป็นในอนาคต อีกทั้งเตรียมความพร้อมของครูเพื่อนำหลักสูตรไปใช้ให้ทันสมัย ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานและยืดหยุ่น ผ่านการเลือกใช้เทคโนโลยีดิจิทัลอย่างเหมาะสม ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของนักเรียน โดยบูรณาการเทคโนโลยี เพื่อเพิ่มคุณภาพ

การศึกษา และติดตามผลการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดจนมีการประสานความร่วมมือจากทุกภาคส่วนและกำหนดทิศในการประเมินหลักสูตร โดยใช้เครื่องมือดิจิทัลร่วมกับการทำ PLC (Professional Learning Community) เพื่อให้การประเมินมีความรวดเร็วและแม่นยำ สะดวกต่อการนำข้อมูลไปใช้พัฒนาหลักสูตรให้มีคุณภาพตามมาตรฐานและเท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคม ทั้งนี้เนื่องจากการพัฒนาหลักสูตรเป็นขั้นตอนที่ส่งผลให้การบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาประสบความสำเร็จ จึงต้องมีการดำเนินการอย่างรอบคอบร่วมกับการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเป็นเครื่องมือช่วยพัฒนาหลักสูตร ตั้งแต่ขั้นตอนการวางแผน ร่างแบบ จัดทำหลักสูตร การนำหลักสูตรไปใช้ ไปจนถึงการประเมินหลักสูตร เพื่อให้สถานศึกษามีหลักสูตรที่ทันสมัย เข้าถึงได้ทุกที่ทุกเวลา เหมาะสมกับยุคดิจิทัล และช่วยพัฒนานักเรียนให้พร้อมต่อการเป็นพลเมืองดิจิทัล เช่น Heights AI, Lectora, Learn Worlds, Coursebox, Courseau, Learning Studio AI และ SC Training สอดคล้องกับงานวิจัยของภรณี ศิริวิศาลสุวรรณ (2562) เรื่อง การพัฒนาหลักสูตรเสริมสร้างทักษะชีวิตในยุคดิจิทัล สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร พบว่า การพัฒนาหลักสูตรเสริมสร้างทักษะชีวิตในยุคดิจิทัล สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา ตอนต้นของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร มุ่งพัฒนาทักษะชีวิตในยุคดิจิทัล ได้แก่ ทักษะการ ตระหนักรู้ในตนเอง ทักษะการมีปฏิสัมพันธ์ต่อผู้อื่น ทักษะการรู้เท่าทันข้อมูลข่าวสาร และทักษะ การปกป้องและเคารพตนเอง โดยใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน การจัด กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กรณีศึกษา การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เชิงประสบการณ์การจัดกิจกรรมการ เรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยการผสมผสานเทคโนโลยี

2.4 **การจัดการเรียนการสอน** พัฒนาทักษะดิจิทัลของครูและบุคลากรทางการศึกษา โดยปรับ Mindset ของครูให้เห็นความสำคัญของการใช้เทคโนโลยีในการสอน พัฒนาเป็นวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัลในองค์กรการศึกษา ร่วมกับการสร้างโอกาสให้ครูได้รับการอบรมและพัฒนาทักษะการใช้เทคโนโลยี เพื่อให้ใช้เทคโนโลยีในการออกแบบการเรียนการสอน รวมถึงสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ที่ยืดหยุ่นและมีประสิทธิภาพ โดยวิเคราะห์ความต้องการของนักเรียนเพื่อออกแบบและพัฒนาการเรียนรู้ผ่านช่องทางดิจิทัลที่หลากหลาย ส่งเสริมการเรียนรู้ที่เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลาง โดยใช้รูปแบบการสอนที่ผสมผสาน สร้างสภาพแวดล้อม พัฒนาเครื่องมือและวิธีการเรียนที่เหมาะสม พร้อมทั้งเตรียมทีมสนับสนุนด้านเทคนิคเพื่อแก้ปัญหาที่เกิดจากการใช้งานเทคโนโลยีดิจิทัล เปิดโอกาสให้นักเรียนแสดงความคิดผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์ ร่วมกับการใช้ AI (Artificial Intelligence) และการสร้างชุมชนการเรียนรู้ดิจิทัล สนับสนุนให้เกิดการเรียนรู้ทุกที่ทุกเวลา นำไปสู่การเรียนรู้ตลอดชีวิต นอกจากนี้ยังควรสร้างความร่วมมือกับผู้ปกครองและชุมชนในการจัดการเรียนการสอน โดยใช้เทคโนโลยีในการสื่อสารและร่วมพัฒนาการศึกษา ผ่านช่องทางโซเชียล

มีเดียที่สะดวกและรวดเร็ว ทั้งนี้เนื่องจากการจัดการเรียนสอนเป็นกระบวนพัฒนานักเรียนให้มีความรู้ ความสามารถ และทักษะที่สำคัญในศตวรรษที่ 21 เท่าทันต่อการศึกษาโลกและการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีในยุคดิจิทัล ดังนั้นจึงต้องมุ่งพัฒนาและสร้างความตระหนักแก่ครู นักเรียน และผู้ปกครองให้เห็นถึงความสำคัญของการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลให้เกิดประโยชน์ต่อการศึกษา โดยใช้ปัญญาประดิษฐ์แอปพลิเคชัน และแพลตฟอร์มออนไลน์บนเครือข่ายที่มีคุณภาพ เช่น Edmodo, Slack, Microsoft Teams, Discord, Google Classroom เป็นเครื่องมือในการจัดการเรียนการสอนแบบยืดหยุ่นและผสมผสาน รวมถึงใช้ช่องทางโซเชียลมีเดีย เช่น Line, Facebook , Zoom Google Meeet แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับนักเรียน ผู้ปกครอง และเพื่อนร่วมวิชาชีพ เพื่อนำข้อเสนอแนะมาปรับปรุงพัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้สนองตามความต้องการในยุคดิจิทัลและบรรลุตามวัตถุประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับรายงานการวิจัย เรื่อง การศึกษาสภาพการจัดการศึกษาในยุคดิจิทัลตามแนวทางวิถีชีวิตใหม่ ของครู กศน. สังกัดสำนักงาน กศน.จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ของเรียงตะวัน สิทธิเชนทร์และคณะ (2563) ซึ่งพบการวิจัยพบว่า แนวทางการพัฒนาการจัดการศึกษาในยุคดิจิทัลตามแนวทางวิถีชีวิตใหม่ของครู กศน. สังกัดสำนักงาน กศน.จังหวัดประจวบคีรีขันธ์สรุปผลได้ดังนี้ 1. การจัดการเรียนการสอนมีวิธีการหรือรูปแบบที่ใช้ได้เหมาะสมที่สุดและส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงตามแนวทางวิถีชีวิตใหม่ของนักศึกษา กศน. สังกัดสำนักงาน กศน.จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ได้แก่ วิธีเรียนแบบออนไลน์ สามารถเรียนรู้ที่ไหนก็ได้ เหมาะสมกับสถานการณ์การแพร่ระบาดของไวรัส COVID-19 ทำให้เกิดความสะดวกสบายโดยเฉพาะนักศึกษา กศน. การเรียนผ่านสื่อสังคมออนไลน์เช่น Zoom, Line เป็นต้น การจัดการเรียนการสอนแบบผสมผสานระหว่างการพบกลุ่มและแบบออนไลน์ การใช้สื่อดิจิทัลที่ทำให้นักเรียนสามารถอ่านและทำความเข้าใจเนื้อหาได้ด้วยตนเอง การจัดการเรียนการสอนโดยใช้ห้องเรียนออนไลน์ การพบกลุ่ม การลงมือปฏิบัติจริงและสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน การศึกษานอกสถานที่ การเรียนรู้จากประสบการณ์จริง การทำกิจกรรมเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต รวมถึงการเรียนการสอนที่ทำให้นักเรียนเข้าใจง่ายและมีความสุขในการเรียน 2. เรื่องที่ท้าทายในการเรียนรู้ตามแนวทางวิถีชีวิตใหม่ของนักศึกษา กศน. สังกัดสำนักงาน กศน.จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ได้แก่ การเรียนผ่านออนไลน์เพื่อสร้างความคุ้นเคยและการปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของการศึกษาในโลกยุคใหม่ การใช้เทคโนโลยีเป็นตัวช่วย เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพมากที่สุดในการศึกษาหาความรู้เพิ่มมากขึ้น ความรู้เกี่ยวกับการใช้โซเชียลมีเดีย ครูมีการใช้สื่อเทคโนโลยีใหม่ ในการสอน เช่น การไลฟ์สดหรือทำคลิปวิดีโอให้นักเรียน การเรียนรู้แบบ Active Learning การลงมือปฏิบัติจริง เน้นเรื่องการให้นักเรียนมีความคิดสร้างสรรค์ในการทำงานและการออกแบบผลิตชิ้นงานทั้งในแง่ของความสวยงาม ประโยชน์ใช้สอยและการสร้างมูลค่าเพิ่ม

การได้เรียนรู้เกี่ยวกับอาชีพใหม่ การเรียนรู้แบบโครงงาน ได้คิดค้นและทดลองปฏิบัติเรียนรู้ตามวิถีชีวิตใหม่ การพัฒนาของระบบออนไลน์ การศึกษานอกสถานที่จริง เพื่อปรับใช้ในชีวิตประจำวัน การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง เรียนตามยุคสมัยที่เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา และการได้รับประสบการณ์จากการเรียนรู้สิ่งใหม่ในยุคดิจิทัล เช่นเดียวกับงานวิจัยของศศินามณี สารักษ์ (2565) เรื่อง ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการของกลุ่มโรงเรียนปลวกแดง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระยอง เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า แนวทางทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการของกลุ่มโรงเรียนปลวกแดง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระยอง เขต 1ด้านการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา โดยเรียงลำดับจากคะแนนรวม มากไปหาน้อย คือ ผู้บริหารควรจัดกิจกรรมพัฒนาห้องสมุดและห้องปฏิบัติการต่าง ๆ ที่เอื้อต่อการเรียนรู้ผู้สอนควรใช้สื่อการเรียนการสอนและแหล่งการเรียนรู้ประกอบการจัดการเรียนการสอน ครูผู้สอนควรจัดทำแผนการเรียนรู้และจัดการเรียนการสอนทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ทุกช่วงชั้นตามแนวปฏิรูปการเรียนรู้โดยเน้นนักเรียนเป็นสำคัญ ตามลำดับ

2.5 **การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา** พัฒนาและใช้สื่อดิจิทัลที่ทันสมัยในกระบวนการเรียนการสอน โดยสนับสนุนให้ครูใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการสร้างสื่อการเรียนรู้ที่เข้าถึงได้ทุกที่ทุกเวลาและสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ที่หลากหลาย รวมถึงพัฒนาแพลตฟอร์มการเรียนการสอนออนไลน์และระบบการจัดการเรียนรู้ เป็นเครื่องมือติดตามและส่งเสริมการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพเหมาะสมกับสถานศึกษาให้ยืดหยุ่นและรองรับการเรียนรู้ทุกรูปแบบ สามารถเชื่อมโยงกับระบบการศึกษาภายนอก อีกทั้งสนับสนุนการประเมินผลแบบเรียลไทม์ (Real Time) เพื่อปรับแผนการสอนตามความต้องการและความก้าวหน้าของนักเรียน พร้อมทั้งสนับสนุนการใช้สื่อและกิจกรรมออนไลน์ที่มีการโต้ตอบสูง เพื่อส่งเสริมการร่วมมือและกระตุ้นความสนใจของนักเรียนให้เป็นพลเมืองที่มีความรับผิดชอบในโลกดิจิทัล ตลอดจนสร้างวัฒนธรรมการใช้เทคโนโลยีในองค์กรการศึกษา ส่งเสริมให้ครู นักเรียน และผู้ปกครองใช้เทคโนโลยีและเครื่องมือดิจิทัลในการจัดการเรียนรู้ให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด ทั้งนี้เนื่องจากสื่อนวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษาเป็นเครื่องมือที่จะช่วยเติมเต็มให้การจัดการรู้ให้กับนักเรียนเกิดประสิทธิภาพสูงสุดอย่างสมบูรณ์ ดังนั้นสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีดิจิทัลที่นำมาใช้ในการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา จึงควรได้รับการพัฒนาให้มีคุณภาพเท่าทันต่อยุคดิจิทัล โดยใช้แพลตฟอร์ม แอปพลิเคชัน หรือปัญญาประดิษฐ์ในการสร้างสื่อ นวัตกรรมการเรียนรู้ที่สามารถเข้าถึงได้ทุกที่ทุกเวลา ยืดหยุ่น สร้างประสบการณ์การเรียนรู้ได้อย่างหลากหลาย ครอบคลุมทั้งการออกแบบการจัดการเรียนรู้ การจัดการเรียนการสอน การวัดผลและประเมินผลและการนิเทศการศึกษา อีกทั้งสามารถกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความสนใจและมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้

เช่น เกมการศึกษา (Wordwall, Vonder go, Kahoot!) แหล่งเรียนรู้ (YouTube, Khan Academy, Data Camp, Quora, Project Gutenberg, Coursera, Instructables, TED-Ed) ใบงาน แบบฝึกทักษะ เอกสาร และบทเรียนสำเร็จรูป (Obec Content Center, Canvas, Liveworksheet, Top worksheet) ช่องทางการแลกเปลี่ยนความรู้ การสะท้อนผลการจัดการเรียนการสอน และการให้ข้อเสนอแนะ (Google Form, Google Classroom, Microsoft Team) สอดคล้องกับงานวิจัยของพัชญ์พิชา จันทา (2563) ศึกษาเกี่ยวกับ แนวทางการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก พบว่า แนวทางการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาคือ ควรส่งเสริม สนับสนุนอบรมการผลิตและใช้สื่อเทคโนโลยี เพื่อการเรียนการสอนสำหรับครู ให้ตรงตามจุดประสงค์และเนื้อหาการเรียนรู้ตามหลักสูตรสถานศึกษาและสภาพนักเรียนรายบุคคล พร้อมทั้งติดตามและประเมินผลการใช้สื่อเทคโนโลยีอย่างต่อเนื่อง แนะนำให้ครูนำผลการประเมินการใช้สื่อเทคโนโลยีมาพัฒนาการเรียนการสอนปรับปรุงเครือข่ายสัญญาณอินเตอร์เน็ตในสถานศึกษา สนับสนุนการค้นคว้าออนไลน์ จัดหาและส่งเสริมการใช้สื่อดิจิตอล เพิ่มโอกาสในการเข้าถึงเว็บไซต์อันเป็นแหล่งแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และจัดหางบประมาณสนับสนุนเพิ่มเติม ทั้งนี้อาจเป็นเพราะสื่อการสอนมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการจัดการศึกษา มีหลายรูปแบบควรสนับสนุนให้ครูหา ค้นคว้า หรือสร้างสรรค์สื่อ ให้เหมาะสมต่อการเรียนการสอนทั้งด้านเนื้อหาวิชาและธรรมชาติของนักเรียนในแต่ละระดับชั้น ครูแนะนำเทคนิควิธีการค้นคว้าหาความรู้จากอินเตอร์เน็ต เช่น แนะนำแหล่งข้อมูล เว็บไซต์ที่เชื่อถือได้ การใช้คำสำคัญค้นคว้าเรื่องที่ต้องการศึกษา เป็นต้น และสนับสนุนให้นักเรียนค้นคว้าหาความรู้จากสื่ออิเล็กทรอนิกส์ เช่นเดียวกับสุภารัตน์ คงวัง (2563) ศึกษาวิจัยเรื่อง ปัญหาและแนวทางการพัฒนางานวิชาการของโรงเรียนในเขตอำเภอนิคมพัฒนา จังหวัดระยอง สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่า แนวทางการพัฒนางานวิชาการของโรงเรียนในเขตอำเภอนิคมพัฒนา จังหวัดระยอง สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา คือ โรงเรียนควรมีสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาที่จูงใจให้นักเรียนตื่นตัวต่อการเรียนรู้ที่ทันสมัยหลากหลาย ตรงกับความต้องการของครูผู้สอน เช่น การเรียนด้วยตนเอง คอมพิวเตอร์ช่วยสอน บทเรียนสำเร็จรูป เป็นต้น ควรพัฒนาระบบเครือข่ายสารสนเทศของสถานศึกษาเพื่อการเข้าใช้สื่อ อิเล็กทรอนิกส์ออนไลน์ ให้มีการนิเทศติดตามประเมินผลการใช้ การพัฒนาสื่อนวัตกรรมและ เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาอย่างต่อเนื่อง นำผลการประเมินมาพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยี เพื่อการศึกษาอย่างเป็นระบบเพื่อนำมาพัฒนาใหม่ประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

3. การประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของแนวทางการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1

ความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของแนวทางยกระดับคุณภาพการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 ในภาพรวมมีความเหมาะสม (ความถี่ 377, ร้อยละ 98.18) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า มีความเหมาะสมทุกด้าน โดยด้านที่มีความเหมาะสมสูงสุด ได้แก่ การวัดผลและประเมินผลการพัฒนาหลักสูตร และการจัดการเรียนการสอน ส่วนความเป็นไปได้ในภาพรวมมีความเป็นไปได้ (ความถี่ 356, ร้อยละ 92.71) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า มีความเป็นไปได้ทุกด้าน โดยด้านที่มีความเป็นไปได้สูงสุด ได้แก่ การพัฒนาหลักสูตร ทั้งนี้เนื่องจากแนวทางยกระดับคุณภาพการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 มีทั้งหมด 5 ด้าน 32 แนวทาง จัดทำจากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลโดยตรง จึงส่งผลให้แนวทางมีความเหมาะสมและเป็นไปได้สอดคล้องกับการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัล มุ่งพัฒนาในทุกด้านอย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ สอดรับกับยุคดิจิทัลที่มีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วและทันสมัย เพื่อพัฒนาการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาในยุคดิจิทัล และพัฒนานักเรียนให้มีความสามารถรอบด้าน ผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์บนระบบเครือข่ายที่มีคุณภาพ ตลอดจนใช้เพื่อการจัดเก็บข้อมูลและเผยแพร่ข้อมูลสู่ผู้ปกครอง ผู้เกี่ยวข้องต้นสังกัด และสาธารณชน นำไปสู่การสร้างเครือข่ายความร่วมมือในการพัฒนานักเรียนให้พร้อมสู่การเป็นพลเมืองดิจิทัลอย่างแท้จริง สอดคล้องกับงานวิจัยของของนัฏจรีภรณ์ ไขรัศมี และสุทธิพงศ์ หกสุวรรณ (2566) เรื่อง การพัฒนาแนวทางการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2 พบว่า ผลการพัฒนาแนวทางการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2 มีผลการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เช่นเดียวกับพิชฌาฎา แพงด้วง (2565) ได้ทำการศึกษาแนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 1 พบว่า แนวทางการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขนาดเล็ก มีผลการประเมินแนวทางความเหมาะสมและความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัยในครั้งนี้

1. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 ควรส่งเสริม สนับสนุนให้ผู้บริหารสถานศึกษาใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา ด้านการวัดผลและประเมินผล ผ่านการอบรมเชิงปฏิบัติการ เพื่อให้การวัดผลและประเมินผลในยุคดิจิทัลของสถานศึกษาในสังกัดบรรลุตามวัตถุประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพ ตอบสนองตามนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ และสอดคล้องตามผลการศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพพึงประสงค์ และ

ค่าดัชนีความต้องการจำเป็นของการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1

2. ผู้บริหารสถานศึกษาควรใช้เทคโนโลยีในการบริหารงานวิชาการ เพื่อให้การบริหารงานวิชาการประสบความสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพภายใต้สภาวการณ์ที่เปลี่ยนแปลงตลอดเวลาในยุคดิจิทัล ตามขอบข่ายการบริหารงานวิชาการและสอดรับกับค่าดัชนีความต้องการจำเป็น ดังนี้

2.1 ด้านการวัดผลและประเมินผล ควรใช้การประเมินผลแบบบูรณาการร่วมกับการประเมินผลด้วยข้อมูลตลอดการเรียนการสอน โดยใช้เทคโนโลยีและแอปพลิเคชันในการวัดผลและประเมินผล พร้อมทั้งสร้างช่องทางให้นักเรียนและผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการประเมินตนเอง ติดตามผลการเรียนและสะท้อนผลการประเมินผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์

2.2 ด้านการนิเทศการศึกษา ควรสร้างระบบประเมินผลออนไลน์ ประชุมทบทวนผลการนิเทศเพื่อสะท้อนข้อมูลและกำหนดทิศทางการพัฒนาการนิเทศ ตลอดจนสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ร่วมกันควบคู่กับการทำ PLC (Professional Learning Community) พร้อมสร้างขวัญกำลังใจ ให้รางวัล และข้อเสนอแนะที่สร้างสรรค์ เพื่อเติมเต็มและพัฒนาการดำเนินงานอย่างมีประสิทธิภาพ

2.3 ด้านการพัฒนาหลักสูตร ควรวิเคราะห์ SWOT ยกร่างหลักสูตรอย่างรอบคอบ ให้สอดคล้องตามเป้าหมายการเรียนรู้ จัดทำเป็นหลักสูตรที่ทันสมัย เหมาะสมกับโลกดิจิทัล ตอบสนองตามความต้องการของนักเรียนและช่วยพัฒนาทักษะดิจิทัลที่จำเป็นในอนาคต

2.4 ด้านการจัดการเรียนการสอน ควรพัฒนาทักษะดิจิทัลของครูและบุคลากรทางการศึกษา สร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัลในองค์กรการศึกษา ใช้เทคโนโลยีในการเรียนการสอน รวมถึงสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ที่ยืดหยุ่นและมีประสิทธิภาพ ผ่านช่องทางดิจิทัลที่หลากหลาย

2.5 ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา ควรสนับสนุนให้ครูใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการสร้างสื่อการเรียนรู้ที่เข้าถึงได้ทุกที่ทุกเวลา นำไปสู่การเรียนรู้ตลอดชีวิต เพื่อส่งเสริมการร่วมมือและกระตุ้นความสนใจของนักเรียน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการนำแนวทางการยกระดับคุณภาพการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 ไปทดลองใช้ เพื่อศึกษาผลและนำมาพัฒนาต่อยอดให้เป็นแนวทางที่มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

2. ควรมีการศึกษาและพัฒนาแนวทางการยกระดับคุณภาพการวัดผลและประเมินผลในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 เพื่อได้แนวทางที่สอดรับตามผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความต้องการจำเป็นของการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1

บรรณานุกรม

กนกรัตน์ ทำจะดี. (2560). *การศึกษาการบริหารแบบมีส่วนร่วมในงานวิชาการของครูในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต 2*. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, บัณฑิตมหาวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยสยาม.

กษิรา วาระรัมย์. (2556) การศึกษาปัญหาและข้อเสนอแนะการบริหารงานวิชาการ*ของโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานครที่ใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. สารนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2553). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติพ.ศ.2542 ที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2553. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.).

กอบวิทย์ พิริยะวัฒน์. (2562). กลุ่มนิเทศ ติดตาม และประเมินผลการจัดการศึกษา สำนักงานเขต พื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2. กระบวนการนิเทศเพื่อขับเคลื่อนกระบวนการ PLC สู่สถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2.

กัมพล ขันทะวงษ์, เสาวนี สิริสุขศิลป์ และดาวรุ่งวรรณ ถวิลการ. (2566). การศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นการนิเทศภายใน ด้วยเทคนิคการนิเทศแบบชี้แนะสะท้อนคิดของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. *วารสารวิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย,* 13(2), 48-59.

กัลชิญา ทองหัตถา. (2565). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนคุณภาพประจำตำบล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตรัง เขต 1*. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยหาดใหญ่.

กิตติพงษ์ ขันตรีกรม, ชวนชม ชินะตังกูร และกมลมาลย์ ไชยศิริธัญญา. (2565). แนวทางการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาในยุคดิจิทัล. *วารสารสังคมศาสตร์และมานุษยวิทยาเชิงพุทธ,* 7(6), 418-432.

คณะกรรมการข้าราชการพลเรือน, สำนักงาน Digital Literacy คืออะไร. ในโครงการพัฒนาทักษะความเข้าใจและใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของข้าราชการและบุคลากรภาครัฐ. (ออนไลน์) 2566 (14 ตุลาคม 2566) สืบค้นจาก htt://www.ocsc.go.th/DL Project/mean-dlp.

จรุณี เก้าเอี้ยน. (2557). เทคนิคการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา กลยุทธ์และแนวทางการปฏิบัติสำหรับผู้บริหารมืออาชีพ. (พิมพ์ครั้งที่ 2). ยะลา: ชายเมืองการพิมพ์.

จตุรภัทร ประทุม. (2559). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่*

การศึกษามัธยมศึกษา เขต 27. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยบูรพา.

จักรกฤษณ์ กังหัน. (2565). *สภาพและแนวทางการดำเนินการนิเทศภายในโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของโรงเรียนเอกชน จังหวัดแพร่*. การค้นคว้าอิสระการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยนเรศวร.

จันทิมา จันทรประสาท. (2560). *การประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาสมรรถนะด้านการวัดและประเมินผลการศึกษาของครูโรงเรียนในสังกัดมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทย*. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาวิธีวิทยาการวิจัยทางการศึกษา, ภาควิชาพื้นฐานทางการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศิลปากร.

จิติมา วรรณศรี. (2557). *การบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา*. พิษณุโลก: รัตนสุวรรณการพิมพ์ 3.

จิรารัตน์ กระจ่างดี. (2562). *การศึกษากลยุทธ์การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสในอำเภอขุนยาม จังหวัดแม่ฮ่องสอน*. การค้นคว้าอิสระครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.

จีรวิทย์ มั่นคงวัฒนะ (2555). *การบริหารสถานศึกษาเพื่อความเป็นเลิศ*. กรุงเทพฯ: ครีเอทีฟคอมมอนส์.

ชนมพรรษา เทียมดวงแข. (2566). *การพัฒนาแนวทางการบริหารงานวิชาการ โดยยึดหลักธรรมาภิบาลสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเลยหนองบัวลำภู*. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาการบริหารและพัฒนาการศึกษา, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

ณพรรษกรณ์ ชัยพรม. (2565). *การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร*. การค้นคว้าอิสระปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, ภาควิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ดลนภา ฐิตะวรรณ และปิยะนาถ บุญมีพิพิธ. (2563). การบริหารแบบมีส่วนร่วมที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพงานวิชาการของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรีเขต 3. *วารสารวิชาการสถาบันเทคโนโลยีแห่งสุวรรณภูมิ*, 6(2), 447-458.

ทรงสิริ วิชิรานนท์, และ อรุณี อรุณเรือง. (2559). *การประเมินความต้องการจำเป็นในการจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร*. สืบค้นจาก https://repository.rmutp.ac.th/handle/123456789/3040.

ทวี หนูพันธ์, พระครูสังฆรักษ์จักรกฤษณ์ ภูริปญฺโญ และอุดร เขียวอ่อน. (2565). แนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลตามหลักอิทธิบาท 4 ของโรงเรียนกลุ่มศรีพุทธ

จังหวัดสมุทรปราการ. *วารสารสังคมศาสตร์ปัญญาพัฒน์*, 4(4), 199-210.

ทัศน์ศิรินทร์ สว่างบุญ. (2563). การพัฒนาแนวทางในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ สำหรับนิสิตคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. *วารสารการวัดผลการศึกษา*, 37(102), 28-42.

ทิศนา แขมมณี. (2545). รูปแบบการเรียนการสอน: ทางเลือกที่หลากหลาย. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ธนัฏฐา คุณสุข. (2565). *การบริหารงานวิชาการที่ส่งผลต่อการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของสถานศึกษา ระดับมัธยมศึกษาในจังหวัดจันทบุรี*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.

ธัญดา ยงยศยิ่ง. (2560). *การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายะลา เขต 3*. การค้นคว้าอิสระครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตมหาวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา.

ธันยาภรณ์ สังข์เมือง. (2565). *ความต้องการจำเป็นและแนวทางการบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 1*. การค้นคว้าอิสระการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยนเรศวร.

นิภาพร พินิจมนตรี. (2563). *การพัฒนาแนวทางการบริหารงานวิชาการแบบมีส่วนร่วมสำหรับสถานศึกษาขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 25*. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

นัฏจรีภรณ์ ไชรัศมี และสุทธิพงศ์ หกสุวรรณ. (2566). การพัฒนาแนวทางการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2. *วารสารการบริหารการศึกษา มมร.วิทยาเขตร้อยเอ็ด*, 3(3), 51-63.

นูรไลลา หลังปูเต๊ะ. (2565). *การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในศูนย์เครือข่ายทุ่งยางแดง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี เขต 3*. การค้นคว้าอิสระครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตมหาวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา.

บุญชม ศรีสะอาด. (2554). การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.

เบญจวรรณ กสิผล. (2565). *การบริหารงานวิชาการของผู้อำนวยการโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา อำเภอวิเศษชัยชาญ จังหวัดอ่างทอง*. การค้นคว้าอิสระปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, คณะศิลปะศาสตร์, มหาวิทยาลัยเกริก.

ปราญชลี สุดตา. (2560). *แนวทางการบริหารงานวิชาการโรงเรียนพื้นที่สูง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 3*. การศึกษาค้นคว้าอิสระครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, มหาวทิยาลัยราชภัฏเชียงราย.

ภคพร เลิกนอก. (2563). การบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สำหรับผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 4. *วารสารบัณฑิตศึกษา มหาจุฬาขอนแก่น*, 7(2), 151-166.

ภรณี ศิริวิศาลสุวรรณ. (2562). *การพัฒนาหลักสูตรเสริมสร้างทักษะชีวิตในยุคดิจิทัล สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, ภาควิชาหลักสูตรและการสอน, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ภาณุสัฒน์ กาศแก้ว. (2559). *มิติวิสัยทัศน์ของผู้บริหารกับการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การประถมศึกษานครปฐม เขต 2*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ภาวิดา ธาราศรีสุทธิ. (2556). *การบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง

มณีรัตน์ สุดเต้. (2563). *แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำทางวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 2*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์.

มูนา จารง. (2560). *การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาตามทัศนะครูผู้สอนในศูนย์เครือข่ายตลิ่งชันสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายะลา เขต 2*. การค้นคว้าอิสระครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา.

มนตรี อินตา. (2562). SOFT SKILLS: ทักษะที่จำเป็นสู่ความเป็นมืออาชีพของครูยุคใหม่. *วารสารวิชาการศึกษาศาสตร์*, 20(1), 153-167.

พชรพร คำเก่ง. (2555). *ปัญหาและแนวทางพัฒนาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาอำเภอเมืองนครราชสีมา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 1*. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาการบริหารการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.

พรชนก บุพศิริ, รชฎ สุวรรณกูฏ และสุมาลี ศรีพุทธรินทร์. (2567). สภาพความต้องการจำเป็นและแนวทางพัฒนาการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2. *วารสาร มจร อุบลปริทรรศน์*. 7(3), 241-254.

พันทา สวัสดี และชัยยุทธ ศิริสุทธิ์. (2564). กลยุทธ์การบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. *วารสารสันติศึกษาปริทรรศน์ มจร*. 9(1), 152-162.

พระบุญลัท สุวรรณเดช. (2560). *การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตบางบอน*

กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, บัณฑิตมหาวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยสยาม.

พระมหาธีรเพชร มาตพงษ์. (2561). *การสังเคราะห์รูปแบบการบริหารงานวิชาการโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา*. วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต, บัณฑิตมหาวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยสยาม

พระราชวุธ ปณฺญาวชิโร. (2561). *การบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล ตามหลักสัปปุริสธรรม 7 โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา จังหวัดขอนแก่น*. วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์, มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

พระสุวรรณา เหมือน (อินฺทโชโต). (2561). *การศึกษาการบริหารงานวิชาการ: กรณีศึกษาโรงเรียนบ้านขุนประเทศ เขตหนองแขม กรุงเทพมหานคร*. การค้นคว้าอิสระศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, บัณฑิตมหาวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยสยาม.

พระอนันต์ ธมฺมวิริโย (นามทอง), สุนทร สายคำ และประจิตร มหาหิง. (2564). การบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 1. *Modern Learning Development Center*. 6(1), 264-276.

พัชญ์พิชา จันทา. (2563). *แนวทางการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาการบริหารการศึกษา, คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.

พัชรภรณ์ สุนทรวิบูลย์. (2561). แนวคิดการสร้างแบบวัดด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล. *วารสารการวัดผลการศึกษา,* 35(97), 10-21.

พันทา สวัสดี และชัยยุทธ ศิริสุทธิ์. (2563). กลยุทธ์การบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. *วารสารสันติศึกษาปริทรรศน์ มจร,* 9(1), 152-162.

พิชฌาฎา แพงด้วง. (2565). *แนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 1*. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารจัดการการศึกษา, มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.

พิมพ์ชนก สีหาและสุภาวดี บาลี. (2564). (2 ตุลาคม 2564). *แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการสำรวจความต้องการและความคาดหวัง*. สวนดุสิตโพล. https://dusitpoll.dusit.ac.th/KB/2021/594/.

เพ็ญนภา ศรีวาปี. (2563). ทักษะในยุคดิจิทัล...รู้แล้วยัง?. *วารสารตรวจบัญชีสหกรณ์*, 1(1), 31-38.

พุทธมาตย์ ยาคง, ศักดินาภรณ์ นันที และสุชาติ บางวิเศษ. (2567). แนวทางการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในยุคดิจิทัลสู่ความเป็นเลิศ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเลย

หนองบัวลำภู. *วารสารสังคมศาสตร์บูรณาการ*. 4(10), 47-61.

ยุพา พรมแย้ม. (2562). การบริหารงานวิชาการของผู้*บริหารสถานศึกษาในอำเภอบางบัวทอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานนทบุรี เขต 2*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาการบริหารการศึกษา, คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.

เรียงตะวัน สิทธิเชนทร์, มณีรัตน์ อัจฉริยพันธกุล, วิภารัตน์ ชาแจ้ง, ณัฐกฤตา ทับทิม, ทิพวรรณ ริยาพันธ์ และปิยภรณ์ พูลน้อย. (2563). สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยจังหวัดประจวบคีรีขันธ์. การศึกษาสภาพการจัดการศึกษาในยุคดิจิทัลตามแนวทางวิถีชีวิตใหม่ของครู กศน. สังกัดสำนักงาน กศน.จังหวัดประจวบคีรีขันธ์.

รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ. (2555). *การบริหารงานวิชาการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน*. (พิมพ์ครั้งที่ 6). สงขลา: โรงพิมพ์นำศิลป์.

วราริณี มิ่งภู, ศุภชัย ทวี และทีปพิพัฒน์ สันตะวัน. (2561). การศึกษาสภาพการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษาจังหวัดนครสวรรค์ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. *วารสารทางการศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์*. สืบค้นจาก https://regis.nsru.ac.th/gtips/storage/ files/archived/297f524ba5411909.pdf

วินัย ทาพันธ์ และอดุลย์ วังศรีคูณ. (2565). การศึกษาสภาพการดำเนินงานการวัดผลและประเมินผลทางการศึกษาของสถานศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาพิษณุโลกอุตรดิตถ์. *วารสารวิจัยวิชาการ,* 5(5), 37-50.

วิรากร มนรัตน์. (2563). บทบาทของผู้บริหารในการส่งเสริมงานวิชาการยุคดิจิทัลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานนทบุรี เขต 2. *วารสารวิจัยราชภัฏพระนคร สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์,* 15(2), 260-273.

วีรภัทร ภักดีพงษ์, อานนท์ เมธีวรฉัตร และวินัย ทองมั่น. (2564). แนวทางการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษายุคดิจิทัล ตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากำแพงเพชร. *วารสารวิจัยวิชาการ*, 5(4), 241–254.

แวววลี พุทธิมา, สาโรจน์ แก้วอรุณ และสุดา เนตรสว่าง. (2567). *การบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา เพื่อส่งเสริมการพัฒนาที่ยั่งยืนในศูนย์พัฒนาคุณภาพการศึกษาตำบลโป่งน้ำร้อน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 3*. การประชุมวิชาการระดับนานาชาติครั้งที่1, ระดับชาติครั้งที่ 2,

ศิวะลักษณ์ มหาชัย และเอกราช โฆษิตพิมานเวช. (2565). การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา. *วารสารมณีเชษฐาราม วัดจอมมณี*. 5(2), 168-185

ศุภวรรณ การุญญะวีร์. (2564). การเรียนการสอนสำหรับนักเรียนในสถานการณ์การระบาดของโรคโควิด-19. *วารสารบวรสหการศึกษาและมนุษยสังคมศาสตร์*. 2(2), 48-55.

สถิตย์ เทศาราช, เจริญวิชญ์ สมพงษ์ธรรม, อมรทิพย์ เจริญผล, มัธยม เรืองแสน และปาริชาติ สุภิมารส. (2563). *การศึกษาสภาพและแนวทางการพัฒนางานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดอุบลราชธานี*. การประชุมวิชาการและนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ ราชธานีวิชาการ ครั้งที่ *5 "การวิจัยเพื่อการเปลี่ยนแปลง (Research to Make A CHANGE)"*, 277-287.

สัมมา รธนิธย์. (2556). *หลักทฤษฎีและปฏิบัติการบริหารสถานศึกษา*. (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: ข้าวฟ่าง.

สายนภา ดาวแสง. (2559). *ความพึงพอใจของครูต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนสังกัดสำนักการศึกษา เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

สุภัทรศักดิ์ คำสามารถ, ศิรินทิพย์ กุลจิตรตรี และโกวิท จันทะปาละ. (2563) แนวทางการบริหารการศึกษาในยุคดิจิทัลดิสรัปชั่น. *Journal of Modern Learning Development.* 5(3), 245-259.

สุภารัตน์ คงวัง. (2563). *ปัญหาและแนวทางการพัฒนางานวิชาการของโรงเรียนในเขตอำเภอพนัสนิคมพัฒนา จังหวัดระยอง สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน*. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยบูรพา.

สุดารัตน์ พลอยระย้า และนงลักษณ์ ใจฉลาด. (2560). การศึกษาแนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการตามหลักการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ของโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จังหวัดพิษณุโลก. *วารสารการวิจัยกาสะลองคำ*, 11(1), 109-120.

สุเมธ งามกนก. (2564). การบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัล. *วารสารสมาคมพัฒนาวิชาชีพการบริหารการศึกษาแห่งประเทศไทย*, *3*(1), 59-67. สืบค้นจาก https://so04.tci-thaijo.org/index.php/JAPDEAT/article/view/250486/171946

สุวิมล ว่องวาณิช. (2558). การวิจัยประเมินความต้องการจำเป็น (พิมพ์ครั้งที่ 3). สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1. (2565). *แผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2566*. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1.

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1. (2567). *นโยบายของสำนักงานเขตพื้นที่*

การศึกษาประถมศึกษาชลบุรีเขต 1 ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2567. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2550). แนวทางการกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษาให้คณะกรรมการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษา ตามกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการกระจายอำนาจบริหารและจัดการศึกษาพ.ศ.2550. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.

สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน. (2561). (ม.ป.ป.). *ทักษะด้านดิจิทัลของข้าราชการและบุคลากรภาครัฐเพื่อการปรับเปลี่ยนเป็นรัฐบาลดิจิทัล ตาม (ว6/2561)*. สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน. https://www.ocsc.go.th/digital_skills2#gsc.tab=0.

สำนักงานบริหารและพัฒนาองค์ความรู้ (องค์การมหาชน). (2564). (17 พฤศจิกายน 2564). *8 ทักษะความเป็นพลเมืองดิจิทัล*. สำนักงานบริหารและพัฒนาองค์ความรู้ (องค์การมหาชน). https://www.okmd.or.th/okmd-kratooktomkit/4673/.

สำนักงานรัฐบาลดิจิทัล (องค์การมหาชน). (2559). (19 ธันวาคม 2559). *จับตา 8 ทักษะดิจิทัล มาแรงรับปี 2017*. สำนักงานรัฐบาลดิจิทัล (องค์การมหาชน). https://www.dga.or.th/document-sharing/article/35979/.

ศศินามณี สารักษ์. (2565). *ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการของกลุ่มโรงเรียนปลวกแดง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระยองเขต 1*. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยบูรพา.

ศิระ ประเสริฐศักดิ์, อรุณกมล จันทรส, กาญจนา บุญส่ง และนิภา เพชรสม. (2566). การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริงในยุคดิจิทัล. *วารสาร มจร เพชรบุรีปริทรรศน์*. 6(2), 83-99.

อารีลักษณ์ ปุ๊กน้อย. (2566). *การนิเทศการศึกษาในยุควิถีใหม่ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศิลปากร.

เอกชัย กี่สุขพันธ์. (2559). *การบริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล (School Management in Digital Era)*. เข้าถึงได้จาก https://www.trueplookpanya .com/knowledge/content/ 52232/-edu-teaartedu-teaart-teaartdir.

ไอที24ชั่วโมง. (2563). (30 มิถุนายน 2563). *ทักษะความเป็นพลเมืองดิจิทัล คืออะไร สิ่งที่คนยุคดิจิทัลควรรู้เพื่อคุณภาพชีวิตที่ดีบนโลกดิจิทัล*. ไอที24ชั่วโมง. https://www.it24hrs.com/ 2020/what-is-digital-citizenship/.

Barnett, R. (2006). The Idea of Academic Administration. *Journal of Philosophy of Education*, *27*(2), 179-192. Retrieved from https://doi.org/10.1111/j.1467-9752.1993.tb00654.x

Binkley, M., et al. (2012). Defining Twenty-First Century Skills. In Assessment and Teaching of 21St Century Skills. Berlin, Germany: Springer Dordrecht.

Brophy, G. M. (2006). A study of the process used by academic affairs administrators at participating institutions of higher education to select instructional technology tools for faculty use instruction in undergraduate classes. West Hartford, CT: University of Hartford Press.

Crim, E. (2006). *The development of professional identity in student affairs administrators.* Dissertation Abstract International, 42(8), 138-A.

David, Wakelyn (2009). Rising Rigor, Getting Results : Lessons Learned From AP Expansion. *NGA Center for Best Practices* 44(8), 8-10.

DeSautel, R. A. (1977). *Administrative Role Perceptions of North Dakota Elementary School Principals as Related to Five Selected Dimensions of Administrative Function*. A Dissertation for the degree of Doctor of Education, University of North Dakota. North Dakota, USA. Retrieved from https://commons.und.edu/theses/2900/

Lim, C. P. (2013). Bridging the Gap: Technology Trends and Use of Technology in School Curriculum and Instruction Department. Hong Kong: The Hong Kong Institute of Education.

McCathy, R. (1998). Particpation on Planened Development Influenced by Government of Developing Countries at Local Level in Rural Aress, Essay in Rural Sociology. Wageningen. Department of Rural Sociology on The Tropics. Wageningen Agricuitured University.

Ronald, B. (2015). The ideal of Academic Administration. Retrieved July 15, 2022, from http://www.vitals.com/doctors/Dr_Ronald_Barnett.html?gclid=CN2t0PXJo98YCFYEqgjodfHsA6w

Smith, S. C. and P. K. Piele. (2006). School Leadership Handbook for Excel. 4th Ed. Thous and Oaks, CA: Corwin Press.

Uday, M. A. (2018). A Qualitative Descriptive Study on the Implementation of New Technologies in Education. Retrieved July 15, 2022, from https://eric.ed.gov/?id=ED595980

Ugur, N. G., & Koc, T. (2019). Leading and Teaching with Technology: School Principals Perspective. International Journal of Educational Leadership and Management. 7(1): 42 - 71.

Yusuf, H. (2019). Education management in the age of digitality and social media: Exploring the utilization of digitality and social media to improve the management of further education from a methodological perspective (Master's thesis). U.S.A.: The University of Boston.

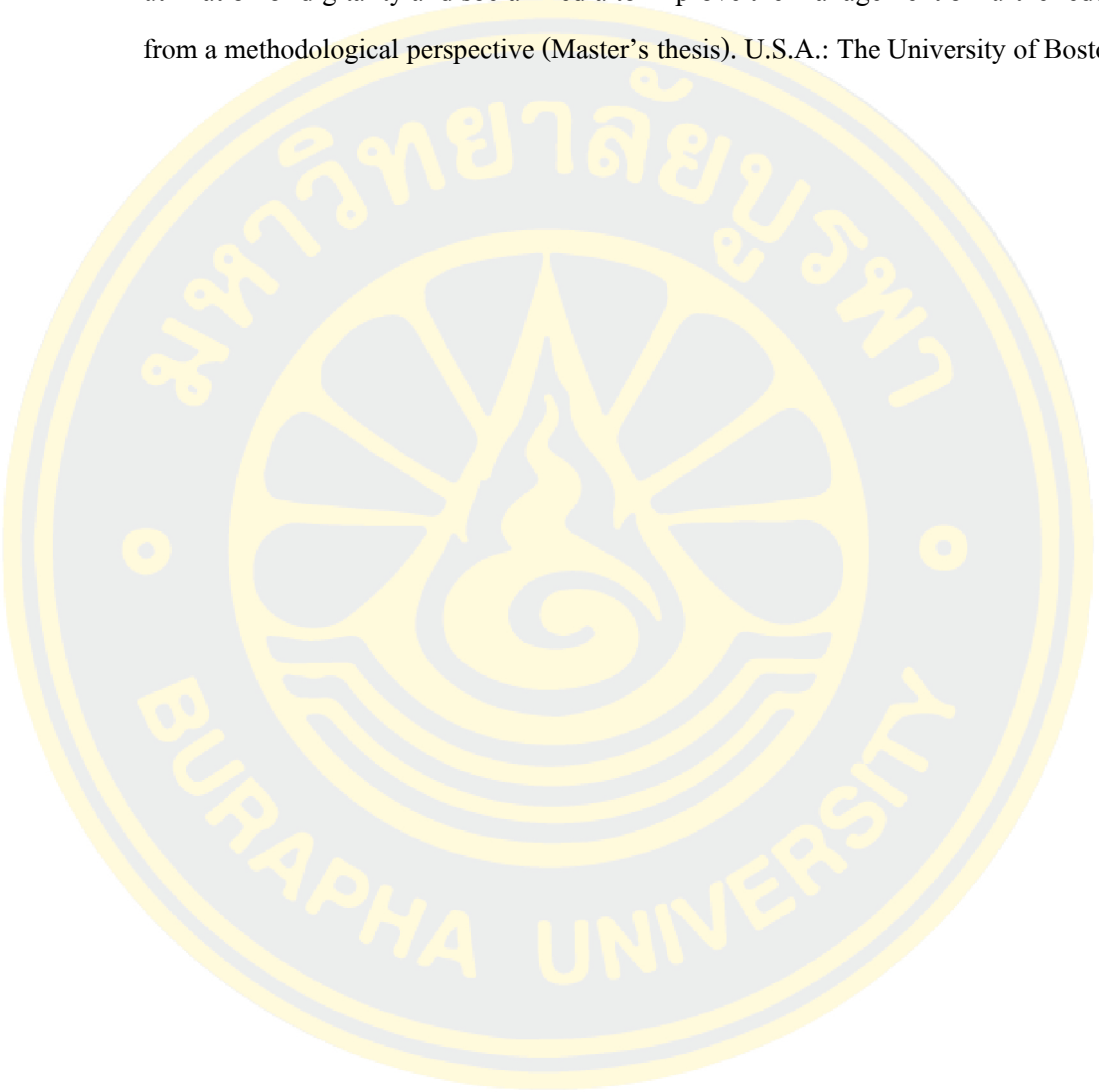

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

1. ว่าที่เรือตรี ดร.ภัทราวุธ รักกลิ่น	อาจารย์ภาควิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
2. ผศ.ดร. ปรัชนันท์ เจริญอาภรณ์วัฒนา	อาจารย์ภาควิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
3. ผศ.ดร.สมพงษ์ ปั้นหุ่น	อาจารย์ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาประยุกต์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญและผู้เกี่ยวข้อง แนวทางการยกระดับคุณภาพการบริหารงานวิชาการ ในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1

1. ดร.รุ่งทิพย์ พรหมศิริ	ผู้อำนวยการโรงเรียนชลราษฎรอำรุง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชลบุรี ระยอง
2. นายสุรเชษฐ์ พินิจกิจ	ผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลบ้านบึง (อำนาจคณูปถัมภ์) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1
3. นายวีรวุฒิ เกตุจำนงค์	ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดบางเป้ง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1
4. นายกานต์ เกตุจินากูล	รองผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลวัดอู่ตะเภา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1
5. นายภาคิน เมธาปัณณทัต	หัวหน้าฝ่ายประสานงานต่างประเทศ ระดับชั้นอนุบาลปีที่ 1 - ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสารสาสน์วิเทศร่มเกล้า

ภาคผนวก ข
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถามสภาพปัจจุบันและสภาพพึงประสงค์การบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัล ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการวิจัย เรื่อง แนวทางการยกระดับคุณภาพการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพพึงประสงค์ของการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 โดยข้อมูลจะถูกนำเสนอในภาพรวม ไม่แยกเป็นรายสถานศึกษา รวมถึงถูกเก็บเป็นความลับและใช้เพื่อประกอบงานวิจัยนี้เท่านั้น

2. แบบสัมภาษณ์นี้แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะคำถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 สภาพปัจจุบันและสภาพพึงประสงค์ของการบริการงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 เป็นแบบมาตรประเมินค่า 5 ระดับที่มีการตอบสนองคู่ มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินสภาพปัจจุบันและสภาพพึงประสงค์ของการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ใน 5 ด้าน ได้แก่ 1. การพัฒนาหลักสูตร 2. การจัดการเรียนการสอน 3. การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา 4. การวัดผลและประเมินผล 5. การนิเทศการศึกษา โดยแต่ละระดับมีความหมาย ดังนี้

5 หมายถึง สภาพปัจจุบันและสภาพพึงประสงค์ของการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 อยู่ในระดับ มากที่สุด

4 หมายถึง สภาพปัจจุบันและสภาพพึงประสงค์ของการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 อยู่ในระดับ มาก

3 หมายถึง สภาพปัจจุบันและสภาพพึงประสงค์ของการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 อยู่ในระดับ ปานกลาง

2 หมายถึง สภาพปัจจุบันและสภาพพึงประสงค์ของการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 อยู่ในระดับ น้อย

1 หมายถึง สภาพปัจจุบันและสภาพพึงประสงค์ของการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 อยู่ในระดับ น้อยที่สุด

ขอขอบพระคุณที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสัมภาษณ์ฉบับนี้

นางสาวศิริพร จงเพลินนภาพร
นิสิตมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

ตอนที่ 1 สถานภาพส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ หน้าข้อความที่ตรงกับข้อมูลของท่าน

1. ตำแหน่ง

☐ ผู้บริหารสถานศึกษา

☐ ครูผู้สอน

ตอนที่ 2 สภาพปัจจุบันและสภาพพึงประสงค์ของการบริการงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับพฤติกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาของท่านตามความคิดเห็นของท่าน และสภาพความเป็นจริง โดยแต่ละระดับมีความหมาย ดังนี้

5 หมายถึง สภาพปัจจุบันและสภาพพึงประสงค์ของการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 อยู่ในระดับ มากที่สุด

4 หมายถึง สภาพปัจจุบันและสภาพพึงประสงค์ของการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 อยู่ในระดับ มาก

3 หมายถึง สภาพปัจจุบันและสภาพพึงประสงค์ของการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 อยู่ในระดับ ปานกลาง

2 หมายถึง สภาพปัจจุบันและสภาพพึงประสงค์ของการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 อยู่ในระดับ น้อย

1 หมายถึง สภาพปัจจุบันและสภาพพึงประสงค์ของการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 อยู่ในระดับ น้อยที่สุด

ข้อ	การบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา	สภาพปัจจุบัน					สภาพพึงประสงค์				
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
ด้านการพัฒนาหลักสูตร											
1.	ผู้บริหารสถานศึกษา ส่งเสริมสนับสนุนให้ครู บุคลากรทางการศึกษา และผู้เกี่ยวข้องร่วมกันวางแผนหลักสูตรสถานศึกษา ผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์ โดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามามีส่วนร่วม เพื่อลดค่าใช้จ่ายและอำนวยความสะดวกต่อผู้เข้าร่วมประชุมวางแผน										
2.	ผู้บริหารสถานศึกษา ส่งเสริมสนับสนุนให้ครู บุคลากรทางการศึกษา และผู้เกี่ยวข้องร่วมกันวิเคราะห์ บริบทของสถานศึกษา และความต้องการของผู้เรียน เพื่อร่างหลักสูตรสถานศึกษาที่สอดคล้องตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560) และเหมาะสมกับสภาพแวดล้อม บริบท ความต้องการของผู้เรียน จุดมุ่งหมายของสถานศึกษา และยุคดิจิทัล										

ข้อ	การบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา	สภาพปัจจุบัน					สภาพพึงประสงค์				
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
3.	ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมสนับสนุนการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน สอดคล้องตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560) และเหมาะสมกับสภาพแวดล้อม บริบท ความต้องการของผู้เรียน บรรลุตามจุดมุ่งหมายของสถานศึกษา และยุคดิจิทัล โดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในกระบวนการจัดทำและจัดเก็บ										
4.	ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมให้เผยแพร่หลักสูตรสถานศึกษาผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์ต่าง ๆ และสนับสนุนครูผู้สอนนำหลักสูตรสถานศึกษาไปใช้ในการจัดการเรียนรู้และพัฒนาคุณภาพผู้เรียน										
5.	ผู้บริหารสถานศึกษาติดตามผลการใช้หลักสูตรสถานศึกษาและสนับสนุนให้มีการประเมินหลักสูตรโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์ต่าง ๆ เพื่อสะดวกต่อการเข้าถึงข้อมูลและลดการใช้ทรัพยากร										
ด้านการจัดการเรียนการสอน											
6.	ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมสนับสนุนให้ครูศึกษาข้อมูลผู้เรียนเป็นรายบุคคลและจัดเก็บเป็นข้อมูลสารสนเทศบนแพลตฟอร์มออนไลน์เพื่อสะดวกต่อการเข้าถึงข้อมูลในการช่วยเหลือดูแลผู้เรียน										
7.	ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมสนับสนุนให้ครูเข้าร่วมการอบรมพัฒนาตนเองด้านการใช้ภาษาและการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสม ทันสมัย สอดคล้องตามความต้องการของผู้เรียนในยุคดิจิทัล										
8.	ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมสนับสนุนให้ครูผู้สอนใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ครอบคลุม สอดคล้องตามหลักสูตรสถานศึกษา และจัดเก็บบนแพลตฟอร์มออนไลน์ เพื่อสะดวกต่อการเข้าถึงข้อมูลและลดการใช้ทรัพยากร										
9.	ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมสนับสนุนให้ครูใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมพัฒนาคุณภาพผู้เรียนอย่างหลากหลาย โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มุ่งให้เกิดทักษะสำคัญในยุคดิจิทัล บรรลุตามจุดมุ่งหมาย มาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัดของหลักสูตรสถานศึกษา										
10.	ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมสนับสนุนให้ครูประสานความร่วมมือกับครู ผู้ปกครอง และผู้เกี่ยวข้อง เพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียนเป็นรายบุคคลผ่านทางแพลตฟอร์มออนไลน์ต่าง ๆ										

ข้อ	การบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา	สภาพปัจจุบัน					สภาพพึงประสงค์				
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา											
11.	ผู้บริหารสถานศึกษาสนับสนุนในการจัดหาวัสดุ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ สื่อสิ่งพิมพ์ สื่อโสตทัศนูปกรณ์ ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ และระบบเครือข่าย ให้เอื้อต่อการให้บริการกับครูและผู้เรียน										
12.	ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมสนับสนุนให้ครูเข้าร่วมการอบรม การใช้และผลิตสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา สอดคล้องตามหลักสูตรสถานศึกษาและความต้องการของผู้เรียน										
13.	ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมสนับสนุนให้ครูใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ในการพัฒนาและจัดทำสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา ให้มีความทันสมัยเป็นปัจจุบัน และจัดหาแหล่งเรียนรู้จากแพลตฟอร์มออนไลน์ เพื่อใช้ในการจัดการเรียนการสอนและพัฒนาคุณภาพผู้เรียน										
14.	ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้เรียนเข้าร่วมการอบรม การใช้สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษาอย่างสร้างสรรค์ เพื่อใช้เป็นแหล่งเรียนรู้ในการสืบค้นข้อมูลความรู้ตามความถนัดและความสนใจ										
15.	ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมสนับสนุนให้มีการจัดเก็บและเผยแพร่ สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษาบนแพลตฟอร์มออนไลน์ เพื่อสะดวกต่อการเข้าถึงและการนำไปใช้										
ด้านการวัดผลและประเมินผล											
16.	ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมสนับสนุนให้จัดทำระเบียบการวัดผล และประเมินผลที่ชัดเจนและจัดเก็บเป็นข้อมูลสารสนเทศบนแพลตฟอร์มออนไลน์ เพื่อสะดวกต่อการเข้าถึงข้อมูลและการนำไปใช้										
17.	ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมสนับสนุนครูใช้เทคโนโลยีดิจิทัล เป็นเครื่องมือวัดผลและประเมินผลในรูปแบบที่หลากหลาย ตามความเหมาะสมและความต่างของผู้เรียน										
18.	ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมสนับสนุนให้ใช้เทคโนโลยีดิจิทัล เป็นเครื่องมือในการวิเคราะห์และประมวลผลการวัดผลและประเมินผลของผู้เรียน เพื่อความรวดเร็วและความถูกต้องแม่นยำ										
19.	ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมสนับสนุนให้มีการจัดทำระบบสารสนเทศในการจัดเก็บข้อมูลการวัดผล ประเมินผล และเทียบโอนของผู้เรียนบนแพลตฟอร์มออนไลน์ เพื่อสะดวกต่อการเข้าถึงข้อมูลและการนำไปใช้										

ข้อ	การบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา	สภาพปัจจุบัน					สภาพพึงประสงค์				
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
20.	ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมสนับสนุนให้แจ้งผลการวัดผลและประเมินผลต่อผู้เกี่ยวข้องผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์ เพื่อสะดวกต่อการเข้าถึงข้อมูลและลดการใช้ทรัพยากร										
ด้านการนิเทศการศึกษา											
21.	ผู้บริหารสถานศึกษาร่วมกับครูวางแผนการนิเทศงานวิชาการและการจัดการเรียนการสอน และจัดเก็บบนแพลตฟอร์มออนไลน์ เพื่อสะดวกต่อการเข้าถึงข้อมูลและการนำไปใช้										
22.	ผู้บริหารสถานศึกษาใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเป็นเครื่องมือในการนิเทศติดตามผลงานวิชาการและการจัดการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบในรูปแบบที่หลากหลาย ตามแผนการนิเทศของสถานศึกษา										
23.	ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมสนับสนุนให้แจ้งผลการนิเทศงานวิชาการและการจัดการเรียนการสอน และจัดเก็บเป็นข้อมูลสารสนเทศบนแพลตฟอร์มออนไลน์ เพื่อสะดวกต่อการเข้าถึงข้อมูลและการนำไปใช้										
24.	ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมสนับสนุนให้จัดเก็บข้อมูลการนิเทศติดตามของเขตพื้นที่การศึกษาเป็นข้อมูลสารสนเทศบนแพลตฟอร์มออนไลน์ เพื่อสะดวกต่อการเข้าถึงข้อมูลและการนำไปใช้										
25.	ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมสนับสนุนให้มีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ภายในและภายนอกสถานศึกษา ผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์ เพื่อสะดวกต่อการเข้าถึงข้อมูลและสร้างเครือข่ายแลกเปลี่ยนเรียนรู้อย่างกว้างขวาง										

ขอขอบพระคุณในความอนุเคราะห์เป็นอย่างสูง

นางสาวศิริพร จงเพลินนภาพร

แบบสัมภาษณ์แนวทางการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1

คำชี้แจง

1. แบบสัมภาษณ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการวิจัย เรื่อง แนวทางการยกระดับคุณภาพการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแนวทางการบริการงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1

2. แบบสัมภาษณ์นี้แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์

ตอนที่ 2 แนวทางการบริการงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1

ขอขอบพระคุณที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสัมภาษณ์ฉบับนี้

นางสาวศิริพร จงเพลินนภาพร
นิสิตมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์

ชื่อ - นามสกุล .....

ตำแหน่ง .....

สังกัด/หน่วยงาน .....

ประสบการณ์ทำงาน.....

สถานที่ให้สัมภาษณ์.....

วันเดือนปีสัมภาษณ์.....

เริ่มต้นเวลา ..... สิ้นสุดเวลา .....

ตอนที่ 2 แนวทางการบริการงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1

1. ด้านการพัฒนาหลักสูตร

ท่านมีวิธีการส่งเสริมการพัฒนาหลักสูตรอย่างไร ให้เหมาะสมกับยุคดิจิทัล สนองตามนโยบายต้นสังกัด และสอดคล้องตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2. ด้านการจัดการเรียนการสอน

ท่านมีวิธีการส่งเสริมและสนับสนุนอย่างไร ให้ครูใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับยุคดิจิทัลและมีประสิทธิภาพในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้มีผลสัมฤทธิ์และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตรงตามหลักสูตร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

3. ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา

ท่านมีวิธีการส่งเสริมการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา รวมถึงสนับสนุนการจัดหาแหล่งเรียนรู้อย่างไร ให้เหมาะสมกับยุคดิจิทัลและช่วยยกระดับการเรียนรู้ของผู้เรียน

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

4. ด้านการวัดผลและประเมินผล

ท่านมีวิธีการส่งเสริมสนับสนุนอย่างไร ให้ครูใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามามีส่วนร่วมในการวัดผลและประเมินผลผู้เรียนด้วยวิธีการที่หลากหลาย เหมาะสมกับความแตกต่างของผู้เรียนและยุคดิจิทัล

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

5. ด้านการนิเทศการศึกษา

ท่านมีวิธีการอย่างไร ในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อนิเทศ กำกับ ติดตาม และสนับสนุนให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทางวิชาการทั้งในและนอกสถานศึกษา เพื่อยกระดับการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอนและพัฒนาคุณภาพของผู้เรียน

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ข้อคำถามประกอบการสนทนากลุ่ม (Focus Group)

หัวข้อ การประเมินความเหมาะสมและความเป็นได้ของแนวทางการยกระดับคุณภาพการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1

คำชี้แจง

1. ข้อคำถามฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการวิจัย เรื่อง แนวทางการยกระดับคุณภาพการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินความเหมาะสมและความเป็นได้ของแนวทางการยกระดับคุณภาพการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1

2. ข้อคำถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 คำถามนำ

ตอนที่ 2 คำถามหลัก

ตอนที่ 3 คำถามเพื่อการสรุป

ขอขอบพระคุณที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสัมภาษณ์ฉบับนี้

นางสาวศิริพร จงเพลินนภาพร
นิสิตมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

ตอนที่ 1 คำถามนำ

1. ท่านคิดว่าแนวทางการบริการงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ควรมีลักษณะอย่างไร

.....

.....

ตอนที่ 2 คำถามหลัก

1. ด้านการพัฒนาหลักสูตร

1.1 ท่านคิดว่าแนวทางการยกระดับคุณภาพการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 ด้านการพัฒนาหลักสูตร มีความเหมาะสมหรือไม่

.....

.....

.....

1.2 ท่านคิดว่าแนวทางการยกระดับคุณภาพการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 ด้านการพัฒนาหลักสูตร มีความเป็นไปได้ที่จะนำไปใช้ได้จริงหรือไม่

.....

.....

.....

.....

2. ด้านการจัดการเรียนการสอน

2.1 ท่านคิดว่าแนวทางการยกระดับคุณภาพการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 ด้านการจัดการเรียนการสอน มีความเหมาะสมหรือไม่

.....

.....

.....

.....

2.2 ท่านคิดว่าแนวทางการยกระดับคุณภาพการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 ด้านการจัดการเรียนการสอน มีความเป็นไปได้ที่จะนำไปใช้ได้จริงหรือไม่

.....

.....

.....

.....

3. ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา

3.1 ท่านคิดว่าแนวทางการยกระดับคุณภาพการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษามีความเหมาะสมหรือไม่

.....

.....

.....

.....

3.2 ท่านคิดว่าแนวทางการยกระดับคุณภาพการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษามีความเป็นไปได้ที่จะนำไปใช้ได้จริงหรือไม่

.....

.....

.....

.....

4. ด้านการวัดผลและประเมินผล

4.1 ท่านคิดว่าแนวทางการยกระดับคุณภาพการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 ด้านการวัดผลและประเมินผล มีความเหมาะสมหรือไม่

.....

.....

.....

.....

4.2 ท่านคิดว่าแนวทางการยกระดับคุณภาพการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 ด้านการวัดผลและประเมินผล มีความเป็นไปได้ที่จะนำไปใช้ได้จริงหรือไม่

.....

.....

.....

.....

5. ด้านการนิเทศการศึกษา

5.1 ท่านคิดว่าแนวทางการยกระดับคุณภาพการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 ด้านการนิเทศการศึกษา มีความเหมาะสมหรือไม่

.....

.....

.....

.....

5.2 ท่านคิดว่าแนวทางการยกระดับคุณภาพการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 ด้านการนิเทศการศึกษา มีความเป็นไปได้ที่จะนำไปใช้ได้จริงหรือไม่

.....

.....

.....

.....

ตอนที่ 3 คำถามเพื่อการสรุป

3.1 ท่านมีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางการยกระดับคุณภาพการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 อย่างไร

.....

.....

.....

.....

3.2 ท่านมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติม อย่างไร

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก ค

การหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ค่าดัชนีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบถาม
(Index of Item-Objective Congruence : IOC) ระหว่างข้อคำถามกับจุดมุ่งหมาย
ของแบบสอบถามสภาพปัจจุบันและสภาพพึงประสงค์การบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัล
ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1

ข้อคำถามสำหรับการศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			รวม	IOC	ผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา						
1. ผู้บริหารสถานศึกษา ส่งเสริมสนับสนุนให้ครู บุคลากรทางการศึกษา และผู้เกี่ยวข้องร่วมกันวางแผนหลักสูตรสถานศึกษา ผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์ โดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามามีส่วนร่วม เพื่อลดค่าใช้จ่ายและอำนวยความสะดวกต่อผู้เข้าร่วมประชุมวางแผน	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
2. ผู้บริหารสถานศึกษา ส่งเสริมสนับสนุนให้ครู บุคลากรทางการศึกษา และผู้เกี่ยวข้องร่วมกันวิเคราะห์ บริบทของสถานศึกษา และความต้องการของผู้เรียน เพื่อร่างหลักสูตรสถานศึกษาที่สอดคล้องตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560) และเหมาะสมกับสภาพแวดล้อม บริบท ความต้องการของผู้เรียน จุดมุ่งหมายของสถานศึกษา และยุคดิจิทัล	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
3. ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมสนับสนุนการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน สอดคล้องตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560) และเหมาะสมกับสภาพแวดล้อม บริบท ความต้องการของผู้เรียน บรรลุตามจุดมุ่งหมายของสถานศึกษา และยุคดิจิทัล โดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในกระบวนการจัดทำและจัดเก็บ	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้

ข้อคำถามสำหรับการศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			รวม	IOC	ผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
4. ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมให้เผยแพร่หลักสูตรสถานศึกษาผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์ต่าง ๆ และสนับสนุนครูผู้สอนนำหลักสูตรสถานศึกษาไปใช้ในการจัดการเรียนรู้และพัฒนาคุณภาพผู้เรียน	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
5. ผู้บริหารสถานศึกษาติดตามผลการใช้หลักสูตรสถานศึกษาและสนับสนุนให้มีการประเมินหลักสูตรโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์ต่าง ๆ เพื่อสะดวกต่อการเข้าถึงข้อมูลและลดการใช้ทรัพยากร	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
ด้านการจัดการเรียนการสอน						
6.ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมสนับสนุนให้ครูศึกษาข้อมูลผู้เรียนเป็นรายบุคคลและจัดเก็บเป็นข้อมูลสารสนเทศบนแพลตฟอร์มออนไลน์เพื่อสะดวกต่อการเข้าถึงข้อมูลในการช่วยเหลือดูแลผู้เรียน	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
7. ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมสนับสนุนให้ครูเข้าร่วมการอบรมพัฒนาตนเองด้านการใช้ภาษาและการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสม ทันสมัย สอดคล้องตามความต้องการของผู้เรียนในยุคดิจิทัล	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
8. ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมสนับสนุนให้ครูผู้สอนใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ครอบคลุม สอดคล้องตามหลักสูตรสถานศึกษา และจัดเก็บบนแพลตฟอร์มออนไลน์ เพื่อสะดวกต่อการเข้าถึงข้อมูลและลดการใช้ทรัพยากร	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้

ข้อคำถามสำหรับการศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			รวม	IOC	ผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
9. ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมสนับสนุนให้ครูใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมพัฒนาคุณภาพผู้เรียนอย่างหลากหลาย โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มุ่งให้เกิดทักษะสำคัญในยุคดิจิทัล บรรลุตามจุดมุ่งหมาย มาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัดของหลักสูตรสถานศึกษา	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
10. ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมสนับสนุนให้ครูประสานความร่วมมือกับครู ผู้ปกครอง และผู้เกี่ยวข้อง เพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียนเป็นรายบุคคลผ่านทางแพลตฟอร์มออนไลน์ต่าง ๆ	+1	+1	0	2	0.6	ใช้ได้
ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา						
11. ผู้บริหารสถานศึกษาสนับสนุนในการจัดหาวัสดุ สื่ออิเล็กทรอนิกส์สื่อสิ่งพิมพ์ สื่อโสตทัศนูปกรณ์ ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและระบบเครือข่าย ให้เอื้อต่อการให้บริการกับครูและผู้เรียน	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
12. ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมสนับสนุนให้ครูเข้าร่วมการอบรมการใช้และผลิตสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษาสอดคล้องตามหลักสูตรสถานศึกษาและความต้องการของผู้เรียน	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
13. ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมสนับสนุนให้ครูใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการพัฒนาและจัดทำสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษาให้มีความทันสมัยเป็นปัจจุบัน และจัดหาแหล่งเรียนรู้จากแพลตฟอร์มออนไลน์ เพื่อใช้ในการจัดการเรียนการสอนและพัฒนาคุณภาพผู้เรียน	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้

ข้อคำถามสำหรับการศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			รวม	IOC	ผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
14. ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้เรียนเข้าร่วมการอบรมการใช้สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษาอย่างสร้างสรรค์ เพื่อใช้เป็นแหล่งเรียนรู้ในการสืบค้นข้อมูลความรู้ตามความถนัดและความสนใจ	+1	+1	0	2	0.6	ใช้ได้
15. ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมสนับสนุนให้มีการจัดเก็บและเผยแพร่สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษาบนแพลตฟอร์มออนไลน์ เพื่อสะดวกต่อการเข้าถึงและการนำไปใช้	+1	+1	0	2	0.6	ใช้ได้
ด้านการวัดผลและประเมินผล						
16. ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมสนับสนุนให้จัดทำระเบียบการวัดผลและประเมินผลที่ชัดเจน และจัดเก็บเป็นข้อมูลสารสนเทศบนแพลตฟอร์มออนไลน์ เพื่อสะดวกต่อการเข้าถึงข้อมูลและการนำไปใช้	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
17. ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมสนับสนุนครูใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเป็นเครื่องมือวัดผลและประเมินผลในรูปแบบที่หลากหลายตามความเหมาะสมและความต่างของผู้เรียน	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
18. ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมสนับสนุนให้ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเป็นเครื่องมือในการวิเคราะห์และประมวลผลการวัดผลและประเมินผลของผู้เรียน เพื่อความรวดเร็วและความถูกต้องแม่นยำ	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
19. ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมสนับสนุนให้มีการจัดทำระบบสารสนเทศในการจัดเก็บข้อมูลการวัดผล ประเมินผล และเทียบโอนของผู้เรียนบนแพลตฟอร์มออนไลน์ เพื่อสะดวกต่อการเข้าถึงข้อมูลและการนำไปใช้	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้

ข้อคำถามสำหรับการศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			รวม	IOC	ผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
20. ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมสนับสนุนให้แจ้งผลการวัดผลและประเมินผลต่อผู้เกี่ยวข้องผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์ เพื่อสะดวกต่อการเข้าถึงข้อมูลและลดการใช้ทรัพยากร	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
ด้านการนิเทศการศึกษา						
21. ผู้บริหารสถานศึกษาร่วมกับครูวางแผนการนิเทศงานวิชาการและการจัดการเรียนการสอนและจัดเก็บบนแพลตฟอร์มออนไลน์ เพื่อสะดวกต่อการเข้าถึงข้อมูลและการนำไปใช้	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
22. ผู้บริหารสถานศึกษาใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเป็นเครื่องมือในการนิเทศ ติดตามผลงานวิชาการและการจัดการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบในรูปแบบที่หลากหลาย ตามแผนการนิเทศของสถานศึกษา	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
23. ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมสนับสนุนให้แจ้งผลการนิเทศงานวิชาการและการจัดการเรียนการสอน และจัดเก็บเป็นข้อมูลสารสนเทศบนแพลตฟอร์มออนไลน์ เพื่อสะดวกต่อการเข้าถึงข้อมูลและการนำไปใช้	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
24. ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมสนับสนุนให้จัดเก็บข้อมูลการนิเทศติดตามของเขตพื้นที่การศึกษาเป็นข้อมูลสารสนเทศบนแพลตฟอร์มออนไลน์ เพื่อสะดวกต่อการเข้าถึงข้อมูลและการนำไปใช้	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
25. ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมสนับสนุนให้มีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ภายในและภายนอกสถานศึกษาผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์เพื่อสะดวกต่อการเข้าถึงข้อมูลและสร้างเครือข่ายแลกเปลี่ยนเรียนรู้อย่างกว้างขวาง	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้

ค่าดัชนีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบถาม
(Index of Item-Objective Congruence : IOC) ระหว่างข้อคำถามกับจุดมุ่งหมาย
ของแบบสัมภาษณ์แนวทางการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1

ข้อคำถามสำหรับการศึกษา แนวทางการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัล ของผู้บริหารสถานศึกษา	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			รวม	IOC	ผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา						
ท่านมีวิธีการส่งเสริมการพัฒนาหลักสูตรอย่างไร ให้เหมาะสมกับยุคดิจิทัล สนองตามนโยบายต้นสังกัด และสอดคล้องตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
ด้านการจัดการเรียนการสอน						
ท่านมีวิธีการส่งเสริมและสนับสนุนอย่างไร ให้ครูใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับยุคดิจิทัลและมีประสิทธิภาพในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้มีผลสัมฤทธิ์และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตรงตามหลักสูตร	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา						
ท่านมีวิธีการส่งเสริมการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา รวมถึงสนับสนุนการจัดหาแหล่งเรียนรู้อย่างไร ให้เหมาะสมกับยุคดิจิทัลและช่วยยกระดับการเรียนรู้ของผู้เรียน	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
ด้านการวัดผลและประเมินผล						
ท่านมีวิธีการส่งเสริมสนับสนุนอย่างไร ให้ครูใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามามีส่วนร่วมในการวัดผลและประเมินผลผู้เรียนด้วยวิธีการที่หลากหลาย เหมาะสมกับความแตกต่างของผู้เรียนและยุคดิจิทัล	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
ด้านการนิเทศการศึกษา						
ท่านมีวิธีการอย่างไร ในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อนิเทศ กำกับ ติดตาม และสนับสนุนให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทางวิชาการทั้งในและนอกสถานศึกษาเพื่อยกระดับการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอนและพัฒนาคุณภาพของผู้เรียน	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้

ค่าดัชนีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบถาม
(Index of Item-Objective Congruence : IOC) ระหว่างข้อคำถามกับจุดมุ่งหมาย
ของข้อคำถามประกอบการสนทนากลุ่ม (Focus Group) หัวข้อ การประเมินความเหมาะสม
และความเป็นได้ของแนวทางการยกระดับคุณภาพการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัล
ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1

ข้อคำถามสำหรับการศึกษาความเหมาะสม และความเป็นไปได้	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			รวม	IOC	ผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
คำถามนำ						
ท่านคิดว่าแนวทางการบริการงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ควรมีลักษณะอย่างไร	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
คำถามหลัก						
ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา						
1. ท่านคิดว่า แนวทางการยกระดับคุณภาพการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 ด้านการพัฒนาหลักสูตร มีความเหมาะสมหรือไม่	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
2. ท่านคิดว่า แนวทางการยกระดับคุณภาพการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 ด้านการพัฒนาหลักสูตร มีความเป็นไปได้ที่จะนำไปใช้ได้จริงหรือไม่	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
ด้านการจัดการเรียนการสอน						
3. ท่านคิดว่า แนวทางการยกระดับคุณภาพการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 ด้านการจัดการเรียนการสอน มีความเหมาะสมหรือไม่	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้

ข้อคำถามสำหรับการศึกษาความเหมาะสมและความเป็นไปได้	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			รวม	IOC	ผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
4. ท่านคิดว่า แนวทางการยกระดับคุณภาพการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 ด้านการจัดการเรียนการสอน มีความเป็นไปได้ที่จะนำไปใช้ได้จริงหรือไม่	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา						
5. ท่านคิดว่า แนวทางการยกระดับคุณภาพการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 ด้านการพัฒนาสื่อนวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษามีความเหมาะสมหรือไม่	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
6. ท่านคิดว่า แนวทางการยกระดับคุณภาพการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 ด้านการพัฒนาสื่อนวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษามีความเป็นไปได้ที่จะนำไปใช้ได้จริงหรือไม่	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
ด้านการวัดผลและประเมินผล						
7. ท่านคิดว่า แนวทางการยกระดับคุณภาพการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 ด้านการวัดผลและประเมินผล มีความเหมาะสมหรือไม่	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
8. ท่านคิดว่า แนวทางการยกระดับคุณภาพการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 ด้านการวัดผลและประเมินผล มีความเป็นไปได้ที่จะนำไปใช้ได้จริงหรือไม่	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้

ข้อคำถามสำหรับการศึกษาความเหมาะสมและความเป็นไปได้	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			รวม	IOC	ผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
ด้านการนิเทศการศึกษา						
9. ท่านคิดว่า แนวทางการยกระดับคุณภาพการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 ด้านการนิเทศการศึกษามีความเหมาะสมหรือไม่	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
10. ท่านคิดว่า แนวทางการยกระดับคุณภาพการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 ด้านการนิเทศการศึกษามีความเป็นไปได้ที่จะนำไปใช้ได้จริงหรือไม่	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
คำถามเพื่อการสรุป						
1. ท่านมีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางการยกระดับคุณภาพการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 อย่างไร	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
2. ท่านมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติม อย่างไร	+1	+1	0	2	0.6	ใช้ได้

ภาคผนวก ง
หนังสือขอความอนุเคราะห์

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา โทร. ๒๗๐๐ ต่อ ๗๐๕, ๗๐๗
ที่ อว ๘๑๓๗/๐๙๙๓ **วันที่** ๘ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๗
เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความตรงของเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปรัชนันท์ เจริญอาภรณ์วัฒนา (คณะศึกษาศาสตร์)

ด้วย นางสาวศิริพร จงเพลินนภาพร รหัสประจำตัวนิสิต ๖๕๙๒๐๓๐๘ นิสิตหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ แบบไม่เต็มเวลา แผน ข ได้รับอนุมัติเค้าโครงงานนิพนธ์ เรื่อง "แนวทางการยกระดับคุณภาพการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต ๑" โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.สฎายุ ธีระวณิชตระกูล เป็นประธานกรรมการควบคุมงานนิพนธ์ และเสนอท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความตรงของเครื่องมือวิจัยนั้น

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา จึงขอเรียนเชิญท่านซึ่งเป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์สูง เป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความตรงของเครื่องมือวิจัย (ดังเอกสารแนบ) ทั้งนี้ สามารถติดต่อนิสิตดังรายนามข้างต้นได้ที่หมายเลขโทรศัพท์ ๐๙๖-๘๓๘๗๖๔ หรือที่ E-mail: 65920308@go.buu.ac.th

จึงเรียนมาเพื่อทราบและโปรดพิจารณา

มัณฑนา รังสิโยภาส
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มัณฑนา รังสิโยภาส)
รองคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา โทร. ๒๗๐๐ ต่อ ๗๐๕, ๗๐๗
ที่ อว ๘๑๓๗/๐๙๙๒ **วันที่** ๘ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๗
เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความตรงของเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมพงษ์ ปั้นหุ่น (คณะศึกษาศาสตร์)

ด้วย นางสาวศิริพร จงเพลินนภาพร รหัสประจำตัวนิสิต ๖๕๙๒๐๓๐๘ นิสิตหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ แบบไม่เต็มเวลา แผน ข ได้รับอนุมัติเค้าโครงงานนิพนธ์ เรื่อง "แนวทางการยกระดับคุณภาพการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต ๑" โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.สฎายุ ธีระวณิชตระกูล เป็นประธานกรรมการควบคุมงานนิพนธ์ และเสนอท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความตรงของเครื่องมือวิจัยนั้น

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา จึงขอเรียนเชิญท่านซึ่งเป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์สูง เป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความตรงของเครื่องมือวิจัย (ดังเอกสารแนบ) ทั้งนี้ สามารถติดต่อนิสิตดังรายนามข้างต้นได้ที่หมายเลขโทรศัพท์ ๐๙๖-๘๓๘๘๗๖๔ หรือที่ E-mail: 65920308@go.buu.ac.th

จึงเรียนมาเพื่อทราบและโปรดพิจารณา

มัณฑนา รังสิโยภาส
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มัณฑนา รังสิโยภาส)
รองคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา โทร. ๒๗๐๐ ต่อ ๗๐๕, ๗๐๗
ที่ อว ๘๑๓๗/๐๙๙๔ **วันที่** ๘ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๗
เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความตรงของเครื่องมือวิจัย

เรียน ดร.ภัทราวุธ รักกลิ่น (คณะศึกษาศาสตร์)

ด้วย นางสาวศิริพร จงเพลินนภาพร รหัสประจำตัวนิสิต ๖๕๙๒๐๓๐๘ นิสิตหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ แบบไม่เต็มเวลา แผน ข ได้รับอนุมัติเค้าโครงงานนิพนธ์ เรื่อง "แนวทางการยกระดับคุณภาพการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต ๑" โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.สฎายุ ธีระวณิชตระกูล เป็นประธานกรรมการควบคุมงานนิพนธ์ และเสนอท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความตรงของเครื่องมือวิจัยนั้น

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา จึงขอเรียนเชิญท่านซึ่งเป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์สูง เป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความตรงของเครื่องมือวิจัย (ดังเอกสารแนบ) ทั้งนี้ สามารถติดต่อนิสิตดังรายนามข้างต้นได้ที่หมายเลขโทรศัพท์ ๐๙๖-๘๓๘๘๗๖๔ หรือที่ E-mail: 65920308@go.buu.ac.th

จึงเรียนมาเพื่อทราบและโปรดพิจารณา

มัณฑนา รังสิโยภาส
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มัณฑนา รังสิโยภาส)
รองคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล	นางสาวศิริพร จงเพลินนภาพร
วัน เดือน ปี เกิด	2 มีนาคม 2538
สถานที่เกิด	กรุงเทพมหานคร
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	188/95 หมู่บ้านเดอะแกรนด์บางแสน ตำบลห้วยกะปิ อำเภอเมืองชลบุรี จังหวัดชลบุรี 20000
ตำแหน่งและประวัติการทำงาน	พ.ศ.2564 - 2566 ครูผู้ช่วย โรงเรียนบ้านไร่ใหหลำ พ.ศ.2566 - ปัจจุบัน ครู โรงเรียนบ้านไร่ใหหลำ
ประวัติการศึกษา	พ.ศ.2561 กศ.บ. สาขาการสอนคณิตศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ.2567 กศ.ม. สาขาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา